

~~391~~

58

Testi-Ma-Rahwa

Saulo = Ramat,

Mis sees

Onsa Lutterusse ja muud teis-
sed wannad ning ued kaunid Lau-
lud on ülespandud,

Mis

61

üks dige Kristi-Innimenne

Keige Pühha-ja mu Pärwade sees
Jummalat Ritusses, ja omma

Süddame

Oppetuses, Mainitsuses, Parran-
damises ning Rõnuks

woib

tähhele panna, luggeda ning laulda.

Trüffitud 1735 Aastal.

Boloss, rahwa Kam. III. Peatuf.
16. salmis.

Kristusse Ganna
ellago rohkeste teie sees;
keige tartusse sees
Dypetage ning maenitsege isse-ennast
mangi-laulude
kitusse, ning mu waimoliikko lauludega;
laulge kauniste
Issandale
teie suddames.

Nu olgo Jummalale kõrges,
ja Ma peäl rahho, inimmes-
test hea meel!

Laulud
Kristusse Tulemissfest.

1.

Wie soll ich dich empfangen? ic.

Wisit: Ma püan teigest hingest ic.

Kuis pean wastowõtma Sind, armas
Jesuke? Kuis sinno wasto tõtma. Mo
hingeilloke! Oh! Jesus minno mele
Müüd armust walgusta, Et kolban
sulle jälle, Sind tenin lõpmatta,

2. So koggodus sind kidad, Ning tännab
rõõmsaste, Mo südda lauldes näitab Ka enuast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jesuke! So auu la-utada, Kui ial meistan se.

3. Keif olled sinna teinud Mo õnneks heldeste,
Kui hing sai hukka läinud Ning ihho kurjaste,
Kui saln so rigist lahri, Kus rõõm on järgeste,
Siis sinno läbbi tehti Mind rõõmsaks, Jesuke!

4. Kui surma põrgo paelust ma olin seutud,
Siis peastid lahti armust Mind wägga teotud
Sa annad taewa warra Ja auu minnule, Keif
riffus lõppeb ärra, Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud fundi-
da, Mul lunnastajaks olla So arm sind sundis-
ta. Oh arm! et appi tullid Ma ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Reid peastma hel-
deste.

6. Oh teie murrelissed! Kes ristis ollete, Oh
teie häddalissed! Se peäle möttelge. Oh olge se
peäl julged, Kui teil on hädda käes, Ta armopo-
le tulge, Ta on üks abbimees.

7. Ei olle tarmis tedda Müüd wä, el tommata,
Ta tunneb meie hädda, Ta tulleb melega. Ta
moistab meie wigga, Ja mis meil' waewa teeb,
Woib lõppetada sedda, Mi kuida issi teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd,
Kül Jesus rahhab matta Neld merre pohja müüd.
Ta toob neil' pattustele Suurt armu, õnnistust,
Ja kinkib neile jälle üht õiget pärrandust.

9. Ei moi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
Neld Jesus lõppetada Woib äklist koagone, On
omma allamile üks tõe funningas, Kes omma
uskliffuile üht riki walmistas.

10. Neil' tulleb fange's sundjaks, Kes tedda
wihkawad; Neil' agga rõmustajaks, Kes tedda
usfumad. Oh! tulle walgustaja, Mo armas Je-
suke, Reid sata üles taewa So auu rigisse.

2.

Lob sey dem allmächtigen Gott, 1c.

Wifil: Ma tullen taewast üllewelt, 1c.

Niud litus olgo Jummalal', Kes armo heit.
nud mele peäl', Ning omma Voia lähhatand,
Kes meile enne walmistand.

2. Se kallis önnisteggia, Se woib meid pat-
tust peästada, Ning läbbi omma allandust Meil'
sata hinge önnistust.

3. Oh arm! kes jouab arwata? Oh heldust!
Kes woib moistada Keif head, mis Jummal saat-
nud meil? Mis ükski ei woi kita kül.

4. Se Voia, Jummal üllewel Mo lihha wot-
tab ennesel', Ei naese suggu põlga ta, Eest in-
mesteks sündida.

5. Se Jõsa Sanna iggawest Saab lihhas
puhbastusse sees, Kes on se ots ning algminne,
On mele pärrast waerwane.

6. Mis innime on ilma peäl, Et Jummal an-
nab Voia sell'? Mis Jummal innimestest näab,
Et ta ni suurt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell', kes põlgab weel Se armo
wotta ennesel', Ei kule, mis on Voia heäl, Jum-
mala wihha jääb ta peäl.

8. Kuis innime! ei moista sa So funningast
niud auusta? Kes tulleb sul ni allandil', Kes on
ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal' rõmoga So süddant
tanna walmista, Et temma tulleks sinnule, Eeis
maltseid temma heldusse.

10. Oh! ärra ussu tühja nou, Waid anna
Jesussele au, Ja noua uskus pühastust, Se sa-
tab diget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõest Sind
peastab põrgo hädda seest: Kui ei te, karda koro-
waste, Ea kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulll meel, Siis olli
temma helde meel; Kui teistford ta saab tullesma,
Siis wõttab kurjad hukkata.

13. Kes Kristussest siis leitakse, Need lähwad
warsti taewase, Ning on seäl Jugli rõmo sees,
Neil polle ennam hädda kões.

14. Au olgo Jesal' Jummalal! Ning Pojal'
õnnisteggial, Ka pühhal' Waimul' ühtlase Nüüd
litust, tanno anname.

3.

Freue dich, du Christenheit ic.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

Nüüd risti = foggodus, Sull' olgo rõmustus,
So peigmees on nüüd wäljas, Ning sõidab
eesli selgas. So süddant temmal' anna, Ning
lauula Hosianna!

2. So kunningas on teäl, Ea waesust näilse
seäl, Et se, kes ilma Loja, Siin laenab weikse
poia. So andi temmal' anna, Ning laula Ho-
sianna!

3. Siin on sul abbimees, Kes sõddib sinno
eest, Kes õigust sulle annab, Ja siano pattud
kannab, Sest auu temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

4 Kui

4. Kui sattud eksima, Ja wotad palluda,
Siis helde süddant näitab, So peale armo hei-
dah. Sest kiusust temmal' anna, Ning laula Ho-
sianna!

5. Kui sinna kurja teed, Ning patto sisse jääb,
Siis on siin sinno sundja, Se süddamette tund-
ja. Se wotta mele panna, Ning laula Hosian-
na!

6. Oh õnnisteggia! Kes tuled armoga, Sa
põlgad ilma auu, Ja teed so Issa nouu. Sind
kiitko noor ning wanna, Ning laulgo Hosiana!

4.

Nun Komm der Heyden Zeyland ic.

Süüd tulgo õnnisteggia, Kes neitsist piddi sün-
dima, Sest keik ilm suurt immet näab, Et
Zummal sedda sündmist teeb.

2. Ei mehhe soust olle se, Waid se on puhha
Waimo tõ, Et Zummal ennast allandand, Ning
neitsi libhost libha saand.

3. Se neitsit kaima peale sai, Ja siiski puh-
tak's neitsiks jäi, Ta ellas puhta ello tõõs, Et Zum-
mal oli temma sees.

4. Ta tulli neitsist ilmale Sest auu-honest au-
faste; Kes Zummal, innimenne ka Meid rahhad
põrgust lunnasto.

5. Sest Issast tulli temma te, Ja põr's ümber
Issale, Laks alla põrgo hauasse, Ja jätte ülles
taewasse.

6. Kes olled Issa sarnane, Oh näita libhas
wa 4 woimus.

woimusse, Et sinna omma wä-ega Woid meie nõdrust kinnista.

7. Nüüd annab sinno sündminne Suurt wal-
gust selle ilmale, Ei pimmedust siin sallita, Et us-
ko peab nähtama.

8. Au Jummalale Jesale, Au temma aino
Poiale, Ning pühha Waimo auuga Nüüd kiit-
tem ilmaotsata.

5.

Mit Ernst, ihr Menschen Kinder ic.

Wisl: Ei lahtu minna sinnuft ic.

So süddant, innimenne, Nüüd hästi walmis-
ta, So jure Jesukenne Siis peab tullesma;
Kes antud Jummalast Meil' targaks õppetajaks,
Ning ue ello tojaks, Ja aitab wäggewast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant ausas-
te, Head kumbed armastada Keil seada targaste.
Ning wihta rummalust, Ja ella allandusses, Ei
mitte hooplimisses, Ning põlga karmwalust.

3. Kes allandust siin nouab, On armas Jum-
malal', Kes lõrkust tehha püab, On temma wiht-
ha al, Kes agga õiglane, Ning teeb, mis tahhab
Jummal, Se polle mitte rummal, Sell' tulles
Jesuke.

4. Nüüd wotta walmistada, Mind sulle hel-
deste, Mo peäle hallastada, Mo kallis Jesu-
ke, Siin armo aial weel. Oh tulles süddames-
se! Siis tahhan minna isse Sind kitta siin ning
seäl.

6.

Ein Advents-Lied von der dreysachen
Zukunft Christi.

Wifil: Meile armas Jummal pöraic.

Tulle nüüd taewast, armas Jesus, jälle,
Peästa meid waewast, wi meid üllewelle,
Igga on ota meestel ning ka naestel,
Tulle meil' waestel'!

2. Wannad ja nored, keik' sind, Jesand, ootwad
Tulleswad taewast, sinno peäle lootwad,
Iimal' te otsa, se teeb paljo kurja,
Ning lähbáb nurja,

3. Mifs tullid muiste taewast mahha meile?
Peästma teid, wastab Jesus, tullin teile
Kurrati lá-est, pattust, pörge waewast,
Seis tullin taewast.

4. Sepárvast tulles nüüd ning igga tunni
(Ehk walwame, ehk waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhlast te needsammad
Kui sinno ommad.

5. Kui tulled sa kui õige fohtomoistja
Piddama fohhut, süddamette tundja,
Lasse meid minna taewa, fela hábbi
So armo lābbi.

6. Kule meid, armas Jummal, fõrgest taewast,
Meid hāddast aita, peästa feigest waewast,
Eiis sure heālega sind südda tānnab,
Heal meile fīdab.

7.

Es sind schon die letzten Zeiten ic.

Wifil: Ston kaebab sures haddas ic.

Aubba få on wiimsed alad, Gest mo südda
walmista Ennast, hirmo tåhhed nåltwad E-
malt hadda tulleswa. Kaewas, tuled, merri, ma
Wotwad ette nuhhelda Reid, kes püüdwad wal-
latusses Ellada ning rummalusses.

2. Keif on pea hukka lainud Risti-rahwa seltsi
sees; Ust ning, arm on otsa sanud, Kurjast ellab
iggamees. Noa aial olli ka Rahwas nenda ho-
leta Kui nüüd risti-rahwa suggu, Kes ei pea pat-
tust suggu.

3. Rummalus ning patto kombet Wotwad
woimust olaste, Kui sa kurja wasto panned, Siis
sind woõraks petakse. Waggasid nüüd naertakse,
Ning ful Jesust põltakse. Kes ma-ilmal' satab
abbi, Kui sel polle au ehk hääbi.

4. Et saab Jesus pea joudma, Temma sanna
tunnistab, Dimmel' rahwal' abbi noudma, Kes ta
pote küssendab. Gest nüüd rõmustellege Keif,
Kes waggad ollete: Jesus teile õnge pakfub, Et
keif hadda ärralahfub.

5. Wigi puud, ful pakfatarwad, Låhwad hire
lõrroule, Siis keif innimesed moistwad, Et ful
polle kaugele; Waggadust on mitmele Kui need
lehhed rohkeste. Kes mis sunnib, tåhhel' panneb,
Mis se tåhhendab, ful tunneb.

6. Wimmedusse riik ehk kasmab, Kasmab ka se
walgustus, Rummalus ful pea lõppeb, Woimust
saab

saab se waggadus. Digele head Jesus teeb, Kui ma ilm nüüd huffa läab, Sest nüüd olge rõõmsad, waggad, Jesus tulleb, olge waprast!

7. Ärra koorma liigjõmisse Ja toidusse murrega Omma süddant, liigjõmisse Jätta mahha rõmoga, Et se kõhto, pääw ei sa Sinno peäle tulles, Jesu risti kes ei kaäna, Ei ta selle armo anna.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda, armas Jesuse, Võrgul wõlmust ärra anna, Waggad aita heldeste, Et so pühha koggodus, Kui so ainus rõmustus, Keigest pattust lahti sago, Ning so rõmo, riki tulgo.

8.

Wacht auf, ihr Christen alle etc.

Nüüd tousem patto waewast, Ning wotkem walmada, Et Jummal Poeg taewast Joruttat tulles, Ning tahhab kõhnut moista Ning arro piddada. Kes ta ees tahhab seista, Se wotko walmada.

2. Ei woi meid peästa rahha, Ei rikkus, kõrge meel, Keit peab jama mahha, Kui hing on keele peäl, Ehk kü on sinnul warra, Suur au ning ilo ka, Se kaub pea ärra, Kui pead surema.

3. Sest risti, rahwa suggu, Kes ilmas ellab weel, Oh! jätke kõrge luggu, Ning otske armo teäl Ja hinge kallist wilja, Se teeb teid kangemaks, Sest noudke warra, hilja, Et sate waggamaks.

4. Meil Jummal omma sanna On annud rohkesti, Kes wottat tallel panna Siin sedda järgeste, Se ellab pühhas ellus Ning ussub süddanest; Se agga sureb wallus, Kes siin ei holi fest.

5. Oh!

5. Oh! olleks sündimatta, Kes põlgab Jummalat, Sest redda lõppematta Need piinjad wae-
wawad: Et temma pattus ellab, Keif wasto ol-
sa teeb, Ning armo sanna põlgab, Sest wallo
sisse jääb.

6. So õiget usko näita, Te head, kel häd-
da pääs, Siis woid sa abbi leida, Kui seisad koo-
to ees; Sest Jummal tassub isse, Mis tehtud waestele,
Kes pühha ello sisse jääb, sureb õnaste.

9.

GOTT hat das Evangelium ic.

SE kallis armo-õppetust, Mis andis Jesu hal-
lastus, Et waggaks sama piddime, Sest su-
rest hulgast põltaise. Jo se on wiimse päwa
täht.

2. Ei waeste palwest hõlita, Head õppetust ei
woeta, Waid ahnus wõttab woimusse, Ei karda
nemmad häddage. Jo se on wiimse päwa täht.

3. Keifsuggust lasko reggewad, Se wõrgoga
need puawad Keif warra kolkorisuda, Ja sedda
tewad kartimatta. Jo se on wiimse päwa täht.

4. Kõl liitwad armo-õppetust, Ja siiski põlg-
wad waggadust, Waat nenda Jesust naerawad,
Häid põlwi siiski otawad. Jo se on wiimse pä-
wa täht.

5. Oh! nemmad on kõi kawwalad, Reid wae-
sid nemmad nülgiwad, Kui peaks Jummal holeta
Siin waeste parrast ollema. Jo se on wiimse
päwa täht.

6. Need wotwad kirk warrandust, Sest polle
neile

neile siigidust, Need waesed jäwad aitmatta, Neist leiba wotwad armota. Jo se on wiimse päwa täht.

7. Need polle sedda jagganud, Mis pühaks asjaks annetud, Ja siiski sedda risumad; Kõl nende omma sõõb se pat. Jo se on wiimse päwa täht.

8. Ei holi nemmad Jummalast, Ilm auu pü ab ussinast, Müüd tõrkus wotnud woiwusse, Ei wasset häbbiks petage. Jo se on wiimse päwa täht.

9. Keif wenna-arm on lõppenud, Ilm wargadega täidetud, Ei olle õigust enam teal, Oh olles rahha! rahwa heäl. Jo se on wiimse päwa täht.

10. Ma-ilm ei wotta mainitsust, Ehk pühha sanna õppetust, Ei temma enam teage kui süa, jua liaste. Jo se on wiimse päwa täht.

11. Nend' ühem tõ on prassima, Ja furjad wiisid õppima, Kõl sedda moistab kauniste Ni noor kui wanna ühtlase. Jo se on wiimse päwa täht.

12. Ei tahha päilik paistada, Ei enam sedda näha ka, Mis ma peäl furri rahwas teeb, See pärrast päilik furwa's läab. Jo se on wiimse päwa täht.

13. See fu ja tähhed äagawad, Ja ommal kombel õhkawad, Et wõlksid sada peästetud, Kui waggad sawad auustud. Jo se on wiimse päwa täht.

14. Oh! tulle armas Jesuke, Ma tüddineid neid kandmaske, Kes siin on sinno wastased, Ning õhfab, et sa oisa teed. Jo se on wiimse päwa täht.

Kristusse Sündimis- eht Zoulo Laulud.

10.

Gar lustig jubiliren die lieben zc.

Wisil: Eilahku minna sinnust zc.

SEiſt Inglid kulutarwad Nüüd sure rō-
moga, Et nemmiad Jefuſt nātwad Pet-
lemmas ollewa, Seſt laulwad ühila-
ſe: Au Jummalale olgo, Ma peäle
rahho tulgo, Ning rahwal' melehā!

2. Weil' önniſtusſek's antud Se armas Jefuke,
Kes neitſiſt ilmal' kantud ük's öige innime, Seſt
rōmuſ on mo meel. Oh! ärra pōlga tedda, Se
lapſe woid ſa leida Petlemmaſt lautas ſeäl.

3. Se kaſiſ laps on pandud Kul waene ſōis
meſſe, On raſket koormat kannud, Et riſkaſ
ſaakſime. Nüüd hukka ſe ei ſa, Kes tedda tundu-
ma öppeb, Eliſ rummaluſ ka löppeb, Sek's Je-
ſuſ and walausta!

4. Kui ſe öñ poſſek's joudnud, Eliſ ollek's hād-
da päes, Seſt Jefuſ armuſt noudnud Meid peäs-
ta pōrgo wāeſt, Ja taewa arowanud, Ei Jum-
mal armuſ annab, Keſt hād'da rōmuſk's kānab, Miſ
ollek's waerwanud.

5. Nüüd woib ſe önniſ olla, Kes Jefuſt ar-
maſtab, Sell' tahhab abbik's tulla, Kes ennafi par-
ran

randab. Sest wotkem süddamest Sell' Jesale au
anda, Ning Inglise kaita Se armsa Jesukest.

II.

Als Christus gebohren war ic.

Wifil: Nüüd laulgem suust ning süddam.

Ali neitsit omma lapse tõi, Elis Inglise wäggi
röömsaks sai, Ja laulis sure heäleaga: Mu
Jummalale otsata! Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune.

2. Suur walguis olli Inglise, Sest olli hirm
neil karjastel, Neid rõmo sanno kuuldi seäl, Et
Kristus sündind ilma peäl. Suur Jummal in-
nimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest
olle rõmus pattune!

3. Se lapsokenne otsiti, Kes mähkme sisse mäh-
hiti, Kes meie õnneks sündinud, Kui Inglise en-
ne rägitud. Suur Jummal innimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

4. Siis last ka nähti sõime sees, Kes keige lo-
ma abbimees, Se olli lautas pimmedas, Kes keige
üllem kunningas. Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune!

5. Last toidetakse pimaga, Kes toidab keige ilma-
ma, Maria tedda iminetab, Kes meie taewast
walmistab. Suur Jummal innimenne nüüd
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rõmus
pattune!

6. Sesamma sure armo eest Nüüd tännagem
 keld süddamest, Et Jummal omma Poiaga Meid
 tahtnud pattust lunnasta. Suur Jummal in-
 nimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest
 olle rõmus pattune!

12.

Hab herzhlich Lob, hab ewig Dancf ic.

Wisil: So pole, Jsand, süddamest ic.

MA tännan keigest süddamest Sind, Jsas, kõr-
 gest taewast, Et sinna peastid surest wäest
 Meid hädaliesi waewast. Ni kaua kui maial
 teäl Käin, ligun, ellan ilma peäl, Sul peab auu
 sama.

2. Käl kallist annet andsid sa, Sest on mo süd-
 da rõmus, So Poia lihha, werri ka On hinge
 roog ja toidus, üks warra, kelle sarnastke Ei olle
 ilmas maiale. Oh kallist joulo annet!

3. Kuis tedda siis siin petakse Ni alwaks rah-
 wa silmas? Käl peastid keif noppeste Siin tedda
 noudima ilmas, Se peaks õ ja päwa ka Se es-
 simeenne ollema, Ning ka se wiimne murre.

4. Kui sinna peastid rahwale Suurt warra,
 rikust andma, Ning peaks iggamehhele Käl kul-
 da, rahha sama; Käl siis keld joogtes tulleksid, Ja
 ennestele tommaksid, Ja tannaksid weel peale.

5. Nüüd wottad sinna kallimat, Ja suremat
 head anda: Se Poega, sedda üllemat, Ei ma, ei
 taewas kaäna; Ei holi temmast üksige, Ja rah-
 wa meles tübbine, ei tedda nouta takka.

6. Se wottad agga ahnesta Suurt rikust kol-

Kopanna, üks teine lähhab julgeste Mu patio tee
peäl kaima, Se kolmas muud ei mõtle teäl, Kui
tühja auu himmo peäl, Ei tahha Jesust mitte.

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hopis ärra-
netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on tem-
mast antud; Kui wottažite põlgada Ma ilma
temma himmoga, Siis tulles Jeesus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim
teid sunnib, Ja tedda ärrapõlgate, Kui temma
sanna nomib, Siis posse teil muud ühtegi Kui
põrgo wallo peälegi Seäl hädada tulles ota.

9. Oh hoia, armas Jummal, mind So pühha
nimme läbbi Se seltsi eest, mis wiikab sind, Et
mull' ei tulle häbbi. Mull' olgo Jeesus armsam
nüüd Mo melest kui keit kuld ja hüüd; Mind aita
järgest laulda.

10. Ma tannan keigest süddamest Sind, Jeesa,
kõrgeft taewast! Et sinna peäsiid heldusfest Reid
hädalissi waewast: Ni kaua, kui ma ial teäl
Käin, ligun, ellan ilma peäl, Peab sulle au siin
sama.

13.

Vom Himmel hoch, da komm ich her ic.

Ma tullen taewast üllewelt, Häid sannumid
toon teile seält, Reid toon ma teile rõmoga,
Reid tahhan minna kuluta.

2. üks laps on tanna sündinud, Kui ammust
alast röödud, Se kauais illus lapsolen' On teie
rõõm ja kallis õn.

3. Se on se Isand Jeesus Krist, Kes tahhab

aita hädalise, Se on se õnnisteggia, Kes teid
woib pattust päästada.

4. Keik õnne sate temma käest, Mis Jummal
pakkund iggawest. Et teie woite meiega Nüüd rae-
was järest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et sõimes mähk-
mest leitakse Last alwas lautas maggawa, Kes on
ma-ilma toitaia.

6. Sepärrast läkki rõmoga Nüüd kariastega
watama, Mis Jummal meile kinkinud, Mis meie
heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis sõi-
mes nähakse? Kes on se kaunis lapsok? Se on
se armas Jesuke.

8. Oh olle terte tullemast! Mind pattust mit-
te põlgamast, Sa tulled häddast aima mind, Kes
woib se eest kül lita sind?

9. Oh leige asja teggia! Kui wägga alwas
lähhad sa. Et sinna sõimes maggad seal Se kow-
wa weikse põhho peäl.

10. Ehk lähhaks im weel laiemaks, Ja ennast
kullal ehhitaks, Ta olleks jiski kiskoke, Ja kiskaks
käreiks sinnule.

11. So sammel ning so kallid siid On kerr-
hein ning jämme riid; Reis tahhad ennast nä-
data Kui sure raewa funninga.

12. Sa teegid se hea melega, Et minna piddis
naggema, Et au ning rikkus ilma sees Ei kolbe
mitte siand ees.

13. Oh wotta armas Jesuke So sängiks mi-
no süddame! Oh wotta temmas hingata, E
minna siid ei unusta!

14. Gese hüppan minna süddamest, Ning li-
dan omma Jesukest; Ma laulan sure rõmoga:
Mind Jesus ikka awwita.

15. Müüd kitus olgo Jummalal, Sell' aino
Poia andial, Gese Inglid towad rõõmsaste Weil'
ue aasta sannume.

14.

Vom Himmel kam der Engel ic.

Wifil: Ma tullen taewast üllerwelt ic.

Sed Inglid taewast tullwad, Ning karjas-
tele ütewad: Et laps on meile sündinud,
Ning mähkme sisse mähhitud.

2. Zawida linnas, Betlemmas, Kui Mihka
ennekulutas; Se on se Issand Jesuke, Kes meid
ei jätta häddasse.

3. Gese wotke ennast rõmusta, Et Jummal
leppib telega, On sündind teile lihha sees, On teie
wend ning abbimees.

4. Se par ei woi teid hirmuta, Gese Jummal
on jo telega, Kui kurrat mäosab põrgo sees Siis
on teil' Jesus abbimees.

5. Ei se ja mahha ellades, Kes wab pühha el-
lo sees, Kui ma ilmi kiusab kureaste, Siis Jesus
aitab heldeste.

6. Müüd on keik woimus teie koes, Et Jum-
mal teil' on abbimees, Gese kuitse Jesust loymatta
Mi süddame kui telega.

15.

Lobt Gott ihr Christen allzugleich ic.

Müüd Jummalale auustust keik andlem süd-
damest,

Damest, Kes meil' teeb lahti taewa uft, Ning annab Poiokest, Ning annab Poiokest.

2. Kes Jäsa rüppest tulleb, se Saab waeseks lapses teäl, Waat söimes asset temmale On forre heina peäl, On forre heina peäl.

3. Se Jesand jättab melega Keik auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab pi-maga, Kes Ingli meled rõmustab, Se õnnisteggia, Se õnnisteggia.

5. Sesamma pididi tullesma Meil' õigeks kuningaks, Kes rahwast pididi fogguma Keik ommaks allamaks, Keik ommaks allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd melega, Ja wottab ennesel' Meil' werd ning lihha pattota, Ja annab õnne meil', Ja annab õnne meil'.

7. Se, kes meid tõstab Jäsandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Woiks hella Jesuke, Woiks hella Jesuke.

8. Nüüd Jesus Paradisi uft Teeb lahti wägewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sissemin-nemast, Nüüd sissemin-nemast.

16.

Christum wir sollen loben schon &c.

Nüüd kiiskem Kristust ussinast, Maria pühha neitsi last, Kus ial päwa paistet näib, Mis keik ma ilma ümberkäib.

2. Kes keige ilma lomad teind On sullaseks nüüd isiläind Se tahtis pattust lunnasta, Ning oimma loma aidata.

3. Se

3. Se Issa heldus üllewelt, Se sündis neitsis äkkitselt. üks neitsit kandis sallaja, Mis ilmal' olli tundmasta.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummat tedda maiaks teeb, Kes ial mehhest teadnudke, Se kaima peale leitaſe.

5. Se pühha emma ausaste On kannud sedda ilmale, Kes Kaabrielist tootud, Joannesest on tunnistud.

6. Se maggas kehwaſt heinte peäl, Ei põlgand ſõimet ſelle meel, Se toideti nüüd pimaga, Kes is, ſi toidab ilma-ma.

7. Seſt taewa wäggi rõõmsaks ſaab, Ning lauldes Jummat auustab, Ja farjas teada antaſe Se feigeparras farjane.

8. Nüüd olgo Jesus kidetud, Kes puhtaſt neitsiſt ſündinud, Ka Issale ning Waimule Au, ſi tus olgo järgeste.

17.

Gelobet ſeyſt du, Jſu Chriſt, ic.

Nüüd olle Jesus, kidetud, Et olled neitsiſt ſündinud üks innimenne ilmale, Seſi laulwad Inglid rõõmsaste, Kuriſeison!

2. Se taewa Issa ainuſt laſt Nüüd näitſe ſõimes halledaſt, Ning meie waese lihhaſe On tulnud feigeüllem hä. Kuriſeison!

3. Kes ſurem on kui ilma-ma Nüüd näitſe rüppes maggawa. Se on nüüd laps, kes ilma peäl Keik aſjad peab üllewel. Kuriſeison!

4. Se walguſ tulleb ilmale Ning annab ne
B b 3 pals

paistusse, Se satab pimmedusse seest Meid wal-
ge sisse iggawest. Kúrieleison!

5. Kes Jēsa Poeg on üllerwelt On meile tulnud
woõraks sealt, Ning lõppetab leif õnnetust, Ja
annab taewa parrandust. Kúrieleison!

6. Ja tulles waene ilmale, Ja näitab armo
waestele, Et sannokuuljad rikkaks teeks, Ja püh-
ha Ingli sarnatseks. Kúrieleison!

7. Se teggi ta hea melega Mell' omma heldust
nāidata, Ma ilm leif olgo rõmus sest, Ning kiit-
ko tedda süddamest. Kúrieleison!

18.

In dulci jubilo, nun singet ic.

Sh! laulgem süddamest, Ning kiitkem Jesukest,
Kes Maarja rüppes maggab Kui waene lap-
soke, Meid lunnastama hakkab, Ning satab tae-
wasse. Se on se A ning O, Se on se A ning O.

2. Oh armas Jesuke! Sa olled armoke, Must'
olle rõõm ning abbi, Oh hella lapsoke! So kall-
armo labbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Jēsa hallastust! Oh Poja armastust!
Kui tulli keifil' miāna Sü parrast põrgusse, Meid
peastma Jēsus sinna Siis tullid ilmale. Meid
fata taewasse, Meid fata taewasse.

4. Mell' taewas Jēsa ma, Nina rõõm on ot-
sata, Kus pühhad Inglid laulwad Meid usi luggu-
sid, Ja kus need õnsad kuulwad Meid taewa män-
gijid. Oh ollektime seäl! Oh ollektime seäl!

19.

Freuet euch ihr Christen alle ic.

Röömsaks sage risti rahwas, Röömsaks sago
iggamees, Jummal aitab hädda sees. Rööms-
aks sage, laulge wahwast, Et ta meid ni au-
ustand, Ja on meie lihhas saand. Röömsaks
sagem ülewägga, Kristus kelab meie wigga, Tõst-
kem lauldes omma heäle, Ja toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peäle, Panne hästi
tähhele, Jesus tulles sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Waggab lautas sõimes teäl Korre õlle, hein-
te peäl. Röömsaks sagem ülewägga, Kristus
kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle,
Ja toob meile armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma tül
woin tännada, Ja so armo kitada, Keigeheldem
armastaja, Wotta ommaks suud ja keelt, Jhho,
hinge, mõtted, meelt. Röömsaks sagem ülewäg-
ga, Kristus kelab meie wigga, Tõstkem lauldes
omma heäle, Ja toob meile armo jälle.

4. Jesus! kule pallumissed, Vnnista so kogo-
dust, Kaitse omma pärrandust. Aita omma lu-
liikmised, Anna keige rahwale Rahho uel aasta-
le. Röömsaks sagem ülewägga, Kristus kelab
meie wigga, Tõstkem lauldes omma heäle, Ja
toob meile armo jälle.

20.

Der Tag, der ist so freudenreich, ic.

SE jouso pääw on rõmust suur Müüd risti rah-
wal ilmas, Et Jesus keige armo juur On
nähtud meie lihhas. Kui temma sundind Mari-
ast,

ast, Kes wallitsetud Jummalast. Et olleks temma emma. üks imme assi kül on se, Et Jummal tulnud ilmale, Ning neitsi laps on temma.

2. Kui päwa paistus selgeste Boib klasisi läbi paista, Ning kahjo ei te temmale: Sel kombel tulled moista, Et nenda tulnud ilmale Sest kawnist neitsist puhtaste Se Issand Jeesus taewast. Kes söime pandud maggama, Se peastab oma werrega Meid pörgo-tulle waewast.

3. Need karjatsed seäl wälja peäl Häid sammu mid on kuulnud, Sest nenda ütles Ingli heäl: Waat! nüüd on Kristus tulnud, Ma ilma kal lis kunningas, Herodes wägga ehmatas, Ja hakkas sedda kartma. Voi! mis kurri karowal meel Olli temmal Jesu peäl, Meid lapsi, käskis tappa.

21.

Ein Kindelein so löbelich 2c.

Des laps on neitsist sündinud, Ning õnneks meile antud, Kes taewast meile kinkitud, Ning söime sisse pandud, Kui se ei olleks sündinud, Keik rahwas olleks hukkatud, Nüüd õn on keikil leida. Oh! armas Issand Jeesuke, Kes olled tulnud lihhasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbi woime süddamest Sel aial rõõmsadolla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud mahha tulla. üks imme asandus on se, Et Jummal sündind ilmale, Ja enniast orjaks annud, Nina sanud meie sarnatseks, Et iggarwest meid rikaks teeks, Ning meie pattud kannud.

3. Oh! õnnis on, kes süddamest Se armsa peäle

peäle lodab, Se parrib ello iggawest, Mis temma
uskus otab, Sest keik on Krisius tassunud,
Mis meie saine ekšinud, Seks tulli temma tae-
wast, Se tulleb immeks arwata, Et ta meid wot-
nud leppita, Ning peästa patto waewast.

4. Sest, risti rahwas, tännage Se sure armo
parrast, Ning süddamest ka palluge: Meid weelgi
peästko kurjast, Ja hoidko kurja meele eest, Meid
peästko walle usso seest, Keik pattud andecks and-
ko. Oh Issa, Poeg ning pühha Waim! Kes
on so laps ning armo taim, Sell' jinno rahho olgo.

22.

Ein Kind geboren zu Bethlehem etc.

IKs laps on sündind Petlemmas, Petlemmas,
Kes keik maailma rõmustas, Halle-Hal-
leluja!

2. Siin maggab temma soime sees, Soime
sees, Kel lõpmatta on woimus kaes. Halle-Hal-
leluja!

3. Neil' farjastele wälja peäl Wälja peäl Need
Inglid ütli'd sedda seäl, Halle-Halleluja!

4. Se armas Jesus surest wäist, Surest wäest
On tanna teile sündind tõest, Halle-Halleluja!

5. Au olgo taewa Issale, Issale, Ja hea meel
keigel' rahwale, Halle-Halleluja!

6. Se härg ning esel tundwad ka, Tundwad
ka Kül soimes omma Issanda. Halle-Halleluja!

7. Need targad tullid kaugelt maalt, Kaugelt
maalt, Tõid kulda, wiroot, mirrit seält, Halle-
Halleluja!

8. Ta emma olli neitsike, Neitsike, Tõi mehhe-
ta lasti ilmale, Halle-Halleluja!

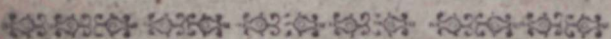
9. Us ei woid tedda rikkuda, Rikkuda, Kes
lihas sündis pattota, Halle-Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud
pattust rojane, Halle-Halleluja!

11. Sest same temma sarnatseks, Sarnatseks,
Ning taewa rigi pärriaks, Halle-Halleluja!

12. Se armolikko aia eest, Aia eest, Au Jum-
malale iggawest, Halle-Halleluja!

13. Nuud olgo Jesus fidetud, Ridetud, Kes in-
nimesseks sündinud, Halle-Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

27.

Hilf Herr Jesu, laß gelingen ic.

Wifil: Arka ülles minno südda ic.

Mita, Jeesus, korda minna Ue aasta armo-
ga, Ue mele anna sinna, Keif laß häs-
ti figgida, Olgo sinno hotele, Mis sa
annud mianule, Wotta wanna lõppe-
tada, Et ma woiksin ueks sada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust põ-
ran nuud Wotta agga unnustada Minno wan-
nad rasked süüd; Minna waene pattun; Ommas
marres, Jeesus, Sinno armo peäle lodan, ülesnes
sinnust abbi ocan.

3. Rõmusta mind; Jesand, jälle, Kule minno
ohla.

ohkamist, Anna minno süddamele Kurvastusses
hingamist, Balwan ehk ma maggan ka, Wotta
murret piddada, Surm mind ärgo surretago, Eg-
ga ello lõppetago.

4. Alita sinno hallastusses, Et ma kawwalus-
seta Reiges waimo pühhitusses Boiksin ikka ella-
da, Alita wende armasta, Et ma neid ei kurwas-
ta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ring ka wiimselt
taewa tullen.

5. Anna hās ti lõppetada, Kui sa annud algada
Sedda aastat, et woin jada Temmas ilma kah-
jota. Ja sa minno kõrwasse, Kui surm tulleb
minnule; Armas Jēsus, aita sinna Ilma! rõõm-
sast ärraminna!

24.

Helst mir Gottes Güte preisen ic.

Wisil: Ei lahku minna sinust ic.

Siind Jummal minna fidan So heldust rõõm-
saste, Au sulle anda püan, Kui ial mois-
tan se, Sel uel aastal taas, Et olled hole kannud
Ring rahho meile annud, Meid aitnud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallig armo tõ,
Ja tanno peab sama So pühha nimmele; Sa ol-
led rohkeste Meid tannini keil, toitnud, Ring tee-
weste ka hoidnud Ja kaitsnud armsaste.

3. Sa annad omma fanna Meil selgest riis mat-
ta, So armo nodr ning wannan On näinud lep-
matta. Sa olled heldest lāest Keil annid annud
wālja, Ring waeno, tõbbe, nālja Ka keelnud
meie maast.

4. Sa

4. Sa olled andeks annud Meil' meie etjüst,
Ei olle peäle pannud Meil' karget willestust', Kui
olleks äkline So meel mo wasts olnud, Ots ol-
leks meile tulnud, Ei ellaks ükfige.

5. So helde Issa südda On armolinne weel,
Kes wottab pattud jätta Ning lodab sinno peäl',
Saab armo sinno kääst, Sell' pattud andeks an-
nad, Ja ta eest murret kañnad, Ning peästad
hädäda seest.

6. Oh! Issa kallis Toja, Au sulle iggawest, So
Woeg se õnne toja Meid peästnud kurjussest. Sind
weelgi pallume: Meil anna rõõmsa aasta, Ning
wigga eest meid hoia, Ja toida heldeste.

25.

Nun laßt uns gehn und treten 1c.

Wisl: Tuud wotkem Jummalale 1c.

Sh! pallugem ja laulgem, Ja rõõmo heäle tõst-
kem, Et Jummal meid on hoidnud', Meid
ellus armust kaitsnud,

1. Kül aasta aastast lähme, Ja temma armo
näime, Kül ellame ja kääme, Uut wanna peäle sa-
me.

2. Ni monda hädäda läbbi Sai Jummalalt
meil' abbi, Kui rist ja murre olli, Waen', södda
peäle tulli.

3. Kui helde emma issi Siin hoiab lapsokessi,
Et neit ei sünni wigga, Kui tulles rist ja hädäda.

4. Ka nenda wottab heldest Se armas Jum-
mal järgest Meid ommas sulles kanda, Ja meile
armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitaja Ja keige rikkam toit-
ja, Ei meie nou kül tea, Kui sinna hoolet ei pea.

7. Ma kidan sinno woimust, So armo, sinno
truust; Sa kurja ärrakelad, Meid õnne jures
pead.

8. Oh! Issa meile tõtta, Ja palwet wasto-
wõtta, Meil' ristis rõmo anna, Et woime wasto-
panna.

9. Te/et ka kannatame, Ja sinnust joudo same,
Et sinna tulled mele, Ja lodame so peäle.

10. Oh! kela waeno heäle, Ja anna rahho jäl-
le, Siis lõp'wad willetsussed, Ning sõa ahhas-
tusset.

11. So õnnistus meil' tulgo, Ja meie jures olgo,
Et, kuhho ial lähme, So armo, walgust näme.

12. Jä waeste laste Issaks Ja nende hõle-
kandjaks, Ja eksiante saatjaks, Ja häddaliste
waatjaks.

13. Keif haiged wotta aita, Ja terwist neile an-
da, Reid kurwaid rõmustada, Meil' murret wä-
hendada.

14. Ma pallun weel: oh aita! So waimoga
meid taida, So waim meid ehhitago, Ja parrast
taewa saatko.

15. Keif sedda wotta sinna Meil' keikil', pallun
minna, Müüd uel aastal anda, Ja mei' eest
murret kanda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist ic.

Wifil: Matillen taewast üllewelt ic.

SE wanna aast on möda läind, Meil' olled, Re-
sus,

sus, head teind, Gese tanname sind süddamest, Et
olled hoidnud lahjo eest.

2. Sind Jessa, Voega pallume, Oh! kaitse ik,
fa heldeste So pühha risti. loggodust, Ning hoia
sedda kurja eest.

3. So sanna jätta meile weel, Gese rõõmsaks
lähhab wagga meel, Keik waltet woõrast õppetust
Oh Jofand! keta keigest wäest.

4. Need pattud ärra mälleta, Meid uel aas-
tal walmista, Et pattud mahhajättame, Ning
udes ellus ellame.

5. Et pärrast õnsast surreme, Ning rõõmsast
üllestouseme, Elis soga, Jesus! ühtlase So auu-
rifi lähhame.

6. Seäl iggawest sind tanname, Ning Ingli-
dega kideame, Meid uskus, Jesus! kinnita, So
nimme auuks lõpmatta.

27.

Nun treten wir ins neue Jahr 2c.

Wisl: Oh Jofa: taewa rigi sees! 2c.

Uit aastat meie hakkame,
Ning sind, oh Jesus! pallume,
Et aitud sedda aastat ka
meid lõppetada lahjota.
Oh! anna rahho, jagidust,
Ning pärrast hinge õnnisust.

Laulud Jesussest.

28.

Meines Lebens beste Freude ic.

Wisl: Jummal ma ning taewa Lõja ic.

S ma muud siin ilmas tahha Kui üks päi-
nis Jummalat Jesusi minna talle nouan,
Jesusi minno Issandat. Keik mo him-
mo ilma peäl, Se on taewas üllewel.

2. Teised woivad talle nouda Selle ilma war-
randust, Jesus wotab mulle jouda. Kes toob hin-
ge õnnistust. Rahha, rikkus hukka jääb, Jesus
egga ikka jääb.

3. Ei ma suremat sa warra Ilmas ial kuskagi,
Kui keik lojus ka-ub ärra, Siis jääb Jesus allati.
Jesus on kül öiete Armas minno hingele.

4. Olao kül ma ilma auu Illus nähha keikse,
Ei se seisa siiski kaua, Lähhab tühja noppete. Mis
siin näkse illoga, Se keik ka-ub kaulmatta.

5. Agga mis mull' Jummal annab Ommast hel-
dest süddamest, Mis mull' Jesus iski jaggab, Se
teeb rikkaks iggardest. Taewas omma auuga Kes-
tab ilmaotsata.

6. Se mis Jesus kinkib taewast, Ei se ial rik-
kuta, Redda temma peastab waewast, Ei se ial
hukka sa. Ükski ennami temmale Rahjo egga kura
ja te.

7. Mis sest kasso kaua jada Kurjas ilmas ella-
ma? Kus on selge murte teada; Parram on seäl
lõpma.

lõpmatta Olta taewas rõõmsaste Jesu parral
käsele.

8. Egga mingisuggust aita Ilma surust pidda-
da, Omma kõhho üksnes täita Maggusama roa-
ga: Jesust agga armasta, Se ei jätta adbita.

9. Oh! siis anna taewas mulle Sinno rõõm
järgeste, Olgo minna osaks sulle, Minno armas
Jesuke. Oh! mind wotta sinnoga Ommas tae-
was ellama.

29.

Wer ist wol wie du? Jesu, süßere.

Ommal wißil.

Selde Jesuke! Sinno suggusike Kusagi ei ol-
le leida, Pimmeduskes woid sa holda, Satad
walgusse, Helde Jesuke!

2. Surma hädda seest Olled sinna tõest Om-
ma surmaga mind peastnud, Ja mind pattust
puhtaks pesnud, Ei ma iale Niid ja häddasse.

3. Jubba iggawest Olled Issa käest Meile lun-
nastajaks antud, Ja meil' ärrapeastjaks pandud
Heldest süddamest Jubba iggawest.

4. Kange sõddamees! Põrgo hana seest Olled
sa meid lunnastanud, Surma, patto ka, utanud
Sinu werre wäes, Kange sõddamees!

5. Surem kunningas! Mitad wäggewast, Sind
feik rahwas auustago, So eest ennast allandago.
Ole kunningaks, Ja mul' õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so parralt
jään, Kui sa pühha Waim mind aitab, Ning so
armoga mind täidab, Siis ma armastan Sind
ning kummardan.

7. Wotta

7. Võtta omma's mind, Siis ma pean sind
Armsamaks kui kuld ja hõbbe, Ja saan õnne's
sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Võtta omma's
mind.

8. Sinno allandus, Ning so tassandus Olgo
minno parras illo, Siis jääb pattota mo ello,
Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma ilma peäl Sin-
nust kuhugi ei lähhä, Siis ma saan so armo
näha, Kui on minnul teäl Sinno helde meel.

10. Võtta ärrata Patto unnest ka Mind, siis
furrat ei voi petta, Egga omma võrko võtta,
Kui sa arwitatad, Ning mind ärratatad.

11. Omma Waimoga Wallitse mind ka, Et
ma walwan, pallun, paastun, Uskus sinno ette
astun, Et mind täidad sa Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõmusta, Kui
mind rist ja murre kattab Ja, kui merre laened,
mattab; Olle minnoga, Armas hoidia!

13. Beige ülem hä! Itka mulle jä, Siis ma
pühha ello algan, Kurjad himmud ärrasalgan,
Kui on minno ka Beigesurem hä.

14. Kui pean walloga Ärrasurrema, Siis mo
ihho muldas hoia, Hingele so auu anna, Et woin
ellada, Ehk kui surren ma.

30.

Seelen-Bräutigam, Jesu re.

Wisil: Helde Jesuke, Sinno suggustle re.

Hinge peioke, Helde Jesuke! Minna kidan sin-
no heldust, Mis mind tommab patto ellust
Armsast taggase, Hinge peioke.

Ec

2 Sinno

2. Sinno armo peäl Julae on mo meel, Kui sa heldest mo peäl' watad, Ning so armo malts-
ta satad. Julge on mo meel Sinno armo peäl.

3. Jummal olled sa, Innimenne ka, Olled wotnud meie lihha Kustutada Jēsa wihha Om-
ma werrega, Jummal olled sa.

4. Uusso walgusse Hoia heldeste; Omma waimoga mind woia, Ning mo hinge uskus hoia,
Siis ei kustuta Uusso walgust ka.

5. Siis so sisse jāān, Sinno peäle nāān, Sin-
no armo rahhan fita, Ja sind kites aega wita, Et
so sisse jāān, Sinno peäle nāān.

6. Wāggew sōddames Jēsse so u seest! Kurja
rahwa wihha kela, Et mind nende nou ei nela.
Olle hādāda sees Wāggew sōddamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste õn-
ne noudsid, Hinge heites waljust hūūdsid: Janno
tunnen ma! Rahho sataja.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Meid, so
ommad, kes sind tundwad, Sinnust risti nimme
kandwad, Bennel' armas sa Omma rahhoga.

9. Kes ma ilmale Surreb õiete Uusso-ello takka
nouab, Kūl se pea tunda jouab, Et on kahjota
Ilmal' surrema.

10. Nūūd ma pean sind Armsamaks kui mind,
Sinnust ma ei tahha jāda, Egga teisest rõmust
teāda, Sest ma pean sind Armsamaks kui
mind.

11. Kui mind furwastab Rist ning hirmutab,
Tunned sa ka minno hādāda, Ning ni halle on so
sudda, Et ta lõppetab, Mis mind furwastab.

12. Kui rõõm tulled ta, Saad sa rõõmsaks
ka,

ka, Senni kui so jure tullen / Ning so auu rikis
ollen, Seäl woin rõmusta Ennast sinnoga.

13. Siin meil teotust, Seäl on auustust, Mis
ma sin weel uskus otan, Seäl ma nään ning
kätte wottan. Pärast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuke! Aita heldeste Boiteldes
keik ärrawoita, Sinno woimust mulle näita, Siis
so woimusse Tunnen, Jesuke!

15. Kaunis öieke, Minno talleke. Müüd ei wot-
ta minna tehha, Mis so film ei tahha nähha,
Armas Jesuke, Kaunis öieke.

31.

Jesu, meiner Seelen Ruh'ic.

Wifil: Müüd tulgo õnnisteggia ic.

Jesu keige üllele hā, Hingamist toob hingele,
Mis ma ial himmustan, Sedda minna tem-
mast saan.

2. Ilma lapsed, kui sa nääd, Noudwad takka
tühjad hāäd, Jesus mulle kallim on kui se kallim
kulone kroon.

3. Kui need keigepahhamad Waenlased mind
Eiusarwad, Jesus peastab põrgo käest, Kurratist ja
surma wäest.

4. Ollen minna wiggane, Polle abbiks üllige;
Jesu wigga parrandab, Ja mul õigeks arstiks
saab.

5. Ollen wäene, allasti, Nou ei hakka tuhugi,
Jesus issi arwitab, Toidust aegsast murreteeb.

6. Ollen minna woõral maal Sure raske risti
al, Jesus kaitseb mind ka seäl, Ja mind peab ül-
level.

7. Kui mind rahwas teotab Ja mul hääbi tegewad, Jesus aitab kannata, Et ka sest ei holi ma.

8. Ehk on messi maggus kül, Ehk ka suffur maggus sul, Jesus on veel maggusam, Jesus on veel tullusam.

9. Oh! siis tahhan minna ka Sind ükspäinis armasta, Sinnust, armas Jesuke, Saab jo kül mo hingele.

10. Jesust kõrwad kulewad, Jesust silmad watawad, Jesust mo keel tunnistab, Jesust kääed piddawad.

11. Jesus on mo toidus teäl, Jesus on mo laula heäl, Jesust minna ihhaldan, Jesussest ma rõmo saan.

12. Oh! siis andko wiimselt ka Sinno surm so werrega, Sinno hawad, Jesuke, Surmas rahho minnule.

32.

Jesu, meines Herzens Freude.

Ommal W: sil.

Jesus minno rõmustus, maggus Jesus!

Minno hinge õnnistus, maggus Jesus!

Süddamele kinnitus, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

2. Tuhhat kord sind mälletan, lunnastaja!

Ja sind ükski himmustan, Issand Jesus!

Sind ma ikka ihhaldan, lunnastaja!

Jesus lunnastaja!

3. Sõda mind ja täida mind, taewa toidus!

Südda nõrk, oh jota mind, hinge toidus!

Duf

Olle minno findel lin, minno rahho!

Jesus minno rahho!

4. Parramat ep olle sind, armas Jesus!

Heldemat ep olle sind, maggus Jesus!

Egga maggusamat sind, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

5. Oh! mind többist kinnita, minno rammo!

Mödra usko kossuta, maggus Jesus!

Mind, kui surren, rõmusta, rõmustaja!

Jesus rõmustaja!

33.

Jesus ist mein Heyl und Leben etc.

Wifil: Armas Jesus, sind ma pallunre.

Jesus on mo ainus ello, Jesus üksi minno
rõõm, Jesus on mo surem õn, Ilma tem-
mata on wallo, Keik mo assi huffa saab, Jesus
üksi rõmustab.

2. Kui ei olle Jesusi mulle, Siis on rist ja
willestus, Siis on surm ja huffatus, Kellel tem-
ma armei tulle, Tedda hädäda lõppetab: Jesus ük-
si rõmustab.

3. Kui on Jesus minno meles, Siis ma ellan
wiggata, Ning jään ilma murreta, Temma wer-
ri on mul alles; Et kül pat mind kurrastab, Je-
sus üksi rõmustab.

4. Minna lodan sinno peäle, Armas Jesand
Jesus tõest, Sinna surrid minno eest, Siis must
tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat kurrastab,
Jesus üksi rõmustab.

5. Armas Jesus, minno warra usso läbbi mul-
le ja, Ei ma sinnust äralä, Ei ma sinnust lahku
C c 3 arra,

ärä, Kui mind kartus hirmutab, Jesus üksi rõ-
mustab.

6. Sinno pärrast ollen minna, Jesus, minno
pärrandus, Minno õn ja rõmustus, Minno om-
ma olled sinna. Surm kui wiimselt surretab,
Siis mind Jesus rõmustab.

34.

Jesus/ meine Freude re.

Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja, Jesus
kauniken! Oh kui wiivid kaua! Hingel' ig-
gaw, joua! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg,
mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma
peäl noua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaat-
wad Keikist waenlastist; Mässago kül kurrat,
Prassigo keik kurtjad, Jesus on mo eest. Raksugo
ja paukugo! Tühks pat ja põrgo tülli, Jesus wot-
tab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sull' selga
põran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm! mo peale
astu, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga.
Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rah-
hul jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Rikkus mingo ärä! Sa mo lust ja warra,
Jesus! rõmoga. Ärra tühjad auud! Ärra kur-
jad nouud! Jäge teadmatta. Hädda, rist ei pea
wiist, Et ma paljo pean kändma, Jesussest mind
käänma.

5. Keik, mis ilm siin püab, Illusaks ka hüab,
Ei ma püage. Pättud jäge mahha! Minna teid
ei

ei tahha, Minge pörgusse! Kõrkistus ning surus-
tus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran
sulle.

6. Minne kurbastaja! Sest mo rõmustaja,
Jesús, on jo siin. Kes siin armastawad Jumma-
lat, need sawad Rõmo kui on piin. Tõhaks kũl
siin hãbbi mull; Siiski jãad sa keiges waewas,
Jesús, mo rõõm taewas!

35.

Jesu, komm doch selbst zu mir re.

Wifil: Tõuud tulgo õnnisteggia re.

Phl: Südda, mis sa murretsed?

Jesús, tulle minnule, Jã mo jure järgeste,
Tulle hingepeastia, Keige parram sõbber ka.
2. Tuhhat fõrd sind himmustan, Keif muud
rõmo teotan, Tuhhat fõrd ma õhtan ka, Jesús!
Jesús! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas muga rahhule,
Jãad sa agga minnule, Se mo rõõm on üksine.

4. Jesús! ilma sinnõta On keif surus asjata,
Ingli au ja illo ka On mo melest kolbmatta.

5. Mis on ial minnule, Annan minna sinnule,
Sinna, maggus Jesuke, Oled minno armõke.

6. Ei ma mule pea ka Süddant lahti teggema,
Tulle omma armõga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Issa Poeg, Oled minno
hinge peig. Sinna helde Jesuke Oled minno
talleke.

8. Oh siis tulle ruttõga, Minno wallo wãhhen-
da! Minna huan järgeste: Jesús tulle ruttuste!

9. Oh! ma otan kannates, Ei ka wässi pallu-
des: Olle surma-hädda sees, Armas Jesus, abbi-
mees.

36.

Ach! wenn werd ich schau'en dich zc.

Wifil: Jesus, minno römustus zc.

SS Illal saan ma nähha sind, armas Jesus!
Mittal omma's wottad mind, armas Jesus!
Himmoga ma kutsun sind, armas Jesus!

Jesus! armas Jesus!

2. Waerwaga sind himmustan, illus Jesus!
Minno hingel hädda on, illus Jesus!

Oh kui kaua ihhaldan, illus Jesus!

Jesus! illus Jesus!

3. Keik on ilmas waerwane, kallis Jesus!

Mis ei olle taerwane, kallis Jesus!

Jä sa muu', ma sinnule, kallis Jesus!

Jesus! kallis Jesus!

4. Kes so heldust mälletab, maggus Jesus!

Tedda murres römustab, maggus Jesus!

Jä keik hädda löppetab, maggus Jesus!

Jesus! maggus Jesus!

5. Tulle mulle, pallun sind, oh tru Jesus!

Peästa patto koormast mind, oh tru Jesus!

Sinna olled tuggew lin, oh tru Jesus!

Jesus! oh tru Jesus!

6. Näita ennast minnule, helde Jesus!

Himmo on mo hingele, helde Jesus!

Sind ma otan järgeste, helde Jesus!

Jesus! helde Jesus!

37.

Mein Herzens Jesu, meine Lust &c.

Wifil: Oh risti-rahwas kannata &c.

Uhf: Au, kirus olgo iggawest &c.

S armas Jesus, minno rõõm! Oh minno
kallis warra! So armo minna iggatsen,
Sind minnanouan takka. *Au* olgo sulle järges-
te, Et olled üpris armsaste Mind peästnud häd-
dast ärra.

2. Mo südda ikka himmoga On sind, mo Je-
sus, ootnud, On hüppand, fargand rõmoga, Ja
sinno jure tõtnud, Kui sinno peäle uskus nään,
Et sinno sannast ärratään, Mis sa meil tahhad
anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mul-
le selgest So immelikko paistusse, Sa jahhutad
mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind
wotta täiest walgusta, Ja peästa pimmedussest.

4. Sa olled õnnistus te, Mis peält ma tae-
wa leian, Sa satad mind ka õiete, Kui ma sind
abbiks hüan. Ei minna ilma sinnota, Ei ial om-
ma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Keif sinnota on walle,
Mind tõe pole juhata, Ja sata õige tele, Kui sin-
na mind siin farristad, Ja Issa tundma õppe-
tad, Siis tulles tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teäl, Teed rõmo fur-
wastusses, Sa annad ello siin ja seal, Ja aitad
abhastusses. So Waim mind saatko järgeste,
Ning andko wägge minnule, Siis peäsen hukka-
tussest.

7. Sa olled taewast tulnud ka Neil' leiwaks
 Issa käest Reid h  ddalissi aitama, Reid pe  st
 ma patto mäest. Kui saab mo südda pinatud,
 Ning surest ristist surmatud; Siis sa mind Is-
 sand aitad.

8. Kui on mul õige janno k  , Kui on mo hin-
 gel h  dda, Siis Jesus sinna mulle j  , Siis kos-
 futakse sedda. Sind kutsub südda minnule, Ja
 ruttab tulla sinnule, Et mul' ei sünni wigga.

9. Sa olled kalliks ehteks ka Mo hingel', armas
 Jesus! Ma ollen hirmus pattoga, Mind ehhitab
 so õigus. Se on so melest illusam, Ja mulle pal-
 jo tullusam Kui keif ma ilma f  rkus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
 julgest j  da, So tiwadega kattad mind, Ei kar-
 da minna h  dda, Ei karda minna willetsust, Ei
 p  rgoliste kiusatust, Eest mul on warri teada.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinge armas-
 taja, Sa satad mind ni tru-iste, Mind rõmus-
 tab so fanna. Oh! wotta mind so holele, So
 lammas, armas Jesuke! Sa olled õige kaitsja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
 armsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
 Mo k  nningsaks j   sinna. Sa andsid ennast ohw-
 riks s  el Kui tallekenne risti peäl. Mis woind sa
 ennast tehha?

13. Sa olled kange s  ddamees, Sa aitad woi-
 must sada, Kui lihha, werri kiusates Mind tah-
 hab hukka sata. Kui sa mul' olled kaitsiaks, Ning
 fures h  ddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat petta.

14. Sa olled selgeks t  hheks ka, Mis paistab
 pim-

pimmedusses. Sa õppetad mind rõmoga Mo
sures rummalusses. Kui rist meil' teeb suurt ap-
pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja peastad
willetsusfest.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle sõb-
raks tulled, Mind wenna kombel armastad, Ja
arstiks, tohtjaks olled; Siis patto hawo parran-
dad, Ja keiges waewas finnitad, Kes sinno peäle
lodab.

16. So järrel' üksnes, Jesuke! Mo süddamel
on himmo; Se keige armsam lillike On minnul'
sinno nimini, Kui maggus on so mällestus, Kui
helde sinno rõmustus Siis, kui mul raske assti.

17. Kui mul on risti-hädda kâes, Siis mõtlen
sinno peäle, Kui ollen rõmus süddames, Siis tul-
led sinna mele. Kui waltwan, maggan, râgin ka,
Siis olled sinna minnoga, Et tõstan rõõmsast
heäle.

18. Kuis pean ennam kiitma sind, Mo kallis
Jesukenne? So taewa warra täidab mind, Se
on se iggawenne. Mis ial tahhan, olled sa. Au
olgo sulle lõpmatta! Sa olled armokenne.

38.

O Jesu! süß, wer dein gedencet ic.

Wifil: Oh! Jesus Christus tulle sa ic.

Jh. Jesus! sinno mällestus, Se annab mulle
rõmustust, Kui palju rõõmsam on se mees,
Kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello Jesus, minno õn, Sult saan ma
mis

mis ma iggatsen, Ei olle sinno suggustke Siin maas ning taewas üksige.

3. So arm on kallis, Jesuke! Sa olled mulle armoke, Kes moistab sedda arwata, Ehk sedda ülesrääkida?

4. Sult, Jesus, tulles hallastus, Ja furwadele rõmustus, üks armas assi minnule On sinno heldus öiete.

5. Kes parraminne kossutab, Ning murrelikkud jahhutab? Jo ennam temmast ossa saan, Jo ennam Jesust himmustan.

6. Kui kaunikenne olled sa, Mo armas Jesus, mulle ka. Ei olle messil maggusam, Ei muud mo melest illusam.

7. Sind Jesus! püan keigest wäest, Sind iggatsen ma süddamest, Ei sedda moista üksige, Kui hea sa olled hingele.

8. Kes sind, oh Jesus! armastab, Mis se sünnirikkust himmustab? Se ennesel' peab surrema, Kes sulle tahhab ellada.

9. Kes sind, eh Jesus! ihhaldab, Se tõest sünnult abbi saab, Kui temma pallub ussinast Sind silma weega halledast.

10. Kus koihta minna ial lään, Seäl minna sedda tõest lään, Et Jesus on mo feltsinnees, Ma kannan tedda süddames.

11. Kus minna otsin, leian ma, Mis minna tahhan, saab mul' ka, Siis armastades nõdraks lään, Ja otse rammotumaks jään.

12. Best sinna saad ni armastud, Ei se sa ial furwastud, Ei lõppe arm felt ellades, Se ellab ikka rõmo sees.

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast meile
finkitud, Sind kideakse auuga, Mo Jesus, sure
rõmoga!

14. Ei olle se sull' teadmatta, Et minna muud ei
himmusta, Sind üks, Jesus! otan ma, Ma ilma
õnnisteggia!

15. So walgust näitse selgeste, Se paistab sel-
gest minnule, Kui sa mind, Jesus! rõmustad, Siis
keik mo murret lõppetad.

16. So surust taewas kulutab, Sind Ingli
wäggi auustab, Sind, Jesus! kidad ilma-ma, Et
leppitand meid Jesaga.

17. Sa olled rahho sataja, Se kalli annid jag-
gaja, Se hoiab meelt ja süddant ka, Et ellan ilma-
karmatta.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
Jesus! taewasse, Seäl on mul rõmo lõpmatta, Ja
rahho ilmaotsata.

19. Oh! Jesus, kule minno heält, Oh! Jesus,
kule üllewelt, Oh! Jesus, minna pallun sind, Oh
Jesus! Jesus! aita mind.

39.

O Jesu Christ, mein schönstes Lichtre.

Wisl: Ma hüan, Jesus! appi sind re.

S Oh! minno armas Jesuke, Kes armastad mind
heldest, Sa olled minno armoke. Ma kidan
sedda julgest. Oh aita, et ma süddamest Sind ar-
mastan ning kidan, Appi hüan, Ning kui so pärtis
laps So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallid Jesuken, Mo süddamesse
tul.

tulgo, Siis minna sedda wallitsen, Se mulle war-
raks olgo. Te tühja's keik, ning kela se, Mis mind
woib lahhutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel
ning tó So armo sisse jada.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnistad
meil' sedda, Kui se mo sees, ei ühtege Wol sata
mulle hädda. Oh! ärra lasse möttelda Mind,
nähha, tunda, kuulda, Armastada Muud kui so
kallist arm', Mis sa weid kaswatada.

4. So kallis armo tulloke Mo hinge sisse jago,
Mo külma süddant järgeste Ning hästi sojenda-
go. Oh! anna armo, forwaste Se warrandusse
hoida, Abbi leida, Kui põrgo waenlased Mind
püüdwad ärrawoita.

5. Sa olled, armas Jesus Krist, Mo sü cest
surma läinud, Ning olled hädda, waewa, rist'
Mo hinge kassuks näinud. Sind teoti ning wae-
wati; Oh! te, et sinno hawad Mulle sawad
Abbi's keik hädda sees, Mo süddant jahhuta-
wad.

6. So werri posse tēbbine, Waid kallis, hea
ning puhhas; Mo südda agga kirmine Ja for-
wa kui üks forwas. Oh! lass' so werre wägge-
wast Mo forwa patto kehha Pehme's tehha, Et
woin mo süddames So armo wägge nähha.

7. Oh! anna tarkust minnale So werre waewa
moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pär-
rast nähha; Oh! aita, et keik patto tööd Ma kah-
hatsen ning nuttan, Sulle töötan, Ning selgest süd-
damest So pole ikka õhkan.

8. Te, et ma kui üks lapsoke So järrel wöttan
käia Ni kawa, kui ma Jesuke! So armo woiksin
leida;

leida; So kallis arm ning heldus siis Mo süddant walmistago, Sojendago, Ning sinno heldus ni Mo süddamesse jägo.

9. Oh! tomma mind so järrele, Mo armas Jesufenne, Sa olled kallis minnule, Mo õige armokenne, Mul anna rõõmsad sannumed Kuulda so waimo läbbi, Kes keik habbi Woib ärrafanda, Ning feelda patto többi.

10. Jesus, mo rõõm, mo warrandus, Mo tae wa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa minno wäggen Loja, Keik sinnota on selge piin; Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Et kolba ühtegi, Mis sinno käest ei tulle.

11. So käest saab minno hingele Rõõm, rahho, hingaminne; Oh! olle, armas Jesufe, Null' iikka armolinne, Mo tulle kiir! te sojaks mind, Te terweks patto harwad, Need mull' saatwad Wallo ning willetsust, Et minno silmad nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia! On ennam kui keik asjad, Se on mo täht, mo päilik ka, üks hallik fust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib; Kui kohto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo pulma kuub, Mo fodda kus sees ellan.

13. Oh armoke! kui tagganed, Mis kasso, et ma ellan? Kui sa so armo wähhendad, Siis waene, willets ollen. Oh! anna, et ma kowwaste Sind woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning kui sind leidnud saan, Ei ial ka-utada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele mind tomband, Ning enne, kui ma noudsin sind, Mind sinno ommaks arwand. Oh! las' so armo, Jesufe!
Mind

Mind ikka juhhatada, Hästi sata, Et ikka woik's
mo pool So armowäggi seista.

15. So arm se wotko ehbita Moello, mis sees
ellan, Kui sattuksin ma eksida, Te, et so järe tullen.
So arm hea nouu andko mull', Mis hea on, järegeft
nouda, Et woin jouda, Kui ma saan eksinud, So
pole warši pöördä.

16. Arm olgo mo rõõm furbdusses, Ja nõd-
russes mo wäggi, Kui surma tund on minno ees,
Se olgo abbi-mäggi; So helde arm siis, Jesuke!
Mind wotko hästi hoida, Rõmustada, Et woik-
sin keelmatta So rigi sisse sada.

40.

Jch hab ihn dennoch lieb ic.

Wisil: Oh wagga Jummal, kes ic.

SA olled wiimsekski Mull' armas minno melest,
Oh Jesus! minno rõõm, Mind hoiad om-
mas süles, Et ma küs saggedast Teen patto taht-
matta, Ei need mind ommeti Sust ärralahhuta.

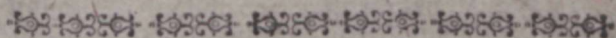
2. Oh! olleks minnule Se joudo agga olla,
Teeks Jummal üksford ka Mull' sedda wägge tul-
la, Ei ellades mo hing Teeks patto melega, Ei
wottaks i-algi So armust lahkuda.

3. Küi minna rahhaksin So sanna ikka hoi-
da, So kääso täitmist ei Woi ennesest weel leida.
Se waim ning lihha süin Küi wasto kiusawad,
Ning selle nõdrusses Küi kangeft woitlewad.

4. Kui armas Jummal mull' Täit joudo agga
annab, Siis sind ni armastan, Kui ial mo meel
moistab, Oh Jesus, armas wend! Siis an-
nan

nan melega Mo süddant sinnule Heaks andeks lõpmatta.

5. Oh! tulgo sinno Waim Mo süddant wal-
gustada. Oh! lasse tedda mind So jälggi juhhatada,
Siis saan ma pallawaks So armo tundmis-
ses. Ei lahku, armoke, So jurest ellades.

Kolme Runninga Pühhal.

41.

Was fürcht'st du, Feind Herodes, sehr ic.

Wifil: Müüd kitlem Bristust usfinast ic.

SHerodes miiks sa ehmatad? Et kuled sü-
dind ollewad Se Jesand Bristus surest
wäest, Ei wotta riki ta so kääst.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile
näitab öiete, Seält leidwad nemmad Jesusse, Kes
Jummal on ning innime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jõkke
kastetud, Et pididi puhtaks pessema Reid, ning
ka pattust peastama.

4. Kui pulmis olli Jesuke, Siis teggi ta se
imme tõ, Wet joodwaks winaks teggi ta Ni
kohhe omma sannaga.

5. Müüd olgo Jesus fiderud, Kes puhtast neit-
sist südinud, Ka Jesale ning Waimule Au, ki-
tus sago järgeste.

Jesu, ruse mich von der 2c.

Jesus, hūa mind Ilmast, et ma sind Basto-
wōttan, sulle tōrtan, Jesus hūa mind.

2. Ei Jerusalem. Baid se Petlehem Meile an-
hab, mis meid toidab, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem! Olled illusam, Sinnust
tulleb, mis meid kaitseb. Kallis Petlehem.

4. Nūūd ei olle sa Mitte auuta; Keigel' rah-
wal' pagganattel' Satad walgust sa.

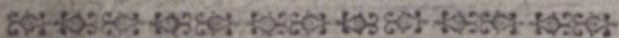
5. Nāita tāhte mull', Et ma ilmast sull' Ma
wōin tulla, sinno olla, Nāita tāhte mull'.

6. Siis sind, Jesuke! Leian peage; Ohkamis-
si, pallumissi Toon ma sinnule.

7. Ärra põlga mind; Nita, et ma sind Hasti
tunnen, wagga ollen, Ärra põlga mind.

8. Jesus! aita mind, Et woin armust sind Jh-
haldada, armastada, Jesus! aita mind.

9. Kallis armoke! Te et sinnule Kitust annan,
ikka tannan, Kallis armoke!

Maria Puhhastamisse

ehf

Kuunla Päwal.

Mit Fried und Freud ich fahr 2c.

Mummala mele pärrast silt Ma rōõmsast ärra-
lāhhān, Mo meel ning südda julge nūūd,

Eest

Sest rahhul ollen, Kui Jummal mulle tootand,
Se surm on mulle unneks saand.

2. Keik teeb mo õnnisteggia, Kes minnust näh-
tud, Ka rüppes kantud ussoga, Ning tutwaks
tehtud, Sest temma on mo abblimees, Kui mul
on surma hädda kâes.

3. Sa olled Jesust ilmale Meil lakkitanud, Ja
olled keige rahwale Suurt armo annud, Ja kuts-
nud omma sannaga Keik rahwast sure wâ-ega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil' paist-
ma, Ja neid, kes alles ussota, So jure saatma,
Ja sinno omma rahwal' ka On õige õnnisteggia.

44.

Wie wird doch so gering die Reinigung ic.

Wifil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

SA-ilm ei holi sest, Et süddant puhhastakse
Meist patto kumbedest, Mis temmast ar-
mastakse. Ta armab ennast kül So puhta olle-
wad, Kui silmakirjaks sull' Au, Jummal, anna-
wad.

2. Kui Jesu' lauale Saab korra parrast kâi-
dud, Ei kesta kaua se, Ehk kül hea nou on petud.
Jlm ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab
kül kurjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Ta siiski liitleb weel: Müüd puhhas min-
na ollen, Mul julgus on se peäl', Et Jesu laualt
tullen; Ei wõtta õppetust Se rummal, waliato,
Waid lidab rummalust, Oh Jummal parrako!

4. Kes omma süddame Siin rahhab puh-
hastada Ning Ma peäl allate Meelt, mõrted

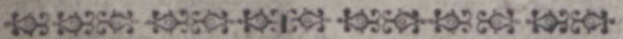
uendada, Se woitleb kowwaste, Et pat on otsata,
Mis temmal järgeste Siin tulleb parrata.

5. Keik kurjus süddamest Kui hallikast keeb
ülles, Göl tō ning sannad sest Kui kired touswad
tullest, Kes nüüd ei puhhasta Siin omma süd-
dame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, (Ehk olled waene, rum-
mal) Siis patto peäle ka Sull' woimust annab
Jummal; Et agga patto tōdd Ma-ilm ei surreta,
Ei ristist holige, Sest parremaks ei sa.

7. Ei Issand salli ka, Kui wottad ennast petta
Sinn kawwalussega: Keik tulleb mahha jät-
ta, Mis ial kolbmatta, Sest süddant puhtaks te
Nüüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mul teäda annud ol-
led, Siis te, et wihtan ma Keik kawwalusse
kõmbed, Ja süddant puhhastan Siin ilmas
järgeste Seks, kunni puhtaks saan So läbbi
täieste.

Maria Kulutamisse

ehk

Paaft-Maria Päwal.

45.

Der Christ, der einige Gottes Sohn ic.

S Kristus! lunnastaja, Sa õige walgus-
tus, Sa kallis õnne toja Ning hinge rõ-
mustus; Se koido täht sa olled, Ning
Issast melle tulled Kui õige abbimees.

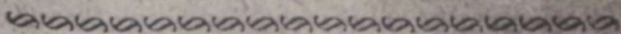
2. Weik

2. Meil' tõest innimesseks Said seie ilmale, So emma neitsikesseks Jai siiski puhtaste. Sa surma ka utanud, Ja taewa lahri saatnud, Et same ello nüüd.

3. Oh Jssand! äita sinna, Et sinno tundmisses Keik woime targaks miina, Ning õiges armo tõds, Et usso sisse jame, Ja sinnult armo same, Kui taewa pärriad.

4. Sa keige asja Loja, Sest Jssast tullel sa Kui wäggero wallitseja, So wäggi otsata; Meid romma sinno pole, Meelt wotta omma hole, Et se ei eksi sust.

5. Meid surma heldest, Jssand, Meid armust ärrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega surretä, Uut ello anna jälle, Et süddame ning me le So pole tõstame.

Jesusse Kristusse

Kannatamisest ning Surmast.

46.

Jesus, meines Lebens Leben &c.

Jesus, surma ärrawoitja, Jesus, sa tood ello must, Minno fallis hinga hoidja, Ennast annan ommaks sull, Kes sa wallust waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud. Euhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

2. Sinna olled nähha sanud Naero, sülge, teotust, Siddumissi kannatanud, Haru ja muud härwitust, Et mind waest sa woiksid peasta, Patto köiest taewa tõsta. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kül sa lastsid ennast peesta, Armotumaiks waevata, Et sa woiksid pattud maiksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lastsid minno õnneks Ennast tehha õnnetumaiks. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Wallatumad teotasid, Pilsid sind kaotfata, Sinno pea ehhitasid Ribboritsa froniga, Et mind woiksid rõmustada, Ja au fronti mulle sata. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Kül sind peesti minno pärrast, Et ma walust päsetsin, Kaerwati so peäle kurjast, Et ma rahhul olleksin; Rõmota sa ristis ponud, Sest sa mulle rõmo tonud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sieße ennast andsid, Kannatlikkult kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand; Et mind woiksid lahti tehha, Tahsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust tassunud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas rõmustud. Teotust sa kannatanud, Ausest minna ollen sanud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Muud so hädda meles kannan, Jesus keigest

gest süddamest, Sulle ikka tänno annan Hava,
wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud, Tub-
hatfordse waewa näinud, Ja ni kallist peästnud
mind; Jggawest ma fidan sind.

47.

Da Jesus an dem Creutze stund ic.

Ali Jesust risti naelati, Ring meie parrast
waewati, Siis räkis seitse sanna; Reid tul-
leb ikka mälleta Ja hästi mele panna.

2. Se essimenne olli se, Mis Jesus räkis Is-
sae: Ei tea issi nemmad, (Oh! anna andets
nendele) Mis nemmad mulle tewad.

3. Mis teiseks kuuldi temma suust, se satis rõõro-
sil rõmustust, Kui Jesus ütles waewas: Sa pe-
ad rõ-est ollema Mo jures tänna taewas.

4. Se kolmas õoldi emmale Ja armsamale
Jungriale, Kui hakkas poega näitma, Joannes!
waat, so emma se, Sa pead tedda touma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa Je-
sus kannatas: Mül on suur janno hädda. Ta
puab meie õnnistust, Kui naelad waewsid tedda.

6. Ka wiet sanna mälleta, Mis Jesus iare hea-
lega On häddas küssendanud: Oh Jummal!
Jummal! miks sa mind Nüüd olled mahha-
jätanud?

7. Weel tulleb panna tähbele Se fues sanna
õiete: Nüüd ollen minna täitnud Keit, mis
mull' tuli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsmest sanna weel, Mis Je-
sus

sus hüdis risti peäl, Kui surm jo tulli ette : Ma annan omma hingekest, oh Jäsa! sinno lätte.

9. Kes Jesu surma auustab, Meid seitse sanna mälletab, Käl Jummal tedda holab, Et temma ma peäl armo saab, Ning taewast rõmo leiab.

48.

Christus, der uns selig macht ic.

Kristus, kes meid õnsaks teed, Olled wagga pattust, Sa kui warras wangiks saad Kurjast loogodussest. Sinno peäle tõsteri Wallekaewamisäsi, Käl sind naerti, teoti, Mi kui ütleb firri.

2. Hoomselt warra wiidi ka Sind kui rõõwsi jälle Pilatusel, wallega Kaewati so peäle; Walles moistis temma se, Satis wiwimatta Siis sind Herodessela, Sest et ollid süta.

3. Enne lounat pekseti Piitsaga so kehha, Ribowitsa pisteti Kroni wiisil pähha, Naero kombel mängiti Kunningaks sind tehha, Kandma piddid peälegi Kasket risti hädda.

4. Louna aial aeti Sind se risti peäle, Sinno werd ka wallati, Siis sa tõstsid heäle. Sind need waatjad naersid ka; Rõwel risti-waewas Wotlis weel siad pilkada, Kunni päärw läks mustaks.

5. Pärast lounat hüüdsid sa: Jummal! miis sa jättad Wind nüüd ilma abbita? Keif mo rõmo wottad. Suhho nemmad wallasid ädikast ja sappi, Surmas immed sundisid, Kaljud lätisid lõhki.

6. Öhtul

6. Ohtul, kui jo rõõmli luud Ollid katti mur-
tud, Oddaga on pistetud Kõlge, siis on jooksnud
Selge wessi werrega, Siis on tõeks sanud, Mis
se firri wannast ka Meile kulutanud.

7. Kui se pääw sai lõppenud, Wagga Jofep
tulli, Jesu ihho pallunud Risti pu peält lahki. Ei
Pilatus feelnud se/ Tedda hauda pandi, Wagga
nid ka peälegi Haua hoidjaks anti.

8. Mita, armas Jesuke! Omma surma läbbi/
Et sind kuuldes jättame Mahha patto hääbi,
Sinno surma, surma süüd Oypeta meid moistma,
Siis, ehk waesed, woime nüüd Sulle tänno anda.

49.

Herzliebster Jesu, was hast du ic.

Wiß: Meilt, armas Jummal, pöran.

Sis olled sinna, armas Jesus! teinud,

Et sinna olled surma sisse läinud?

Mis on se sü, se pat, se tõ, need sannad,

Et risti kaanud?

2. üks kibbowitsa kroon se pandi pähha,

Plitsaga lödi sinno pühha kehha,

Ring sappi, ädikast sull' jua anti,

Sind risti pandi.

3. Mis on sul, Jssand, süüd, mis olled efs nud?

Sind minno pattud ommad nenda peksnud.

Se pandi, Jssand, mis ma teinud wõlga,

Nüüd sinno selga.

4. Se on kül imme, se, mis lambad teinud,

On Jummal nende hoidja kätte näinud,

Mis orri teinud, J̄sand issi kannab,
Neil' armo annab.

5. Se lähháb surma, kes head teed on káinud,
Se ellab, kes on kurja ikka teinud,
Ei aeta siin kurja mitte tagga,

Waid sedda wagga,
6. Head polle jallust sadik minnust leida,
Ei woind ma ende wáest hea tee peál káia,
Se eest ma piddin kandma pörgo waewa;
Sa annad taewa.

7. Oh kallist armo! mis sa meile náitsid,
Et sinna meie tō eest hinge heitsid,
Ma ollin rõmus ilmas, mis on kurri,
Ja sul on murre.

8. So armo náitse, J̄sand, ilmas laial,
Ma pean kiitma sedda iggal aial,
Kuis woin ma kúl so suurt au kúlutada,
Ning teada anda?

9. Ei woi mo meel, oh J̄sand! mitte moista,
Kui sureks tulles sinno armo tōsta,
Kuis ma woin maista leik, mis sinnust tehtud,
Ja waewa náhtud.

10. Weel siiski on, mis, J̄sand, kidad sinna,
Kui lihha himmud ärrasurman minna,
Et nemmad uest mulle ei te wigga,
Ei pörgo lúffa.

11. Waid et ei olle se kēl minno wā-es,
Sest se on üksi, J̄sand! sinno ká-es;
Siis anna kurja himmo wasto abbi
So waimo lábbi.

12. So heldust tahhan minna meles kanda,
Ja

Ja sulle üksi minno süddant anda,
Ei tahha minna muud kui sedda tehha,
Mis sa woid nähha.

13. Keik tahhan minna sinnust wastowõtta,
Ei risti waewas sind ka mahhajätta,
Ei pea sinnust surm ning hädda sama
Mind lahutada.

14. Et kü, oh Jeesus! tulleb alwaks panna,
Mis sinno meleheaks ma tahhan anda,
Se wotta süiski wasto armo läbbi,
Et naan so abbi.

15. Kui minno hing silt ilmast ärratõttab,
Ja sinno arm mind taewa sisse wõttab,
Siis Jeesand! tahhan minna wägga kõrgest
Sind kita järeest.

50.

O! wir armen Sünder 2c.

Mulda, innimenne, Kasket patto süüd, Waat,
mis waewalinne Sinna olled nüüd, Olled
pattus sadud, Ja nüüd iggawest Surma hukka
moistud, Et ei peäse fest. Kõrjaleison, Kriste-
eleison, Kõrjaleison!

2. Surmast ei woid meie Ennast aidata, Jee-
sus tulli seie, Wõttis lunnasta, Kisti külles wae-
wa Kandis kibbedast, Satis jälle taewa, Peästis
põrgo wäest. Kõrjaleison, Kriste-eleison, Kõrjalei-
son!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmaile, Lunnas-
tajaks olnud Meile waestele, Egga meel lainud
Surma meie eest, Kurrat olleks winud Põrgo ig-
gameest. Kõrjaleison, Kriste-eleison, Kõrjaleison!

4. Sed-

4. Sedda kallist abbi Naitis Jummal nüüd
 Omma Poia lābbi, Eassus meie süüd. Et keik
 woime jada Põraust rahhule, Issa jure sada Rõ-
 mo taewasse. Kūrieleison, Kriste·eleison, Kūrie-
 leison!

5. Rõõmsad woime olla Patto wāsto nüüd,
 Ja kui tahtwad tulla Põrgust kurratid, Jesus on
 meid peāstnud Omma werrega, Eawa sisse tõst-
 nud, Seäl meil issa·ma. Kūrieleison, Kriste·
 eleison, Kūrieleison!

6. Sest nüüd olgo taewas Eanno Issale, Kes
 meid sures waewas Altnud heldeste, Kitus olgo
 järgest Jesussele ka. Pühha Waim, sind kõrgest
 Kiitko ilma·ma. Kūrieleison, Kriste·eleison, Kū-
 rieleison!

57.

O Haupt voll Blut und Wunden! ꝛc.

Wifil: Ma püan leiget hingest ꝛc.

S Jesus! sinno wallo, So raske kannatus,
 Se satub mulle ello, Se on mo rõmustus,
 So teiad wermed, harwad, So kibbo witsa kroon
 Mul õnnistussjeks sawad, Siis, kui mul hādada
 on.

2. So subho õlast lödi, Sa feige·wāggewam!
 Sind hirmsast ärranaerti, Sa feige·illusam!
 Need Ingalid kummardawad Sind sure auuga,
 Nüüd teised teotamad Sind furja kombega.

3. Need armsad silmikessed, Seäl sisse sülliti/
 Need kaunid pallekessed, Neid naeruks katteti.
 Sa

Sa olled feigeausam; Nüüd olled auuto; Sa olled feigekangem, Nüüd olled rammoto.

4. Mis ial sinna teggid, Kui sind ni waewati? Mis sinna furja näggid, Se on mo patto sü. Oh heida armopeäle! Ning ärra nuhtle se, Oh jätta wiha jälle, Et nään so heldusse.

5. Oh minno kallis hoidja! Mo hinge karjane, Sa feigeparras kaitsja, Mis teed sa minnule? Mind olled õppetanud So pühha kannaga, Mind armsast juhhatanud So waimo anniga.

6. So kibbe surma hädda, Se annab ello mull', Ei unnusta ma sedda, Ma ellan jälle sull'. Oh! kule minno heäle, Ma pallun heldeste, Ma lodan sinno peäle, Ei minnust taggane.

7. So pühhas kannatusses Siin ennast rõmustan, Kui feiges willetsusses Se järgest malletan. Kui saab so surma läbbi Head asjet minnule, Siis ka-ub minnust häbbi Ning lahkun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnastaja! Sind tännan südamest: Sa olled leppitaja, Mind peästüd surma käest. Oh! lasse mind so peäle Nüüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren minnule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb feik rikkus tahha, Siis iggatsen ma sind. Kui wottab lõhki minna Mo südda walloga, Siis kossuta mind sinna So kall werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on fele peal, Ning õhkamissed kuulda, Kui ka-ub minno heal. Kui sinno peäle lodan Ning ussun rõwaste

waste, Siis surmas ello otan, Ning surren õn-
saste.

52.

Hilf Gott, daß mirs gelinge ꝛc.

Wifil: Oh mötle, mis ma teinud ꝛc.

S Jummal! tulle sinna Müüd abbiks armo-
ga, Et mull' woiks, forda miina Müüd laul-
des kuluta So armsa Poia õppetust Ning lange
surma wallo, Oh anna siggidust!

2. Keif piddi tõ-eks sama, Mis Jummal töö-
tand, Ei piddand walleks jama, Mis firri kulu-
tand: Et Kristus piddi tullesma Keif innimesi
peastma, Ning surma minnema.

3. Sest nenda tulli tänna Se Issand ilmale,
Ning kulis Issa sanna Ja tegai immetööd, Ning
pärrast anti surmasse Se Jüngri Juda läbbi,
Se süta talleke.

4. Kui Vasa talle sõinwad Need Jüngrid Jesu-
ga, Ja wottis pärrast leima, Ning murdis, tän-
nas ka, Se jures andis leikile Töest omma ihho
süa, Mis anti surmasse.

5. Ka winas temma jodab Reid omma werre-
ga; Kes temma peale lodab, Woib usko kinnita,
Kui temma sedda leiba sööb, Ning uskus joob sest
winast, Se surma siis ei nä.

6. Se Issand issi pesnud Ka jalgo Jüngri-
le, Keif armo näita käsnuud Ni teine teisele, Sest
tähest peab tuntama, Et, kes on temma Jünger,
Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Siis Jesust tab-
bama,

bama, Kui temma aedas olli, Ning lõppes pallu-
mast. Suur wäggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kotho, Et piddi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati, Se
wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keik teggi
temma meie eest, Et meie peab sama Müüd armo
Jessa käest.

9. Se kallis Jesus annab Müüd hinge Jessa-
le; Keik meie pattud kannab, Ja handa wiakse:
Se tousis jälle ellusse, Kui kolmas päaw sai tul-
nud, Laks wimaks Jessale.

10. Ja käs kis armo sanna Meid Jüngrid ku-
luta, Ning sedda teada anda Müüd üle ilma ma,
Et keik kes ial ussumad Ning wastowotwad rist-
mist, Need taewa lähhawad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste: Et
Jesus taewa läinud Se Jessa auusse, Jaab siiski
ikka allati Ka ma peäl meie jure Se ilma otsani.

12. Siis Waimio läkkirati Jesusse Jüngerile,
Meid kaunist juhhatati Se toetele, Sesamma
aitko heldeste, Et õige usso läbbi Keik same tae-
wasse.

63.

O Mensch! wollest bedencken ic.

SH möttele, mis ma teinud, Oh innimenne,
sull! Ma ollen kannatanud, Suur hädda
oll mul; Sind ollen pattust peästnud, Ning õn-
nistust sull saatnud, Keik sedda pakkun sull.

2. Sind ollen lunnastanud Mo kalli werrega,
Ei olle kusda annud Ei hõbbedat, et sa Mull om-
maks

mafs piddid jama, Mifs sa siis wottad nouda,
Mis hukka satab find?

3. Kes riklust ennem puab Kui minno warran-
dust, Mis iggaweste trestab Ning satab õnnis-
tust, Se pühkmed fokka ajab, Ning hingel' lahjo
satab, Mis pahha tõ on se?

4. Meid lillikesi wäljal Kõl hāsti ehhitab Se
armolinne Jummal; Kas sa siis ihhaldad, Et
saaksid ehhitatud Sega, mis sulle saatnud Mo
hādada, piin ning surm?

5. Neil lindudel on pessad Ning ka neil rebbas-
tel, Mifs liad murred pead, Et saaksid ennesel'
uht asset, kus sa ellad, Mifs ennast nenda wae-
wad? Mo waesus aitab find.

6. Mo pārralt on se taewas, Se ma nisam-
moti, Mo rahwas olli waewas, Meid kurjast sun-
niti; Egipti maalt neid saatsin, Ning sedda maad
neil' andsin, Mis olin tootand.

7. Siis ärge murretsage, Mo Jūngrid! ütlen
ma, Waid kindlaste nüüd lootke, Teid tahhan
aidata, Et reie sate süa, Ning ka et sate jua, Ja
ihho fattada.

8. Sepārrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
sees, Oh! ärge olge kurwad, Ma ollen abbimees.
Teid tahhan ikka toita, Ning hinge hāsti hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au, aunistus ning tanno Sull' surel' Jum-
malal! Nüüd iggaweste olgo, Te sa, et sinno al
So rigi sisse jame, So tahtmisi ikka teme, Ning
õusast sureme.

54.

O Lamm Gottes! unschuldig ic.

Oh süta tal! oh Jeesus!
 Sind risti källes surmati,
 Saur olli sinno kannatus,
 Ehk sind kül kurjast põlgeti.
 Keik pattud sinna kandsid,
 Sind ennast peastjaks andsid;
 Meil' anna armo oh Jeesus!

Meil' anna (armo
 rahho) oh Jeesus!

55.

O Welt! sieh hier dein Leben ic.

Wifil: Tuliid hingwad innimesed ic.

Oh! wata innimenne, So armas Jeesukenne,
 Se on siin risti peäl, Se auu Jofand kõr-
 gen, Se teotati järgest, Poob ma ja taewa wah-
 hel seäl.

2. Oh tulle! wata pea, Keik temma pühha
 kehha On rop ja werrine. üks õhkaminne ifka,
 Et temmal raske wigga, Ta süddamest läab
 taewasse.

3. Kes on siis nenda efs'aud Ja hirmsaste sind
 peksnud? Mo heide Jeesuke! Sa polle kurja tel-
 nud, Ei kurja tee peäl käinud, Sa polle mitte
 pattune.

4. Oh! minna teggin sedda, Mo pattud peksid
 tedda, Kes olli pattota; Mo rasked efsitussed,
 Mo hirmsad kõrwerussed Ta peäle tuliid otsata.

Ee

5. Wind

5. Mind piddi käsist, jallust Mi seutama põrgus, Kui tehti sinnule. Need piitsad, koided, paelad, Need riipsud, wormed, hamad, Need piddid sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga pannid Mo sured patto süüd. Sind tehti mo eest wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kosutab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Käämehheks ennast heidad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kroni kandfid, Ja ennast surma andsid, Ei pannud wasto kannates.

8. Mi minno waese pärrast, Mind peästa ärra hädast, Sind hirmsast waewati, Surim, pat ja keik mo wigga, Mis surretab mind ifka, Meid sinno hauda maeti.

9. Oh sinna helde Jesus! Kõl se on minno Põhhus Sind wägga tännada, Ja keigest ommast jouust, Suust, süddamest ja nouust So heldust ülesrääkida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hinge tagga Sull jälle tassuda: Ei pea, kunni ellan Ja selle ilmas ollen, So arm mo melest minnema.

11. Ma tahhan iggapäi kas Mi koodo kui ka wäljas Se peäle mõttelda. Kui suur on sinno waagus, So heldus, arm ja tru-us, So libbe surim woib õppeta.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui temma woõraks tulleb, Mina rängast karristab; Kui raske temma wiikha, Kes ei woi kurja näkha, So kannatus mind õppetab.

13. Ning kuida sünnib mulle Siin keigest melest
olla Hea, helde, tassane; Ei mitte wihhastada,
Waid melel armastada, Kes Kurja tewad min-
nule.

14. Kui õalad kelefandjad, Ja auu-teotajad
Mind wägga waewamad, Et tahha wastopanna,
Keif üllekohhut kanda, Mis nemmad mulle tegge-
wad.

15. So risti tahhan kanda, Ja mitte woi must
anda Sell' kurjal' lihale; Keif head ma tahhan
tehha, Se parrast waewa nähha, Mis on so püh-
ha tahtminne.

16. So kibbe surreminne, So halle õhkamin-
ne, So silma pissarad, So fange werre higgsi,
Kui saan ma surma liggi, Mull' taewast lahti teg-
gewad.

56.

Die Seele Christi heil'ge mich ic.

Wifil: Oh Jesus Kristus! tulle sa ic.

Oh hing, oh Jesus! tehko mind Müüd püh-
haks, minna pallun sind, So waimoga mind
ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Se wessi, mis so kulle seest On jooksnud kei-
ge ilma eest, Mind pesko, puhhastago ka, So
werrega mind jahhuta.

3. So higgsi aitko heldeste, Et minna ei sa koh-
tusse, So risti surm, waew, kannatus, Se olgo
minno finnitus.

4. Oh! kule, Jesus abbimees, Mind peida issi
enneses, So harwad mulle lahti te, Kui furrat flu-
sab furjaste.

5. Mo wilmel tunnit kutsu mind, Et saaksin
rõõmsast nãhha sind Ning lita pũhha seltsiga,
Sull' tãnno anda lõpmatta:

57.

Ein Lämmlein geht und trägt die zc.

L Ks tallekenne leppitas Ma. ilma elsitused, Ja
pu peäl surres ka-utas Pattuste kõrwerus-
sed, Ea kãis ni haige wiigane, Ja tappeti ni õalas-
te, Ep olnud rõõm iol, Sai naertud, ärrateotud, Ja
sures hãddas surmatud, Ja kandis keil heäl meel.

2. Se tal on minno armas wend Ja hing
Lunnastaja, Se Jsa tedda lãkkitand Mo leppi-
tajaks sama. Oh minne (ütles) armas Poeg,
Ja leppita neid ärra keil, Kes piddid põrgo sama.
Kul need on wangis kãngeste, Sa woid neid peas-
ta heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heäl meel, Jsa, tahhan ma, Poeg ütles,
sedda tehha. Mis ial peale pannud sa, Se waewa
tahhan nãhha. Oh arm! oh immelinne arm!
Mind armastad, kes õllen põrm, Se armust
meile tulli: Se lãhhãb armust surrema, Ja hau-
da maetakse ka, Kes Jummalas Poeg olli.

4. Arm waewas tedda risti peäl, Kus tedda
üllespand, Ja tappeti kui talle seäl, Kui tedda
finni naelti. Ea fudda õhlas walloga, Ea wert
joofis oisata, Ja wallati ni rohkest. Oh armas
tal! mis pean ma Sull' se eest jãlle teggema, Et
teggid head ni heldest?

5. Ei woi se ilmas ellades Mo melest ärramiin-
na

na, Sind pean armsaks süddames, Mind armas-
tasid sinna. Mo süddamesse walgus jääb, Kui
temma surres lõhki lääb, Se on mull' ammo teä-
da, So ommaks tahhan minna ka, (Ni kaua kui
siin ellan ma,) Ning iggawest ka jada.

6. So heldust tahhan ükspäinis Siin ilka ku-
lutada, Ja, ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks
ennast anda. Sind tahhan wägga tännada, Ja
sinno nimme lauloga Mo ello aial lita. Mis
head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sinnu-
le, Kui fohhus, mälletada.

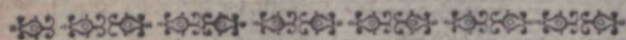
7. Mo südda, laialt la-uta, Ja aia ennast lah-
ti, Et suremat saad warra sa, Kui on ma taewas,
merri. Mis on feik hõbbe, kallis kuld? Ei olle
muud kui tuhk ja muld, Mul parramat on teada.
Se parram tulles Jeesusest Ja temma kallist ha-
wadest, Se woib so warraks jada.

8. Se on mull' teigetussusam Siin ilmas iggal
aial; Se on mull' teigemaggusam Ni kodu kui
ka maial; Se hoiab mind ka warjale, Kui tulles
peäle waenlane. Se on mo rõõm, mo lõnne; Mo
maggus roog, kui issotan, Mo hallitas, kui jan-
notan, Mo armas laulefenne.

9. Mul polle surma kartada, Mul' eloks on so
werri; Kui juhtun willestusse ma, Siis on se
minno warri, Kui peäle tulles kiusatus, Suur
raske murre, kurwastus, Siis temma armu o-
tan: Et saaksin temmast kinnitust, Ja hädas,
ristis rõmustud, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulles mulle rahhoga Siin taewa riki
miina, Siis tahhaksin so werrega Ka ehhitatud

olla; Se olgo pea-kroniks mull' So Issa ees,
et woiksin sull' So mele pärralisseks Kui prudiks
sulle tootud, Ja illusaste ehitud Jada so pär-
randusseks.

Kristusse Matmisfest.

58.

Nun ist es alles wohlgemacht zc.

Wisil: So holeks annan ennast marc.

K Eik on nüüd hästi sündinud, Et JEsus:
Nüüd on lõppetud, Seal huab, pead
ka nõrgutab, Ja surma saab, Meid ello
pole arwitat.

2. Üks hirmus assi! Jesus se Au Issand sur-
reb tõeste, Se ello würst: Ma wärriseb, Ja lõhki
lääb; Se pattune sell' surma teeb.

3. Väärw paistes hopis mustaks loob, Tel
templis katkeb, pao teeb: Need hauad lahti aia-
wad, Ja nähtawad Pühhade ihhud tousewad.

4. Keik loom se panneb tähhele; Se sedda ka oh
innime! Vaas kargab lõhki, mõtle sa; Ni peab ka
So südda lõhki minnema.

5. Ep olle muud kui sinno sü, Et Jesust risti
aeti, Kus hinge heitis kiskendes, Ja patto eest
Se peale maggab haura sees.

6. Siis käi nüüd temma järrele, Ja wotta
surra pattule, Kui sa ei surre temmaga, Siis ar-
mota Kõl pead põrgo minnema.

7. Oh Jēsa! sinno armas Poeg Mo patto
pārrast teggi keif, Ja surri wallo, naeroga, Siis
fannata, Ja minno peāle hallasta.

8. Ma temmaga laān hauale, Ja pannen ted-
da tāhhele: Pat peab sama hukkatud, Ja ma-
etud, Et saaksin ōnsast surmatud.

9. Oh tappa issi ommas wāes Se ussi semet
minno sees Ja sedda wanna innimest, Oh Jēsus
Krist! Ja te mind ennast taewalist.

10. Ei tahha ennam omma sūūd Kui rasket foor-
ma fanda nūūd, Kūl temma faua waewas mind;
Sowerre hind Mo lunnastusseks peāstko mind.

11. Ma surren tānna pattule, Ja ellan ūēsi
sinnule, So surm on ello teninud Ja kinkinud,
Ja taewa ūēse arwanud.

12. Oh Jēsus Kristus, arwita! Et woifsin
hāsti woitelda So sanna mōda: kinnita Mind,
et ma fa Woin so au-froni pārrida.

13. Siis tahhan minna iggawest Sind pārrast
sedda woitlemist Seāl keigest jouust tānnada,
Ja lõpmatta So au fa taewas kuluta.

59.

O Traurigkeit! o Hertzleid! ic.

Sh leinagem! Ning kaewagem! Suurt mur-
ret tulleb fanda, Jesust Jēsa ainust last Euaks
hauda panna.

2. Oh abhastust! Ning furwastust! Nūūd
surnud Jummal ārra, Saatnud meile keifile Sega
taewa warra.

3. Oh pattune! Waat sinno tō Oh temmal
Ee 4 surma

surma teinud, Et sa ollid surjaste ülle keeldo läinud.

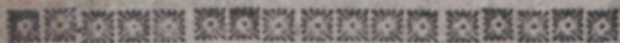
4. So kossia On werrega Sind isfi ärrapesnud, Ja sind prudiks heldeste Patto muddast tõsnud.

5. Oh pallekest! Oh kaunistest! Kui wägga lõdi sedda? Keif, mis ellab ilma peäl, Nuttab sinno hädda.

6. Oh watage! Kui ärdaste Nüüd surreb Jesukenne, Ei woi sedda nuttota Nähha innimenne.

7. Suurt õnnistust Ning rõmustust Woiß innimenne leida, Kes se hauda-pannemist Meles tahhab hoida.

8. Nüüd pallun ma Sind nuttoga: Mo armas Jesus, aita, Et sind woiksin surmani, Jesand! ihhaldada.

Jesuse Kristusse Üllestousmisest.

60.

Jesus Christus, unser Heyland, 1c.

Jesus Kristus, õnne andja, Meie patto andja On surrust tousnud, Keif pattud wangi wõnud. Kurielison.

2. Kel on ilmasüta lihha, Kandis Josa miha, Meid

Meid leppitanud, Ja meie armo saatnud. Kõrleison.

3. Pat, surm, kurrat temma kää-es, Ello temma wä-es, Kes pallub tedda, Selt pörab temma hädä. Kõrleison.

61.

Christ lag in Todes-Banden etc.

Cristus on meie patto eest Kõl surma wangis
sanud, Ja ülestousnud surma kääst, Ning
meie ello tonud; Siis peame nüüd rõmoga Sest
Zummalat keif tännama Ning laulma: Halle-
luja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üksi, Kes joudis surma
woita, Keif teggi meie patto sü, Ei olnud wagga
leida, Sest tulli surm ni fermeste Ning melerwald
sai temmale, Ta piddas meid keif wangis. Halle-
luja!

3. Siis tulli Jssand Jesus tõest, Ning heitis
meie peäle Suurt armo, peästis inimesi, Ning
wottis surmalt jälle Keif temma sure woimusse,
Et paljas warri temmale Jai, astel kaddus ärra.
Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olli imme
sõdda, Siis piddi katkimminema Se kange sur-
ma odda, Se kirri sedda fulutab: Surm surma
ärraka-utab, Surm on nüüd naeruks sanud.
Halleluja!

5. Siin on nüüd armus kupsatud Se pas-
tallekenne, Kui Zummal issi rääinud, Se helde
Jesukenne, Ust temma werri tähhendab, Ust sur-

ma sega hirmutab, Ei tapja meisse putu. Halle-
luja!

6. Nüüd piddagem keif röömsaste Suurt kal-
list Pasa - pühha, Et Kristus on ni armsaste
Meilt käännud Issa wihha; Se wotko omma
armoga ka meie süddant walgusta, Et patto õ
meist lõppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest keif wan-
nad tiggedussed, Ka heltekem ärra ennestest keif
kurjad himmustused, Siis tahhab Kristus isfi
ka Meid sõta omma armoga, Ei salli usk muud
ello. Halleluja!

62.

Wach auf, mein Herz, die Nacht ist ic.

Wifil: Nüüd risti-rahwas laulage ic.

So südda, olle üllewel, D on jo möda läinud,
Mo waimul olgo walmis meel, Pääw on jo
selgeks tousnud, So kallist õnnisteggiat Nüüd ku-
led hauast tulleswad, Ja wotta röömsast wasto.

2. Ut ello wotta algada, Ja patto hauast touse,
So usso jooksmist lõppeta, Ja wata taewa pole/
Ja oisi mis on üllewel, Kus Jesus on, ja ella teal
Kui risti-innimenne.

3. Siis unnusta, mis tahha jääb, Mis üllewel
on oisi, Teal usso film so Jesusi näab, Se peäle jul-
gest trosti, Ma ilma woid sa römoga Siis jalge
alla tallada, Ja taewast taffanouda.

4. On raste murte faela peäl. Kui Jesus enne
aitnud, Siis laulgo röömsast sinno heäl, Et tem-
ma

ma liggi tulnud, Ja sinna issi murreta, Lass' tedda murret piddada, Sest temma tousnud üles.

5. Sa pead nende naestega, Mis läksid Jeesust woidma, Se hawa jure minnema, Ning tedda tafanoudma, Kõl sinna siis naad õlete, Et temma tousnud tõeste, Ja tulnud hawast wälja.

6. Jo woi must sanud kangeste Se lõlkoer Juda so-ust, Kui tappeti kui talleke Ja satis meile õigust, Sai waenlastega woitelnud, Neid ialge alla tallanud, Tõi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle üllewel, Ja panne patto wasto, Et woi must sanud Jeesusel, Ja jälgi möda astu, Ja wotta uest ellada Ja patto himmo surreta, Kõl temma joudo annab.

8. Siis ärra karda kurratit, Ei surma, põrgo wihha; So Jeesus ellab, feddagi Ei woi sul kurja tehha, Ei jätta omma armoga Neid nõdraid mitte aitmatta Kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas Jeesand, Jeesus Krist! Sa tousid surmast üles, Neid peasta surmast, kurratist, Neid hola ommas süles: Oh aita omma waimoga Neid keif uut ello algada, Mis sinna meile saatsid.

10. So nimmi olgo fidetud Neist, mis ja ärrawoitnud, Kes siin on hästi woitelnud Ja sinno lapsed olnud. Oh! anna meile joudo ka, Et woi must same lõpmatta So pühha werre läbbi.

63.

Erstanden ist der heil'ge Christ ic.

Hüud Kristus surmast tousnud on. Halle.
Halleluja! Sest keigel' rahwal' tulles on.
Halle. Halleluja!

2. Kui olleks temma surma jäänd, Halle-Halleluja!
Siis maailm olleks hukka laind. Halle-Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggewast, Halle-Halleluja!
Sest kiitkem Jesust ussinast. Halle-Halleluja!

4. Kolm naest, need laskid ruttuste, Halle-Halleluja!
Kül warra hoomselt hauale. Halle-Halleluja!

5. Need laskid Jesust otsima, Halle-Halleluja!
Kes olli tousnud rõmoga. Halle-Halleluja!

6. Kaks Ingli nemmad leidsid seält, Halle-Halleluja!
Need rõmustasid naeste meelt. Halle-Halleluja!

Ingel:

7. Oh naesed! ärge kühuge; Halle-Halleluja!
Ep olle siin, mis otsite. Halle-Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglike, Halle-Halleluja!
Kus on mo armas Jesuke? Halle-Halleluja!

Ingel:

9. Ea on jo tousnud hawa seest, Halle-Halleluja!
Müüd tännapäwa surest wäest. Halle-Halleluja!

Maria:

10. Oh nästra meile Jesakest, Halle-Halleluja!
Kes ülestousnud hawa seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

11. Kül wolte paika katsuda, Halle-Halleluja!
Kus tedda pandi hingama. Halle-Halleluja!

Maria:

Maria:

12. Ei olle siin mo Jesuke; Halle-Halleluja!
 Kui olleks siin, rõõm olleks fest. Halle-Halleluja!

Ingel:

13. Baat riet, misga mähhti, Halle-Halleluja!
 Kui tedda mahhamaeti. Halle-Halleluja!

Maria:

14. Kõl olleme jo sedda näind. Halle-Halleluja!
 Oh ütle, kuhho temma läind? Halle-Halleluja!

Ingel:

15. Kalilea male minge süit, Halle-Halleluja!
 Seal on se Issand Jesus nüüd. Halle-Halleluja.

Maria:

16. Ma tannan heldest satamast. Halle-Halleluja!
 Ma lähhan sinna ussinast. Halle-Halleluja!

Ingel:

17. Oh! rõõmige se Peetrussel, Halle-Halleluja!
 Ja muile temma Jüngridel. Halle-Halleluja!

Maria rahwa wasto:

18. Nüüd laulge rõõmsast süddamest: Halle-Halleluja!
 Et Jesus tounud surma läest. Halle-Halleluja!

Keik loggodus:

19. Gest rõõm meil peab ollema, Halle-Halleluja!
 Et meil on õnnisteggia. Halle-Halleluja!

64

Christ ist erstanden von der Marter etc.

Nüüd Kristus ülestounud Ning surmast är-
 rapeas.

rapeasnud, Sest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kõrjaleison.

2. Kui olleks surma jäänud, Ilm olleks hülka läinud, Et temma ülestõusenud, Siis olgo Jesus kudetud. Kõrjaleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kõrjaleison.

65.

Ihr Christen, seht, daß ihr aussegt ic.

Wifil: Oh risti-rahwas! Lannata ic.

Nüüd wotke wälja pühkida, Ohristi-innimesed! Keik happotaignat murrega Ja patio elisussed, Et neid ei ennam leieta, Siis ueks taignaks sage ka Jummalale mele pärrast.

2. Se peäle waatke ükšine, Ja issiennast kakske, Mil kumbel teie ellate Ja, mis on kohhus, tete, Sest püssut happotaignat teäl, Kui sedda rägib kirri seäl, Keik taignat happuks aiab.

3. Pat otse nendasammote Sind ikka ennam kiusab, Kui annad woimust temmale Ja tedda tühjaks pead. Jesus se ohwer-talleke, Se annab puhta süddame Nüüd ommal' risti-rahwal'.

4. Kes tahhab Pühha piddada, Se ennast patust pöörgo, Ja wotko kurja wihtada, Head teud jälle tehko. Et Kristus omma werrega Wotks tedda pattust puhhasta, Sels ohwer-talleks anti.

5. Ei sünni kurjus, karwalus, Peab sama Kristus södud, Ei happotaigna himmustus, Peab sama Pühha

Pühha petud; Waid noua õig t kassinust, Tõd,
arimo, õiet waggadust Kui hapnematta taignat.

6. Oh Jesus! õige ohwer, tal Meil' ommad annid
jagga, Et nouame so arimo al Head süddant, rah-
ho tagga. So pühha sanna kassigo, Ja hästi
puhtaks pühligo Keil patto happotaignat.

66.

Auf! auf! mein Hertz, mit ic.

Sh! tõstkem omma heäle, Ja laulgem rõõmsas-
te, Et tulleb murre peäle Meil' rõmus san-
nume, Seäl Jesust pandi ka, Kus same magga-
ma, Kui hinge heidame Ja ilmast lahkume.

2. Kui tedda risti popi, Sai rõmo waenlastel'.
Et ta külhauda todi, Ja tousis jälle seält. Ning
wottis ärra ka Siis sure wäega Keil põrgo wär-
rawad Ja surma woimussed.

3. Kui olli ülestousnud Ja surmast peäsenud,
Et temma au sai nähtud Ja keikil' kolutud; Sai
hirmo kurratil' Ja keikil' waenlastel', Et nende
wihha nüüd Ei suda ühtegi.

4. Seis rõõmsaks laab mo südda, Kui sedda
mälletan, Ei karda minna hädda, Kui Keistust
armastan. Mis temmast sadeti, Se musle kin-
fiti; Mis olli temmale, Se saab nüüd mianule.

5. Ei põrgo kinnitussed Mind ennam hirmuta,
Ei patto kiusamissed Mult mingi sugust ja. Surm
tühjaks warjaks jäi, Kui surma robto sai. Surm
on must' kahjoto, Seis sedda põlaan ma.

6. Ei ma ma ilma hilmust Nüüd holi midda-
gi, Et minna temma rõmust Ei püa ühtegi, Ja
warro,

warra, rikkus ka, Ei mind siin rõnusta, Ilm
hukkamoistetud Ja ärravoidetud.

7. Mull' peaks on Jesus issi, Ta waim mind
walgustab, Kes omma luliikmis si Kui isä armas-
tab. Ei jätta, Jummal, mind, Kui ma ei jätta
sind. Oh Jesus! kus sa lääd, Seäl minno om-
maks jääd.

8. Ta läinud üles taewa, Ma lähhan järrele,
Ei karda risti-waewa Siin ilmas ühtegi. Ta
helde kaitseminne Mind hoiab warjule, Mind häd-
das finnitab Ja wigga lõpetab.

9. Ta satab selle tele, Mis taewa juhatab,
Seält kulen rõõmsa heäle, Mis nenda õppetab:
Kes ilmas murretseb, Se taewas rõõmu näab, Kes
siin lääd surema, Saab taewas ellada.

67.

Jesus Christus, wahr'r Gottes Sohn ic.

Wifil: Oh Isä taewa rigi sees ic.

SE Jummal Poeg Jesus tõest On furnud
meie patto eest, Ning omma werre walla-
nud, Sest olleme keif peäsetud. Ning sanud wab-
baks surma wäest, Ka patto, põrgo hana käest.

2. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
keif lunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
süüd Keif ärravoidetud on nüüd, Sest tulles meie
õnnistus, Ning taewa rigi parrandus.

3. Sest usume nüüd findlaste, Et Jummal
tabhad armsaste Reid iggal ajal aidata, Kes wõt-
wad uskus palluda; Halleluja, Halleluja, Nüüd
kiskem ilka Jummal,

68. D

O Tod! wo ist dein Stachel nun 2c.

Wisil: An, Eitus olgo iggawest 2c.

SUrm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põrgo haura woimus? Kui Kristus meile õnnets sai, Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal tannatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Neil' woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis wä'ega Jესusse wasto sei sis, Ja tulli karmalussega, Kui Jესus siiski woi tis. Et temma kando nõlati, Ei us saand woi must ommeti, Pead rõhhutati katki.

3. Siis tedda nähti tousemad, Ja wiwad waen last wangiks, Ja riik'wad põrgo wärrawad, Ja sawad hinged sagiks, Ei woinud keelda üksige Siis woimust sainast temmale, kui kangel' ärrawoimjal'.

4. Sel' põrgul' Jესus katkuks sai, Sell' surmal' surma rõhhuks, Ja innimestel' õune tõi, Keik meie waeste rõmuks. Kõl furrat tahhab mässada, Ei woi ta muud kui kaewada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se issand ikka woimust saab, Ja on nüüd üllendatud, Ja parram kassi surustab, Kui saab ta wasto pandud. Wat, furrat ning ka põrgo haud, Neil' tehti tühjaks nende nou, Ei maksi nende wihha.

6. Kõl Jესust ärratappeti, Ja ellab siiski jälle, Et pead elluks tõsteti, Saab ello liikmettele, Kes temma sanna uskma läab, Kas temma surmass', hauass' iäab? Se ellab kui ta sureb.

7. Kes Kristussega touseb teäl, Ja ikka parrust
 If põrab

põrab, Ei temma nä teist surma seäl, Se surm
neid kurje nelab, Sest selle wäggi ka-uti, Ja ello
jälle sadeti, Mis huffaminnematta.

8. Se on üks rikkas parrandus, Mis antakse
siin waewas, Rõõm, rahho, õigus, õnnistus Siin
ilmas ning ka taewas. Siin otame nüüd kanna-
tes, Et Jesu ihho sarnatseks Saaks mele nõdder
ihho.

9. Sell' wannal' lendwa ma'ule On naer ja
hääbi sanud, Siis hääwitati foggone, kui Kris-
tus üllestousnud. Pea woitis ärra, luliikmed On
woitnud ka, et waenlased Ei woi meil' kurja teh-
ha.

10. Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põr-
go hawa woimus? Kui Kristus meile õnneks sai,
Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal
tännatud, kes siis, kui surm sai surmatud, Meil'
woimust armust andis.

69.

Lasset uns den Herren preisen etc.

SS Otta Issandat nüüd kita, Pühha Jesu fog-
godus, Wotta temmal' änn näita. Sest
nüüd lõppeb willetsus. Nüüd on peäsnud sur-
ma ka-est õige Simson üllewest, Loukoer Juda
so-ust seält, Temma woib ka ommast wä-est
Wibha, waeno lõppeta, Kristi-rahwas rõ-
musta.

2. Kristus sinna olled woitnud Surma, põr-
go wärrawid, Sa kes haudas surnud olnud, Sur-
retanud kurratid. Temma riik on otsa sanud, Je-
sus jedda lõppetab, Peliali huffatab, Ning on
tedda

tedda fa-utanud, Nüüd on rahho waenota, Risti-
rahwas rõmusta.

3. Sind, mo Jesus! surma pandi, Sa jäid
süski ellama, Kui so ihho hauda fanti, Ommeti
jái rikk'matta, Kui need kiwoid löhki laskid, Siis
sa tuisid julgeste, Ja töid ello meitele, Surmast
saki ärrawotid, Rinksid meile taewa ka, Risti-
rahwas rõmusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odva? Kus nüüd
põrgo woimus jái? Kurratiga lask ta sõtta, Tem-
ma noled ärratõi. Kristus olli surma rohhuks
Surmal', põrgo-havale, Pattiul'ning ma-ilmale,
Meile agga parrandysseks Omma woitlemissega,
Risti-rahwas rõmusta.

5. Jesus tuisis tõest jälle Hauast ülles ellama,
Ei ta ihho piddand selle Haudas ärramäddama;
Meid kül armas Jummal pea Jälle üllesärratab,
Meile wigga parrandab, Kui ei üfski abbi tea, Kes
kül jouab tännada, Risti-rahwas rõmusta.

6. Tedda fisti häddast wälja, Ehhitati auuga,
Kes woib temma ello aega, Temma igga arwata?
Tedda wägga alwaiks tehti, Siiski nurga kiw-
wiks sai, Meile temma woimus jái/ Kui meid pat-
tust kinnipeti, Sedda teggi Jummal ka, Risti-
rahwas rõmusta.

7. Kül sa rasket risti kandsid, Armas Jesus!
hääbiga, Paljo hawo sulle andsid Juda-rahwas
wihhaga. Ommeti sind auustakse Sinno sures
selgusse, Sa ei sure ellades, Ja sind ikka lide-
takse Taewas sure heäleaga, Risti-rahwas rõ-
musta.

8. Kallid annid meile sawad Sinno ülestous-
misest.

misest, Kes neid uskus wastowotwad, Peäs-
wad ärra kōhto fāest, Oh üs fallis hinge warra,
Rahho, ello, önnistus, Woimus, arm ja rōmus-
tus, Et k̄l ilm neid pōlgab ärra Sure rummalus-
sega, Risti-rahwas rōmusta.

9. Oh! kui ihhaldab mo südda Sedda kallist
rahho teäl, Sinna pakkud keikil sedda, Range
Simson, taewas seäl. Oh! siis jagga sedda mul-
le Ommast kallist armo fāest, Ommast heldest süd-
damest, Et ma annan tänno sulle, Siis sull' au-
jāab otsata, Risti-rahwas rōmusta.

10. Armas Jēsus! anna moista Mull', mis
hingel furja teeb, Anna pattust üllestousta, Et
mo südda rōmo nāab. Tulle pea minno sisse,
Woida ärra patto tōöd, Ilma, surma, furratit,
Et sa saaksid woimust isse, Keik mo murret ka-uta,
Risti-rahwas rōmusta.

11. K̄l ma tean, et mo ihho Panna's mulda
maggama, Agga temma pōrm ja pihho Touseb
uest ellama, Kui sel surel kōhto aial Jēsus hauad
lahtiteeb, Ja keik surnud wälja toob, Siis ep
olle abbi maial, Kui ei Jummal arowira, Risti-
rahwas rōmusta.

12. Siis keik minno ihho liifmed, Mis s̄in
muldas mād dawad, Ja on ilmas hāddalissed,
Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust
selgeks Paistma sure rōmoga, Ni kui pāaro ja t̄ah-
hed ka, Omma ihho arrolisses. Pūhha Ingh
selisiga, Risti-rahwas rōmusta.

Kristusse Taewannemisfest.

70.

Christ fuhr gen Himmel.

Kristus se láfs taewa, Kus ey olle wae-
wa, Seált pühha Waimo láffitab,
Kes risti rahwast römustab. Kúrie-
leison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Sest rööm
meil peab ollema, Meid tahhab Kristus römusta.
Kúrieleison.

71.

Nun freut euch, Gottes Kinder all, ic.

Wifil: Ma tullen taewast üllerwelt ic.

Nüüd, waggad, römustellege, Et Kristus lái-
nud taewasse, Sest laulgo röömsast meie
keel; Nüüd olgo tanno Kristussel.

2. Keif Inglid taeroa wáega Nüüd kistwad ted-
da otsata, Ning laulwad wágga röömsaste; Au
olgo ikka temmale.

3. Et Jesus innimesseks saand Ning kalliste
meid lunnastand, Sest Inglid röömsad ollete, Et
au saab innimestele.

4. Se Issand asset walmistab, Et meie hing
fa siina saab, Sest meie tedda fidame, Ning ikka
tanno anname.

St 3

5. Nüüd

5. Nüüd Issa lapied olleme, Ja temma jure lähháme, Sest on nüüd rõmus Ingli meel Ning fidab Issa üllewel.

6. Ep olle kartamiddagit, Ei patto egga furra-
tit, Keif puhhas meie naerame, Et Kristus lainud
Issale.

7. Ea pühha Waimo lakkitab, Kes risti-rah-
wast rõmustab, Ning jahhutab neid süddamest,
Ja hoiab kurja waimo eest.

8. Ea koggodust nüüd ehhitab, Et õanne usfo
lääbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja
håddas meie jure jääb.

9. Sewaim nüüd usfo finnitab Ning kanna-
tama õppetab, Ea meie süddant walgustab Ning
risti al meid toetab.

10. Voeg Issast antud ilmale, Ei tunta Voega
õiete, Kui pühha Waim ei arowita, Kes on se õi-
ge õppia.

11. Ni mitmesuggust annet seält Toob pühha
Waim meil' üllewelt, Et taewa lainud Jesuke,
Kes peastab kurjast heldeste.

12. Sepärast kiitkem süddamest keif omma
armast Jesukest, Kui pühhad Ingliid laulawad
Ning tedda taewas tannawad.

13. Oh! Issand Jummal iggawest, Keif rah-
was peab süddamest Sind iggal aial tannama,
So suurt au üllestäfima.

14. Oh! Jesus õnnisteggia, Ea fallis armo-
andia, Sind tannab sinno rahwa heäl, Ni tae-
was, kui siin ilma peäl.

15. Sa, pühha Waim, meid pühastad, Ning
haddas meid ka rõmustad, Sind meie ikka tida-
me, Ning keige hea eest tanname.

72.

O Jesu Christ, der du mir bist ic.

Wifil: Oh armo juur! Mo pat ic.

S Jesuke! Mull' armoke Woid ülle keige olla
Oh! anna mind, kui nouan sind, So selgus-
sele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja ihhal-
dan sind kermest, Et tõest taan, Ja uskus naan,
Et sa mind peastnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So püh-
ha hawadele, Ma waene põrm, Seal kallis arm
On walmistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So arm-
sa süddamele, Ei tahha muud, Kuid annan suud
Sull' omma armokele.

5. Oh söda mind, Ma pallun sind, Ja ennesel
mind tomma! Mind koskuta So anniga, Ja
armasta so omma.

6. Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle kei-
ge olla; Oh! anna mind, kui nouan sind, So
selgussele tulla.

73.

Zeuch uns nach dir ic.

Wifil: Oh armo juur! Mo pat on ic.

S Jesuke! So järrele Meid tomma ihhalda-
des

Des, Siis tullesime Ka sinnule, Kus olled rõmus-
tades.

2. Oh Jeesuke! So järrele Meid tomma, sa woid
tehha, Et polle teal Meil tarwis weel Ni mitto
waewa nähha.

3. Oh Jeesuke! So järrele Meid tomma, et
head teme, Meid sinnoia Pat pettab ka, Et fur-
ja iggatseme.

4. Oh Jeesuke! So järrele Meid tomma, sata
taewa, Siis peäsime, Ei tunnege Teps meie en-
nam waewa.

5. Oh Jeesuke! So järrele Meid tomma wäg-
gewaste, Meid pühha's te, Et ellame Kui õnsad
iggaweste.

74.

Lob sey dir, JESU, grosser Held ic.

Wifil; Nüüd paistab meile launiste ic.

S Oh Jeesus! kange söddamees, Sind fidan om-
mas süddames, Et olled taewa lainud, Ning
istnud, kui said woimusse, So Issa parral' kä-ele,
Ja arowalikuks teinud, Et ka Menda Keikil
teada woinud sada, et on tõ-es Surm ja ello sin-
no kä-es.

2. Keik Inglid sind seäl teniwad, Ka suurt au-
sulle teggewad Meed õnsad innimesed, Et õnnis-
tust töid ueste. Ja auga said ka taewasse, Ja peä-
sid häddalised. Fulge, laulge, Rõõmsaks sage,
auustage Kristust julgest, Kes on taewa lainud
lõrgest.

3. Sa olled pea, melege So ommad liikmed
oller

otleme, Sa ello meile annad. Sa pörad ärra
önnestust, Ja rammo, joudo, önnistust Neil' ust,
likkuile jaggad. Käna, Sata Minno mele se
eest jälle sind ka kiitma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas Jesus, ka Meid sinno
pole tommata, So riki takkanouda, Meid keigest
pattust puhhasta, Ja puhhitsusfeks finnita Siit
tühjast ärrajouda, Korkust, Uhkust, Mahhajätta/
sulle tõtta, meile kanda, Mis sa wottad peäle
panna.

5. Oh! olle meie kaitfia, Ja meile, Jesus, warjufs
ka, Et lodame so peäle, Siin polle muud kui willet-
sus, Seäl on suur rõõm ja önnistus, Oh kule meie
heäle! Pettus, Kurjus, Rist ja hädda iggapäwa
murret tewad Waewades need waggad hinged.

6. Oh Jesus! kes sa meie heaks So werre läbbi
meie peaks Se puhha sisse lainud, Keik meie hädda
lõppeta Ja wotta meid siit üles ka, Teed olled lah-
titeinud. Se eest Tõ-est Ridetakse, auustakse
sinno nimme, Wi meid agga pea siina.

75.

Auf diesen Tag bedencen wir ic.

Wifil: Au, litus olgo iggawest ic.

S Et päwal meie mõtlemine, Et Kristus taewa
lainud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda
head meil' teinud, Et tahhaks olla abbimees, Meid
kaiesta keige hädda sees, Kes ellame siin waewas.

2. Müüd tänno olgo Jummalal, Kes teinud
meile lahti Se taewa ust, mis patto al Neil' enne
finnipeti; Kes sedda ussub süddamest, Sesamma
wotko keigest wäest Jesusse sanna kuulda.

Ef 5

3. Kes

3. Kes ommad himmud armastab Ning wot-
tab sedda tehha, Misga ta Jesust wihhastab, Ei
se sa taewa nähha, Waid se, kes ussub, wottab
ka, kui usf on õige, ellada, Ni kuida Jummal
tahhab.

4. Siis meie taewa lähhame, kui Jssa ihha-
dame, Ning laia tee peält lahkume, Ja waggaid
armastame, Need usfwad hädas findlaste
Ning armastawad järgeste Sels, funni kofko-
sawad.

5. Se pääw siis lähháb rõõmsama's, kui
Jummal tehha wottab Meid omma Poia sarnat-
sels, Nüüd südda siina watab; Kõl seäl on rõ-
mo rohkeste Se Jssa jures järgeste, Meid aitko
Jummal siina.

6. Nüüd Jesus olgo fidetud, Kes meie eest on
surnud, Ning surnust ülesärratud, Meil Jssa
armo saatnud, Et meie nüüd ei hukka sa, Ei igga-
weste surre ka, Waid ello sisse same.

76.

Auf Christi Himmelfahrt allein ic.

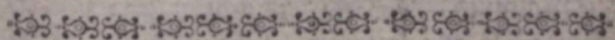
Wisl; Au, titus olgo iggawest ic.

S D taewaminnemisse peäl, Oh Kristus! mirt-
na lodan, Et sinno feltsi nouan teal, Sega
felf wallo woidan. Kõl õigel aial järrele ka liif-
med tommad taewasse, Sest pea on taewas isse.

2. Et üles taewa läinud sa, Se sured annid
satab, Mo südda kusti maialt ka kui taewast rah-
ho otab; Sest, kuhho läind mo warrandus, Ka
siin

siina laab mo himmustus, Sind, Jesus! wägga nouan.

3. Se arm, oh Issand! sago mull' So taewa minnemissest, Et õiges uskus jouan full', Keif pat-tud jättan noppest, Et wima's woin, kui tahhad sa, Siit ilma'st rõmus lahkuda; Mo palwed, Issand, kule!

Pühhaft Waimust

ehk

Nellipühhi Laulud.

77.

Komm, Gott Schöpfer, heiliger Geist re.

S Jummal Eoja, pühha Waim! Mo südda on ni wägga tuim, Oh! täida sedda armoga, Ning keigest pattust puhhasta.

2. Sind rõmustajaks hütakse, Sind meie tawast antakse. Mo süddant, Issand, sojenda So Falli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Jesa sõrme's petakse, Sa jaggad ülle ilma, ma Ta sanna tutwa telega.

4. Te targaks meie moistusse, Last' paista omma walgusse, Keif waesed, nõdrad linnita, Ning pea ülles armoga.

5. Oh! aia kurja waimo siit, Ja hingel' anna rah-

rahho nüüd, Et nenda kätme järrelge, Kui sinna
satad öiete.

6. Meid Jäsa tundma õppeta, Ning temma
Poega Jeesust ka, Et ussume keik süddamest, Et
lähhad wälja mollemist.

7. Mu olgo keigest süddamest, Ning tanno ikka
iggawest Nüüd Jäsale ning Poiale, Ka selle püh-
ha Waimule.

78.

O heil'ger Geist!kehr bey uns ein ic.

Wisl: Nüüd paistab meile kauniste ic.

Sh pühha Waim! meil' tulle sa Nüüd südda-
messe ellama, Oh tulle, walgustaja! So
paistus paistko wäggewast, Meid tehko targaks
nobbedast, Oh õige rõmustaja! Kui sa Nenda
Meile tuled palwet kuled, siis saab meile Ma peäl
taewa ello jälle.

2. Sa kintid tarkust waggaille, Ja arowad nen-
de moistusse, Kes sind siin armastawad. Oh!
anna selget õppetust Ja õiget tõe tunnistust Neil,
Kes sind kummardawad. Eõtta! Wõtta! Mis
on mulle, olgo sulle ommaks anniks, Meel ja
mõtte sinno auuks.

3. Sa targa nõuu andia! Meid õiget teed siin
juhata Ja peasta efsitussesi, Et meie sust ei tag-
sane, Ja süddamest sind tenime Siin sures willet-
suses. Joua Noua Ennesele ommaks jälle, Kes
sind lootwad, Sinno rõmustamist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusses woitle-
me, Siis wotta kinnitada. Ei putu meisse waen-
lane,

lane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tahhad rõ-
mustada. Anna Menda Meile rohkest ommast
käest sinno rõmo, Se meil' murren warrafs olgo.

5. Sa feigeparras abbimees, Kui on siin meie
süddames So kallis pühha sanna, Siis just ei
ükski lahuta, Se on meil' tarwis lõpmatta, So
tarjust meie anna. Tulle Mulle Süddamesse
ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus
mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka ormo tehha
wennale, Sa ormo tullofenne! Keif wiñha, wae-
no lõppeta, Siis woime armus ellada, Sa olled
rahholinne; Et sa Ikka Woifsid jada meie teada,
feiges waewas On meil rõmo, rahho taewas.

7. Meid omma wäega finnita, Ja anna püh-
hast ellada, Need pattud seisko tahha. Oh! õp-
peta meid kas, aust, Keif kurja lihha himmustus
Meist hopis jago mahha. Uia, Sata Minno
mele õige tele taewa ülles; Siina ikka jaan so
sülles.

79.

Komm, o komm, du Geist des Lebens ic.

Wifil: Jummal ma ning taewa Loo ic.

Oh! sa ello Waim, meil' tulle, Wäggers
Jummal iggawest, Omma wäega meie olle
Peästjaks surma woimussest, Tulleb sinnust wal-
gustus, Lõppeb ärra pimmedus.

2. Anna meie süddamesse Targal fombel ella-
da, Kinnita meid wäggerwaste Sinno tahtmist
teggema. Kes sind tunneb õiete, Sedda peita
üksige.

3. Op.

3. Öppeta meid efsitusjes Öigid jälgil otsima,
Lasse meid, kesrummalusses, Ede tee peäl kōndida.
Anna, et saaks parrandud, Mis on enne efsitud.

4. Tunnista meil' isfi sedda, Meid so lapsed olle-
wad, Juhhata, kui juhtub hädda, Jäsa peäle wa-
tama. Kui nou pudub feifile, Siis hea nou on
temmale.

5. Keiges waimo ahvastusses Öhka sinna meie
sees; Meie palwes, öhkamisses Seisa isfi meie eest
Et saaks lotus finnitud, Palwe wasto woetud.

6. Kui on rōmo kassinaste Sure raske murre
sees, Abbi tulles waewalt kätte. Aeg on iggaw
kannates; Meie hinged rōmusta, kannatust meid
öppeta.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Olle wäg-
gew abbimees, Wotta temma wihha feelda, Ella
Jäsi meie sees; Kui ta wägga hirmutab, Siiski
meile woimus saab.

8. Kui usk tahhab nödrafs sada, Pea sedda
üllewet, Siis ei woi ka woimust jada Selle kur-
jal' waentaset. Kūl ma ollen julge teäl Sinno püh-
ha sanna peäl.

9. Saab siit ilmast ärrajouda, Tulles wiimne
tunnike, Siis mo hinge wotta nouda Dimma rōmo-
rigisse, Seal on hinge rōmustus, keigetallim
parrandus.

80.

Komm, Zeiliger Geist, & Erre Gott ic.

H pühha Waim! nüüd Tulle sa, Ja taida ar-
mo tullega So rahwa süddame ja mele Et
armo näitwad öiete; Oh Jäsand! omma san-
naga

naga Meid ussule keik foggud sa, Ja rahwast kei-
gest ilma-maast, Sest kidade sind süddamest.
Halleluja, Halleluja!

2. Oh pühha walgus! Alwita, Et meie woime
öppida keik tundma õiget Jummalat, kui sinna
kirjas tunnistad. Oh! kela kurja teggemast Ja
muud kui Jesust öppimast, Meid õiges uskus kind-
laks te, Et temma peäle lodame. Halleluja, Halle-
luja!

3. Sa pühha armo Tulloke, Meid usso läbbi
kindlaks te, Et pühhaste sind tenime, Ei risti aial
taggane. Oh! aita omma armoga keik lihha
nõdrust kinnita, Et meie hästi woitleme, Ja sust ei
lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

8r.

Komm, komm, o Himmels, Taube re.

Wifil: Ei lahku minna sinust re.

H! taewa tu-ifenne, Sa kallis pühha Waim,
Sa armo tullokenne, Sa õige rõmo taim,
Oh! tulle minnule Siin minno jure jama, Et on
hea asse teada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehitanud Jo sedda ussoga, Ja
sedda puhhastanud Jo omma werrega, Ja sedda
walmistand Siin honeks Jummalale Sell' keige-
förgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahhutajaks kui willo wihmoke, Ja
heldeks õnnistajaks So wagga rahwale, Ja wot-
ta fossuta Need nõdrad, woimatamad, Need
haiged, wä-etimad So armo anniga.

4. Sa olled argadele Eestseisja, abbimees, Neid waestel' kartlikkuile üks toisja waesusse, Neid haigid parrandad, Neid eksijaid sa satad, Neid murrelikkuid peastad, Kes sögge, juhhatad.

5. Keif innimeste meled, Kus tahhad kánad sa, Keif kurja nou ja mõtted Teed sinna tühja's ka, Keif kõrkust sinna náad, Kes kõrkid, mahhatoukad, Et iggamees siis arwab: Enná! mis Jummal teeb.

6. Kui kurbdus tulleb peäle, Kes waewast wássinud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad koskunud, Kúl sinna üllendad; Kes agga surustellegi Ja ennast targa's panneb, Siis jälle allandad.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hádda káes, Ja üllekohtustele On woimus kiusates: Siis sinna arwitat, Teed tühja's kiusatused, Ja kurbad innimesed kúl kangeft hirmutat.

8. Kui Waras teeb waewa So Israelile, Siis náad ja nende hádda, Kúl nou on sinnule, Sa Mooset lákkitat, Kui sunniti neid tóle, Mis rassem pandi peäle! Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowwast sedda Kui mul on willetust, Et kánad arra hádda Ja keif muud õnnetu, Kui ilmas náhha saab, Et nou on kassinaste, Siis ilka wággewaste So heldus finnitab.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle üllewa, Kui õige jahhutaja, Siis murre lõppeb tealt, Ma wiggaa tead sa, Et melle liggi ollsed, Ja süddame se tulled; Oh tulle mulle ka!

O du allersüßte Freude ic.

Wifil: Sion kaebab sures häddas ic.

Pühha Waim/ sa ainus abbi, Meie walgus
olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Meid ei
jätta katsmatta; Keige asjategaia, Ilma üles-
piddaja, Heida armo minno peäle, Kule minno
laujo heäle.

2. Keigekallim hinge warra, Minno Isand
olled sa, Kes sind ial põlgab ärra, Peab huffa
minnema; Isand tulle armoga Minno sisse ella-
ma, Et ma patto mahhajattan, Sinno sanna
wastowõttan.

3. Sinna tullest taewast mahha Ning tood mei-
le õnnistust, Wottad ärra, mis on pahha, Ja leif
hinge riggedust: Isast ning ka Jesussest Satad
armo iggawest. Anna mulle sinno õnne, Täida
sega minno hinge.

4. Sa leif tarkust ärratead, Moistad leif,
mis sallaja, Sinna merre liwa loeb, Keif wold
sinna armata; Sinna tunnib teeste, Et ma ol-
len pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma ar-
mas ollen sulle.

5. Ikka olled sinna pühha, Ei woi roppust sal-
lida, Patto peäl käib sinno wiha, Puhtas hinges
ellad sa; Alita Isand heldeste Wotta mind nüüd
õiete Keigest pattust puhtaks tehha, Et ma Jum-
malat saan nähha.

6. Sinna taewa tu-ikenne Olled wägga tassa-
ne, Helde, pitkamelelinne, Head sa teed ka kurti-

le; Aita mind siis nenda ka Omma waenlast armasta, Siis ei woi neid wihhastada, Redda wot tad armastada.

7. Jesand, minna pallun sedda, Kule sinna armoga, Anna, et mind ükski hädda Sinnust ei woi lahuta; Wotta mind so holele / Minna tahhan foggone Ennast sinno ommafs anda, Sinno armo meles fanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei armaste: Sedda tahhan minna tehha, Mis on sinno tahtminne; Kela mind ka wäggewast Kurrati meelt teggemast, Et ma temma teggo jättan, Ja sind ükski kuulma tõttan.

9. Wotta issi rammo anda, Kui pat wottab kiusata Mind, et sudan wastopanna; Patto ar rasurmada; Eihha himmo ka-uta, Pattud mo sees lõppeta, Et ma woiksin uels sada, Jummalat ni rõmustada.

10. Wotta mind, oh Jesand! peasta, Kui ma juhtun eksima, Mind ka jälle üllestõsta, Kui ma sattun langema; Kui mo surma tuud on kaes, Ole sinna abbimees, Wotta pärrast sedda waewa Mind so jure ülles taewa.

83.

Nun bitten wir den heiligen Geist zc.

Sind pühha Waimo pallume, Oh! anna uks
so kiadlaste, Kui surm tulleb, wotta Hel
desie meid hoida, Et siis waewa järrel Woime
rõmo leida. Kurielison.

2. Sa walgus / paista selgeste, Et Jesust
Kris

Kristust tunname, Ning et meie woime Eota tem-
ma peäle, Kes meid on saatnud õige issa male,
Kürieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita ar-
mus ellada, Et armastame Teine teist nüüd süd,
damest, Ning ühhel meel Ellame siin keigest wäest,
Kürieleison.

4. Sa rõmustaja hädda sees, Oh! olle surmas
abbimees, Et ei lähha argaks Meled sures häbbis,
Kui tõstab waenlane Süüd meie süddames, Kü-
rieleison.

84.

Gott Vater, sende deinen Geist ic.

Wifil! Keit tülge minno jure nüüd ic.

SD waimo, Issa, läffita! Et Voeg sind käst,
nud palluda, Siis anna taewast tedda. Kui
õppetas, ni pallume, Ja sinno pole õhkame, Oh!
ärta põlga sedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehk omma nouga
pärriada Se Waimo ennesele: Se on üks selge
armo hä, Mis surma läbbi heldeste Dn Kristus
saatnud meile.

3. Se peäle Jummal hallastas, Et juhtusime
Adamas Ni sure hädda sisse: Se läbbi, Jum-
mal parraho! Et ollime ni armoto, Sai kurrat
waimust isse.

4. Nüüd agga, Jesand, teame, Ja uskus me-
les peame, Mis Kristusfest meil' todi, Et temma
omma surmaga Neil' annab taewast pärriada, Kui
tedda risti podi.

5. Meil'usko armust antasse, Ja pühast Waimust seatakse, Ei meie tõ se olle. Kui pea, Issand, sinnota Mo õige üst woib lõppeda, Kui sa ei appi tulle.

6. Kui kurdad usko kiusawad, Ja kurdast wastopannewad, Wolb pühha Waim meid hoida; Ehk kurrat põrgolistega Meid wottab kangeist hirmuta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid arowitab Ja nõdurusses meid kossutab, Siis saab kül woimus meile. Ehk mässago kül kurratid, Ei suda nemmad ühtegit, Ei sa ka woimust neile.

8. Ja põrgo paelad katkestab, Ja meie süddant rõmustab, Kui murre tulleb peäle: Kui juhtub rist ja õnnetus, Siis on ta meie rõmustus, Ja kuleb palwe heäle.

9. Rist tehko kül meil' kibbedat, Se pühha Waim teeb maggusat, On walguis pimmedusses; Et kogaodus woib rõmoga Siin ilmas rahhul elada Ni sures willetsusses.

10. Meid temma tõest armastab, Kes Jummalat kuli Issandat Siin keigest melest kartwad. Ja wallitseb neid kassinaid, Meid tassasid ja maddalaid, Ja neid kes pattust pöördwad.

11. Ei lahku temma jalge, Jääb meie jure truiste Ka wiimses surma waewas. Kui keik maailm siin hukka lääb, Siis temma meile osaks jääb, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Issa helde jaggaja! Oh! kule palwet armoga, Ja sedda andi anna: So waimo meile lahkita, Siin temma läbbi juhjata, Ja taewasse meid kañna.

Laulud

Kolm-ainust Jummalast.

85.

Allein Gott in der Höh' sey Ehr ic.

SU, kitus olgo iggarwest Sell' aino Jummalale, Et temma surest heldussest Meid arwitanud jälle. Meist meheha on Jummalal, Suur rahho-põlwo on taewa al, Keik waen on otsa sanud.

2. Sind, Jēsa, meie kidade Ning pallume sult abbi, Kes pead ülles targaste Keik omma san-na läbbi; So wāggi se on otsata, Mis tahhad, peab sundima, Sa olled kaunis Jēsand.

3. Oh! Jēsus õnnisteggia, Kes Jēsaft tülled taewast, Meid rohtsid sinna leppita Ja peasta ärra waewast. Ma pallun feigest süddamest Sind, kallist wagga tallekest, Oh! anna meile armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbinnees, Sa rõmus-taja taewast. Meid hoia kurja waimo eest, Et Jēsus peastis waewast Meid omma kalli surmaga, Sepärrast seisab lõpmatta Se peäle meie lotus.

86.

Gott der Vater wohn uns bey ic.

JUmmal Jēsa, meie jä, Meid peasta kurjast ärra, Keigest pattust lahti te, Meid aita õn-fast surra. Kurratist meid peastasa, Lass' meid

so peäle lota, Ning sinnust abbiota, Keif sinno
 kã-est wotta. Easf meid olla sinno sees, So om-
 maks ennast anda, Ning furja wasto panna,
 So sanna meles kanda. Amen, Amen, se on ja,
 Nüüd laulgem keif Halleluja!

2. Jesus Kristus, meile ja, Meid ic.

3. Pühha Waim, ka meile ja, Meid ic.

87.

Kyrie, ach Vater allerhöchster Gott ic.

Kyrie, Oh! Jummal Jesa kõrges wões, So
 kasko põlgab iggamees, Oh! ärra nuhtle
 sõggedust, Mis siin teeb paljo eksitust. Oh heida
 armo!

2. Kriste, Te walgus, wõrraw olled sa, Sa
 olled tõdde, ello ka, Se Jesa sanna iggawest,
 Kes rõmustab meid süddamest, Oh heida armo!

3. Kyrie, Oh pühha Waim! meid hädä seest
 Nüüd armust peästa iggawest; Meid ärra jätta
 aitmatta, Kes so peäl lootwad ussoga, Oh heida
 armo!

88.

Run mach uns heilig, Herr Gott ic.

Wifil: Oh Jesus Kristus! tulle sa ic.

Nüüd te mind pühaks armoga, Ning minno
 südda puhhasta. Oh! Jummal Jesa, kait
 se mind, Et süddamest ma lidan sind.

2. Oh! Jesus õnnisteggia, Mind peästid om-
 ma werrega, Ma pallun sind ni heldeste, So
 rahho anna minnuse.

3. Oh!

3. Oh! pühha Baim, mind walgusta, Mind
täida omma armoga, Mo arga süddant rõmusta,
Et sulle ellan fartmatta.

4. Kolm-ainus Jummal surest wäest, Kes olled
Jummal iggawest, Mind kule ning mind arowita,
Au olgo sulle lõpmatta!

Jani Päwal.

Sakaria Kitusse-Paul.

89.

Gelobet sey der Herr, der ic.

Wisl: Minno hing anustab wäggare.

Sidetud olgo Jofand, Israeli Jummal,
Et temma on tulnud katsma ja ärralun-
nastamist saatnud omma rahwale;

2. Ja on meile ärratanud õnnistusse sarwe,
Omme sullase Daweti koiast,

3. (Nenda kui temma on rāfinud omma püh-
ha Prohwetide su läbbi, Kes ma- ilma algmisses
on olnud.)

4. Et temma meid piddi ärrapeästma Meie
waenlaste käest, ja keikide käest, kes meid wih-
kawad;

5. Ning meie wannematte peäle hallastama, Ja
omma pühha seäduisse mele tulletama.

6. Se wande järrele, mis ta on wandunud Meie
Jofale Abrahamile;

7. Meile anda, et meie, kui ärrapeästetud om-
ma

ma waenlaste kääst, Ilmakarimatta tedda pid-
dime tenima.

8. Pühhitsuskes ja õiguskes temma ees Reige
meie ello aega.

9. Ning, sinna Lapsõke, sind peab keigeförge-
ma Prohvetiks hütama; Sest sinna pead Issan-
da palle eel kääma temma teed walmistama,

10. Õnnistusse tundmist andma temma rah-
wale Nende pattude andeks andmisse sees;

11. Meie Jummalala süddamelikko hallastusse
lääbi, Misga meid on tulnud katsma se tousmin-
ne kõrgest;

12. Ja paistma nelli, kes istwad pimmeduskes
ja surma warjus, Ja meie jallad rahho tee peale
seädma.

13. Kitus ja au olgo Jummalale Issale, ning
selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

14. Nenda kui olli algmisesse nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggaweseks aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehk

Heina-Maria Pärwal.

Maria Kitusse-Laul.

90.

Meine Seele erhebt den Herren.

Sanno hing auustab wägga Issandat:
Ja minno waim on wägga rõmus Jum-
mala minno õnnisteggia peäle.

2. Sest

2. Sest et temma on waatnud omma ümmardaja allandusse peäle; Sest wata, sest aiaft fiitwad mind õnsaks feige põlwe-rahwas.

3. Sest mulle on suri asjo teinud Se wäggero, ja kelle nimmi pühha on.

4. Ning temma hallastus on põlwest põlweni Nende ülle, kes tedda kartwad.

5. Temma on omma kae-warrega suurt wägge üllennäitnud; Temma on laiale pillanud neid, kes uhked on omma süddame melest.

6. Temma on wäggerwaid au-järgede peält mahhatoukanud, Ning allandikkuid üllendanud.

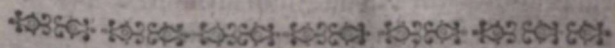
7. Kennel nälg on, neid on temma täitnud hea annettega, Ja rikkaid tühjalt ärrasaatnud.

8. Temma on wastowotnud omma sullase Israeli, Et ta pididi omma hallastust mele tuletama iggaweste,

9. Nenda fui temma on rāfinud meie wanne-matte wasto, Abrahamile ja temma seemnele.

10. Ritus ja au olgo Jummalale Issale, ning selle Poiale, Ning selle pühhale Waimule.

11. Nenda fui olli algmisjes nüüd ning ikka, Ja iggaweste iggawessaks aiafs, Amen.

Mihkli Päwal.

91.

Die Engel, die im Himmels-Lichte.

Wifil: Nüüd risti-rahwas laulage re.

Se Ed Inglid taewa walgusses, Kes Issandar seal

seäl kistwad, Ja temma palle selgusses Ja sures auus näwad; Need Issandast on pandud teäl Neid lapsi hoidma ilma peäl, Ja wäggewaste taitsma.

2. Mis arm ja heldus on kül se, Mis Jummal teeb meil' waestel', Et Inglid hoidjaks antakse Ja kaitstaaks neil' lastel', Kes puhtast melest ussuwad, Gest woikem kita Jummalat Nüüd Ingli dega taewas.

3. Oh! sage Ingli sarnatseks Ni kumbest kui ka melest Siin ilmas armo rigi sees, Kui ellate siin alles. Meist Inglist sedda tehakse, Mis Jummal tahhab ük sine, Ni taewas kui siin ma peäl.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Keik kurja ussinaste Mis kelab nenda ellamast, Kui Inglist ellatakse. Keik ilma ma au põlgage, Ja Jummalat siin tenige Heal meel kui need Inglid.

5. Kes omma luliikmettele Siin melewalda annab, Ei se sa mitte taewasse, Kus kolmford pühha laulab Keik Ingli hulk ja koggodus, Kes römoga teeb auustust Sell' surel' Jummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista, Et woiksin ikka kita Sind, Issa, pühha Waimoga, Ja sulle ka au näita Kui pühha Ingli sarnane, Et saan so auu rigisse, Oh! anna armust, Amen.

92.

O Gott, der du aus Herzens Grund ic.

Wisl: Keik kallis hinge õnnistus ic.

Oh Jummal! Kes sa heldussest Armastad inimesi, Teed head ka keigest süddamest, Kui Issa

Jssa hoiad lapsi. Sind meie wägga tanname,
Et iggapääw meil' ueste Sa lassed armo pais-
ta.

2. Keif ennama sind lidame, Et olled Ingli-
kessi So auuks lonud targaste, Et hoidwad in-
nimesi, Et meie jalg siin ialge, Kui omma tee peäl
kõnnime, Ei kiwvi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Jssa tae-
was Meid mälletad ni tru-iste Siin meie sures
waewas, Et sinna armust murretsed, Kui agga
laine õiged teed, Meid Inglid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Jssand! arma-
matta, Ei sunni se, et peame Sull' jama tannamat-
ta; Sepärrast meie tanname, Ja julgest ülesrangi-
me So sure helde armo.

5. Meed Inglid on jo wäggewad, Ja meie kõr-
was seiswad, Ja kiti' kud, kolid, wannemad kui kan-
ged mehhed kaitswad, Et jänud alles rikk' matta, Ei
kaddund ärra kuulmatta Sel kangel kurjal aial.

6. Oh! anna meid siin lõpmatta Sind südda-
mest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Inglid
ärra aia, Et armastane pühitsust, Ja armo/
puhtust, allandust, Et kawwalust ei olle.

7. Meid lasse sinno immed ka, Mis silmadega
naine, Mis näitab meil' keif ilma-ma, Ja sinno
sannast teame, So armo, wägge, tarkust ka So au-
uks üleskaluta, Ni kuida Inglid tewad.

8. Sa olled ka meid tannini Ni monnes häd-
das hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglide
lääbi kaitsnud; Siis anna neid ka eddasi Siin
keikis paikus allati Meil' ümber leri tehha.

9. So pühharisti, foggodus Ka nende holeks ol-

90, Ja igga male õnnistus Ja rahho järgest tulgo,
Et nemmad ka keif õnnetust Ja pörgoliste kaw-
walust Meist keikist ärrakeelwad.

10. Meid anna wiimseks kangelst wäest Meid
Furrati kääst peästa, Ja meie wäeste hingekest
Abrami sülle sata, Kus taewa wäggi rõmustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Seäl lõpmat-
ta ka lauldud.

Pühhaſt Jummalala Sannast.

93.

Liebſter Jeſu, wir ſind hier zc.

Ammas Jeſus! armwita Sinno ſanna
hästi kuulda, Meest ja mõtted walmis-
ta, Palwet armuſt wastowotta. Sin-
no Waim meid walgustago, Ma peält
taewa juhhatago.

2. Meil on ſelge rummalus, Kui ſo pühha
Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei ſe
ennesest ſiin lõppe. Meie kuhhugi ei kõlba, Kui ſa
iſſi meid ei ſata.

3. Oh! ſa walgus walgusſeſt, Kes meil Je-
ſuſt taewast antud, Te, ma pallun süddameſt,
Süddant, ſund ja kõrwad lahti. Palwet, laulud
Jeſus! ſinna Laſſe hästi forda mlinna.

94.

Tun Gott Lob! es iſt vollbracht zc.

Jummal olgo tännatud, Keif on hästi forda
lái

läinud, Palwed, laulud, õppetud; Jummal on
keif hästi teinud. Wotkem ſedda mele panna,
Se eeft temmale au anda.

2. Läkki loio rahhoga, Jummal on meid õn-
nistanud, Ellagem ſiis nenda ka, Kuida temma
õppetanud. Pühha Waim meid juhhatago Ja
meid ennam walmiſtago.

3. Läh'me elüſ tullemä, Õn ning rahho melle
olgo; Andko jätke leiwoale, Jummal keikis appi
tulgo, Aliko õnſaſt ärraſurra, Ja meid wiimſelt
taewa tulla.

95.

Her Jesu Chriſt dich zu uns wend ic.

S Jesus Kristus! tulle ſa, So Waimo meile
läkkita, Kes meid woiks aita armoga, Ning
tõe tele juhhatä.

2. Te lahti ſuud ſind tännada, Ja meie ſüddant
walmiſta; Se õige uſſo anna ka, So nimme
tundma õppeta.

3. Siis laulame kui Ingliid / ka: Oh pühha!
pühha! olled ſa, Ning pallest pallesſe ſeäl ka
Sind näme õnſa rõmoga.

4. Au ſelle taewa Iſſale, Au temma aino
Poiale, Au pühhal Waimul iggarweſt, Ning
tanno andkem keigeſt wäeſt.

96.

O Mensch! wie iſt dein Herz beſtellt ic.

Wiſil: Need wallatumad kütlewad ic.

S Ainnimenne! uſſinaſt Oh wata warra, hilja,
Mis kaſwab ſinnõ ſüddameſt, Kaſ ohha-
lad

Kad woi wilja? Sest wiljast semet tunnuksse, Mis sinno sisse tehakse, Teeb waenlane woi Jummal?

2. Dns sinno südda kowwa te, Kus käiad läbbikäiwad, Ja ühhe raia sarnane, Kus lin nud semet sõwad, Siis sinna ärra mõtlege, Et on üks tühhi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3. Dns seme ärrataallatud, Ja ärrasõdud lindust, Siis ust on ärrakaddunud, Ja polle hingel toidust, Kui temma langend kõrwale, Ei tunne südda ühtege, Siis ello te on finni.

4. Dns südda pae sarnane, Pat sedda kow waks teinud, Ei kaswa seme sugguge, Siis temma hukka lainud, Ei polle märga paele, Ei sa seält wägge seemnele Seäl kossuda ja õitsta.

5. Dns südda pattustipöõrmatta, Ja polle kat ki murtud, Siis on se ilma sugguta, Ei olle patto tunnud; Kui murrestes sa allandad, Ja pallud uskus Jummatat, Siis temma kossub jälle.

6. Kui ohhakad on süddames Ja selle ello murre, Et pead luggu rikkussest, Et nälgä sa ei surre, Siis temma semet lämmatab, Et temma hopis hukka saab, Sest õige kahjo sünnib.

7. Mi luggu on, kui nouakse Ma ilma him mo agga, Muud middagi ka hoitakse Kui wara, wilja tagga; Siis ka-ub ärra iggawest Se ello fanna süddamest, Ei kaäna ial wilja.

8. Ka Jummal olgo lannatud! On head maad ilmas nähha, Mis diete on harritud Ja Jumma late teada, Seäl seme, kedda Jummal loob, Kül saddakordse wilja toob; Se on üks õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja ärgo ennast

ennast petko, Waid tunnistage omma süüd,
Ja tanna pattust pöörge; Aeg ärralääb, surm
jouab ka, Sa iggawest pead surrema, Kui on
so südda kurri.

10. Oh Jesus! anna minnule üht katkipekstud
süddant, Et sinno sanna seemnele Woiks olla seäl
sees assent, Et ta saaks walmis wiljale, Mis tae-
wa kääb mo järrele, Ja kannab tuhhatkordsed.

97.

O Herr Gott, dein göttlich Wort ic.

S O sanna se On seggane Meil', Jummal, kaua
olnud, Senni kui se Meil' heldeste On jälle
leada tulnud, Kui teikide Apostlide Head kirjad
sedda näitwad; Ma tannan sest Sind südda-
mest, Need hinge nälga täitwad.

2. Mi selgeste Ta walgusse Nüüd meie filmad
närwad, Oh hallasta, Mo Jummal! sa ka nen-
de peäl, kes salgwad Sind, lores weel Se tühja
peäl' Mis innimesed seädwad, So sanhaga Reid
walgusta, Et hulkatussest peaswad.

3. So pärralt ke On öiete, Se peab esmalt
uskma, Ning armo tõ Ja lotusse Siin Jesu ar-
must wotma, Ja liggimest ka süddamest Heal
melel armastama, Ning süddant ka Kõl kassima,
Mis ükski loom woi anda.

4. Kuid Loja sa! So armoga Meil' sedda pead
andma, Kes lodab nüüd, Sel polle süüd, Ei woi
sell' kahjo tulla, Ehk tahhaksid Keil waenlased Reid
ning so sanna rikk'da, Ei maks need Sull' mid-
dagi, Se nou peab tühjaks sama.

5. Oh! parranda Se hädda ka, Et need ka pat-
tust

tust pöörwad, So sanna fe Ei tahhage, Waid wal-
let öppetawad; Need laidawad Ning pölgawad/
Mis nemmad polle kuulnud, So sanna ka Neil
teadmatta, Eks furrat sedda teinud?

6. Mull' tössi se On koggone, Mis Paulus ül-
lespannud, Keik hukka lääh Mis film siin nääh,
So sanna, Jummal, jänud On terwe weel, Et
kül se peäl Need kurrjad nurrisewad, Kui tigge weel
On nende meel Kül omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal teal Mo Issa weel, Sest surm
mull' kassuks tulleb So werrega Meid peäsiid sa,
Sest südda rōmo tunneb. Ma tännan sind, Oh!
wotta mind Ni armsast önnistada, Kui öppetad
Ning tootad, Se peäle tahhan lota.

8. Sest lodan ma, Et Issand sa Ei jätta häd-
das mahha, Kes usso sees Ning süddames So
sanna houdwad takka, Meid rōmustad Ning önn-
nistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma pallun sind,
Oh! aita mind, Et rōömsaste woin surra.

Jummalä Rinnne Käskust.

98.

Mensch, wilt du leben seliglich &c.

Süli Jummalaga puad sa, Oh innimen-
ne! ellada, Meid kumme käsko pead
sa, Mis Jummal andis, piddama.
Kürieleison.

2. So ainus Jummal ollen ma, Muid ärra
wotta

wotta piddada, Mo peäle loda ütsine, Muil' an-
na ennast foggone. Rürieleison.

3. Mo nimme peg auu sees, Mind passu, kui
sul hädä fäes, Se pühhapäma pühhitse, Et so
sees tehha woin mo tö. Rürieleison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma lawwa-
lusseta, Ning ärra ella wihha sees, Ja olle kassin
naese-mees. Rürieleison.

5. Muind' omma ärra warrasta, Mis wasse,
ärra tunnista, Ning ärra pua woora naest, Eht
woora perret, wilja, weist. Rürieleison.

99.

Diß sind die heiligen Zehn Gebot 10.

Need kumme kasko moistkem nüüd, Need näit-
wad meile patto süüd, Need sanud Moses
Jummalalt, Ning toi neid meile üllewelt. Rüri-
eleison.

2. So Jummal üksnes ollen ma, Muid ärra
wotta auusta, Mo peäle loda süddamest, Ning
armasta mind keigest wäest. Rürieleison.

3. Oh! ärra wotta nimmeta Mo kallist nimme
asjata, Waid hua appi süddamest, Ning lida
mind ka iggawest. Rürieleison.

4. Sa pead omma perrega Sel pühhapäwal
hingama, Lass seista argi-päwa tööd, Et Jum-
mal sinno sees teeks hääd. Rürieleison.

5. So issa ikka auusta, Ning emma ärra un-
nusta, Kui jouad neile tehha hääd, Siis sinna
laua ellust jaäd. Rürieleison.

6. Ei pea tapma, wihkama, Ei maksma kurja

Oh

kur-

kurjaga, Waid olle kaunis tassane, Te head so wihhameestele. Kurielison.

7. Já puhtaks abbiello sees, Teist ärra pua süd-
dames, Keik roppust wotta wihkada, Ja ikka
puhtast ellada. Kurielison.

8. Muind' omma ärra warrasta, Elig kasso já-
go noudmatta, So ommast aita liggimest, Ning
jagga waestel' ommast káest. Kurielison.

9. Ka ärra rági kawwalast, Ja karda wallet
ütlemast, Kes süta, sell' eest kosta sa, Mis õige,
sedda tunnista. Kurielison.

10. Gul árgo olgo himmustust Gest, mis on
teise párrandus, Te liggimesel' nenda háád, Kui
isse, ennesele teed. Kurielison.

11. Muid naesi ärra himmusta, Ning woõra
orja finnita, Et nemmad jáwad paigale, Ning
teggewad tóód ausaste. Kurielison.

12. Meist káskust meie õppime, Et pat meid
rikk' nud kurjaste, Ja fulda Jummal tahhab ka,
Et ello peab petama. Kurielison.

13. Meid armust Jesus arwita, Ea olled õn-
nisteggia, Meil polle abbi ommast tóóst, Se sa-
tab pörgo iggawest. Kurielison.

Pühast Kristi-Ussust.

100.

Wir glauben all' an einen Gott u.

S S S Sie ussume Keik aino Jummal Ma
ning taewa Lõja sisse, Kes isla tom-
bel armoga Meid keik lapsiks hüab
isse.

isse. Temma tahhab ikka toita, Jhho, hinge hästi hoida, Kurja tahhab ikka teelda, Kui meid kurrat püab neelda, Sa kannab murret meie eest Kui wäggero Jummal iggawest.

2. Meie ussume Jhesusse Kristusse Jummalani ning innimesse, Kes õnnistust toob teile, Jhesa aino Poia sisse, Kes Mariast lapsokenne Sündind tõssin'innimenne, Uskus pühhasi Waimust sadud, Meie heaks maailma tulnud, On surnud kristi sambas tõest, Ning tousnud üles ommast wäest.

3. Meie ussume Pühha Waimo sisse, Kes Jhesa ning se Poia üles Jummal on ja wottab isse teid kurrwad ma peäl rõmusta, Annab andi ilma peäle, Kristi rahwal ühhe mele, Süüd siin andeks annetakse, Jhho mulda maetakse, Se peab tousma mulla seest, Ning ello sama iggawest.

101.

Gott Vater, der du alle Dinge ic.

Wifil: Kes Jummalat ni lassib teha ic.

Jh Jummal Jhesa! ilma Loja, Sa teige asja teggia, Sa teige rahwa õanne toja, Sind fiidab teid se ilma-ma; Sind auustakse süddamest, Oh Jumma! Jhesa! iggawest.

2. Jo iggawest ja enne ilma So Poeg on sinust sündinud, Kui lõppetasiid wanna aega On temma taewast läkitud, Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jhesa! iggawest.

3. Sa olled Poegas wallitsenud Meid enne il-

ma ollemist, Ja ommaks lapsiks wastowotnud,
Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

4. Kui pāwast walgus wāljatulleb, Ja wessi teuseb hallikast, Ni sinna meie walgus olled, Keif head sa jaggad saggedast; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

5. Sa lassed omma pāwa tousta Ni kurbale kui waggale. So heldust annad sinna paista, Ei nuhtle ial āffiste; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa lonud Weil'jo ma ilma algmissest, Meid sanna lābbi liggi tonud, et ōnsaks same iggawest; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

7. Se, kes on ilma arwamatta, Ja kenne wāggi moõtmatta; Ja surus ilma mõtlematta, Se samma ilma noudmatta; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

8. Ma, taewas on tāis sinno auu, Keif lojufsed sind palluwad, Keif kiitwad sinno targa nouu, Kes ial ma peāl ellawad; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

9. Sind auustab keif Ingli wāggi, Ja laulwad pūhha! pūhha! ka, Kes algmissest suurt immet reagi, Ka sedda kiitwad lõpmatta; Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

10. Keif pūhhad ōnsad taewalissed Sind kiitwad sure heālega, Ma peāl keif risti innimessest Sind kummardawad auuga. Sind auustakse süddamest, Dh Jummal Jssa! iggawest.

11. So nimmi sago pühhas petud, So riik
meil' tulgo ilma peäl, Mis tahhad, sago nenda teh-
tud, Kui tehhas taewas üllowel, Meil' jagga leiba
heldest kääst, Ning jagga ennast iggawest.

12. Meil' wotta süüd ni andeks anda, Kui meie
andeks anname, Meid ärra kiusatusse sata, Et kei-
gest kurjast peäsime; Sull' olgo keigest süddamest
Au, kitus, tanno iggawest.

102.

Versuchet euch doch selbst 1c.

Wisil: Oh! workem Jummalat Suust 1c.

SH! wõtke katsuda Ja süddant lähbiwata,
Kas õigeust teil on, Kas Kristus seält on lei-
da; Arm, heldus, allandus, Piit-meel ja Fanna-
tus, Ja meilest tassane, On temma õppetus.

2. Ust selge walgus on, Ja hingest leietakse,
Ja paistab ommeti Kui koi ni wallusaste. Teeb
Jesu sarnatseks, Se näikse selgeste, Uut süddant
meile teeb, Kui uest sünnime.

3. Ust tõest Kristussest Saab ello ennesele Ja
jaggab lähhemal' Head heldest meilest jälle; Et
temma Kristussest Siis armust rikkaks saab, Sest
leidab ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Ust lodab kindlaste, Mis Jummal tööta-
nud, Mis temma rāfinud Ja sannaas kinnitanud,
Se lotus liikmatta Jaab seisma korwaste, Et
hāddas, ristis ka Ei liugu kuhhoge.

5. Bel ust on, kūt se woib Ka wenda armastada,
Et sedda Jummalast Peab rohkesti tassutama, Mi

kuida Jummal teeb Ni heal kui furjale, Ni temma süddamest Teeb neile keifile.

6. Se armas Jummal on Ka omma Poia annud, Kui meie alles weel Ta peäle wihha kannud, Kui sedda öiete So mele tulletad, Siis wihha mahhajaáb, Siis tõest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil', Ni tehkem wendnal' jälle, Kes sulle furja teeb, Oh! te head sinna selle, Kui kegi wannub sind, Siis tedda õnnista, Se tassutakse keif Se taewa auuqa.

8. Kui Jummal panneb sind üht rasket risti kandma, Uff sedda fergeks teeb, Ja kannatust woib anda, Et sa ei nurrise, Waid pallud Jummalat, Kõl temma pea siis So hädä loppetab.

9. Uff annab õppetust, Sest muido olled rummal, Kui suur so wigaa on, Kui hea ja helde Jummal; Se satab palwele, Ja otäb Kristusfest Head tehha joudo siin, Ja mitte ennesest.

10. Uff õppib üksine Sind Jesu peäle waatma, Ja Waim ükspäinis sind Head teggema woib sata, Et kangeläelust ning Liigjulgust surretad, Et Jummal sinnust ei Sa ial wihhastud.

11. Siis wotta katsuda, Kas Kristus so sees ellab, Se on, mis pärrast uff Ni kangelst murret peab, Se annab õigust sull', Woib pattust puhhasta, Teeb rõmo, joudo ka Head teud teggema.

12. Oh Issand! wotta siis Mo usko kaswatada, Ei olle ellades Ma siis heast teust ilma, Kus õige walguis on, Seäl temma paistab ka, Et Jummal minno sees Woiks järgest ellada.

Issa meie Palwest.

103.

Ist es nicht ein Werck der Gnaden 2c.

Wifil: Arka üles, minno südda 2c.

Sis se olle arm ja heldus Jummalaga
kõnnelda, Et sel pattusel on julgus
Temma ette astuda, Et ta wottab ar-
masta, Pattud andeks anda ka, Ja,
fui igganes on waia, Julgeme siis palwel tulla.

2. Mõtle ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Ons sul rist ja hädä alles, Loda agga
forwaste; Olgo sinno palwe heäl Kõl sin maas
so kambris teäl, Temma woib, et ussu sinna,
Siiski üles taewa minna.

3. Sinna risti-innimenne, Wõtta järgest pal-
luda; Palwed, oh! mis immelinne, Woitwad tae-
wast arowada; Tahhab kurrat mässada, Ja sind
kurjast kiusada, Ihho, hinge põrgo sata, Sind ta
peab rahhul jätma.

4. Jesus pallus saggedaste, Wõttab meid ka
õppeta, Et kui Issa ussinaste Wõttame sin pal-
luda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tullo pal-
wele, Et se läbbi waggadele Taewa te en lähti
jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharet'il' kiu-
sates, Kui ei pea ufkutama Waenlane sind wi-
hastes; Olgo siis se ülfem tõ, Et sa tõttad pal-
wele, Jummal woib kõi arrakeelda, Et sind kur-
rat ei woi neelda.

6. Kui sind ristis waevatakse, Wotta warši õhkada Kui sind wägga hirmutakse, Oh! siis meie tulleta, Et on Jummal üllewel, Kes woib peasta häddast teäl, Wata agga temma peäle, Temma aitab murrest jälle.

7. Temma annab, mis on waia Omma waeste lastele; Jhho, hinge, ello maia Hoiab temma heldeste, Keik mis padub sinnule, Sedda kaeba temmale, Mis sull' ial murret satab, Sedda temma ärrawottab.

8. Ärra mõtle kaksipiddi, Jummal aitab tõeste, Tulle agga temma liggi, Pallu, õhka allate/ Kui ta Poia läkkitand, Kes meid pörgust lunnastand, Eks ta peaks murret kandma Temmaga keik meile anda?

9. Jesus, kuita wahhest olli Omma Jesa palumas, Selgus temma ümber tulli, Jesa tedda auustas; Sinna usklik palluja, Pallu sedda Jesa ka, Eks sa siis ka sedda tea, Et so walgus touseb pea?

10. Kui sa unnest üllledärkad, Selget päwa walget nääd, Mis sa parramat siis märkad, Mis sa muud kui sedda teed, Et sa warši palwega Wotad Loja leppita. Pallu päwa Loja miünes, Pallu päwa toustes.

11. Kuida woid sa leiba wõtta, Mis sull' Jummal rohkest käest Wanistab, Kui sa ei tõtta Tedda tännama se eest? Koggematta se ei sa, Taewast jaggatakse ka, Sa ei pea unnustama Koga wottes tännamatta.

12. Kui sa õhto mahhahaidad linne wodi magama

gama, Paksus pimmedus ses seisad, Tahhad rah-
hul hingada, Vallu sinna kange ste, Et sind Jum-
mal warjule Wottaks Ingli lābbi hoida, Et sind
kurat ei saaks neelda.

13. Kui sa nenda innimenne Palwet² ennast
walmistad, Ning sa olled waewalinne, Pallud
omma Jummalat; Omma süddant kowwaste
Panne sinna tēhhele, Et sind kurri ilm ei nela Egga
pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis silmad üles Taewa pole
palludes, Temma olli Jessa süsles, Siina miina
iggatses. Kui sa lāhhād palluma, Ärra ilma ar-
masta, Salga temma hinno ärra, Süddant
taewa pole põra.

15. Agga wiimselt wotta hoida, Et need woõ-
rad mõtted ka Ei so süddant ärrakāna, Siis ei jā
sa abbita. Et kōl sa ei kōnnele, Dhka agga jār-
geste, Tūhjad kōnned jätta mahha, Ei neid armas
Jummal tahha.

16. Kui sa uskus Jესust pead, Tedda tõest ar-
mastad, Siis sa saad, kui issi tead, Mis sa tal
hinnustad. Jummal annab heldeste, Mis on
tarwis sinnule, Loda, ārgo olgo murret, Senni
kui sa õnsast surred.

104.

Vater unser im Himmelreich &c.

Oh Jessa taewa rigi sees! Sa kāsšid meid keif
süddamest Kui wennaksed sind palluda, Ning
hāddas appi kutsuda. Dh! aita, et ei üksi keel,
Waid palwet peaks hing ning meel.

Dh 5

2. Co

2. So nimmi sago pühhits' tud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhas' ellame. So nimme auuks järgeste, Et ka-uks walle, õppetud, Ja lõp-pek's rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno kääst Meil' nüüd ning parrast iggawest, So Waimo omma anniga Las' meie jures ellada; Keif pörgo wiha lammata, So koggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne siin ilma peäl Sündko kui taewas üllewel, Et sega rahhul olleme, Mis meie sünnib ialge, Keif furja tahtmist tallita, Mis puab sünnust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ning mis muud tarwis ihhule, Meid hoia tõbbe, tulle eest, Ning peasta nälja, waeno kääst, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna tuleme.

6. Meil' anna andeks meie süüd, Et need ei lat waewa meid, Siis omma wihameeestele Heal meel andeks anname, Ning te meid walmis kartma ka Sind süddamest hea melega.

7. Meid ärra jätta abbita, Kui kurrat hakkab kiusama, Kui furri rahwas ükkutab; Ning meie lihha fihhutab, Siis anna waimust kowwaste, Et usso läbbi woidame.

8. Meid peasta feigest furjast ka, Et furri aeg on ellada Meid hoia furja surma eest, Ning peasta wiimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So auu riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem keif ussoga: Amen, oh Jhsand! armwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwet kuustakse, So sanna peäle julgeste Nüüd Amen meie laulame.

Pühhaſt Riſtmisſeſt.

105.

Chriſt unſer Herr zum Jordan kam ꝛc.

Alli Jeſus ſure armoga Jordani jõe-
tulli, Et temma piddi teggema, Miſ
Jeſa ſeädnud olli, Siis püdis ta Jo-
annesſeſt, Et piddi riſt'ma tedda, Ja
ſeädis pühha peſſemist, Miſ parrandab keiſ häd-
da Jeſuſſe werre täbbi.

2. Siis pangem ſedda tähhele, Miſ ſe on: rah-
waſt riſt'ma, Geſt Jummal käſſib kowwaſte, Et
peame keiſ uſkma. Siin peab weſſi ollema, Ei
ſiiski paljaſ weſſi, Waid teal on temma ſanna ka
Ja pühha Waimo käſſi, Se on ſe riſtja iſſi.

3. Käl ſedda näiſid ſelgeſte Need tähhele ning
ſe ſanna, Miſ Jeſa rätkiſ heldeſte, Ja kätkiſ
mele panna, Et ütles: minno Poeg on ſe, Mul
on hea meel ta peäle; Siis karkke tedda öiete, Ja
kuulge temma heäle, Ning wotke temma ſanna.

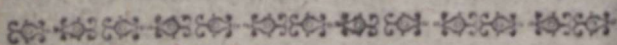
4. Ka Jummal Poeg on iſſi teal, Keſ öige in-
nimenne, Ning pühha Waim on temma päel Kui
wagga tu-ikenne; Geſt tulled meile uſkuda, Et
kui meid riſtitakſe, Kolm-ainuſ Jummal riſtib ka,
Ja nenda walmiſtakſe Meid temma ello honekſ.

5. Apoſtliſ Jeſus öppetäſ: Et minge iſma ſiſſe,
Ning tehke Jüngerikſ riſtides Keiſ lodud innimeſ-
ſi: Keſ uſſub ning ſaab riſtitud, Se peab önsakſ
ſama, Ja ſe on uest ſündinud, Ei pea ſurma jäma,
Waid pärib taewa riſi.

6. Ge

6. Se kes ei wotta uskuda, Waid põlgab ärra sedda, Saab patto pärrast lõpmatta Bül tunda, ma põrgo hädda, Ei omma õigus' amwita, Se lähhab pea tühja, Se pat se wottab rikkuda Beik, mis weel hea on nähha; Ei ommast käest sa abbi.

7. Silm näab kül wet jün oslewa, Kui rahwast ristitakse, Ning waimus näikse usfoga, Et südant puhastakse, Kui ello weega tõeste Jeesusse werre läbbi, Ni parrandakse rohkesti Beik mele hinge tõbbi, Mis pärritud ja tehtud.

Pühast Öhto: söma: aiast.

106.

Jesus Kristus, unser Heyland ic.

Jesus Kristus, Lunnastaja, Jäsa wiikka leppitaja, Wottis kalli surinaga Meid keik põrgo pünast peastada.

2. Sinna surina mällestusjeks, Meie hinge õnnistusjeks Jaggas ihho leiwaga, Sinna kallist werd meil' winaga.

3. Kes sell' laual tahhab minna, Togo õiget usko siina, Se kes kurtast siina läab, Sinna ello eest seät surina sööb.

4. Bida wägga emma Poja, Kes on annud emma Poia, Et ta sinna assemel Hinge heitnud oleat samba peäl.

5. Sinna pead uskma sedda, Se roog kolbab neil'

neil', lei hädä On ning raste hinge footm, Ja
suur abhastus kui õige surm.

6. Sedda õnne Issalt taewas Püab südda
sures waewas; Kes on ilma ussota Argo tulgo
mitte seie ka.

7. Jeesus ütleb: tulge waesed, Wortke armo,
mehhed, naesed, Arst ei kolba terwile, Lemma nou
neist naeruks pannakse.

8. Kui sa issi woiksid sada Taewa, miks ma
näggin waewa, Egga se roog kolba sull', Kui sa
ommasi weäst saad abbi kül.

9. Kui sa ussud kindlasti sedda, Ning ei salga
omma hädä, Siis sa olled walmistud, Ning so
hing saab hästi jahhutud.

10. Omma usko üllesnäita, Teiste peäle armo
heida, Et ta sinnust abbi näab, Kuida Jummal
sulle armust teeb.

107.

Gott sey gelobet und gebenedeyet ic.

Es omma ihhoga meid tänna sootnud, Om-
ma werrega meid jootnud, Sell' sammal'
tänno ning ka litus olgo, Se meil' hinge õnneks
tulgo. Kurielison. So pühha ihho läbbi, oh
Jesuke! Mis Mariaſt ſünd'nud tõeste, Meid so
pühha werrega Keiges häddas arwita. Kuri-
elison.

2. So pühha ihho mei' eest surma pandi, Sest
se ello meile anti, Suremat armo ta ei woind mei'
näita, Se ei sünni meilest heita. Kurielison. So
arm oh Jõsand! aias sinno peäl', Et so werri
teggi

teggi immet meil', Ning sa maksid meie süüd, Sest
on Jummal helde nüüd. Kurielison.

3. Oh Jummal! omma armo wäggi anna
Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna-arm meil
issekeskis olleks, Ning se roog meil' elluks tulleks.
Kurielison. Issand, aita omma waimoga Sin-
no mele parrast ellada, Et so risti-koggodus Rah-
ho saaks ja õnnistust. Kurielison.

108.

Zch komm iekt als ein armer Gast 2c.

Wifil: Nüüd risti-rahwas laulage 2c.

SA tullen, armas Jummal, nüüd, Et sa mind
kutsud woóraks So lauale, kus kallist hüüd
Null' walmistasid warraks. Kui nälg on minno
hingele, Kui janno minno waimule, Et hädä
tulles peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa kowwast mur-
ret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa issi
tead. Sa olled leiwa's, kaewa's ka, Kes sõdab,
jodab armoga Reid, kes sind himmustawad.

3. Siis wotta, õige karjane, Mo hinge jah-
hutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda kossu-
tada; Sa armo laua walmistad, Sa keikile se
ehhitad, Kes sinno peäle lontwad.

4. Kui tallekenne orsin sind Mo hinge karjast
tagga: So ello-Manna sõdab mind, Kui nälg
mind waewab wägga. So kallis werri jodab ka,
Ei üksige woi lahutada Mind sinno armust ärra.

5. Kui põdral' surest pallawast Wee himmo
peäle

peäle tulled, Et temma külmaſt halliſaſt Siis ja-
no ärra-aiab: Ni järgeste ma himmuſtan, Et
minna pattuſt lahti ſaan Ja rõõmſaks ſinno lābbi.

6. Keiſ ennamiſte ihaldan, Ja pallun agga
ſedda, Et keiſ mo pattud kahheſen, Seſt need
muſſ' terwad hādada: Muſſ' õiget uſko anna ſa,
Mind õigusſega ehita, Et ſudda rahhul olleſ.

7. Mo ſuddant wōtta tommata Seſt ilmaſt
taewa pole, Et ei ma ilma armasta, So arm muſſ'
tulgo mele, Et armasta ſa liggimeſt, Ja wiha
lōppeb ſuddameſt Ni kaſliſt roga wottes.

8. Mo ſees ei olle middagi kui agga patto-
wigga, So jureſt polle ühtegi kui agga puhtuſt
leida, Mo ſees on ſelge hukatus, So jures ſelge
õnniſtus So pühadega taewas.

9. Mo ſees uut ſuddant walmiſta So pühha
Waimo lābbi, Niūd jāgo minnuſt mahha ſa
keiſ kurri tō ja hābbi. Mo meelt ja mõtted ju-
hata, Mo kurjad himmud ſa-uta, Wiſ enne ar-
maſtaſin.

10. Siis tulle armsaſt minnuſe, Mo kaſliſ
hinge warra: Ma annan ſuud niūd ſunnule, Oh!
ärra põlga ärra Mo ſuddant, kaſliſ peioſe, Et riſ-
ti peäl ni kaſliſte Mind olled ommaſg-ſaamud.

11. Ma tännan wāgga heldeſte Sind, kaſliſ
Lunnastaſa, Ja armasta ſin õiete, Ja otan
ſedda aega, Et ſinna ello-jaggaja Seäl keige õnſa
rahwaga Mind taewa laual' kuiſud.

CXI Paul Taweti Paulo-Ramatust.

Zch dancke dem HErrn von ganzem 1c.

Wiſil: Minno hing auustab wägga 1c.

Sinna tahhan Jehowa kita keigest südda-
mest Nende õigede nou-piddamisses ja
foggodusses.

2. Sured on Jehowa teud, Ärratwallitsetud
keif nende hea tahtmisses järrel.

3. Mu ja kitus on temma teud, Ja temma õigus
kestab iggarweste.

4. Temma on omma immeteggude mällestusse
seädnu; Armolinne ja süddamest hallastaja on
Jehowa.

5. Roga on temma annud neile, kes tedda kart-
wad; Temma seädus on ikka temma mees.

6. Ommad wäggerwad teud on ta teada annud
omma rahwale, Et ta neile piddi andma pagga-
natte pärrandust.

7. Temma lätte töö on tõdde ja lohhus; Tõs-
sised on keif temma seadmisses.

8. Need on kinnitud ikka ja iggarweste, Ja teh-
tud tões ja õigusses.

9. Temma on omma rahwale ärralunnastamist
lakkitanud, Temma on omma seadust kasknud ig-
garwesteks; pühha on temma nimmi ja tulles karta.

10. Tarkusse alginne on Jehowa kartus;
üks hea moistus neile keifile, kes sedda tewad,
selle kitus kestab iggarweste.

11. Ritus ja au olgo Jummalale, Jesale ning selle Poiale, Ning selle pühale Waimule.

12. Nenda kui olli algmisses nüüd ning ikka/ Ja iggaweste iggawesses aiafs, Amen.

IIO.

Schmücke dich, o liebe Seele 2c.

Minno südda, rõmustelle, Jätta patto kom-
bed jälle, Tõtta ärra pimmedusseft, Minne
wälja rummalusseft, Sest sind laual' kutsutakse,
Dnristust sull' pakutakse, Jesus, ma ja taewa
Loja, Tahhab so sees asset tehha.

2. Minne, jona ussinaste, Walmista nüüd
kassinaste Süddant hinge kossiale. Sinno helde
Jesussele, Ärgo jägo tullematta, Ohka, pallu wi-
wimatta: Tulle, tulle Jesukenne! Ja mo om-
maks, armokenne!

3. Kallist asja ostetakse, Ja suurt rahha kullu-
takse; Sinna helde armastaja Jaggad omma an-
nid ilma; Sest et se on arwamatta, Mis sa lin-
kid tassumatta, Keik ma ilma kuld ja warra Ei
woi sedda maksta ärra.

4. Oh! mis himmo tulleb peäle, Kui so heldus
tulleb mele, Jesus, kallis hallastaja! Innimeste
leppitaja! Omma ihhoga mind sõdad, Omma
werrega mind jodad; Jummal tulleb minno jesse,
Ellab minno wainus isse.

5. Wärristes ma mõtlen südda (Siiski rõmus
on mo südda, Se on ärramõtlemita, Se on är-
rarakimatta, Kuis woib innimenne teada, Ehk

ka sedda ärranouda, Mis on ferge Jummalale,
Selle keigewäggewale?

6. Jhho, werri annetakse; Leibas, minas woe-
takse; Mitto tuhhat sedda sõwad, Mitto tuhhat
sedda jowad, Ommeti on kullumatta, Jaggatakse
lõppematta. Kel on tarkust sedda moista, Kui ei
walmo walgus paista?

7. Jesus! miuno õige ello, Jesus! minno rõõm
ja illo, Jesus! keigesurem warra / Ärra taggane
must ärra. Võlveli ma langen mahha / Jhherdan
ja pallun sedda: Lasse sedda kallist roga Mind
mo heaks, so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast issi Lunnastama in-
nimesi; Omma hinge ärra-andsid, Rasket risti
melel kandsid, Wallasid ka omma werre Ilma
patto pärrast ärra; Se mind jodab õnnistus-
seks, Sinno armu mällestusseks.

9. Jesus! kallid hinge toitja, Jesus! patto är-
rawoitja, Se, et ei sa hukatusseks Ma so laua
osalisseks. Sinno armu meles olgo, Ja mo
süddamesse tulgo, Et ma nenda / kui siin waewas /
Jään ka sinno ommaks taewas.

III.

O Jesu, meine Bonne ic.

Wifil; Niind wotkem Jumma'ale ic.

Jh Jesus! rõõmo saatja, Mo hinge walgusta-
ja! Ei ükski ilmas jowa Kõl sinno heldust kita.

2. Mull' kallid annid andsid, Ning maggusas-
te toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hinge rõ-
mustasid.

3. Mind

3. Mind rõbbist parrandasid, Mind waest sa
awwitasid, Mind näljast söötsid, jootsid, Ja is-
ennast andsid.

4. Sest süddamest sind tannan, Ja se eest ki-
tust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle
harmo tehti.

5. Sa risti kannatasid, Mind sega rõmusta-
sid, Sul hädada, murre olli, Mis sulle pattust tulli.

6. Mind wägga armastasid, Mo peäle armo
heitsid; So hädada, surin ja wallo On minno
rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno südda So kallist ar-
mo tunda; Se kallis hinge warra, Se wottab
pattud ärra.

8. Last mind so wägga kita, Ning se mo meles
olla, Et isgi hole kand sid, Ja taewa roga andsid.

9. Ja minno süddamesse, So werrega mind
pesse, So Waim mind puhhastago, Need pat-
tud lõppetago.

10. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid must an-
dels anti, Mo sees nüüd Jeesus ellab, Ja õige ello
annab.

11. Oh! anna, funni ellan Ja siin ma ilmas ollen,
Sind kindlast armastada, Ja sinnust õssa sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast palwesi-
jada, So risti wastowõtta, Ja lihha himmo jätta,

13. Mis ial wõttan eite, Siis olgo se mo mõtte,
Mis annid minna sanud, Et sa mind kossutanud.

14. Nüüd polle wigga mulle, Kui surren, sur-
ren sulle, Ja peäsen surma waewast, Ning naan
sind, Jeesus! taewas.

Pattustpöörmissfest.

112.

Liebster Jesu, Trost der Herzen &c.

Samas Jesus, rõmustaja, Innimeste Lunnastaja, Keif ma-ilma ainus õn! Kuf ma allati ja ikka Omma hirmsa patto wigga Minno mele tulletan, Ei siis minna nou woi leida, Et ma so eest woiksin feista.

2. Pattuseks ma-ilmal' sündsin, Ning ka monda kurja teggin. Minno hing on roppust täis, Keif head minna ka-utasin, Kurja jälle wallitsefin, Nüüd mind seub pörgo kōis. Pärwa päwalt patto hawad Salamaiks mo mele läh'wad.

3. Issand! kuhho pean käämma, Kus so wiha eest pean jääma? Seest ei olle rahho mul; Ma ilin ümber, pea peäl taewas Hirmutawad mind siin waewas, Kurrat teeb mull' hädä kül, Ja mis mind weel ennam waewab, Keif se loom mo peäle kaebab.

4. Oh! sa wagga patto-kandja, Omma ello ärra-andja, Jesus tulle appi nüüd! Olla mulle Lunnastajaks, Omma Issa leppitajaks, Ka-utamõ sured süüd; Tahsid sa mind lunnastada, Anna ka sest oõsa sada.

5. Kasfest ollen patto teinud, Ennesele nuhtlust saarnud, Sedda kurwast tunnistan; Agga minna tullen tõttes, Ja so pole kummar dades, Lap-
se

se kombel ihhaldan: Olle jälle armoline, Pal-
lun minna häddalinne.

6. Kui need Inglid rõõmsaks sawad, Pattused
fui ümberpöörwad, Kes on ärraeksinud / Jesus!
mind nüüd ärra põlga, Baid mind armust was-
torõtta, Et ma andeks pallunud; Mis ma patto
teinud sulle, Tahhan parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Ärgo ennam
kurwastago, Jesus ellab minno sees, Temmata
ma ollen kaddund, Temma läbbi uest sundind,
Temmas ellan iggawest / Temmaga ma muldas
maggan, Ja seäl taewas õnsast hingan.

113.

Herr, ich habe mißgehandelt &c.

Wisil: Jesus, surma ärrawoitja &c.

Jesand! kurja ollen teinud, Oh! mind foor-
mab raske pat, Sedda teed ma polse kái-
nud, Mis sa mulle juhhatad, Ja nüüd tahhaksin
Kui minna Hiemo pärrast warjul minna. Je-
sus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

2. Agga kuhho wõiksin jouda Sinno selge sil-
ma eest, Ehk saaks ülle merre souda, Hauda pei-
ta hädda sees, Ehk mul olleks tule tiwad, Siiski,
Jesand sa mind leiad. Jesus! Jesus! aita mind,
Siis ma ikka tännan sind.

3. Ilmaks tulles tunnistada, Et ma kurri kol-
bage Sinno lauseks nimmetada, Wotta mind
so armule, Ärra lasse patto lihha Süttitada
sinno wihha. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma
ikka tännan sind.

4. Ehk üks innimenne jouaks Merre liwa lugeda, Ei ta siiski ilmas sudaks Keik mo pattud arwada, Egga se woi ial sada Keik mo wigga nimmetada. Jeesus! Jeesus! aita mind, Siis ma ikka tannan sind.

5. Minno filmad wotke nutta Woido wägga ärdaste, Oh! et peas woiksin tutta Wet weel ikka rohkeste, Et ma woiksin omma häbbi Nutta da mo filma läbbi. Jeesus! Jeesus! aita mind, Siis ma ikka tannan sind.

6. Oh! et kangeks nutto-oiaks Lähkäksid mo piisarad, Ja mo filmist werri woaks, Et jo nutmast lõppewad; Oh! et need kui laened merrest Touseksid mo filmikestest. Jeesus! Jeesus! aita mind, Siis ma ikka tannan sind.

7. Ugga Kristus sinno harwad, Ja üks werre tilgoke Minno pattud parrandawad, Kustutawad koggone; Sest ma sinno jure tullen, Et so harwas warjul ollen. Jeesus! Jeesus! aita mind, Siis ma ikka tannan sind.

8. Sinno selga koormat löidan, Wiska pattud merresse, Ennast puhastada heidan, Pesse lumme-karwale, Sinno pühha Waim mind saako, Et ma ial sust ei lahku. Jeesus! Jeesus! aita mind, Siis ma ikka tannan sind.

114.

Straf mich nicht in deinem Zorn ic.

Tesand, omma wiha sees Ärra sa mind nuhtle, Sest so Po-g on wahhemees, Ärra mo saatnud mulle, Mul on nüüd Paljo süüd, Siiski armo-anna, Ärra wiha kaäna.

2. Kes

2. Kes sind surmas fulutab, Kes so armo fi-
dab, Ning so nimme auustab, Sulle tanno an-
nab? Hoia sa, Vallun ma, Põrgo wallo tund-
mast, Uita surra õnsast.

3. Issalikko armoga Minno peäle wata, Min-
na ollen rõmota, Rõmo mulle sata, Kannata
Minnoga, Te, et hinge hawad Jälle terweks sa-
wad.

4. Waat, mis nõdder ollen ma, Wägga
nõrgaks käinud Keif lu-fondid walloga, Et ma
patto teinud, Nuttoga Pannen ma Uiuma mo
sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Koggoniste rõäs-
sind, Hingel iggaw odata, Shkades ma tüddind.
Kauaks sa Aitmatta Järrad hingekesse Sure
murre sisse?

6. Tagganega waenlased! Gest mind Zum-
mal kuleb, Tagganega wastased! Kes teist en-
nam holib? Sinno ees Ussso sees, Zummäl, min-
na seisan, Armo rohkest leian.

7. Au nüüd olgo Zummälal, Issal' ning sell'
Poial, Waimul, usso andial, Selle pühhitsejal,
Kitada, Tännada Tahhan temma nimme, Kes
teeb sure imme.

135.

Ich armer Mensch, ich armer ic.

Wisil: Kes Zummälal ni lasseb tehha ic.

SSA waene muld, kes patto teinud, Elin sei-
san, Zummäl, sinno ees, Ma ollen furja
Zi 4 tee

tee peäl fainud, Oh! ärra nuhtle wihha sees. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

2. Mis hädda tulles minno peäle, Et ollen hirmsasteksinud, Oh! saaksin minna armo jalle, Ma waene laps, fes patto teind. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh kule! armas Jessa, taewast, Kui wägga minna fissan, Ja aita mind sest patto wae-
wast, Et andeks andmist himmustan. Oh hal-
lasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno heäle, Kui kaua ilma
ihhaldan? Eks sinna heida armo peäle, Kui oh-
kan, pallun, iggatsen? Oh hallasta! oh hallas-
ta! Mo hallastaja armoga.

5. Kül hirmus suur on minno hädda, Ei woi
mu ükski parrata, Sa ükski felad ärra sedda, So
arm woi sedda wähhenda. Oh hallasta! oh
hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja töö, ja patto möda Mull' ärra
motta tassuda, Oh! anna omma heldust teada,
Ja te mind ommaks lapses ka. Oh hallasta!
oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et rägi agga ühhe fanna, Et kulen waene
eksa, Need pattud mulle andeks anna, Siis ollen
so sees pattota. Oh hallasta! oh hallasta! Mo
hallastaja armoga!

8. Sest minna ussun, et mo palwed Ei ja
niud wastowõtmatta, Sest minno mõtted
rõõmsaks lah'wad, Si need mind ennam kurwas-
ta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja
armoga.

Sey mir doch gnädig, o mein Gott 2c.

Wisil; Nüüd põlgan minna rõõmsaste 2c.

So Jummal, hallasta mo peäl, Kes wägga helde olled, Mo patto hädäda katta weel, Mis süddant, meelt ja mõtted Ni rikkunud, Et kurnastud Ja sures hädädas ollen, Kui patto wal-lo tunnen.

2. Oh! puhhasta, oh! pesse mind Mo patto rojast heldest, So harades ma otsin sind, Mo Jesus, aita noppest, Siis rõõmsaks saan, Ma tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! pesse, Issand, sedda.

3. Se wõlg must polle teadmatta, Mis sulle maksma pean, Oh! anna andeks, kannata Beel minnoga, ma tean, Et sured süüd, Mis tunnen nüüd, So wasto ollen teinud, Mis sinno Poeg on maksnud.

4. Sa olled õige, tõssised Ja head on sinno te-ud, Mis mele muud kui sullased, Kel paljo alle-fohhut? Sa rojara Ning pattota, Meid olled puhhaks lonud, Pat on meil rojuft tonud.

5. Waat, minna ollen nenda fa Kui feif muud innimesed Ma polle sündind pattota, Waid kui feif hädädlised. Mo sündimine On pattune, Mind himnud rojastanud, Misga mind emma sanud.

6. Tõt Jummal sinna armastad, Mis salla-jas on nõbha, So sannaga mind õppetad, Se wõib mind targaks tehha, Mis ellades Siin ilma

seest Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks pan-
nud.

7. Isoppiga nüüd ripputa Mo peäle, et saan
puhtaks, Mind lumme-walgeks loyputa, Et ma
ei lähha uhkeks Ni süddames Kui kombebedes,
Waid sind ükspäinis nouan, Ja sinno pole jouan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Se on lufon-
til' maggus, Sest minna olin rammota, Et fon-
tist üddi kaddus. Oh! ka-uta Mo patto ka Ja
temma hirmsa hääbi, Ja parranda mo tööbi.

9. Mull' Jummal! puhhas süddant lo, Sest
sedda mo hing puab, Mo patto wallul' otša to,
Mis mo peäl furja hüab; Mind uenda So wai-
moga, Kes tõsfine, mind täida, Ning abbi mulle
näita.

10. Oh! ärra nuhtle wihha sees Mind sinno
Voia parrast, Mo Issa, wäggew abbimees!
Head jagga Waimo warrast. Mind jahhuta
So abbiga, Et woin so peäle lota, So Waimust
rõmo ota.

11. Reid pattusid siis tahhan ka So nouud õp-
petada; Kui enne so nou tunnen ma, Siis woin
neid juhhatada. Mind aita nüüd, Keik rasked süüd
Mull', Jummal, andeks anna, Ning murret mo
sest laäna.

12. Sull' peab parrast minno keel Ning südda
tänno andma, Mull' tulgo sinno kääst se meel,
Et minna woiksin laulda Nüüd rõõmsaste Ning
jārgeste, Mis sinno auuks tulles, Ning südda sin-
nujt õppeb.

13. Sest ennam sa ei tahhagi Reid ohwori ja
neid

neid andid, Mis ihho polest anneti; Waid sedda
rômuf's panned: Kui kurbastud Ning ahvastud
On meie waim ning südda, Kûl ohwriks tahhad
sedda.

14. Sioni ülespiddaja, Oh! aita omma rah-
wast, Ja nende mürid ehita Keik ellawattest kirk-
wast; Mi kindlaks jääb Sin, kunni saab Jerusaleim
seält mahha Sell' kassuks, kes on wagga.

15. Siis ohwri-pühha wotwad sull' Keik wag-
gad pühhitseda, Mis on so mele pärrast kûl, Ning
ei sa ial otsa: Seäl pühhaste Ning rõõmsaste
Sind, Issand, pühhad kiitwad, Ning sulle suurt
au näitwad.

117.

Erbar dich mein, o Herr Gott! c.

So peäle heida armo nüüd, Mo Jummal, sest
so arm on suur, Mult wotta ärra patto
süüd, Et minno sees on patto juur, Ma ollen ef-
sind wasto sind, Se waetwab mind mo süddames,
Sa nomid wägga õigest mind, Ei püssi kurri sin-
no ees.

2. Ma tullin pattus ilmale, Mo emma sai
mind patto sees, Eot pead sinna armsaste, So
tarfust näitad sa mo ees, Mind Isoppiga puhhas-
ta, Ja pesse lumme-farwale, Kass mulle rõmo ku-
luta, Siis rõmo saab mo hinglele.

3. Mo pattud ärra ette to Waid unnusta, mis
eksitud, Mo sisse puhhas süddant lo, Siis ollen
uest sündinud, So pallest ärra põlga mind, So
Waimo

Waimo anna minnule, Mind õnsaks te, ma pal-
lun sind So Waim mind aitko rõmule.

4. Ma tahhan, Isfand, pattused Keik õige
tele juhata; Et mahhajawad kurdad teed, Mind
wõtta armust wadata, Oh Jummal! armo an-
dia, Ning werre süüst ka peasta mind, Siis näik-
se õigust armoga, Sepärast minna kidan sind.

5. Meid ohwrid sa ei armasta, Meid anda meel
mul olleks kü, Kes omma pattud palwega Siin
kähhetseb, on armas sull', Meid ohwrid toon ma
sinnule, Oh! jowa armust tehha head Se õige
risti-rahwale, Siis sinna õigust ohwriks naad.

118.

So wahr ich lebe, spricht dein ic.

Wifil: Oh Jofa! taewa rigi sees ic.

S3 fui ma ellan tõeste, Meil' ütleb Jummal
heldeste: Ei olle minnul rõmo sest, Et huk-
ka lähhab iggawest Se waene willets pattune,
Waid et neist pattust pörab se.

2. Se fanna ussu, pattune! Ning ärra mõtle
kaksite, Sest saad sa armo, rõmo kü, Mis Jum-
mal tõotanud sull' Ning finnitatud wandega;
Ennis, fui pattud jättad sa.

3. Oh! ärra olle hõlela, Küll aeg weel, ärra
mõtle sa: Ma tahhan rõõmsast ellada, Ning pär-
rast, kui saand wannaks ma, Siis tahhan patto
wihlada, Küll Jummal wõttab hallasta.

4. Küll Jummal tahhab tõttada Sind pattust
waotawõttada, Kes agga patto fisse jääb, Ning
iffa

ikka wasto ofsa teeb, Ei heida armo hinge peäl,
Se peab wallo tundm. seäl.

5. Arm Jummalast on tõotud, Et Kristus so
eest surmatud, Ei temma süiski kinnita, Et pead
hoomseks ellama, Et tulled surm, on teada kü,
Waid teadmatta se aeg on sull.

6. Et ellad tanna, põra weel, Ehk home teine
järg on teäl, Kes tenna terwe, punnane, Küü ho-
me ekkist sureb se, Kui olled pattustpõõrmatta,
Siis pead põrgus põlema.

7. Mind aita, helde Jesuke! Et sulle joutan
peage, Ning enne pöran fermeste, Kui surm mind
kissub äkkiste, Et tanna, iggal aial ka, Ma wõik-
sin õnast lahkuda.

119.

Nch Gott und Herr! wie groß ic.

Oh! armo juur, Mo pat on suur, Mis min-
na wõtnud tehha; Ei olle teäl Ma-ilma
peäl Mo hingel abbi nähha.

2. Et olleks mul Hea warri kü Ma-ilma otsa
jada, Ei süiski ma Ja häddata, Et patto palk
on teada.

3. Gest sinnule Ma pattune, Mo armas Is-
sand, tõttan, Ja pallun sind, Oh! kule mind, Et
sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sega ma
rahhus ollen; Et nuhtle teäl, Ja aita seäl, Kui
ma so jure tullen.

5. Ka kannatusi Ja parrandusi, Oh Isand!
anna mulle, Ja awwita, Et laitmatta Ja waggast
ellan sulle.

6. Te minnoga, Kui tunned sa, Keif heafs ma
sinnust wottan, Mind a'mista, Et löpmatta
So pole üksnes hoian.

7. Kui linno wiis, Et temma siis Kõl ennast
warjul hoiab, Kui tuisf on ees Ning hädä kääs,
Ka omma asset leiab:

8. Misammote Ma pattune So hawa sisse
tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So
jures, JEsus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Ehf hingel teäl On ihhust
arramiina; Siis taewas mull' Saab rõmo kül
Kui minna lähän sinna.

10. Alu Jesale, Ning Poiale, Ka pühhal' Bai-
mul' olgo; Müüd süddamest Ja iggawest Meist
keikist Amen tulgo.

120.

O Vater der Barmherzigkeit ic.

Wifil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

Oh! helde armo Jessa, sind Ma waene pallun
wägga Oh! ärra põlga sinna mind, Et tun-
nen omma wigga, Ma ollen paljo pattud teind
Ning efsitusse tee peäl känd, Keif sedda andeks
anna.

2. So sure wä-e läbbi mult Keif pattud wot-
ta ärra, Mind lasse sada tarkust sul, Ja an-
na taewa warra, Head tahemisi, wägge, püh-
ha nou, Et keikist talleks sulle au, Mis minna
wottan ette.

3. Oh! Jeesus õnnisteggia. Sa olled ärramaks-
nud Mo pattud omma werrega, Ning armo mul-

le saatnud, Oh Taweti Poeg, hallasta! Oh helde Jummal, armwita! Mo nutto, palwe kule.

4. So werre hawad, surin ning piin Mo hinge kassuks tulgo, Ning mis sa kannatanud siin Mo õnnistusseks olgo, Oh! omma Issa pallu sa Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista hukka.

5. Oh pühha Waim! kes rõmustad, Sa õige juhataja, Kui pat ning himmud kiusawad, Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa woinustke, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lihha himmo wihtan.

6. Kui surma tund on pea kä, Siis woltelda mind aita, Et kurrati ning temma wä Ma woihtsin ärrawoita, Et haigus, hädda, kurwasus, Se surma waew ning ahvastus Mind saatwad taewa pole.

121.

Err Jesu Christ, du höchstes Gut ic.

Oh Jesus! üllem abbimees, Sa armo hallil taewas, Et wata, kuida minno fees Mo hing on süres waewas, Et patto süüd mind wae wawad, Ning mind ni wägga kiusawad Sest, mis ma ollen teinud.

2. Sesamma sure hädda sees, Oh Issand! ap pi tõtta, Ning olle õige abbimees, Mo suddamest neid wõtta, Et patto sisse ma ei jä, Ning surma hukkatust ei nä, Ja iggawest ei ka-u.

3. Kui minna hakkan mõtlema, Mis tal ollen teinud, Siis tahhab südda katkeda, Sest ollen argaks

argaks lainud, Mo uou ei hakka kuhhogi, Waid
hukka saaksin wimati, So sanna kui ep olleks.

4. Sesamma sanna tuun'stab, Et andeks an-
netakse, Mis pattud südda kahhetseb, Ning et neid
unnustakse, So armo neile tootad, Kes kurwast
melest palluwad, Ning uskwad sinno sisse.

5. Et minna ommast melest nüüd, Kui sinna
tead sedda, Ka leian paljo raskest süüd, Need te-
wad mulle hädä! Sest tahhaksin so werrega
Mind lasta pattust puhhasta Kui Dawid ning
Manasse.

6. Sest langen minna põlweli, Oh Isfand!
sinno ette, Sind pallun minna allati: Et rõmus-
ta mo mõtte. Oh! anna andeks heldeste, Mis
minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Isfand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddant rõmusta, Siis
tänno annan sulle, Ja tahhan hea melega So
nimme auuks ellada Ning sinno sanna kuulda.

8. So Waimoga mind kinnita, Mind aitko
sinno hawad, Ja pesse mind so higgiga, Kul
lop'wad ello päwad, Ning korrista mind õnsa-
te Siit kurjast ilmast, Jesuke; Wi taewa seltsi,
Amen.

122.

Ach! was sind wir ohne Jesu ic.

Wifil: Jummal ma ning taewa Kõja ic.

Oh! kui waesed, waewalised Olleme Jesus-
seta, Nõdrad ka ning häddalised, Armas
Jeesus, hallasta! Meie waeste peäle wata, Armust
meile abbi sata.

2. Sin

2. Sinnota, oh Issand Jesus! Vimmessus
olleme, Ussist tulli meie kuras, Patto waewa
tunneme, Süddamesse ussi wihha Tikkub, wot-
tab wasso tehha.

3. Sinnota, oh kallis Jesus! Põrgo, kurrat hir-
mutab, Mul on waia usso julgust, Hukkatus
mind áhwardab, Süddamest pat hirmsast ilmub,
Seäl se põrgo tulli raskub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa ed-
dase, Ma ilm puab keifis paikus Ek sitada kuras-
te, Puhho áhwardab ning pillab/ Puhho kawwa-
laste libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nõdrad
olleme, Rammoto on meie rammo Meie ellus
jãrgeste, Saggedaste kommistame, Ek situsse sisse
same.

6. Kinnita meid, armas Jesus! Alita, kui on
hãdda kães, Te meid targaks, sinno walgus Olgo
wãggew süddames; Anna mulle sinno armo, Siis
mo südda tunneb rõmo.

7. Nikku árra, wãggew Jesus! Kurja waimo
tiggedust; Et so pruut woiks olla rõmus, Põra
temma wiggadust, Kui sa tahhad rõmustada, Ei
woi ükski kurrastada.

8. Toeta meid, maggus Jesus! Sada tele hel-
deste, Et siin kãime ommas ellus Sinno tee peäl
fermeste, Patto himmust tagganeme, Ja, mis hea
on, iggatseme.

9. Sinno wãe Waim, oh Jesus! Andko
meile wãgge ka, Et so meie pãrrast meie Jãrgest
woime ellada, Walmista meid, armas Issand,
Kolbaraks te meie süddant.

10. Siis saab tanno, Jssand Jesus, Sulle
suust ning süddamest, Siis ka meie woime litust
Sulle anda keigest wäest. Siis sind Jesust auus-
takse, Keikis paitus, kiderakse.

123.

Wo soll ich fliehen hin? 1c.

SH! kuhho lähhän ma Mo patto koormaga?
Kust pean armo leidma? Kes saab must' ab-
biks joudma? Et keik ilm appi tulles, Kul süski
hädäda olles.

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule, Mo
peäle armo heida, So helde süddant näita, Mind
wotta armust wasta, So werrega mind fasta.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma
tahhan pattud heita, Et woiksin armo leida,
Siis sinno pühhad hawad Keik õnneks mulle sa-
wad.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhas-
ta, Mo kurba süddant aita, So armo mulle näi-
ta, Keik pattud kinnikatta, Ning merre pohja
matta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesuken!
Et sa mind pattust peästnud, Ja olled neid ka
süstnud So omma haua sisse, Seal matsid sa neid
isse.

6. Ehl saur mo patto tõ, Siis saan neist wal-
lale, Kui ma so werre wottan, Se peäle kindlast
lodian, Kes sionis jure jouab, Kul häddast abbi
leiab.

7. Mul

7. Mul paljo waia kül, Mis süiski tarwis
mull' Mo õnneks feik on todud, So werre läbbi
satud; Sega ma woidan ärra Keik patto, põr-
go färra.

8. Ehk furrat wä-ega Mind tahhab hirmuta,
Mul polle süiski hädä, Sa, Jesus! woitsid ted-
da, Ja sinno pühha werri Lööb mahha temma
leri.

9. So werri tõeste Teeb sure imme-tõ, Et selle
wäe läbbi Keik rahwas leiab abbi, Se peastab
surma fä-est Ja patto põrgo wä-est.

10. Ma lodan, Issand, sest So peäle südda-
mest, Ei ma woi hukka minna, Et surnud olled sin-
na, Ning minno pattud fannud, So riki mulle
annud.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga,
Et furja mahhajättan Ning sinno jure tõrtan, Et
woin so jure jada Ning taewa riki sada.

124.

Ich armer Mensch, ich komm alshier ic.

Wisil: Oh Adam! sinno elsticus ic.

S minna waene pattune! Kui raske on mo
südda, Mo armas Jummal! sinnule Pean
tunnistama sedda; Need pattud mull' On raskest
kül, Mis minna ollen teinud, üks kurri te On
furjaste Maast maddalast kül fäidud.

2. Kes woib feik ülesarwata, Mis sinno was-

to tehtud? Ei woi ma süiski sallata, Et se keel sin-
nust nähtud; Mind awowitas Ja lunnastas So
armas Poeg, oh Jummal! Ning ommeti Meid
petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes sudab ülesrääkida, Mis head sa mulle
teinud? Kui lohhus õlli tännada, Se melest är-
raläinud; So warraga Mind rohkest ka Siin
issa kombel toitsid Kui omma last, Ja helledast
So armo süles hoidsid.

4. Sa ootsid tännä päwani, Et widdin pat-
tust pööрма, Ja läksid aastast aastani, Kui müib-
sin, kannatama; Ei nuhkelnud, Kui teninud Ma
kurri innimenne, Sa hallastad Ja parrandad, Et
olled armolinne.

5. So sanna on mind sagedast Mo patto pär-
rast nomind / So pühha Waim on wäggewast
Mind sinno jure kutsnud, So armo kaed Mull'
teggid haäd, So-pole kästsid jouda, Ka fundsid
sa Mind ristiga Sind jälle takkanouda.

6. Et sinna küi ni heldeste Mull' olled armo
annud, Ma ollen süiski õälaste So sanna wasto
pannud, Mo rummalus ja wallatus On ülle kät-
te läinud, Ei olle sa Siin hirmoga Mull' süiski ot-
sa teinud.

7. Küi sinna woinud peage Mo ello lõppetada,
Mind kureja sülast äkliste Siit ärraka-utada,
Küi kangel sa Wöind nahhelda Ja lohke ärra-
heita, Niid otad weel So Jõsa meel, Et tahhad
armo näita.

8. Kui sedda mõtlen järgeste, Siis tulleb mur-
re peäle, Et minna nenda hulluste Teind pattud
uest

uest jálle. Kúl þorgusse Ma töeste Rúnd þiddin
hukka sama, Seál, kardan ma, Et walloga Mull'
peaks tasfutama.

9. Ei sunni musle furjase So lapses nimmeta-
da, So kange hukkamoistminne Boiks mulle os-
saks jáda, Ni kibbe surm On þatto foorm, Se on
mull' ammo teáda, Kúi arwataks, Mis ekjutaks,
Ei woi ma ónsaks sada.

10. Oh helde Zummal! haflasta, Ja náita ar-
mo mul, Et sure allandussega So jure tullen
jálle, Mind tru-iste Ja armsaste Eest raskest
murrest peásta, Kúi sinna ka Ei kosfuta, Kes slis
woib so ees seista?

11. Oh! anna jálle rómoaga So Issa súddant
náhha, Need pattud hopis löppeta, Et head ma
woiksin tehha, Keif minno tö Ja tahtminne So
mele párrast tulgo, Kúi surten teál, Mull' taewas
seál Hea asse hingel' olgo.

125.

Freuer Gott, ich muß dir klagen ic.

Wifil: Sion laebab sures háddas ic.

Oh! tru Zummal, sulle laeban, Et on hádda
súddamel, Kurjaste ma ennast waewan, Kúi
sul teáda ennesel, Mis sukt nödrust tunnen ma
Ei woi illesrákida, Kúi se karwal waim min
kiasab, Kifuda mo usko puab.

2. Zummal sinna isfi tead, Et mul posse
nesest ubtegi, waid sinna jaggad Keif head opim,
heldest fáest, Mis on ial minnus há, Se on si

no armo tõ, Sinna usso mulle annad Ning ka
Teikile, kui armad.

3. Minno heält, oh Jummal! kule, Sest so
pole küssendan, Tõtta sinna appi mulle, Muido
minna hukka saan, Kurrati tõõd rikku sa, Minno
usso finnita, Et ma sinno peäle lodan, Südda-
mes ka Kristust hoian.

4. Jeesus, kes keik armo annab, Sa ei lükka
ennesest Tedda, kes so ristil kannab, Waid sa kos-
tad temma eest. Ehk se usk on pissoke kui sinna
pi terrake, Ommeti saad sinna nähha, Et woib su-
red asjad tehha.

5. Mulle armo aäna sinna, Et kurb ollen kog-
gonist; Alita mind, et woidan minna, Kui on pal-
jo woitlemist; Minno usso finnita, Waimoga
mind ehhita, Et woin waenlast mahhalua, Ning
so abbi eest sind kaita.

6. Pühha Waim! sa rõmustaja, Jessa, Voia
sarnane Jummal, õige juhataja Olled sinna wag-
gale; Usk, mis runnen süddames, Tulleb üksnes
sinno käest; Olle ikka weel mo abbi, Hoia mind
so wäe läbbi.

7. Sinna kallis õppetaja Olled armo pakku-
nud, Wotta head tõõd lõppetada, Mis sa olled
hakkanud; Rõõdra usso kagwata, Et täit woimust
saaksin ma, Bunni Jessa riki tullen, ühhes pühha-
dega ollen.

8. Jummal keige üllem Jummal! Jessa, Peog,
Waim olled sa; Minna waene ollen rummal,
Tõtta sa mind aidata, Kui se kurrat furjaste
kuab, et ma kaksite Pean mõtlema so armust, Ehti
ma sinno rõmust.

9. Kisu mind nüüd temma wõrgust, Mis ta
panneb sallaja Minno kahjuks; temma kõrkust,
Armas Jummal, ka-uta. Rikku üra tiggedust,
Kurja waimo karowalust, Tulleo patto wasto
panna, Ikka mulle woinust anna.

10. Peästa, Jssand, ussinaste Dmima last, kes
waewa nääb, Aita tedda wäggewaste, Kunni häd-
da möda lääb, Kui üht last mind tallota, Ei woi
kurrat fitelda Siis, et mind on hukka saatnud, Kes
so peäle lotes waatnud.

11. Abimees sa olled mulle, Jssand, wäggew
kaitsia, Zhho/ hinge annan sulle, Jummal, ärra
wiwita Dmima abbi: peästa mind Kurratist, siis
tännan sind, Häbbiks sago temma isse, Jägo ikka
põrgo sisse.

12. Et suur on so wäggi, sedda Tahhan kita
järgeste, Et mo ahhastust ning hädda Olled põõr-
nud heldeste. Ei üks päinis ilma peäl, Waid ka
pärast taewas seäl Tahhan tanno kulutada, Jg-
gawest sind auustada.

126.

Allein zu dir, Herr Jesu Christ ic.

So peäle üksnes, Jesuke! Siin ma peäl min-
na lodan, Sa olled rõmuks minnule, Kust
maialt rõmo otan? Ei olnud enne keddagit, Ei
olle weelgi ükski nüüd, Kes mind woiks häddast
peästada, Sind pallun ma, Mo lotus, Jesus!
arowita.

2. Mo pat on suur ning raske küll, Mo südda
nuttab sedda, Oh! anna sedda andeks mulle, Et
Kl 4 peäst.

peästnud mind so hädda, So Issa seadis taewa
sees, Et sinna olled wahhemees, Sest patto süüst
saan lahti m. Te tõeks sa, Mis sinna wotnud
töota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning
head tehha, Et ma so armo kindlaste Mo südda-
mes woin nähha, Ning järgest armastada sind,
Ja liggimest kui ennast mind, Mo wimsel otsal
atwita So wä-ega Burratit minnust aiada.

4. Mu olgo Issal üllewel, Kes paljo head meil'
annab, Ning temma Poial' Jeesusel, Kes mei'
eest murret kannab, Ka pühhal' Wainul' olga
au, Kelt tulleb abbi, õn ja nou, Mind aitko Is-
sa helde meel Siin ilma peäl, Ning iggawest seäl
üllewel.

127.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir ie.

S D pole, Issand, süddamesi Ma tõstan om-
ma heäle, Mind peästa patto hädda seest,
Ja hallasta mo peäle! Sest, kui sa tahhad ar-
wata Keif wõllad, mis mul teadmatta, Kes siis
so ees woib seista?

2. Soes ei maäsa muud kui arm Need pat-
tud andeks anda, Keif meie tõ on rühhi põrm,
Kes woib so wihha kanda? So ees moi ükski su-
rusta, Waid peame keif hirmuma Ning ellama
so armust.

3. Sepärast sinno peäle nüüd, Mo Zummal!
minna lodan, Mo süddames muud ühtegit Kui
et sust abbi otan, Mis sinno sanna töotab Ning
minno

minno hinge rõmustab, Se peal' ma ollen julge.

4. Eht sinna kaua wiwliad Mo hãddas appi tulla, Weel ussun ma sind Jummalat, Ja tah han julge olla, Kui teeb se usklik Israel, Kes sün nib Waimust üllewel, Ding Jummalat weel etab.

5. Eht suur on meie sü ning pat, Mis sinno wasto tehtud, Meid süiski sinna armastad, Ning saab so abbi nähtud. Sa olled õige karjane, Kes sannast ning ka teust hã, Meid peasta teikist pattust.

128.

Waschet euch, ihr Volk der Sünden 1c.

Wisl: Sion kaebab sures hãddas 1c.

Tie kurjad innimesed, Teie rasked pattused, Ärge olge kangelaeised, Puhhastage südda med, Jätke mahha kurja tõdd, Saatke ärra pat tud feil, Kui teid pean armastama Ja teid pattust lahti peastma.

2. Wotke õiget teed siin miina, Wotke õiget õppetust, Tehke head ja minge siina, Kus ep olle hukkatust. Teie aeg on lühhike, Surm küi tulleb peage, Wotke ni, küi tahhan, tehha, Andke wena l' armo nãhha.

3. Tulge süis mo jure jãlle Murretsedes, usku des, Wotke peale ue mele, Ued kõmbed ellades. Teie patto ekstust, Aust teil tulleb kurwastust, Peab andeks annetama, Meid ei tahha malletada.

4. Kui on teie patto hamad Ni kui werri pun nased, Gliski nemmad walgeks sawad Walge

willa farwaseks, Rul ma pea puhhastan, Ja kui
lund neid selletan, Jesus! se on sinno sanna;
Mulle pattust pöörda anna!

129.

Ach! was hab ich ausgerichtet ic.

Wifil! Sion kaebab sures haddas ic.

§§ Si! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
elstinud, Jummal isfi on mind näinud,
Sest ma küpses lähhan nüüd; Minna wägga
håbbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma sind,
oh Jummal! jåtnud, Ning ni julgest pörge töt-
nud.

2. Wåristes, mo Jummal, kaeban, Et ma
olnud wallato, Patto parrast ennast waewan,
Sinna wagga olled jo; Minno lihha tiggedus,
Se on õiget waggadust Põlgnud, ning so wasto
pannud, Ja so wihha kaswatanud.

3. Enne mul ei olnud hæbbi Sinno wasto ef-
fida, Se lårs minno hinge lårbi, Kui jåin itma
pattota: Nüüd et sedda fahhetsen, Ning mo pat-
tud malletan, Ei ma kusti rõmo leia, Ei ma hin-
gel asfet tea.

4. Mitto aastat ollen fåinud Hullust peast mo
patto teed, Taewa ellust mõda låinud Kui need
fanged pattused; Ei ma tunnud ellades Patto
koorma siddames; Usfin ollin pörge joudma, Oh!
kust pean armo leidma?

5. Taewa pole pean waatma, Agga minna
håbbendan, Kes mind siina tulles saatma? Pat-

to pärrast ehmatan; Minna ollen wäärt, et sa
Mind mo raske pattoga Kohhe pörge sisse lükkad,
Jhho, hinge hopis huffad.

6. Kaddugo se maius ärra Mis neid pattud
armastab, Sago huffa silma-terra, Mis se tühja
iggatses; Olgo wantud foggoneft Patto himmud
iggawest, Ja se mõtte patto peäle Olgo ärranetud
jälle!

7. Pat! oh luida olled sinna Raskem kõorm
kui kiwiring! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jummal
hirmutab, Ning mo süddant kurbastab, Kust ma
pean abbi leidma? Kes mind aitab kasko täitma?

8. Jssand! keif on sinno wä-es, Sinna ainus
abbimees, Minno hädda on so kää-es, Sa woid
peästa surma seest, Sinno peäle lodan ma, Ei
wõi ennast aidata, Wotta mind nüüd ueks tehha,
Et saan sinno rõmo nähha.

9. Minna wihtan meelt ja mõtte, Mis sest
pattust tullewad, Minna langen sinno ette, Pal-
lun sind, mo Jummalat: Ärra minne kohlusse,
Näita armo minnule, Kui sa tahhad kohhut mois-
ta, Kes siis sinno ees woib seista?

10. Sest et Jeesus risti kannud, Armas Jum-
mal, hallasta! Et ta ennast surma annud, Peäs-
ta mind nüüd armoga, Sest ma ussun kindlaste,
Et so Poeg ka minnule Sinno armo jälle saat-
nud, Ning mo pattud mahhamatnud.

11. Sinna olled meile pakkund Wandudes so
heldusse, Omma Poia läbbi hakkand Pattust
peästma armsaste: Oh so wandmist mälleta!

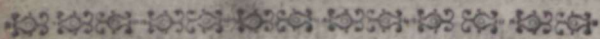
Wot.

Wotta wasto rõnoga, Kes nüüd sinno jure tõt-
wad, Ning need pattud mahhajätwad.

12. Jeesand! kule nüüd mo heäle, Paalun min-
na efsia, Kes so pole pörab jälle, Wotta taewast
wadata; Minno hing on waewatud, Minno
südda rudjutud, Ärra põlga, Jeesand! sedda, Par-
randa mo patto hädda.

13. Lasse omma Inglikesi Minno pärrast rõ-
musta, Uita mind, oh Jeesand! issi Keikist pat-
tust parranda, Et ei holi kõrkusfest, Kurja waimo
pettusfest, Te, et sind, oh Jummal! ihkan, Ning,
mis alalik on, wihkan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aitad. Sinno püh-
ha Waimo wäest, Et ei te, mis sinna laidad, Et
ma peäsen pörgo teest: Siis ma tahhan sinnoga
Ennast uesti kihilada, Ning so nimme siin ning tae-
was Kita, et mind peästsid waewast.

Laulud Õigeksamisest.

130.

Es ist das Heyl uns kommen her 1c.

Sei kallis hlinge õnnistus Saab selgest
armust selle, Kes tunneb omma rum-
malust, Ning lodab Jesu peäle; Ule
aitab meid siin ülsine, Ei maksa meie
omma tõ, Eest Jesus on keik maksand.

2. Kui innimestest ülsige El joudnud kasko tõi-
ta,

ta, Siis olli Jummal wiyhane, Meid tahtis
põrgo heita, Sest temma kásk on waimolik,
Waid innimenne lihhalik, Sest ollime teik, huk-
kas.

3. Et rahwas püab ommaest wáest Se kásko
tahtmist tehha, Sest tewad nemmad rummalast,
Ei olnud õigust náhha; Kásk on ukspáinis tun-
nistus, Kust tunnust meie efsitus, Mis lihha meel
ei moissnud.

4. Ei meie ennast õiete Woiind pattude eest hoi-
da, Ehk meie sedda püüdsime, Ei olnud õigust lei-
da, Sest kawwal tõ teik hukka lááb, Kui pattule
weel woinus jááb, Mis emma ihhust hakkab.

5. Ei piddand siiski táitmatta Se kásko sanna
jáama, Seks piddi Kristus tullesma, Ning inni-
messes sama, Se táitis kásko táieste, Ja satis
õigust teikile, Meid peastis Jessa wiyhast.

6. Et Kristus nenda táieste On kásko issi táit-
nud, Siis tulles õigus rahwale, Kui figri sedda
náitnud: Et Kristus omma werrega Meid peab
õigeks teggema, Kes meie eest on malsnud.

7. Sest lodan minna foggone So peäle, ar-
mas Jesus, So sanna ei woi wálleta, Ma ussun
sinno heldust, Kes ussub ning saab ristitud, Sell'
taewa õn on walmistud, Et temma ei sa hukka.

8. Kes ussub teigest süddamest, Se peab õn-
saks sama, Sest usko tunnust armo tõóst, Ei pea
tõta jáama: Se usk ei lahku Jummalast, Se arm
se aitab liggimest, Kui Waimust sündind olled.

9. Kásk náitab ülles efsitust, Et südda murret
fannab, Waid pühha armo-õppetus Siis jalle
rómo

römo annab, Et kannatame willetsust, Sest kásk
ei anna rómustust, Ei woi meid waggaks tehha.

10. Kus öige usk on iclge, Seál noutakse head
tehha, Se usk ei kolba kuhhoge, Kus head ep olle
náhha: Usk siiski úski ónsaks teeb, Heast teust láh-
hem abbi nááb, Sest tunnuks öiget usko.

11. Se öige lotus kannatab, Ning wottab
findlaks jáda; Nil aial Jummal awwitab, Ei
olle meile teáda, Kúl temma teab selgeste, Mis öi-
ge abbi tunnike, Se peále julgest lota.

12. Kui Jummal abbi wiwitab, Siis sinna
árra karda, So súddant temma finnitab, Ei lah-
ku sinnust árra, Za sanna ussu ennam weel, Eht
arg on sinno waene meel, Ni waigista keif hirmo.

13. Au, kitus sago súddamest Núüd meie Jum-
malale, Et temma pörgo woimusfest Meid lun-
nastanud jálle; Oh Issand! lass' meid armoga
So nimme pühhaks pidbada, So riik núüd tul-
go meile.

14. Siin súndko sinno tahtminne Kui temma
sunnib taewas, Oh! anna leiba fgilile, Bes pal-
lunwad sind waewas; Keif pattud anna andeks
fa, Meid kiusatusses awwita, Ning peásta fur-
jast, Amen.

Nun freut euch, lieben Christen zc.

Núüd, ristri-rahwas, laulage, Ning olge wá-
ga röömsad, Za rómoga keif tánnage, Ning
tiitma olge waiprad, Mis Jummal meile teinud
háád

häär Ring temma sure armo tööd, Mis temma
fallist saatnud.

2. Ma olin kurratide kääs Ring läksin surmas
hukka, Pat ööd ja päwad minno sees Mull' teggi
sure waewa, Mo hädda kaswis otsata, Mo ello
olli kolbmatta, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest üht ainust mitte
wagga, Mo meel ei holind õigussest, Ma noud-
sin kurja tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma Jo
kaksipiddi möttelda, Mind fisti pörgo hauda.

4. Siis watis Jummal halledast Mo kange
hädda, waewa, Mind tahtis sata wäggewast
Sest pörgo waewast taewa; Siis olli nähha
Jsa meel, Ei olnud kuulda nalja seäl; üts hea
nou olli temmal.

5. Se Jsa ütles: nüüd on aeg, Ma pean
armo heitma, Oh! minne, minno armas Doeg,
Nüüd waestel' abbi näitma, Meid patto häddast
arowita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile
ello.

6. Doeg tulli Jsa rüppe seest Mo jure mahha
taewast, Sai mulle wennaks iggawest, Mind
aitma leigest waewast, Ehk olli salla temma au,
Ei olnud süiski tühhi nou, Sa tahtis pörgo woita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust
sama, Ma woitlen so cest kangeste, Et pead wag-
gaks jama, Ma ollen sinno, sinna ka Mo omma
pead ollema, Ei lahbuta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ring min-
nult ello wotma, So heaks ma tahhan kannata,
Se peäle pead lootma. Mo ello nelab surma
nüüd,

nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, Se läbbi
saad sa õnsaks.

9. Mo Jesa jure taewasse On mul siit ilmast
minna, So eest seäl pallun rohkeste, Ja satan
Waimo teina, Kes sind so häddas rõmustab, Ja
mind ka rundina õppetab, Ning tõe sisse satab.

10. Mis tehtud, ja mis õppetud On ennemuise-
te minnust, Se peab sama armastud, Ja nüüd
ka tehtud sinnust. Keik tühjad kärsud põlga sa
Need motwad hinge rikkuda, Se ütlen sulle wiim-
seks.

131.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt ic.

S Adam! sinno eksitus On meie ello rikkund/
Et pat on meie parrandus, Ja keige peäle rik-
kund, Se ussi tõ On keikile Suurt wiikka peäle
rõstnud, Waid Jummal se On armsaste Meid jõe-
le ärrapeastnud.

2. Et Ewat nenda pettetü Ning patto sisse lan-
gis, Et Lojat mahhaja-eti, Sest piddas surm meid
wangis, Et woinud ka Meid aidata Ei ükski lodud
assi, Sest kandis nüüd Keik patto süüd Se ar-
mas Jesus issi.

3. Ja otsego need woõrad süüd Meid waesid teo-
tanud, Mi on ka woõras õigus nüüd Meid jälle
leppitanud; Sest, nendage Kui keikile On Adam
surma tonud, Mi Jesuse On armsaste Uut ello
meile saatnud.

4. Se arm on meile näidetud, Et Poeg on
meile antud, Kes wennaks meile sündinud, Ning
risti

risti peäle pandud, Kui diete Nüüd ussume Se
 Voia nimme sisse, Kül õnnistust Ja rõmustust
 Meil' annab Jeesus isse.

5. Meil' Jeesus walguis, warran, te On rõõm-
 sa taewa pole, On Jäsa nou ja rõsine, Se kan-
 nab mel' eest hõle, Kes annetud Ja se-ätud Meid
 wäggewaste hoidma, Kes süddamest Head otab
 sest, Se peab armo leidma.

6. Kül se on armas Jummalal', Kes temma
 peäle lodab, Waid se on sure wiha al, Kes mai-
 alt abbi otab; Selt kurratil On ossa kü, Kes
 Jeesust mahhajättab, Ja ennamist Siin innimest
 Kui Jeesust appi wottab.

7. Kes Jeesust Kristust armastab Ja temma
 peäle lodab, Ehk temma hädda kannatab, Kes
 temmast abbi otab; Ei jä-eta Se abblita, Kül
 Jummal wottab nähha, Kui willetsus Ning liu-
 satus Sell' püab otša tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Jeesand!
 minnust ärra So sanna minno süddamest. Se on
 mo ainus warra, Mis rõmustab Ja loosutab
 Mo süddant patto wasto, Ei kurratke Woi ia'ge
 Siis tehha mulle hirmo.

9. So pühha sanna juhhatas Mo jallad õi-
 ge tele; Se koido-täht se sellatab Ning walgu-
 tab mo meile, Et tunnen ma Ning moistan ka
 Meid kaunid andid ärra, Kui usfoga Siin pal-
 luda Siin wottab minno südda.

Pühhaſt Riſti-Euſt.

133.

Was frag ich nach der Welt ꝛc.

Wiſil: Oh! wagga Jummal, keſ ꝛc.

Silmast holi ma, Ei holi temma war-
rast, Mo Jesus, üksine Muul' olled
mele pärrast; Sind minna tahhan teäl
ükspäinis himmusta, Ea olled minno
rõõm, Ei ilmast holi ma.

2. Ilm on kui ferge suits, Mis äkkist ärraka-
ub, Kui warjo näitminne, Mis pea ärralahháb;
Mo Jesus agga jááb, Ilm lõppeb kuulmatta,
Mo Jesus wággew on, Ei ilmast holi ma.

3. Ilm agga rummalast Suurt au siin takka
aiab, Ei sedda mõtlege, Et feil au ärraka-ub;
Ei minno südda siin Muud auge armasta, Kui
Jesus üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Ilm püab warrandust Ja rikkust kofkopa-
na, Et agga woiksid táis Keik aidad, firstud sa-
da; Kúl ma tean pärramat, Mis ilmal' tead-
matta: Mo warra Jesus on, Ei ilmast holi ma.

5. Ilm se peal kurri on, Kui tedda laidetakse,
Ja temma auu ka Siin wáhha rikkutakse, Ma
tahhan Jesu rist' Ja hábbi kannata, Kui ta mind
auustab, Ei ilmast holi ma.

6. Ilm agga rõõmsaste Siin himmo järrel-
ellab, Ja taewa rõõmustust Kúl se eest ärra an-
nab; Eefiitko temma teed, Kes se woib armas-
ta,

ta, Mull' Jummal armas on, Ei ilmast holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Jlm lähkâb pea hukka,
Ei temma surus woi Meid surmast ärrapeasta:
Sa himmo, rikkus, au Lââb ärra kuulmatta, Kui
Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello,
Mo warra, rikkus, au, Mo keigesurem illo, Mis
ial ihhaldan, Mo rõõm, mo taewas ka, Siis
ütlen minna weel: Ei ilmast holi ma.

134.

Von Gott will ich nicht lassen &c.

Si lahku minna sinnust Mo aino Jummalast,
Sest sa ei lahku minnust, Sa satad wägge-
wast Mind tele järgeste; Sa wotad minno peä-
le, Sa kuled minno heäle, Sa aitad heldeste.

2. Kui lõppeb ärra minnust Keik ilma abbi
teal, Siis saan ma abbi sinnust, Sul on üks
heldde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peastad
patto häbbist, Ning aitad kurjast tõbbest, Sa
hoiad surma eest.

3. So peäle minna lodan. Kui hädda waero
on kâes, Ma sinnust abbi otan, Mo Jummal!
abbimees; So holeks annan ma, Ma annan
keik so kätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho
hingega.

4. Ei sinna salli hädda, Mis mulle kahjo teeb,
Ma us'un kindlast sedda, Et sinno arm mind
näâb; So Poja andsid sa, Mo ihho, hing: tol-

Dad, Keik minno pattud woidad, Gesti tahhan tännada.

5. Se eest sind lidan minna Nüüd suust ning süddamest, Kes on ni tru kui sinna, Sa aitad igameest; üks õnnis aeg on se, Mil ma so peäle mötlen Ning pättowasto wotlen, Mu tö on tühine.

6. Kui ma ilm huffa lähäb Ning temma kõr-
fus ka, Kui au ning riiklus lõppeb, Mis nou-
waewaga: Siis on meil walmis weel üks parram
asse jada, Mis meil on korwast teada Jeesuse
jures seäl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abramä rüppe
sees, Käl ihho hädda woidab, Gesti meie abbimees
On armas Jeseke, Kes õanne meile annab Ja ar-
must murret kannab, Et same taewasse.

8. Ehk minna siin nään waewa Ning hädda
ilma peäl, Saan minna süski taewa, Kui Jesu
armo heäl Mind kutsus heldeste, Ja käsib rõmo
minna, Mind taewa tulla siina, Kus ta on jär-
geste.

9. Se isä taewa Loja Keik hea on meile teind,
Ja annud omma Poia, Kes mei' eest surma
läind; Se Waim se nouab ka Siin mei' eest mur-
ret kannab, Ning taewa riiki anda, Gesti wotkem
tännada.

135.

Jesu, hilf siegen, du Fürste ic.

Jesu, oh aita! et woimust woin sada, Katsu
kui pimmedus kippub mo peäl, Nouab mind
petta

petta ja rahjo mull' tehha, Aisjata polle je pörge
selts tääl, Kurrat mind karmwalast kiusata nouab/
Söluda, rikkuda, furwasta püab.

2. Jesus, oh aita! ma ollen so omma, Aita
fui kurrat, mo lihha, ma-ilm Wäggise sundida
noudwad sa loma, Karmwalast aukutab pettise
film, Mässago tiggedus seest ning ka wäljast, Je-
susse abbi ei jätta mind näljast.

3. Jesus, oh aita! sest iggamees kaebab: Is-
sand, mo wigga on ifka mo ees, Aita fui süddant
se raske sü waerwab, Dorelt mis teinud ma rum-
malast peast. Anna mull' maitsta, et maksnud
sa sedda, Nenda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jesus, oh aita! fui mässama tötwad Kad-
dedus, kōrkus ja liig-arm mo sees, Kui mind
muud himnud ka kiusata wōtwad, Süddame
kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule enne
sest habbi, Surma mo lihha so harwade lābbi.

5. Jesus, oh aita! ja tallita lihha, Et Wajim
woiks kossuda hästi mo sees, Kes muud ei nōna
fui sedda, mis pūhha, Pōlgab mis ma peäl, mis
ma sees, mis wees, Aita mind tungida Zum-
mala sisse, Ihho, ning hinge siis terweks teed
isse.

6. Jesus, oh aita! et ennast sull' annan, Et ma
ei tahha muud mitte kui sa, Kūl ma siis rahho
mo hinge sees tunnen, Kui keik mis tahhad, ma
ihhaldan ka, Eas' mind sell' furra, mis pean mo
ommaks, Kūl sa siis arwad mind ennese lomaks.

7. Jesus, oh aita! et keikis mis tulles, Woi-
must woin sada mo waenlaste peäl, Kui minnust
lahhuta nende nou mõtleb Sind, sedda armsa-
maks

maks peab mo meel. Aita mind nõdra so wä-es
suis rooita, Süddames lasse so armo mull'koita.

8. Jeesus, oh aita! kes muido woib seista
Kawwala waenlase püüdmisses ees? Kes woib kül
temmast siin petmatta jada, Kui ennast näitab kui
walgusse sees? Taggand sinna, siis eksin kül pea,
Kui se us püab mind rummalaks tehha.

9. Jeesus, oh aita! et minna ei lähhá Nõrgaks,
kui walle-meel ligub mo sees, Tahhab ka kõmwe-
rat õigeks siin tehha, Olgo mul woimus so Jum-
mala wäes, Seisa mo poolt oh mo õppia, Jum-
mal! Et ma woin moista, mis õige, mis rum-
mal.

10. Jeesus, oh aita! et pallun ning waltwan,
Kaitsja, ei uinu, ei magga ka sa: Ohka mo sees,
kui ma waimus siin ohkan, Lasse so palwe mind
leppitada; Et mind kül pimmedus wässita nouab,
Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jeesus, oh aita! kui rammoto ollen, Kui
ma muud mitte kui waesust ei nä, Et ma ka kõl-
wato palwele tullen, Mis ma pean palluma, isgi
ei tea; Jssand, siis süddames minnoga ohka, Mind
sa, kes süddamed tunned, ei põlga.

12. Jeesus, oh aita! et woiteldes woidan, Kun-
ni mind ehhitab woimusse kroon, Siis ma sind
kummardan, tannan ja fidan, Allati kitusse lau-
lusid toon; Jssand, so nimme seäl laultakse heldest,
Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jeesus, oh aita! et kuleme pea Sionit hüüd-
wad: meil woimus on kääs, Babilon rakkus kül
tännini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
Jssand,

Jesand, oh! leppita söddimist wahhest, Anna so Sionil' woimusse heldest.

14. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Pul-
mile, mis se tal piddama lääb, Ehhita Sionit
kallist ning kennast, Te et ta Pabeli hukkatust
näab: Jubba ta karriseb, langema tõttab, Wal-
mista, Sion! so Jesus sind aitab.

136.

Was mein Gott will, das geschehe.

T Ei sündko nenda ikka must', Kui Jummal
tahhab taewast, Ta tahtminne on ölge kül,
Meid peastab keigest waewast, Kui ussume Ning
lodame Siin temma peäle kindlast, Siis arwi-
tab Ning finnitab, Ei karrista meid liast.

2. Mo finnitub, rõõm, lotus ka On Jesand
Jummal issi, Gest tahhan kannatussega Heal
melel kanda risti, Mis tõotab, Kül täide saab,
Keif juuste karmad armab, Mind kaitseb kül, Kui
hädä mul, Ja ikka appi tõttab.

3. Sepärrast tahhan julgeste Siit ilmast ärra-
jouda, Kui wõttab Jesus heldeste Mind ennesele
nouda: Mo hingefest Nüüd iggawest Ma annan
temma hõlks, Gest surma nüüd Ning patto süüd
Ta wõlnud minno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia, Mind ilwa alla
wõtta, Kui furrat tulles kiusama, Siis mulle ap-
pi tõtta, Ma pallun sind, Oh! aita mind, Mo
Jummal, keiges waewas, Ilm otsa näab, So
sanna jääb, Mo ello olgo taewas!

Wer nur den lieben Gott läßt walten &c.

Es Jummalat ni lassib tehha, Kui temma tunneb üllervel, Ei Jummal temmast ärralabha, Et temmal kûl on hâdda teâl; Siis sinna usko tunnistad, Kui hâddas ussüd Jummalat.

2. Mis meil sest surest murrest abbi? Mis kas, so annab kurvastus? Ea lâäd kûl wannaks murre tâbbi, Ei lõppe sinno willetsus; Kui sinna last murretsed, Siis ennam warwa kaswatad.

3. Keik olgo, ni kui Jummal tahhab, Kes keige asja teggia; Kui temma sinno ossa jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kûl Jummal teab selgeste, Mis tarwis tulleb keikile.

4. Se Jummal, kes meid kurvastanud, Woib pea jâlle rõmusta: Kui murre tund on môda lâinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mõilege, Seält tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse, Siis ärra mõtle sinna weel, Et se saab lohhe taewa sisse, Kel kaunis põlw on ilma peâl; Mis meie õnneks arwame, Lâäd hâddaks, waewaks peage.

6. Kûl Jummalal on kerge aysi, Ning temma teeb ka sagedast, Et se, kel hâsti kâinud kâssi, Saab waeseks, sandiks ussinast. Sesamma Jummal arwitat, Et waene pea rikkaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se hea nouu: Te tõõd ja possu Jummalat, Ea anna lauldes temmal' auu, Kui sinna furja kannatad. Kes Jummalast ei taggana, Ei Jummal sedda unnusta.

Liebster Jesu, du wirst kommen ic.

Wifil: Südda, mis sa murretsed ic.

Tül sa helde Jesus telled, Waggadele römuf's
olled, Kennel ial waewa on, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmustan.

2. Lasse mind so ommat's jada, Omma wai-
moga mind sata, Et ma sinno sisse jaan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

3. Sinno teed mind juhata, Jesus, neid mind
öppetä, Et ma uskus kissendan: Jesus sind, Je-
sus sind ma himmustan.

4. Tulle, Jesus, minno illo, Nita mind, sest
mul ott wallo, Et ma pattust lahti saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

5. Minno waim sind puab wägga, Sinnota
on waew ja hädda, Sest so jure ruttustan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

6. Panne agga sinno illo Süddamesse, sa mo-
ello! Et so sarnatseks ma saan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmustan.

7. Kallis Jesus, römustaja! Mo sees paista,
ello saqtja! Keik siin tühjaks tunnistan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lap-
seks fa, Süddames sind ihaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

9. Reigearmsam olled sa, Minno hinge hoia
fa, Woi ma sind süs ka-utan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmustan.

10. Sinna olled armsam null, Sinno meel on helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind, mo Jesus! Jesus, sind ma himmustan.

139.

Jch ruf zu dir, Her Jesu Christ ic.

Ma hüan, Jesus, appi sind, Mo õhkamissed kule, So armoga nüüd aita mind. Et kaksiti ei mõtle, Et sulle ellan pühaste, Null' õiget usko anna Risti kanda, Et head teen wennale, Ning pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh! wotta sedda tehha. Et kurnad ei woi naerda mind, Et saan so abbi nähha, Keikennamist, kui surm on kã, Lass mind sult-armo ota, So peal' lota, Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgust sata.

3. Te, et ma wihamameestele Woin tõ-est andeks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta wiha kanda, So sanna on mo rõmustus, Sega mo hinge toida, Et woin woita, Kui tulled willetsus, Mis sinnust mind woiw pöördä.

4. Te, et ei rõõm ei kartus mind Siin lahku ta so sannast, Waid et ma kindlast ussun sind, Keik on so kães jo wannast, Sa annad woimust maksota, Ei suda ükski tehhes, Waewa nähhes, So armo pärr!da, Mis peastab surma häddast.

5. Ma pean järgest woitlema, Mind nõdra, Jesus! aita, So armu pole hoian ma, Null' anna woimust woita, Kui liusatus mind wintsutab, Siis kela sinna ärra Patto kãrra, Mis muudo hirmutab; Kül saan so abbi nähha.

Balet will ich dir geben &c.

Wisil: Ma püan feigest hingest &c.

SA tahhan jätta mahha Sind, kawwal ilma-
ma, Si armastada tahha Sind sinno pat-
toga: Hea ello on seäl taewas, Se järrel' iggat-
sen, Ma polle teps seäl waewas, Kui õigust ma
siin teen.

2. Te minnoga kui tunned, Oh kallis Jেসufe!
Ma pallun, et sa annad Mull' arral' woimusse,
Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühhenda,
Ni lõppeta mo ello, Et õnnsast surren ma.

3. Mo sädames so nimmi On selge, paistab
fa, Ma pean sinno risti Mo meles lõpmatta, Oh!
näita ennast mulle So weere hawades, Wind rõ-
mustama tulle Mo õnnests tõttades.

4. Mo hinge peida sinna So pühha küljesse,
Ning aita sedda minna So auu rigisse; Kõl õn-
nis se on olnud Siin karia ilma peäl, Kes sinno
järe tulnud, Ning rõõmsast ellab seäl.

5. Mo nimmi panne üles Se ello kirjasse
Ning pea ommas süles Mo hinge ühtlase Seäl
nendega, kes ommad So rikis auna, Siis su-
ning südda wõtwad So truust litada.

Befiehl du deine Wege &c.

Wisil: Ma püan feigest hingest &c.

SIs waewab sinno süddant, Mis ial nouad
fa, Sell' kes on feige Jესand, Keif holeks
anna

anna sa, Kes pilved, taewa, tuled, Keif hästi wallitseb; Kõl iggal aial tunned, Et so eest murretseb.

2. Sa pead Jäsa uskma, Siis kässi hästi Päib, Ning temma peäle waatma, So tõ siis forda lääb, Et aita liad murred, Ei maksa kurbduse, Sest Jummal tahhab palwet, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Jäsa, tead, Mis kahjuks tuleb meil, So lastele keif sead, Mis hea ning tarwis neil, Mis sinna ettemõttad, Keif teed sa wäggewast, So mele pärrast tõttad Keif tehha ussinast.

4. Keif woid sa, Jäsand, tehha, Sest sul on rohke nou, So tõ on hästi nähha, So Wiis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heldeste So lastel abbi anda Siin häddas rohkeste?

5. Ehk mõtwad wastopanna Kõl hõpks kurratid, Ei Jummal süski anna Neil woimust ühte, Mis temma wottab ette, Se peab sundima, Mis tahhab temma mõtte, Peab korda minnema.

6. Mo hing, nüüd loda rõõmsast, Ning ota julgeste, Kõl Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wottad kannatada, Siis tulleb abbi süst, Ning pead jälle sama So waewas rõõmo sul.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waewawad, Ning mõtwad wallo tehha, Et wäga kurbaks saad. So kõhhus polle seada Need asjad

asjad ilma peäl, Kui Jummalal' on teada, Mis
kassuks tulled teäl.

8. Keik temma holeks anna, Sest keik ta tar-
gast teeb, Siis saad sa imme's panna, Kui se keik
forda läab, Mis temma tootanud, Ning targa
nouuga Se, mis sind kurbastanud, Woib pea
ka - uta.

9. Ehk wõttab wiwitada Sind täita rõmoga,
Ehk näitab unnustada Sind, ärra ehmata, Sest
temma nenda fiusab, Et kahhe wahhele Sind
hädä sisse jättab, Kui holiks ühtege.

10. Kui siiski temma pole Sa hoiad lündlaste,
Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtlege,
Siis temma armust peastab Sind raske koorma
alt, Mis ürrikeseks testab So kassuks üllewelt.

11. Oh! õnnis sinna olled Sest kites, tänrades
Sa woinust saad ning tulled Kui auu ehte sees;
Suur Jummal isgi annab Sull' rõmo heideste,
Kes sind so häddast peastab, Sell' laulad rõom-
faste.

12. Oh! wotta lõppetada Keik meie hädä teäl,
Meid nõdraid toetada; So helde Jesa meel Hooft
fandfo meie pärrast, Et meie peaseme Sest kurtja
ilma färrast, Ja taewa lähhäme.

142.

Echau, lieber Gott, wie meine Feind ic.

Wifil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

S Jummal! waat kui fawwalad Ja wäga
gewad must' ommad Mo waentased, mind
fiusawad, Ning pea ärrarwoitwad; Kui mind
so arm ei toeta, Siis kurrat, ilm, ja lihha ka Mind
patto sisse saatwad.

2. Se

2. Se karmal kurrat esise Heal nä-ul amwa-
telleb, Saab pat siis tehtud täieste, Ta süddant
formaks panneb: Ta pettab, aiab wäggise Sest
pattust telse peage, Ja põrgo sisse wimaks.

3. Ma ilma wiis on teada kü, Kuis se woib
aukutada, Et silmal' lihhal', kõrkusel' Ta wal-
latus woiks jada: Kui wottab Jummal nuhhel-
da, Ei ükski suda aidata, Jo sõbrus siis on lai-
nud.

4. Ja siiski minno lihha-meel Ei jätta sedda
mahha, Kuul ta saab kahjo kahjo peäl, Ta wih-
fada ei tahha Ma ilma tühja rõmustust, Ei
wotta temma õppetust Kurrati kimpust peasta.

5. Nüüd minna wiislets allati Se waeno tül-
tunen, Se waenab mind ei paigoti, Waid kus
ma ial ollen; Se kurrat takka fihhutam, Ma ilm se
kõrvalt aukutab, Mind lihha kurjast kiusab.

6. Sest sind, tru Jummal! nouan ma, Ei
woi ma ennast aita, Sest häddast Jsa peasta
sa, Jeesusse pärrast peasta! So waimo wägge
minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nou pea
hukka lähkaks.

7. So hea Waim juhhatago mind Seestpidi,
et teen ikka, Mis käsib, siis ma tunnen sind, Ei
eksi sinnust ärra: Et kurja wasto pannen ma,
Mis sinnust mind woib lahutada Siin ilmas kei-
li-piddi.

8. Ehk patto himmo saggedast Mo peäle kâib,
kui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wasto
warsti ollen, Et ial ma ei unnusta, Et lähhan sur-
ma, lehto ka, Siis taewa ellik põrgo.

9. Need wiimsed asjad anna mull', Et meles
 ifka pean, Ja ſega patto himmo kũl Mo hingest
 ärra aian, Et woikſin ilma hirmota So mele pär-
 raſt ellada Mo ello aial rõõmſaſt.

10. Oh Jummal Jēsa! rohkeſte So wāagi
 minnul' olgo, Oh Kriſtus! tulle kõrwaſſe, So
 woimus mulle tulgo, Hea Walm! ſes ſõas aita
 weel, iht woimust ifka teiſe peäl' So armust
 mulle anna.

143.

Du unbegreiflich höchſtes Guth ꝛc.

Wiſil: Tüüd ſurno kehha mattame ꝛc.

Sõ feigekallim Jēſuke, Mo meleſt olled üllem
 hā. Mul janno on ſo jārrele, Oh! aita, tul-
 le minnule.

2. Ma ollen hirm', kel janno on So jārrel',
 Jēſus, minno õn! So hirme wõtta jotada, Mind
 nõdra, Jēſus! jahhuta.

3. Ma ſuddames nüüd fiſſendan, Oh kule!
 ſind ma ihhaldan, Mo armo hallik! kule ſa, Mo
 waese hinge rõmuſta.

4. Se armo weſi pudub mull', Mind tomma
 Jēſus! enneſel', Sind minna wāgga himmuſ-
 tan, Et ſinnult, Jēſus! abbi ſaan.

5. Mo peioke, kus olled ſiis? Kus pühha tal,
 mo kallim hüüs? Mis kaewo jures hingad ſa,
 Mul janno on, mind joda ka.

6. Ei jakſa minna rammoto, Ma fiſſendamast
 wāſſin jo, Se hirme warſi jahhuta, Mo olled ſa,
 ſo ollen ma.

Du bist ja ganz mein eigen &c.

Wifil: Oh Christus! Lunnastaja &c.

MD omma sinna olled, Mo armas Jesuke,
Kui sa mo sisse tulled, Ei muust ma holi-
ge, Sind minna meles kannan, So einmaks en-
nast annan, Et andsid ennast mull'.

2. Keif sinnota on minnul' Siin ilmas sap ning
piin, Suur kallis arm on sinul, Ning maggu-
sam kui wiin, Oh! walla, Jesus, isse So armo
minno sisse, Et pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
tand, Oh! te, ei moistan minna, Miks sa mind
lunnastand; So wainoga mind sata Sind
wägga armastama, Et soga ühheks jaan.

4. Mo süddamest oh! wõita Keif, mis ei tah-
ha sa, Ja mulle appi tõtta, Et kurja põlgan ma,
So armo tunda nouan, Ning armastada jouan
Siin feigest süddamest.

5. Kui helde on sp südda Mo wasto allati,
So arm kül näitab sedda; Kui pattust waewa-
ti Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapeästja ol-
lid, So omma ollen nüüd.

6. Ma püan ikka hoida So armo warran-
dust, Oh! lasse sinna loita Mull' temma walgu-
tus; Ma tahhan sedda püda, Sind palwes
appi hüda, Kül warra, hilja ka.

7. Kui ka-utaksin sedda Ma waene süddamest,
Eiis olleks minnul' hädda, Ei rõmo ürrikest;
Si

Sepärrast pallun minna Nüüd nuttes : anna sinna So armo maitsta mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus! õpeta, Ning sinno pole pööрма, Kui ollen eelsind ma; So waimoga mind woia, Mo ello sees mind hoia, Kui minna kōmmistan.

9. Sa wāhhendad mo wallo, Mind nõdra linnitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa rōmustad. Mull' õiget usko sata, Se wotta kaswatada, Kui tahhab lõppeda.

10. Kui tulleb ärrajouda Siit kurrast ma-ilmast; Oh! wotta sa mind nouda Kui omma pärris last, Siis polle teys mul hādda, Ei olle karta sedda, Et ühhest lahkume.

145.

Warum betrübst du dich, mein Hertz ic.

Sõ sūdda, miis sa murretsed, Ning miis sa ennast kurwaks teed, Ja pūad tūhja head? So lotus olgo Jummal teal, Kes keik on lonud ilma peal.

2. Ei temma woi sind unnusta, Waid tahhab armust aidata, Kui ial pudub sull'; Mo wāggew Issa iggawest, Se seisab hāddas minno eest.

3. Et minno Issa olled sa, Ei sinno laps jā aitmatta, Sul on üls issa meel, Eest muld ning põrm siin ollen ma, Ei kusti Ma peal rōmo sa.

4. Üls rikkas lodab warra peal', Mo lotus Jummal üllewel, Ehk mind kūs naertasse, Ma tean, ussun kindlaste, Et sa mind toidad rohkest.

M m

5. Elias!

5. Elias! Kes sind toitis weel, Kui suur poud olli ilma peäl, Kui kallis olli leib? üks waene leff Sidoni maal, Kes olli armas Jummalal?

6. Ei seisnud sinna sõmatta, Sest kaarnad pid, Did tullemä ja toltma rohkest sind, Need töid ka õhtul, homikul, Mis olli roaks tarwis sul.

7. üks Ingel sinno jure sai, Kes wet-ning lei, ba sulle tõi Se kaddaka-pu al, Sega sa käisid pit, ka tee, Et said Horebi mä-ele.

8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti lou, poeradel, üks Ingel hoidis siis, Ei tedda murtud nende wäest, Waid peasis terwelt nende käest.

9. Josef Egipti sadeti, Ja wangis pärrast pe, eti, Et kartis Jummalat. Sai wangis sureks issandaks Ja so-uwõssa toitiaks.

10. Ka peastis Jummal wäggewast Kolm meest seält tulle-ahjo seest, üks Ingel felis seäl, Et tulli ei woind põlleta, Ei juukse karwo kõrweta.

11. Mi rikkas olled Jummal tõest, Kui olled olnud iggawest. So peale lodan ma, Oh! anna riklust hingele, Siis minnul on feik rohkeste.

12. Ei ilma auust holi ma, Mind lasse rae, wast pärrida, Mis olled saatnud meil' So kange sarma wafloga, Siis ollen keikist holeta.

13. Keik mis siin on ma-ilma peäl, Kuld, hõb, be, surelinne meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Ei kesta se meil' iggawest, Ei se ka õnsaks hingekest.

14. Sind tannan, Kristus, süddamest, Et ol, led teada annud sest Muu' omma fanna sees, Oh! anna usso finnitust Ning minno hingel' õnnis, tust.

15. Mu, fitus olgo iggawest So sure helde armo eest, Ma pallun süddamest, Oh! ärra jätta mahha mind, Et taewas saaksin nähha sind.

146.

Mein Gott, das Herß ich bringe dir ic.

Wifil: Nüüd on se pääw jo löppenuð ic.

Süddant annan feigest wäest, Oh armas Zummal! sull', Sa tahhad sedda minno fäest, Se tulleb mele mull'.

2. Sa ütled: anna minnule, Poeg, süddant meleheaks; Ep olle muido ühtege, Mis sulle rõmo teeks.

3. Gest, armas Jesa, annan fa Mo süddant sinnule; Oh! ärra sedda teota, Arm anna minnule,

4. Kül südda on täis rojastust, Ja tübja ihaldab; Ep olle temmal waggadust, Waid furja armastab.

5. Nüüd agga nuttab ärdaste, Ning faebab omma süüd; Mis enne olli temmale Rõõm, se ta wihtab nüüd.

6. Ja heidab mahha sinno ees, Ning pallub: peksa peäl', Ja murra kangust minno sees, Et pöran pattust weel.

7. Mo kowwa südda pehmeks te, Et woiksin faebada, Ning wihtada mo furja tõ, Ning nuttes sullada.

8. Siis kasta mind so werrega, Et südda puhaks saaks; Ma tean, et olled surnud sa Ma ilma ning mo heaks.

9. Mo nõdra usko linnita, Et woiksin kowwas, te So surma peäle lotada. Keif satab andeks se.

M m 2

20 Oh

10. Oh Jeesus! anna armust nüüd Null' õigust, õnnistust; So peäle võtta minno süüd Ning patto willetsust.

11. So wä-ega mind ehhita, Sa ilmasüta tal! Mind keikist pattust puhhasta, Et kolban Jum. malal'.

12. Oh pühha Waim! mind võtta ka So sõbraks järgeste, Jeesusse parrast olle sa Mo abbiks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armus pallawaks; Mo furja süddant parranda, Null' olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus finnita, Et wihtlan farwalust, Et ma ei võtta kartada Ma ilma teotust.

15. Te, et mo südda kartmatta Siin lotes kannatab; Sest, sa ei jätta abbita, So heldus õpetab.

16. Mo armo, Jssand, puhhasta, Et ellan sinno ees, Et silmakirjaks minno tõ Ei sünni elades.

17. Te, et ma farwalusseta Keif asjad aian teäl, Et ükski ei moi laitada Tööd, sanno ilma peäl.

18. Te, et ma ollen tassane, Allandik süddamest; Mind tühjast rõmust puhtaks te, Kui elsin pöran sest.

19. Te, et ma ollen wagga teäl Ning tiggedusseta: Siis on mo ello, mõtte, meel So mele parrast ka.

20. Mo süddant võtta honeks ka, oh Jum. mal!

mal! ilma sees: Siis selle sees woid ellada Siin
ning seäl iggawest.

21. Ma annan sedda sinnule, Kus tahhad,
panne se; Sest sinno pärralt olleme, So, ei mu
ühhege.

22. Ehk mind ma ilm kül awwatab Ta sanna
kuulda weel, Ehk teisiti mind ahwardab; Ma põl-
gan temma heält.

23. Ei sünni sedda iggawest, Sa kurja waimo
pruut, Mind tiusad, ei ma holi sest; Oh Jum-
mal tiidetud!

24. Ma ilm! pat! minne omma te, Mo süd-
dant annan ma Sull' anniks, armas Jeesus! Oh!
sedda hoia sa.

147.

Ein Sommer-Lied.

Uts Sui-Paul.

Geh aus, mein Herz, und suche Freude.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd re.

Südda olgo rõmus nüüd, Et Jummal
Jaggab kaunid hüüd Sel rõõmsal suisel aial,
Waat rohho aiad õitsewad, Ja illusaste kossu-
wad Nüüd keikis paikus laial.

2. Mets paksust lehte la-utab, Ma ruttust ro-
to kõrkistab, On keikil kaunis nähha, Keik lilli-
kessed õitsewad, Ja kaunikessed kassawad; Ni
wõttab Jummal tehha.

3. Keif linnud pessetellewad Ja omma laulo
aiamad, Ja Loja kita püüdwad: Jo õpik, kaga-
gi, leoke, Jo tu-ife, jo warblane, Et metsad was-
tohüüdwad.

4. Saab fanna munne haudunud, Ja päs-
tenne poegenud, Siis ommad poiad sõotwad:
Kül pödder kargab fergeste, Ja leifab rõõmsast
rohhusse; Keif omma aega teadwad.

5. Joed, oiad ferul fohharwad, Ja rõõso war-
jul keerlewad, Ja äre tassa jookswad. Kus ig-
ganes on rohho ma Ka mainul rõõmsa lauloga
Seäl lapsed farja sõotwad.

6. Need messilased maggusat Met messipuus-
se teggewad, Ja lendwad ümberkaudo: Ka an-
nab Jummal wima-puust So süddamele kinnitust,
Ja joutumal joudo.

7. Põld kannab wilja rohkeste, Ja temma sei-
sab paksuste, Teeb igganiehhet rõmo, Et kideakse
Jummalat Se sure anni jaggajat, Kust tunnuks
temma armo.

8. Ei tahha minna unnusta, Waid kowwast
meles piddada, Mis armas Jummal teinud, Keif
ma-ilm kidad temma tõõd, Ka minna laulan sed-
da head, Mis mele film on näinud.

9. Ma mõtlen, kui on minnul teäl Ni lau-
nis assi ilma peäl Se esto santis põlwes; Mis
saab weel parrast ollema, Kui same taewa tullema,
Seäl iggarwesses ellus.

10. Mis rõmo seäl weel tunnuks, Kus Jesust
ennast nähakse, Ja minno kõrwad kuulwad,
Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat Sera-
wim Se Zalleluja! laulwad.

11. Oh! kui ma seal jo ollesin, Ja sinno jures
ellaksin, Oh helde Issa taewas! Siis saaksin Ing-
li lauloga Sind ülendama rõmoga, Kui saan
ma peäsnud waewast.

12. Ei tahha siiski ellades, Sell' ihho murre
fõndides, So kiitmist mahhajätta; Mo südda pe-
ab tännoga, Kus kohhal ial ollen ma, Sind ühte
järke laulma.

13. Oh! aita omma Waimoga, Mo waimo
taewast õnnista Ni warra, kui ka hilja; Mo süd-
da hästi õitsogo, Se usso suggu kasmago, Kui
su-il kasmab wilja.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle
heaks puuks istuta, Et woin head wilja kanda, Ja
sinno aedas järgeste, Kui kaunis illus öiele, Head
haiso wälja-anda.

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et
haljan ma Ni kaua kui ma ellan: Siis tahhan siin
sind tenida, Ba iggawest seal lõpmatta, Kui sinno
jure tullen.

148.

In allen meinen Thaten etc.

Wisl: Nüüd hingwad innimesed etc.

Mä sündko minno assi, Ni kaigo minno kassi,
Kui Jummal issi teeb: Kui temma murret
kannab, Ja issi nou mu'll annab, Kõl siis keif
hästi korda lääb.

2. Ei minno tõ siin kosba, Keif minno waero
on ilma, Ei maks minno nou, Ni olgo kui ta
tah-

tahhab, kui temma ossa jaggab, Sest olgo temmal' üksi au.

3. Mis põlve Jummal annab, Mis temma peäle panneb, Se on hea minnule, Ei putu minnust wigga, kui agga sünnib ikka, Mis armsa Jäsa tahtminne.

4. Ma temma peäle lodan, Ja tedda meles pean, Kes hoiab kurja eest; Kui agga tedda fardan, Ja sanna möda ellan, Siis polle hädda ellades.

5. Ja wotko surest armust mind peasta keigest pattust, Reid süüks ei arwata: Ei temma kohhut moista Mo patto peäle pea, Waid tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhan Ja jälle ülestou sen, Kus ollen ialge, Bül häddas, willetsus ses, Bül waesus ses ning többes, Saab temmast rõmohingele.

7. Kui Jummal wõdraks tulles, Ehk risti peäle panneb, Siis tahhan kannata; Ei sa, kui temma tahhab, Ja kannatust ka annab, Se foormull' raske ollema.

8. Keif temma hõleks jättan, Kui surren ma ehk ellan, Kui kāsib ialge, Mil alal arwab temma, Kas home ellik tanna, Ja moistab aega üsine.

9. Siis olle, südda, rahkul; Mis ial juhtub sianul, Siis ärra murretse; Sest sinno Jäsa tae was Teab nou käl keiges wäerwas, Suur nou on to est temmale.

So wünsch ich nun ein gute Nacht ic.

Süüd põlgan minna rõõmsaste Ma-ilma tüh-
jad kõmbed, Ehk se mind waewab wahwas-
te, Kõl Jummal kannab murret. Ma-ilma tõ
On tühine, Ma tunnen sedda tõ est, Ma tun-
nen sedda tõ est.

2. üls us, kui põdra hammustab, Se põdder
wet siis püab, Mi südda abbi himmustab, Kui
ma-ilm furja hüab, Mull' ahvastust Teed wanna
us, Se Jummalale kaeban, Se Jummalale kae-
ban.

3. Mil minna saan so rõmusse, Kõs waggad
tanno andwad, Ming laulwad sulle kitusse, Ja
walged rided kandwad? Mil wiafse Wind taewas-
se, Et saan sind, Jummal, nähha, Et saan sind,
Jummal, nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua
ootma, Ma tunnen waewa süddames, Ja tahhan
siiski lota, Ehk kawwalad Wind naerawad Sel
risti-hädda aial, Sel risti-hädda aial.

5. Kõs on so Jummal, küssiwad, Kõs sulle
appi tõttab? Need sannad, need mind waerawad,
Et minno südda nuttab. Oh! tulle sa, Mo kait-
sia, Wind peasta patto waewast, Wind peasta
patto waewast.

6. Oh! wõtta mind so rigisse, Mis walmis-
tanud sinna, Et kõi keif pühhad järgeste, Ka sind
woin kiti minna, Kõs ellawad Ming laulwad
keif Inglid hulgaliste, keif Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! miks ennast waewad sa? Oh!
wõtta kannatada, Sind Jummal tahhab aidar-
ta, Sest tahhan tänno anda. So hädä se On
ürrike, Ning wimaks se rõõm tulleb, Ning wi-
maks se rõõm tulleb.

8. Ei keif siin tahha kannata, Ei sinno peäle
lota, Oh Jummal! armo anna sa, Et woin sult
abbi ota, Null' muido siin On suur se plin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kül mitto hädä, willetsust On patto pär-
rastnäha, Siis tunneme ka abhastust, Kui wot-
tad hiemo tehha, Müüd tunnen ma, Et raskest ka
Mind monni hädä waewab, Mind monni hädä
waewab.

10. Ma ilma rõõmo wihtan ma, Död, päwad
südda nuttab, Mi kaua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi tõttab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo läbbi aita, So armo läbbi aita.

11. Waat! kurbastust on minnul kü, Et
waeslane siin kiitleb, Suurt melehaigust teeb se
muul, Kui naero wiisil ütleb: Kus Jesuken, So
rõõm ning õn? Woi temma sinnust holib, Woi
temma sinnust holib!

12. Mo willets hing, oh!, kannata, Oh! kan-
nata, mis waewab Sind, Kü so õnnisteggia
Sind feigest kurbast peästab, Ning heldeste Wiib
taewasse, Seäl on meil rõõmo ota, Seäl on meil
rõõmo ota.

Wohl dem Menschen, der nicht ic.

Wisil: Arta ülles, minno südda ic.

Sanis, kes ei wotta tehha Kuria nouu järrele,
 Ei woi üllekohhut nähha, Wattustesi ei holi-
 ge; Kes neist pilkajist pöggeneb, Nende seltsist tag-
 ganeb, Agga kalliks peab sedda, Kui teeb Zum-
 mal targaks sedda.

2. Sanis, kes siin rõmo tunneb, Pühha käsfo
 õppides; Süddames se õnneks panneb, Ei sest
 lahku ellades: Nenda õitseb kaswab se, Kui need
 Palmpuud kauniste Jõe kaldal ommad ofjad
 Hästi laialt la-utawad.

3. Nenda jäggib innimenne, Jummalat kes ar-
 mastab, Sell' keik lomad saatwad õgne, Kuini
 täiest pühaks saab; Temma lehhed kossuwad,
 Ning on ikka illusad, Jummal abbiks selle tõttab
 Keikis, mis ta ettemõttab.

4. Redda pattusi rõmustakse, Teine järg on
 sellele, Temma rõmo aetakse Ni kui põrmo laiale;
 Kus on pühhad rõmoga, Siina pattused ei sa.
 Jummal armastab keik waggad, Dukka läh'wad,
 kes on furjad.

Wohldem, der in Gottes Furcht ic.

Si sul, kui kardad Jummalat, Ja temma
 nouud armastad, Siis toidad ennast om-
 mast läest, Ja siggid hästi temma wäest.

2. So naeset ka on siggidus, Kui kobarald on
wina-puus, So laual lapsed istuvad Kui õlli ol-
fad illusast.

3. Baat! ni suur on on selle Päes, Kel Jum-
malikka süddames, Ei wiha putu temmasse, Mis
tulli pattust ilmale.

4. On tulles sulle Sionist, Et naad kui wä-
ga armolist Jerusaleim keif õnne saab, Ja Jum-
mal tedda üllendab.

5. So ello tahhab jatkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi näggema, Et Israel saab
rahho ka.

152.

Hilf mir, mein Gott, hilf das ic.

Wisl: Keif sündko ikka nenda mull'ic.

Sh! armas Jummal, armwita Sind häddas
takkanouda, Ja süddamest sind otsida, So
armo pole jouda; Oh! lasse mind, Kui otsin sind,
Mo waewas pea leida, Oh! hallasta Ja armwita,
Mind furja tõ cest hoia.

2. Mull' anna ommast heldusfest So peäle üksi
lota, Ja pattust pöördä süddamest, Ja murrest
rõmo ota, Et nuttan nüüd Need patto süüd Ja
rasled elsitused, Et minno käed Ka tewad hääd
Nell' kes on häddalissed.

3. Keif lihha himmud kustuta, Et need ei woi-
must wõtta, Sind armastama õppeta, Ning ab-
biks muhetõtta; Mind aita fest Ka süddamest
So sanna tunnistada, Et üfsige Mind surmasse
Ei woi süst lahhetada.

4. Oh!

4. Oh! õppeta mind tassandust, Ja kela wiha heldest, Ka anna mulle allandust, Et káin so járrél járgest; Neist pattust ka Mind puhhasta, Mis norelt ollen õppend, Mind rõmusta So Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning finnilta molotust, Et minno südda lõpmatta So jurest leiaks toidust; Suud tallitse, Et minnule Ei temmast sunni hädä, Mo ihho ka Ni toida sa, Et himmud kelad ärra.

6. Mull' olgo ikka ussinus Mo tööb ja teggo tehha, Et tühhi au ja kawwalus Mind ellades ei petta; Riid, kaddeus Ja kimalus, Se minnust tagganego, Ka wargameel Ja petja keel, Se kaulgel' minnust jágo.

7. Head nou mind lasse wõtta ka, Ja efsitussest peasta, Ning keikide eest palluda, Ka waestele head tehha, Et kurja ma Woin taggan'da, Ja keikil' appi tullen, Ni sunnib ka, Mis tahhad sa, Siis wimaks õnsast surren.

153.

Ach treuer Gott, barmherzig's herz! ic,

Wisl: Oh Jesus! üllem abimees, ic.

Oh helde Jummal! sinnule On armolinne süda, So Issa ká-est minnule On tulnud rist ja hädä, Ma tean, et se koormaga Mind las sed armust waewata, Ei mitte lābbi wiha.

2. Sest se on ikka sinno wiis, Sa karristad so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled siis Keik oma
ma

ma luliifmissi, Sa annad kurbdust rómo eest, Wíid pórigo, peástad pórigo seest, üks wahhetus on járgest.

3. Se kómbe on ka sinnule, (So nou on im melinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse enne; Se mis pead sama auustud, Saab enne ár rateotud, Ja hopis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jeesusel Muud põlwe ma peäl olnud, Sa poti enne risti peäl, Kui auule sai tul nud: Rist, hädä, waew ning teotus, Se olli temma párrandus, Kui tahtis taewa minna.

5. Kui nüüd se õige sullane Heal meel tahtis kanda Se hädä, mis ma pattune Woin paljo wastopanna? Keik temma pühha kannatus On minno ello õppetus, Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Jummal! se on ka üks wägga raske asü Mo melest sedda uskuda, Mis teeb so imme kassi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab tõ-est sünnust armastud, Ei sünni se mull ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Kúl sa woid us-ko tehha, Mo lotust ülespidada, Et woin so hel- dust nähha; So pühha sanna tõotus, Se olgo minno rõnustus, Et kühhogi ei kána.

8. Kui vlleri arg, süis awwita, So Waim mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo lotust kinnitago; Kui meie agga ussume, Ja jáme kangešt palwesse, Süis pahharet ei woida.

9. Oh! árra lasse, pallun ma, Kui pead sa se nouu, Mind mitte lialt kiusata, Sa tead minno joudo; Et olle puust, ei kirowist ka, Waid põrm ja tuhš ja muld ja ma, üks waene innimenne.

10. Oh Jeesus õnnisteggia! Sa kandsid omma rist, Siis aita sedda kanda ka, Mis peäle pannud issi: Gaskuled minno õhtamist, Siis woita heldest süddamest Mo palwe heäle wasto.

11. Ma tean, et sinno helde meel Mo peäle armo heidab, Sa pallud taewas üllewel, Kui sinno sanna näitab. Meid nõdro käsfi kinnita, Ja nõdro jalgo toeta, Ei kummista siis nemmad.

12. Oh! rāgi mulle armsaste Ses raskes Furwastusses, Ning jahhuta mind rõõmsaste Ses sures ahhastusses: Sa olled warjufs kowwaste, Kui kiusajaga woitleme, Ka kui meid pinatakse.

13. Kui agga se on sinno now, Et pean kanna tama, Siis saab ükspäinis sinnul' au, Kui wotad toetada: Oh! sata mulle kannatust Ja nõdra usso kinnitust, Kui ommal' waesel' lomal'.

14. Oh pühha Waim! mind juhata, Et olen murrelinne, Kui tahhan lialt leinada, Siis ole abbilinne. Oh! minno mele tuletada, Mis rõmo ilma murreta On taewa rīkis ota.

15. Seäl saad sa sure armoga Siis nende peäle waatma, Kes taplenud siin surmoga, Ja kawnist ello saatma; Se wasto, tean tõ-est ma, Ep olle ial arwata Keif ilma au ja rīkus.

16. Seäl ka-ub ärra kuulmatta, Mis siin meid Furwastanud, Se rõõm ja au on lõpmatta, Kui sinna tootanud: Mis kũlwatakse nūttoga, Seäl leikatakse rõmoga, Ma ussun, aiska! Amen.

Herr Jesu Gnaden Sonne ic.

Wifil: Oh Kristus! lunnastaja, ic.

S Jesus! armo walgus, Sa tõe õppia, Lasf
sinno ello selgust Mull' arral' paistada, Mo
süddant rõmustada, Mo waimo uendada, Mo
Jummal! sedda te.

2. Mo pattud andeks anna, Ning aita heldeste,
Ja ärra wiha kaäna, Waid sedda murretse, Et
sa so rahho annid Mo süddameesse panned, Oh
Jesand! kule mind.

3. Mo hingest wälja-aia Adama wenna tõe,
Et minna woiksin wata So peäle järgeste, So
ommaeks ennast anda, So auuks risti kanda, Et
sa mind lunnastand.

4. Et tunnen sind, mo Jesus! Sa isfi õppe-
ta, Sefi walgustamo moistus So pühha san-
naga, Et ussun sinno sisse Ning jaan so tõe sisse,
Ei holi kurratist.

5. So armoga mind joda, Mo himmud risti
lõ, Et furja peäl' ei loda, Wald woitlen kow-
waste, Mo furja himmo wasto, Ei nende liggi
astu, Siis ellan sinnule.

6. Oh! wotta sinna süta So armo minno sees,
Et ma woin armastada Sind feigest süddamest,
So mele pärrast olla, So ello-tele tulla Siin
ning seäl iggawest.

7. Müüd, Jesand! anna woimust Mis satab
sinno Waim, Ka anna wägge, julgust, Siis ol-
len armo-taim, Sest muido feif mo mõtte, Mis
ial wõttan ette, Ei kolba kuhhugi.

8. Sepär

8. Sepärrast, armas Jummal, Mind armust
walgusta, Sest et ma ollen rummal, Mo süd-
dant uenda, Et ma so jure jouan, So tahtmist
tehha nouan, Mind aita wäggewast.

155.

O Jesu, siehe drein 2c.

Wissl: Oh! wagga Jummal, kes 2c.

J H Jesus! hallasta, Ning aita mind nüüd
woita, Ma tunnen surma jo, Mo waim
ei ennam jaks, Mo meel se püab kül, Ei moõdu
ommeti, Ehk kül mo waene meel Nüüd woitleb
allati.

2. Se põrgo wäggi teäl Ning surm mind fin-
ni peab, Ehk wahhin' siin ehk seäl, Mo südda ag-
ga otas; Kui seismist himmustan, Siis ollen sel-
jal jo, Mo wäggi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma fippun, josen kül, Ei ommeti woi leida,
Mis sataks rahho mull', Ei woi sest lahti sada,
Mis lasso sundminne Mo peäle panneb kül, Ja
rammo ellada Ei joua anda mull'.

4. Sa, Jesus, ülsine Woid minno wasso põõ-
da, Siis jaksan minna kül, Kus sinna wõttad ai-
ta, Kui rammo mitte saaks Mo ello sinnust siin,
Siis olleks püüdminne üks õige põrgo piin.

5. Sepärrast hallasta, Ja omma armo anna
Mo waesel' näljatsel', Kes wõttab kummardada,
El enne jätta sind, Kui sa mind õnnistad, Ja sur-
ma rikkudes Uur ello sünnitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsast jahhuta-
da, Kui südda karmwalust Ei tahha armastada;

Nn

Waid

Waid annab ennast nüüd So holeks koggones,
Et woimust sinno arm Saaks ifka minno sees.

7. Siis wotta hopis mind Sest patto ellust
peasta, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanna
kuulda; Oh! hakka minnusse, Keif waenlast
ka-uta, Et puhtas süddames Sa saaksid ellada.

8. So woimust näita nüüd, Sa ussi ärra
woitja, Oh! näita furratil, Et olled ärrapeastja,
Ning woida minno sees, Et minno waenlast
Keif sawad häbbisse, Kui sa, mis tunned, teed.

9. Kui kaua peawad Need furjad kõrkistama?
Et peab minno rõõm Weel nende kätte jama, Oh!
peasta hingefest, Mis sinnust lunnastud, Nüüd
agga pattudest On alles seutud.

10. Sa olled lahti teind Mo filmad, et woin
näha, Et ei woi ennesest Ma muud kui furja
tehha, Sest tulle appi nüüd, Te tõeks armust
ka, Mis sinna tootand, Mis ial tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahkeb
kartus, Ning ei sa petta mind Se walle meel ning
moistus, Kui sinno kallis arm Mo lihha surretab,
So surma wä-ega Mo süddant puhhastab.

12. Keif wastopannemist, Oh Jesus! aita woi-
ta, Et talle werre seest Täit woimust woifsin leida,
Et woifks so tassandus Mind senni kaitseda, Kui
keifist, waenlastest Mind wõttab peastada.

13. Kui wäggew minno sees Sa olled, armas
Jesus, Et saan so sarnatseks So surma läbbi us-
kus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõmo rohkesti,
Sa satad ifka mind Siin ellus eddase.

156.

Herr Jesu Christ, mein Leben ic.

Wifil: Oh Kristus! Lunnastaja ic.

Jes! minno ello, So peäle lodan ma,
Mo hinge rõõm ja illo! Mind armust aw-
wita, So armo anna nähha, Et süddames woin
tehha, Mis tahhad igganes.

2. Mo kallis peiofenne! Mind wotta armas-
ta, Te, armo tullesenne, Et sind ei wihhasta:
Mo südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa
leigeüllem hea.

3. Siis kela, et mo südda Sust ei woi lahku-
da, Waid kindlas armus ikka Sind kinni pidda-
da: Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka
pärin Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest jada So kulse kotwast-
te, Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks ofsoke:
Eh! surren siis, woi ellan, So pärcalt minna
ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jes! üksine,
Mo õnnistus ka olle, Sind otfin järgeste, Oh!
lasie mind sind nouda Ja se eest ennast hoida,
Mis sinnust lahbutab.

6. Oh! te, et minna lodan So peäle kindlaste,
So peäle üks watan Mo häddas kangeste; Siis
tahhan sind siin kita Ja seäl ka auustada So
auus igaawest.

7. Oh tulle, Jes! tulle, Mo õnnistegaia, Ja
olle waggadele üks ärrapeastia; Et surweta mo
lihha, Et waim woiks woimust sada, Kui woit-
len sinno wäes.

8. Oh armas Issa! kule Mo palwet hallas-
tes, Muu Jesus appi tulle, Ja pallu minno eest,
Oh pühha Waim! mind aita, Mo süddant issi
täida, Et ikka kidan sind.

197.

Schütte deines Lichtes Strahlen 2c.

Wisil: Sion laebab sures hädadas 2c.

SH! mind wotta targaks tehha, Armas õn-
nisteggia, Et ma woin so walgust nähha,
Ole issi õppia: Aia ärra pimmedust, Anna jälle
waggadust, Et ma woin so jure tulla, Tark ning
moistlik ikka olla.

2. Tühjad mõtlemisfed sata ärra minno süd-
damest, Sinno wäggi woib mind peästa Nendi
karmwalusse seest; Aita mind, kui woitlen weel, Et
saan woimust kurja peäl, Seest et kiusatus mind
waewab, Minno süddant wägga hawab.

3. Kurjad himmud tappa sinna, Mis mo peä-
le tullemad, Sata woimust, pallun minna, Kui
mo mõtted woitlewad, Et so rahho hädda sees O-
leks wäggero süddames, Siis sind iggal aial tän-
nan, Ning so au, ka sureks kidan.

4. Patto laened kohhisemad, Tewad hiemo
minnule, Käss, Issand! siis need jäwad Wäik-
seks warsti peage; Sinno tõe walgus se Paistko-
selgest minnule, Muido rummalaks jään minna,
Kui mind targaks ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno siise
üllewelt, Sinno wäggi walmis olgo Minno nõu-
ral

tal süddamel. Jeesus! anna minnule Pühha
Walmo rohkeste, Et ma woiksin waggaks sada,
Sinno mele pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sedda
rõmusta, Õiete mind juhatakse, Kui teed taewa
näitad sa: Siis mo südda rõõmsaks saab, Tühja
rõmo teotab, Ning ei mõtle selle peäle, Mis ei sa-
ta taewa tele.

7. Et ma tühja peäl ei loda, Kisse keik mo
süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Egga tunda
Jesusest. Minna wägga ihhaldan Jeesust sind
ning rõõmsaks saan, Kui ma tõ-este sind leian,
Ee, et sinno pole hoian.

158.

Entfernet euch, ihr matten Bräute &c.

SH! tagganege, minno himmud, Neist asjust,
mis on ilma peäl, Ning jätta mahha patto
teud, Mo wassind waim, kel waewa teäl; Nüüd
taggane, Oh tühhi tõ! Se ue ello algan ma, Mis
ükski ei woi riffuda.

2. Keik mäed ja orrud moga laulge, Et teada
saaks mo Jesu au, Kes mul on waewas wägge-
waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keik tüh-
hi täel! Mul teine meel, Se õige aeg on praego
käes, Nüüd jätta keik, mis ilma sees.

3. Ehk illusaste, haljad wäljad! Kõl su-il ennast
näitate, Keik lomad süiski nähha sawad, Et illo
fa-ub peage, Se põlgan ma, Seit walwa sa
Mo südda, kes sa ihhaldad Reid asjo, mis siin
kadduwad.

4. Kui wõtjäd enne arinastada, Mis sinno
rammo fullutas, Siis ärra wotta kumaks sada/
Kui feeltaks, mis hing armastas; Keik põlga sa,
Et peigmees ka Nüüd tahhab, et jaäd tassaseks
Ning targa neits' te sarnatseks.

5. Sa, tigge liig arm, minnust ka-u, Ning jät-
ta tühjaks süddame, Et woiksin tunda selle arm-
Kell' pean andma kitusse; Oh! mingo meist, Mis
ennast täis, Ma jättan mahha tühja tõ, Ning el-
lan sulle Jesuke!

6. Mind patro kōiest lahti kisse, Meist sallaja/
mist wõrkudest, Waenlaste nou, oh Issand! ri-
ku, Se wabbaks mind so tallekest: Nüüd taggane
Keik karmwal tõ! Mis teggi mulle eksitust, Ma
põlgan sinno karmwalust.

7. Kui maggus on üks wabba ello, Mis fei-
list asjust lahti teeb, Kui se mo-ilma karmwal illo
Ning temma hirm meist mahhajaab: Ei holi neist
Ma lahkun teist, Mo meles ollen fihlatud Ning
Jesu paradiks ehhitud.

8. Mind hoiat rahhul, Jesus, ikka, Ning kaäna
murret minno eest, Et pattust must' ei sunni wi-
ga, Mind peasta tühja himmo käest, Keik mah-
hajaab, Arm sedda teeb, Et miäna ennast unnu-
tan Ning taewa rõmo himmustan.

O Gott! du frommer Gott ic.

S! waaga Zummal, kes Keik annid meile an-
nad, Kelt on, mis ial on, Kes teig' eest mur-
ret kaamad, Must' anna terwist, ning Et terret
ihho

ihho sees Mul ollets puhhas hing Ja õigus süd-
dames.

2. Last, mis mo kohhus on, Mind ussinaste
tehha, Et woiksin ammetis, Mis käsib, pea nãh-
ha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo aegfaste,
Ja aita, et mo tõ Woiks miina eddase.

3. Mind aita råkida, Mis ikka heaks woib tul-
la, Ja kela råkima, Mis tũhi tahhab olla, Ja
kui mo ammetis Ma pean råkima, Siis anna
sannale Tait wägge rõmoga.

4. Kui mul on hãdda kã, Siis wotta julgust
anda, Mind aita rõmoga Mo risti koorma kan-
da: Mo wihhamehhega Mind lasse leppida: Kui
nou mul tarwis on, Head nou siis anna ka.

5. Te, et ma feigega Nisuggust sõbrust pean, Mis
ma head ollewad Ja sinnul' armas tean, Kui wot-
tad heldeste Mo warra jãtkada, Siis olgo ärra
sest, Mis sadud kurbjaga.

6. Kui sa mo eale Beel tahhad jãtko anda, Ja
monda waewaga, Mind lassed wannust kanda,
Siis anna kannatust, Mind hoia patto eest, Et
kui ma halliks saan, Ka tunnen auu sest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jeesus, ette,
So risti surma sees Hing sago sinno kãtte, Mo
ihhui olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus
nemmad hingades Ei tule murrinat.

8. Kui huad wimati: Keik surnud, touske ü-
les! So kãssi olgo siis Ka minno hawa kũljes,
Last kuulda omma heãlt, Mo ihho ärrata, Et
kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

Jehova! nimm von mir die Kräfte ic.

Sh! wotta, armas Jesus, wasto mult, Mis sinno waimo wäes ma sagud sult, So päralt peab mo südda ollema, Ei so pruut muido ial pühhafts sa.

2. Mind sata ueks lomaks kasiwama Ja jummalikkus kombes ellama, Et wanna juretaigen mahhajaáb, Ja sinno arm mo süddant ueks teeb.

3. Mull'anna sind ükspáinis armasta, So lassi woib mind hopis uenda, Keif minno südda, minno mötte, meel, Se ohworib ennast sulle üllewel.

4. Ei ilmas, pruut mu peäle mötlege, Kui omma peio peäle üksine, Ma pean tedda meles piddama, Kes ennast mulle peiufs annud fa.

5. Ei olle innimenne mötteta, Kus temma ial on, seäl mötleb fa, Ni sinna, Jesus, keigeüllem hä, Ei ial minno melest ärralä.

6. Uus ello! wotta rammo, wäage fa, Ja lase waikka ilmafeelmatta; Se, kes pääw päwast ikka ueks saab, Kui, Jesus tedda heldest armastab.

7. Ni ehhitakse bonet sallaja Sell' talle prudile seäl ellama Ja siina sisse peio kutsuma, Seäl omma pruti armsaks piddama.

8. Uut waimo suggu annab temma teäl, Ja armastakse temmast iälle seäl: So ennam annab, sedda ennam saab, Kui peigmees süddant pattust puhhastab.

9. Weid wotta sinno pole tommata, Ei muud, fe

Se meie tahha himmusta, Uut innimest oh! kaitse
armsaste, Et waenlased ei temmal' kurja te.

10. Ni näita ennast, Jeesus, meie ka, Kui on
so pühha nimmi lõpmatta; Sa õige arm ja kange
abbimees, Meid leppita weel ikka Jessa ees.

11. Sa issa Sanna! keik nüüd ueks lo, Ja
süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud
siis tulgo rõõmsaste Jerusalemma talle pulmale.

12. So honest hüdad omma healega: Oh pruut!
nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja
wäljast puhhasta. Ja joua minno sisse ellada.

13. Oh tulle, Jeesus! mo sees kaswama, Meid
mu peäl' ärra lasse rõmusta, Oh! tomma meid,
siis meie josome, Kui puhtad neitsid kätse järrele.

161.

Kommt, laßt euch den Herren lehren ic.

Wifil: Sion kaebab sures hädas ic.

Tulge, risti-innimesed, Botke tarka õppetust,
Kes on Jeesuse lu. liikmed, Temmalt sa-
wad õnnistust; Se, kes Jeesust tunnistas, Süd-
damest ka armastab, Ning kes wottab waewa
nähha, Temma mele parrast tehha.

2. Õnsad on, kes allanduskes Siin maailmas
ellawad, Ning siin waimo madaluskes Auusta-
wad Jummalat; Se, kes ennast allandab, Sed-
da Jummal üllendab. Kes siin Jeesust meles kan-
nab, Selle taewa rifi annab.

3. Õnsad on, kes kurwastuskes Patto parrast
leinawad, Nina ka sures abhastuskes Oma wiig-
ga kaebawad: Need, kes murretsewad nüüd, Nut-
wad

wad ikka ommad süüd, Neid saab Jummal rõ-
mustama, Nende murret lõppetama.

4. Ünsad on need waggad hinged, Kes teif
hädä salliwad, Ja on pitkamelelissed, Kurja hea-
ga tassumad, Andwad andeks keigele, Ei te kurja
ühhele, Neil on nende tassumisses Ma-ilm nende
pärändusses.

5. Ünsad on, kes takkanoudwad Digust ning
ka tõssidust, üllekohto eest end hoidwad, Põlgwad
ilma warrandust; Kes ei te siin karmwalust, Pet-
tust, ahnust, tiggedust, Neid saab Jummal isä
taitma, Nende peäle armo heitma.

6. Ünsad on need armolissed, Kes ei jätta alt-
matta Neid, kes siin on häddalissed, Tewad hädä
hea melega, Reddagi ei unnusta, Palwe tõ ning
nouuga; Neil saab abbi hädä aial, Neil on
armo kohto päwal.

7. Ünsad on, kes puhkastusses Tõõs ja san-
nas ellawad, Süddamette kassinusses Meelt ja
mõtted piddawad, Kes ma-ilm himmustust,
Kurja lihha rojastust Keigest melest teotawad,
Jummalat siin nähha sawad.

8. Ünsad on need rahholissed Kes kü pea ley-
pawad, Need, kes on heamelelissed, Risti-armus
ellawad, Kes seäl rahho teggewad, Kus on wi-
ha-piddajad; Neid saab Jummal auustama,
Dimmaks lapsiks nimmetama.

9. Ünsad on, kes kannatawad Hädda, risti,
kiusatust, Ja siin ilmas palgaks sawad Ilmasüta
teotust, Neil on helde tassuja, Jummal, nende
kairia Woib se peäle otša sata, Armust nende
peäle wata.

10. Aita, armas Jssand Jummal! Et ma nenda ellan teäl, Et ma waene, arg ning rummal, Önnis öllen ilma peäl, Et ma ellan maddalast, Pallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks annan, Diguft ifka meles fannan;

11. Waeste peäle armo heidan, Öllen puhhas süddames, Rahho ifka takkanouan, Ja sind tenin feigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma ussun findlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Ausas ellus finnitago!

162.

Eins ist noch, ach Herr! Disz Line 1c.

JKs on tarwis, armas Jummal! Sedda moist, ma öppeta, Ja, mis armastan ma rummal, Eühja agga ollewa, Sest et se mo süddant siin pinab ja waerwab, Ja ükspäinis murret ja kurwastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se on must' Zül önsam ja parram kui ilm, mis on full'.

2. Kui sa tahhad sedda leida, Ürra öisi ilmas teäl, Minno südda, wotta jouda, Ösi sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seäl ellab, Keif haäd ja keif tälelist annet sull' annab, Seält leitakse suremat, parramat haäd, Seäl on se üks päinis, kus iggawest jaäd.

3. Ni kui pühhal' Mariale Alinus össa ölli se; Temma töttis Jessussele, Jstus temma jalgele; Ei olnud muud himmud ta süddames teada, Kuid ükspäinis Jessusse öppetust kuulda, Mis temma
ni

ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta osaks siis jäi.

4. Nenda üksnes on mo himmo, Jesus! sinno järrele, Sind ma ihaldan jo ammo; kinki ennast minnule! Et paljo küll peaksid laiat teed noudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan joudma. So sanna, oh Jesus! on ello ja waim, Se kaswab ning kossub kui terrane taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja seäl petakse, Anna agga, et mo moistus Sedda paneks tähhele: Oh! wotta mull' waggadust, allandust anda, Ja taewase tarkuse jure mind sata, Kui Jesus, sind tunnen ning õiete teän, Siis minna küll õiete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummal ees kolba Kui sa, Jesus, üllein hea, Sull, oh Jesus! läab keik forda Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja õigus mull' todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sadud Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui uskus sind hoian, kui iggawest haäd.

7. Oh! siis anna minno hingel Sada sinno sarnatseks, Sinna olled isfi temmal' Tehtud ka pühhitsuseks: Mis igganes Jummal elluks on waia, Se Jesusse läbbi keik antakse pea, Sest kaddurwast himmust oh! pühhasta mind, So ello mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel ennam tahhan, Sinno armust saab jo küll, Sinno werri, se ma tean, Teggi taewast lahti mull'; üht iggawest lunnastust olled sa saatnud, Ja kurrati woimussest olled mind peastnud, Ning täielist wabbadust kinksid mull'

mull' ka, Müüd Abba! ma pallun, so last ai-
ta sa.

9. Täielinne rõõm ja rahho Minno hinge kos-
sutab, Mis mull' Jesus, minno ello, Minno fairs-
ja walmistab. Sa olled mo maggusam asfi, oh
Jesus! Sa olled mull' armas, sa olled mull' ai-
nus, Müüd ühtegi olle, mis rõmustab mind, Kui
sinna, oh Jesus! kui uskus naan sind.

10. Müüd, oh Jesus! pead sinna Mulle ainus
ollemä, Ratsu mind, ja te, et minna Ollen kawa-
walusseta. Oh wata! kas eksin ma kurjale tele,
Ja sata ning kána so pole mo meele, Oh! te, et keik
pühkaks siin armab mo meel, Kui Jesust saan
kassuks, se tarwis on täel.

163.

Mache dich mein Geist bereit 2c.

Wilsil: Jesand, omma wihha sees 2c.

§§ Almista, mo waim, end kül, Walwa, palwes
olle, Et ei foggematta sull' Hädda peäle tulle,
Kurratid Waggasid Püüdwad eksitada, Patto
sisse sata.

2. Agga ärka ülles ka Patto unnest esmalt,
Kasket nuhtlust tunned sa Müido warsti war-
malt, Kui se surm Wiimne foorm Patto seest sind
lelab, Ning sind finni hoia.

3. Ärka ülles, Jesand, siis Woib sind targaks
tehha, Se on õige usso wiis, Ni saad õnne nähha.
Jummal se Heldeste Nenda andid annab, So
est murret kannab.

4. Wal-

4. Walwa, muido kurrat woib Sinno süd-
dant pöördä, Kawwalast so peäle päib, Et ta
woifs sind naerda. Jummalä Lapsed ka Temma
hirmo tundwad, Kui on holetumad.

5. Walwa, et sind wäggise Siin ma-ilm ei
petta, Egga omma seltsisse Kawwalast ei wotta:
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wal-
le, wennad jälle.

6. Walwa, muido kurri meel Woib sind ef-
sitada, Taewa önnest siin ning seäl Hinge lahhu-
tada; Sest et se Kurja tö Wabbandada wöt-
tab, Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Sest sa olled rum-
mal, Käl sind sure armoga Lähti peästab Jum-
mal Watto käest, Keigest sest, Mis so südda kae-
hab, Mis so hinge waewab.

8. Süddamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karjume, Siis ta armo an-
nab: Kurratid, Watto süüd Nenda ka-utame,
Woimust ifka same.

9. Hästi kül teik korda lääb, Polle karta häb-
bi, Palludes meil' abbi saab Temma Poia läbbi,
Kui meie Pallume, Siis ta murret kannab,
Waimo andid annab.

10. Müüd, sepärrast walwagem! Hädda,
waew on liggi: Palkugem ning õhlagem, Et se
par ei siigi. Aeg on kä, Jummal se Wöttab
kohhut tösta, Kurjad hukka moista.

Nistist ning Riisatusfest.

164.

Mag ich Unglück nicht widerstehn ic.

S Hf kuryad kũl mind Riisawad Ning wihs-
kawad Mo õige usso pãrrast; Ma tean
siiski tõ-este, Et peage Mind peaste-
raks fest kãrrast, Ei olle mo Tru Zum-
mal jo Mind unnustand, Waid armastand, Mo
waenlased kũl rikkub.

2. Mo asjast arma nenda sa Kui jal ma, Sest
nõdraks minna lainud, Mo Zummalast ka hir-
mo naan, Ma siiski tean, Et Zummal hãsti tei-
nud. Kei tũhjaks laab, Mis siim siin naab, Ei ho-
li ma Aust, ihhust ka. Oh Zummal anna woi-
must!

3. Kei omma aega aiawad, Sest lodawad Mo
hing ning minno sũdda, Et sa mind armas Je-
suken, Mo kallis õn, Ei tahha mahhajãtta, Mo
willetsus Ning õnnetus Saab sinnule Kui min-
nule; Sest aita wastopanna.

165.

GOTT, der wirlds wohl machen ic.

Wifil: Jesus, rõmustaja, ic.

T Eif teeb hãsti Zummal, Ommaks annan
temmal Ennast iggawest: Temma ollen
olnud, Ennego ma tulnud Emma ihho seest, Ta
on

on sa hea melega, Mis mul tarwis, Ma peäl an-
nud. Mo eest murret kannud.

2. Keif teeb hästi Jummal, Annab mis on
tal Hea ning tarwis mull'; Temma ka mind hoi-
ab, Kattab, hästi toidab Jaggapäwa kül. Kui se
surm ning risti-koorm, Hädda wägga peäle tõs-
tab, Saggedast mind peastab.

3. Keif teeb hästi Jummal; Anna fitust tem-
mal', Kui on hädda käes: Kui sul willetsusfed
On ning ahhastusfed, Ea on abbimees. Jonas
se läks merresse, Jummal tedda surmalt wõttab,
Mi sull' appi tõttab.

4. Keif teeb hästi Jummal, Ikka murre tem-
mal On so hädda sees; Kaksiti kui mõtled Häd-
da sees ning mõtled, Jummal abbimees Annab
kül siis woimust sull', Et keif hädda allawa-ub,
Kui suits tulest ka-ub.

5. Keif teeb hästi Jummal, Kammo rann-
motumal Annab järgeste. Kes on tühja loot-
nud, Temma käest kes ootnud Abbi tõ-este? Häd-
da sa keif unnusta, Agga kannata nüüd wähhä
Jummal woib keif tehha.

6. Keif teeb hästi Jummal, Ello jouotu-
mal Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kul
siin lõppeb ello, Eaewas rõõm on ees. Wata
se on tõssine: Mis on tulnud ilma peäle, Lähhab
mullaks jälle.

7. Keif teeb hästi Jummal, Woimust kül
on temmal Wanna ussi peäl'; Temma om-
mad wõtab, Waewa läbbi satab Immelikkult
teäl. Wotta sa heaks hädda ka, Ning keif
anna holeks temmal', Keif teeb hästi Jummal.

166.

Kommt her zu mir, spricht Gottes :c.

T Eif tulge minno jure nüüd, Kui waawatwad
teid rasked süüd, Se armas Jeesus hüab;
Noor, wanna, suur ehk weikine, Mis mul on,
annan sellele, Kes parrandamist püab.

2. Keif minno koorma kandiad, Ning minno
ikke wottiad, Need ei ná pörge waewa: Ma ol-
len liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, Et
nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis lāb,
bi ma teid lunnastand, Se on ka teie kohhus: Mis
teie tete, mõtlete, Mo meele parrast rāgite, On
Jummala ees õigus.

4. Ma-ilm kũl tahhaks õnnistust, Kui pos-
leks risti, willetsust, Mis waggad kannatamad:
Teist nou ei olle ommeti, Need peaswad pörge
tõeste, Kes Jesu risti kandwad.

5. Keif loom jo sedda tunnistas, Mis wees
ning Ma peal ello saab, Et neil on omma waewa:
Kes siin ei tahha kannata, Se peab pörge minne-
ma, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tanna ellab terweste, Wõib home olla
tõbbine, Kũl langeb surma sisse; Kui lillikesed
kadduwad, Ni innimesed surewad, Ei pũssi
ilmge isse.

7. Ma-ilm on arg, et surm on ees, Kui on jo
wiimne hādda kās, Siis pattust põõrda püab;
Kũl armastakse tũhja weel, Ei mõttelda ka hinge
peal, Ehk saggedast surm hüab.

Do

8. Kui

8. Kui temina ei woi ellada, Siis kaebab sed-
da nuttoga, Siis tulles Jummal mele; Ma kar-
dan, se on tühi nou, Kes põlgab omma Loja au,
Sell' tulles nuhtlus peäle.

9. Ei rikkus rikkast arwita, Ei nore uhkus toe-
ta, Keif ka-ub wimaks ärra: Ehk olleks sel feif il-
ma-ma, Keif hõbbe, rahha kullaga, Keif wottab
surma minna.

10. Ei tarka tarkus arwita, Kõrkello feif on
asjata; Se lähhab põrgo hauda, Kes holetu on
süddames Ja armo aial ellades Ei tahha Jესust
nouda.

11. Mo laps, oh! hakka mõtlema, Ning püh-
hast sannast õppima, Oh! ärra karda waewa: Se
sanna näitab selgeste, Mil kumbel Jummal hel-
deste Meid wastowõttab taewa.

12. Keif furja makske armoga, Ning puudke
waggast ellada, Ehk ilm teid naerab wahwast;
Ja käige kitsa te-e peäl, Kõl Jummal maksab ül-
leweel, Ning nuhtleb furja rahwast.

13. Kui rõmo-põlw on teile teäl, Au, rikkus, ter-
wis ilma peäl, Siis woimust wõttab lihha; Sest
kallis nou on Jummalal, Et peab teid se risti al,
Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on kibbe siin, Veel kibbedam
on põrgo piin, Mis sisse furjad jookswad; Seal
tunned ihho hingega Suurt wallo ilmalõpmatta,
Mis furjad waimud tundwad.

15. Waid kedda rist on waewanud, Sell' tae-
was rõõm on walmistud; Ei jona innimenne
Keif sedda üllesträfida, Ning taewast rõmo arwa-
da, Mis annab Jესukenne.

16. Mis Jummal wandes töötand, Ja Waim
on meile kulutand, Se on üks kindel sanna. Oh!
aita, armas Jeesuke! Siit ülles taewa heldeste,
Ring õnna ello anna.

167.

Warum solt ich mich denn grämen? 1c.

SÜKS mo südda ennast waerab? Mul on se
Jeesuke, Kes must tedda wõttab. Kes mind
felab taewa samast? Jummalala Poiaga Uskus
ellan kindlasti.

2. Allasti ma emma ihhust Jlmale Tullinge,
Polnud mul siis rikkust: Allasti ma lähhan
ära Surrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Keik mis mulle warraks pandud, Polle mo
Omna jo, Jummalast on antud; Tahhab ta
keik ärrawõtta, Wõtko ta, Siiski ma Tahhan
fita tedda.

4. Kui ma sattun willetsusse, Ehk on mul
Hädä kül, Ei sa furwastusse; Kes mind pan-
neb risti kandma, Teab ka, Kuida ta Peab
abbi andma.

5. Jummal on ni saggedaste Rõmustand,
Jahhutand Süddant wäggewaste; Kannan
siis, mis peäle panned, Tru on se Armoke, Issa
wisil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ilm, ja keik furjad Naerada,
Pilkada Wägga hästi moistwad; Tühko nem-
mad ikka sedda, Holi ma, Gest et sa Jummal
naad mo hädda.

7. Kristi innimesse südda Peab ka Ollema Rahhul, kui on hädada. Kui surm peaks liggi sama, Temma meel Peab seal Rahhul ikka jama.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ta Häddast meie hinge; Surm waid löp-
petab feik waeroa, Lahti teeb Sedda teed, Mis
meid satab taewa.

9. Seal ma tahhan rahhul olla, Süddamest
Reigest wäest Tanno laulo laulda: Polle ma
peäl õiget ello; ürrife, Tühine On ma ilma illo.

10. Mis on ilma warrandussed? Barras kuld
On jo muld, Waewab innimesse; Taewas on
need kaunid annid, Kristus se Karjane Sõtab
seäl need hinged.

11. Jesand, sind ma lidan kõrgest, Olled mo,
Minna so Omma ollen järgest. Minna jään ka
sinno ommaks, Sest et sa Werrega Ostinud mind
so orjaks.

12. Minno omma olled siina, Jesuke, Sinnu
se Kinni halkan minna. Sind ei ial minna jätta!
Sata sa Mind, kus ma Woin so jure jada.

168.

Ach GOTT! wie manches Herzeleid ic.

Wifil: Oh Jesa taewa rigi sees ic.

S H Zummal! mitto õnnetust On siin ja mitto
willestust, üks waewa te ja fitsole On se
mis lähhab taewasse, Kui tahhan sinna mõttel-
da Mo lihha puab elvida.

2. Kust minna maialt abbi saan? Sind, Je-
sus!

sus, mele tulletan, Sa olled ikka armuitand, Ja minno süddant rõmustand, Ei olle mahhaja- etud, Kes sult on abbi otsinud.

3. Sa olled suur ja wäggero mees, So immet nãme mitmes tõõs, Sa olled Jummal tõest ka üks innimenne pattota, Ja peastad meid nüüd igga- west So surma läbbi surma kãest.

4. Sa olled, Jesus, üksine Mo Jõsand Jum- mal, talleke, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui tulled mitto willetsust; So nimmi kurbdust wõh- hendab, Kui minno südda kurbaks saab.

5. Ehk ihho, hing kũl nõrguwad kui luud ja kondid nõtkuwad, Siis tean ma, et sianust weel On rõmo mul siin ilma peal, Ei woi mo kũlge pu- tuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jãt- ta ellades Siin ilmas ilma aitmatta, Sa tulled omma armoga, Ming olled minno karjane, Mind hoiad ikka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõõm ning au, Mo parras riiklus ning mo nou, Ei sa must nenda rãgitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel usk ning arm On süddames, Se tunneb sedda enneses.

8. Sepãrrast ollen üttelnud: Kui sinnust ei sa rõmustud, Siis olleks parram sündmatta, Kui il- mas alles ellada, So ellawalt on surnud se, Kes ka- utanud Jesusse.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Je- sus, lõpmatta, Mo kallim warra olled ka Kui riik- lus, kuld ning ilma- ma; Kui ma sind mele tulle- tan, Siis minna warsti rõmo saan.

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan, siis
woin rõõmsaste Sind palluda, kui hädäda käes,
Ja tunnen rõõmo süddames; So Waim seft rõõ-
must tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärrast kannan julgeste Mo risti sinno
järrele, Sef's mind, oh Jesand! kinnita, Sest se
ep olle kassota, Kui ennast nenda walmistan, Et
ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundida Ja ellada siin pat-
tota, Mo süddant uskus puhhasta, Siis sulle el-
lan, surren ka, Oh Jesus! wata, minno meel
On jo so jures üllewel.

169.

In dich hab ich gehoffet, Herr! ic.

Si peäle, Jesand! lodan ma, Mind ärra jät-
ta abbita, Oh Jesand! fela häbbi, Ma pal-
lun sind, Oh! aita mind So kalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoidko
sinno armo hoot, Null' appi, Jesus! tõtta; Kõl
surren teäl, Ehk ellan weel, Mind leigest hädast
peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, arwita, Ja minno
süddant kinnita, Et woiksin woõnust sada, Kui
waenlane Mind kurjaste Siin püab hukka sata.

4. Mo wäggero Jummal olled sa, Mo ello,
minno kaitfia, Se ütleb sinno janna: Mo abbi
mees Mo hädäda sees, Kes woib so wasto panna?

5. Ma ilm kõi püab wallega Mind efsitada
sallaja; Et kurri waim ei nela, So armoga Müüd
arwita, Keik kurjad nouud fela.

6. So

6. So hõlefs ennast annan ma, Mo Jummal, ihho hingega, Mind wõtta sinno kätte, Kui hõdda kões Ning surm on ees, Kui waew must tulleb ette.

7: Sell' kolme-aino Jummalal', Kes annab wägge nõdramal', Sell' olgo tänno taewas; Se saatto weel Siin ilma peäl Meil' woimust patto waewas.

170.

Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir ic.

Wifil: Oh Jesus! üllem abbimees.

Sõ pole, Jesus, küssendan, Sest wägga furb mo südda, So wägge minna himmustan, Mis nenda waewad sedda? Weel surem, Jesus, on mo rist, Mis waewab siin mind hõddalift, Kui kaebada ma jouan.

2. Mo peäle Jesus, hallasta So helde armo parrast, Mind peasta sinno abbiga Sest furwas, tusse karrast, Mo südda mõtleb kaksiti, Sest et siin rõmo ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Suur hõdda on, mo Jesuke, Mis sees ma waene ollen, So kões, oh minno armoke! Ma abbi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest, Kes mind woib peasta hõdda kões Kui sinna üks, Issand!

4. Sa, Jesus, olled üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno hõtele Mo waewa, risti, wallo, Separrast, Issand, pallun ma, Mind ärra jätta abbita, Ma lähhan muido hukka.

5. Oh Jesus! Jummal iggawest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi sinno kääst; Kes sinno nult armo otab, Sell' olled ello ca sees, Ka surma hädas abbimees, Se peäle ollen julge.

6. Oh Jesus! minno abhastust Müüd wata armo läbbi, Mull' näita sinno hallastust, Et ot sin palwest abbi, Mo õhkamissed kule sa, Kui õöd ja päwad õhkan ma, Et wägga kurb mo südda.

7. Kui õigel aial surest wäest Mull' tahhad abbi sata, Siis peästa mind keig' hädas seest, Mo peäle armust wata, Ja kela ärra waenlasti, Kel woinus kääs, et ükfigi Ei sa mo peäle woinust.

8. So holeks, Jesus, annan ma Keik' minno risti-wennad, Mo ihho omma hingega, Sa õiget murret kannad, Meid kaitse sinna heideste, Mo kurbdust põra rõmusse, Se on, mis minna pallun.

9. Ei minna issi enneses, Mo Jesus, abbi tea, Kui sa ei olle abbimees Ja mind' ei peästa pea; Kui agga tahhad waerwada, Siis aita, et woin kannata, Ja anna ikka woinust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähhan sinno tele; Kui sinna wottad läkita üht risti minno peäle, Siis te kü waewa ihhule, Ja sata hinge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun, Jesus! süddamest, Et õigel aial sinna Mind peästad keige hädas seest, Ja teed, mis pallun minna. Sa olled enne aitanud mind, Kui minna ollen paltund sind, Sepärast ollen rõmus.

12. Mo Jeesus, minno willejus Du parrast
sull teädo, Sa olled minno rõmustus, Keif woid
sa hästi seäda, Keif sinno holeks annan ma, Te
nenda, kuida tahhad sa, So auuks, minno õn-
nests.

171.

Was für Kummer, was für Schmerz ic.

Südda, mis sa murretsed? Mifs sa ennast fur-
waaks teed? Kartlik hing ja nõdder weel, Oh!
mifs waene, Oh! mifs waene leinad weel?

2. Et kü ennast furwastad, Woi sa sest weel
ennam saad, Murred süddant waemawad, Mis
need murred, Mis need murred kolbarwad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et us-
su mind, Murrest saad sa willetsust, Jätta mah-
ha, Jätta mahha furwastust.

4. Ehk kü keif mind jättawad, Sa mind
Jummal armastad, Minna lodan sinno peäl,
Sinna aitad, Sinna aitad siin ja seal.

5. Jumelikkult olled sa Raitonud mind so ar-
moga, Kui mind hädda waewanud, Olled sa,
Olled sa mind aitanud.

6. Keif so holeks annan ma, Peästa mind ja
rõmusta Kurwa hinge minno sees, Issand helde,
Issand helde abbimees.

7. Jägo mahha furwastus, Jummal on mo
õnnistus, Temma aitab ikka weel, Minne ärra,
Minne ärra kartlik meel!

Sest Jummalikust Tarkusfest.

172.

Herr! aller Weisheit Quell und Grund 2c.

Wifil: Oh Jummal Loja, pühha Waim! 2c.

Sh targa mele jaggaja! Ei olle sulle teadmat-
ta, Et kui sa meid ei armwita, Keif mele tõ on
asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei kolba ka hea
teule, Kui wõttan find siin tenida, Mo tenistus
on kolbmatta.

3. So pühha sanna õppetus, Se on mull' selge
rummalus, Mis hea on liggimessele, Sest ma ei
moista ühtege.

4. Mo ello aeg on lühhike, üks tuul ja aur ja
suitsoke: Mis ilmas sureks petakse, Sest polle
mul ei sugguge.

5. Ehk mul keif annid ollesid, Ei peaks puud-
ma ühtegit, Mis mul sest keigest abbi saaks, Kui
sinno tarkus mahhajaaks?

6. Ehk sa keif asjad arratead, Mis sallajas on,
arranaad; Kui sa ei karda Jummalat, Keif, us-
su, setta ollemad.

7. Keif innimeste teadminne, Se eksitab meid
hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab, Siis
keifis paifus kummistab.

8. Kõl tarkus monda huffatab, Ahhitowel ka
otsa saab; Kui sa ei tunne Jummalat, Siis om-
ma hinge ka-utad.

9. Sind, armas Jessa! pallun ma, Mo pal-
wed wõtta armoga, Sest rummalussest peasta
teäl, Et minnule saaks targem meel.

10. Oh!

10. Oh! anna sedda tarkust mull, Mis ikka ol-
nud armas sull, Mis so ees on, ja antakse Neil,
kes just armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma
parrast rõmustan, Et ta on feigetullusam, Mo
melest feigeillusam.

12. Se on üks ärrawallits' tud, So ennesest ka
sündinud, Ja armo annid temmale, Kui päilik
paistab selgeste.

13. Kui silmis silma-pissarad, Siis temma su
meid rõmustab, Kui murre süddant furwastab,
Siis temma süddant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ja hoiab
hädä, surma eest, Kes tedda nouab ennesel,
Se petaks' surmas üllewel.

15. On wäggew sannust, teust ka, Ja Loja hea
nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se
läbbi teäda antakse.

16. Mis innimenne sedda teab, Ehk ommast
melest ärranäab, Mis nou sel surel Jummalal,
Mis temma tö on taewa al.

17. Sel innimesse hingel ka On ello, maiaks
muld ja ma, Ja meel ning mõtted eksiwad Ja kak-
sipiddi joserwad.

18. Mis Jummal teeb ja himmustab, Kes on,
kes sedda takka saab? Kui sa ei anna tarkust sest,
Kes isgi ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust rohkeste, Ja jagga om-
ma lapsale, Et se woiks olla minno sees, Ja ella-
da mo süddames.

20. Kus ial lään ja ollen ma, Las' tedda olla
min

minnoga, Kui ollen murreſ, waemas, tööſ, Siis olgo temma abbimees.

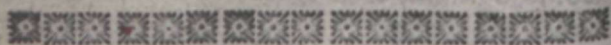
21. Siis ſago temmalt tundminne Ja õige moiſtus minnule, Et agga ſinno tahtmiſt teen, Ja ſind ükſpáinis armatſen.

22. Mind temma lãbbi walguſta, Et tõ-e woikſin armasta, Et ſedda ma ei õigeks te, Mis tõrower ülleſohune.

23. Muſt anna armsaks piddada So kaſiſt pühha ſanna ka, Et kurjaſt, õálaſt tagganen, Ja waggasid waid armatſen.

24. Te et ma keige melega Woin iggameeſt ka aidata, Head nou ka annan keikile, Ja ſeiſan kõrwas tru-iſte.

25. Et keikis mis teen ialge, So armuſt wotan woimusſe. Kes tarkuſt tahhab põlgada, Ei ſinna ſedda armasta.

Pühhaſt Riſti-Roggodusfeſt.

173.

Unſer Herrſcher, unſer König ic.

Wiſil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Jummal, wãgger wãllitſeja, Meie keige ülleſem hã, Sinna olled õanne-ſaatja, Mis ſa teed, on imme tõ, Wãgger, ſuur ning armolinne Olled ſa ning auu-
linne.

2. Piſt

2. Missut neid sel aial ommad, Kes sind teigest
süddamest Takkandwad, armastawad. Wäe-
timist ja nõdradest Sulle kitust walmistakse, Sin-
no wägge tunnistakse.

3. Jummal parraho! kül näme, Südda tah-
hab katkeda, Et ni mitto tuhhat tö-e Walges wot-
wad langeda, Holeta, oh innimenne! Olled sa,
eks olle imme?

4. Siiski, Issand! wallitseja, Tahhan armas-
tada sind, Ma tean, et sa armas Issa Wägga
armsaks pead mind, Tomma wäggewast so jure
Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mulle, teige rah-
wale, Se teeb teikis paikus imme, Keiges ilmas
laiale; Ma ning taewas hüüdwad peäle: Kitus
olgo Jummalale!

6. Issand, minno wallitseja, Kallis olled min-
nule, Sest ma tahhan lauldes anda Ennast sinno
holele, Wotta mo eest murret kanda, Mind so ti-
wa alla panna.

174.

Wär Gott nicht mit uns diese Zeit ic.

Wifil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

Kui Jummal meil ei olle's nüüd, Se wagga
suggu ütleb; Kui puduks temma murre
siit, Siis lotus pea lõppeb: Sest nõdrad, waesed
olleme, Meed kurjad siiski peälege Meid kiusa-
wad ja põlgwad.

2. Neil on suur wiha meie peäl, Kui Jum-
mal

mal neid ei kelaks, Ei jälgi ennam olleks teäl,
Kül surm meid pea nelaks; Meid nende wiha
upputaks, Kui messil allawa-utaks, Ei peäseks üks
li ärra.

3. Au olgo ikka Jummalal, Kes nende kurgust
peäsnud, Kui linnokenne taewa al On meie hing
neist peäsnud; Kõis katki, lahti olleme, Meid
Jummal aitko heldeste Se ma ja taewa Loja.

175.

Wo Gott der Herr nicht bey uns ic.

Wiss! Oh risti, rahwas! kannata ic.

Tli Jummal siin ei kaäna hoolt, Ei tulle appl
kõrgešt, Kui se ei olle meie poolt, Kui kurg-
jad lius'wad järešt, Kui Jummal neid ei pillata,
Ja nende nou ei ka-uta, Siis olleme keif hukkas.

2. Mis innimeste tarkus teeb, Ei woi meid põl-
letada, Kül Jummal sedda ammo nääb, Ja woi-
bid neid allandada; Ehk kurgaste nou piddawad, Ja
kurgjad asjad hakkawad, Siis wõttab Jummal
keelda.

3. Kül nemmad wägga mäsawad, Ning otsi-
wad meid neelda, Kül nemmad tappa tahhawad,
Ei lasse ennast keelda: Waat, nemmad kurgast
paukumad, Kui merre-laened kühhišwad, Oh Jä-
sand, wata sedda!

4. Meid woõra ussopiddajaks Needsammad
nimmetawad, Ja kiitwad ennast waggasiks, Kes
õigust õppetawad; So nimmi, Jummal, mis
on hä, Se peab katma nende tõ, Kül sinna är-
kad ülles.

5. Need

5. Need keif on pimmedusse al, Ja tahhawad meid neelda, Au olgo ikka Jummalal, Kes wot-
tab sedda keelda; Kõl Jummal nemmad pillatab,
Ja nende walled ka-utab, Ei sa need temma
wasto.

6. Oh Jssand! sinna rõmustad Reid, kellel
abbi waia, Sa tõeks teed, mis tõotad, Ei rum-
mal meel se moista, Se ütleb: Keif nüüd hukka
lääb, Kui Jummal ristil läbbi teeb Ueks, kes ar-
mo ootwad.

7. So käes on meie waenlased, Nääd nende
mõtted läbbi, Sull' nende nouud teadawad, Meist
fela patto häbbi; Ei rummal meel woi uskuda,
Et Jummal tahhab aidata Kõl omma abbi tun-
nil.

8. Sa, ma ning taewa teggia, Oh Jummal!
palwed kule, Ning meie süddant walgusta, So
riik nüüd tulgo meile, Et õiges armus ellame,
Ning uskus kindlad olleme, Ehk kurjad nurri-
sewad.

176.

Ein feste Burg ist unser Gott ic.

Siis tulles abbi Jummalast, Kes ikka wäg-
gew olnud, Ning peastab hädast wägge-
wast. Mis meie peale tulnud. Se kurri waenlane
Meid wihtab kurjaste, Ja tulles sõddima Nüüd
kawwalussega. Ei olle temma sarnast.

2. Keif meie nou on rühine, Ei moõdu meie
wäggi, Se woib meid aita õiete, Kes pattust lah-
ti teggi, Kes se on? küssid sa, Suur Jesus, fos-
tan

tan ma, Se Iſſand ſureſt wäeſt, Se Zummal/
felle käeſt Keiſ woimur meile tulleb.

3. Ehf olleſ ilm täis furratid, Kes tahhaſid
meid neelda, Ei karda meie ühtegit, Käl Zummal
wottab feelda; Ehf käl on hirmur meel Sel fur-
jal waimul teal, Ei ſiſki woimur ſa, Geſt omma
ſannaga Käl Jeſuſ tedda woidab.

4. Suur Zummal teeb, miſ töotab, Ja tah-
hab Waimo anda, Ehf furri ſelts käl ähwardab,
Ei joua waſtopanna; Ehf woetaſe nüüd Meil
ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggameſt, Ei ſa need
kaſſo ſeſt, Meil taewa riik peab jama.

177.

Waſtan unſ kommen an für Noth ic.

Wiſil: Oh riſti = rahwas! kannata ic.

S Is hädda woib meiſ ſündida, Käl ſa meid/
Iſſand, ſödad Se kauni taewa leiwaga,
Ning ello weega jodad: Käl ſinno Waim meid rö-
muſtab, Ning meie hinge jahhutab So rohke ar-
mo läbbi.

2. So pühha nimme auuſ ſa Käl öiget teed
meil näitad, Ei jätta häddas römota, Waid iſſ
meid ſa hoiad; Geſt olleme nüüd julged ſiin, Ehf
meil on kange ſurma piin, Et ſa meid tulnud aitma.

3. So ſanna armas oppia, Meid oppetab ning
nomib, Käl riſt meiſt aiab himmo ka, Et patto
furjuſlöppeb; Miſ müido hingel' kahjo teeb, Miſ
läbbi ihho hukka läab, Keiſ ſedda kelad ärra.

4. Laud on meiſ ſinnuſt ehhitud, Miſ meie iſ-
ka näme, So ſanna roaſt annetud, Miſ wai-
muſ

mus meie sõne; Kui tulleb kurrat kiusama, Siis
woib so sanna rõmusta Meid pühha Waimo
lääbi.

5. So arm so heldest süddamest Nüüd tul-
leb rohkest meie Siin ilmas ning ka iggawest,
Sa watad meie peäle, Et meie woime ussoga
Siis so au riki pärrida Kui sinno pärris rahwas.

6. Meid, armas Jesus, armwita, Sa woid
meid waggaks tehha, Et meie kindla ussoga So
Issa woime nähha, Kes sedda puab süddamest,
Gesamma pühha Waimo wäest Nüüd laulgo
rõõmsast: Amen.

178.

Es spricht der Unweisen Mund wol ic.

Wifil: Oh! risti, rahwas kannata ic.

Sed wallatumad kitlewad: Meil on se õige
Jummal, Ja siiski kurja teggewad, Meist
iggaüks on rummal, Ei kolba ial nende tõ, Ei
noua ükski, mis on hä, Sest Jummal põlgab
nemmad.

2. Suur Jummal watis üllewelt Keig' inni-
meste peäle, Ning temma tulli katsma seält, Kas
kegi omma mele Ning mõttega head ihaldaks,
Ja Jummalat siin armastaks, Ja teeks, mis tem-
ma lāsib.

3. Ei ükski õige tee peäl käind, Keif ollid nurja
läänud, Ja ollid lihha tahmist teind, Ning tühia
waewa näinud: Ei ükski head tõõd teinud teäl,
Ja siiski mõtlesid need weel, Et Jummal sedda
kidak.

4. Kui kaua need on rummalad, Kes tühjad
fombed kiitwad, Ja minno rahwast foormawad,
Ja kahjust kasso püüdwad; Neil polle usko süd-
dames, Ei holi palwest hädä sees, Waid taht-
wad ennast aita.

5. Sest kahhe wahhel nende meel, Sepärrast
nemmad kartwad, Kõl Jummal abbiks wagga-
del, Kes temma sanna kuulwad: Head nou need
kurjad põlgawad, Mis wagga ütleb, naerawad,
Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peäl Nüüd peab abbi
saatma? Kõl Jummal heidab armo weel, Ning
tulles wangid peästma; Ta Poia läbbi sedda teeb,
Sest iggaüks suurt rõõmu näab, Kes temma abbi
otab.

179.

Wie schön leuchtet der Morgenstern ic.

Nüüd palstab meile kauniste Se koido-täht ni
selgeste, Se Jesse wässfenne, Kes Lawi-
dast on sundinud, Ja kunningaks meil' finkitud
Ja peiuts, Jesukenne! Helde, Selge, Armoken-
ne, kaunistenne olled sinna, Sinnust ei woi jada
minna.

2. Sa olled, Jesand, üfsine Mo hinge rõõm
ning meelha, Kes mind on peästnud isse; Sa ol-
led minno rõmustus, Sest sinno armo-õppetus
On magguam kui mesi. Sõda, Joda, Hosian-
na, laewa Manna, minno hinge; Sinnult puu-
minna õnne.

3. Mo südda, Jesand, süta sa So kalli armo
tulle

tullega, Et minna armsaks pean Sind, minno kallist Jesukest, Ning armastan ka liggimest, Et minna uskus tean, Et sa Nenda Armastades, walmistades ommafs liikmeks, Teed mind taewa osalisseks.

4. Rõõm tulles mulle Jummalast, Kui sinno silmad ülleraalt Mo peäle heldest waatwad. Oh Jesus! minno õnnistus, So sanna ning so kannatus Mo süddant jahhutawad: Tulle Mulle Arrapeastjaks rõmustajaks, nõdder ollen; Tulle minna woõraks tullen.

5. Mind, Isand Jummal, iggarwest Sa oled teigest süddamest So Poegas armastanud; Poeg fihiast mind ni heldeste, Sa on se peig, ma prudi te, Ni wägga rõmustatud. Nenda, Nenda Murett kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning titus olgo sulle.

6. Oh! lõge kannelt, mangingad, Ning laulage teie laulajad, Head rõõms luggu peäle, Et minna omma Jesukest Nüüd armo-täiest süddamest Wõin tulletada mele. Laulgem, Tehkem Rõmustamist, auustamist kossiale, Surele au kunningale.

7. Nüüd wägga rõõmus ollen ma, Ning tahhan Jesust tännada, Kes on mo ainus warra, Se tahhab mind ka armsaste Siit üleswõtta taewasse, Ja peasta häddast ärra. Amen, Amen, Tulle taewast peasta waewast, Jesukenne, Sind ma otan armofenne.

Her, deine Treue ist so groß ic.

Wifil: Oh! risti rahwas, kannata ic.

S H Issand! suur on sinno arm, Se tulles
immes panna, Et olleme siin muld ning
põrm, Sa wottad murret kanda, Ehk furjus kes
tab allati, Meid siiski kaitset peäle; Ei tahha
hukka sata.

2. Pat wottab woimust furjaste, Sa nääd
keif tiggedussed, Mis tehhaſe siin pahhaste, Sa
tead keif willetsussed, Kul kasmataſe patto siind,
Ei olle rahho neile nüüd, Kes sinnust taggane
wad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige tee
peält lahkwad, Ning ommas ellus järgeste Se
laia tee peäl käiwad, Ning patto porris otswad
Suurt rõmo, ikka teggewad, Mis tahhab kurri
südda.

4. Keif loom sepärrast ehmatas, Ja õhlab lah
ti sada, Kul virki silmi ihhaldas, Et waewast pä
seks ärra, Mis täewast ial leitakse, Mis ma peäl
alles nähakse, Se nuttab sedda furjust.

5. So peäle siiski lodame, Et tahhad palwet
kuulda, Ning sinnult abbi otame, Oh Jummal!
wotta pööda, Kes julgest patto teggewad, Ning
õnsaks sada mõtlewad, Kui põrgo pole tõtwad.

6. Gul, Jummal, olgo halle meel, Sa olled
armastanud keif furjad, kes sind ilma peäl On
wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo sanna
sees,

sees, Et haßkats nende süddames, Kes kottwa
on kui kiuwi.

7. Sa, armas Jeesand, murretse, Et tundwad
sõggedadke, Et on so ikke kebjoke Ning magus
pattuste, Kes tundwad omma patto süüd, Ning
noudwad sinno heldust nüüd So Poia surma
parrast.

8. Keik, mis sa foggund ennesel, Meid wotta
õnnistada, Ning anna, mis neil pudub weel Meid
õige tele sata: So heldust, hoolt ning wägge ka
So lastel anna teada sa, Kes sinno armo oot-
wad.

9. Kõl omma peäle mõtlewad üks karsjane
ning issa, Sa ennam kui need mollemad, Ei sin-
na mõtle karsja; Sest sinno peäle lodame, Oh!
juhata meid armsaste, Kui sinna ial arwad.

10. Siin sinno wõtsud olleme, Sest rõmus
meie südda, Et armo palka heldeste Sa meile tah-
had anda; Meil on se lotus süddames, Et naine
sind so walguses, Kus tal meid wottab hoida.

181.

Es woll' uns Gott genädig seyn 2c.

S Jummal! tulle armoga, Ning omma õn-
ne anna, Meid taewa pole juhata, Et
moistame so sanna, Et sinno tõõd siin tunne
Ning woime waggad olla, Et Jeesus pagganatte-
le Woib arrapestjaks tulla, Et nemmad pattust
põõrwad.

2. Ma-ilm sind, Jummal, auustab, Ja fidab
sinno nzuu, Ning sures rõmus himmustab Siin
Pp 3 laulda

laulda sinno auu, Et olled lohtomoistia, Kes woi-
must pattult wöttab, So sanna hoiab, toidab ka
Keif rahwas, et se töttab Siin udes ellus fäia.

3. Keif rahwas, Jummal! tännago Sind ma
peäl head tööd tehhes, So sanna wäggi fastwago
So auuks meie nähhes. Oh Jesa! Poeg! meid
önnista, Sind süddamest keif kartwad, Oh püh-
ha Waim! meid rõmusta, Sind waggad auus-
tawad, Sest laulgem rõõmsast: Amen.

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein 2c.

S Jummal! wata heldeste, Sul olgo halle
südda, Kui pissut pühhaid leitakse, Meil
waestel on suur hädda; So kallist sanna naer-
takse, Ja tühja wallet ustadse, Se õige uis on
lõpnud.

2. Ei olle nende õppetust So pühhas kirjas
nähha, Need motwad järgest wallatust Ja uis
fäsko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja üs-
sigi ei kolba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppiad, Oh Jummal! lüfka
mahha, Need on kül fõrged hoopliad, Mis fäs-
sid, need ei tahha; Keif moimus on nüüd nende
fäes, Meid arwab targaks iggamees, Kes woib
neid õpetada?

4. Sest ütleb Jummal taewa seest: Ma tah-
han üllestousta, Mo lastel polle abbimeest, Meid
tahhan issi peasta; Ma kulen nende pastorealt
Mo sanna peab üllewelt Meil' ifka moimus jaat-
ma.

5. Kui seitsmel forral hõbbe, Fuld Eäda selgete
tulle

tulle läbbi, Ni usf kui tunneb risti tuld, Saab selgeks ka, et habbi Ei allati ja temmale, Kes risti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tah hab.

6. So sanna hoia puhtaste Meil, armas Jummal, ikka, Meid kaitse, Issand, heldeste, Et meie ei sa wigga, Need kurjad wägga siggivad Seäl, kus need walle õppiad Siin ma peäl paljo makswad.

183.

Zion flagt mit Angst und Schmerzen etc.

Sion kaebab sures hädas Nuttes ommal Jummalal, üteldes: ma ollen waewas Ning ka kange risti al. Sion, selle pärrandus, Kennel on keik wallitsus, On ni tühjaks, alwaks lainud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Emma abbi hädas sees, Se on mind nüüd kurwastanud Ning ei seisa minno eest. Oh! kas sa ni järgeste Mo peäl olled wihihane, Eks sa tahha armo heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna feigearmsam, Kostis Issand surest wäest, Nüüd sa olled feigekurbsam, Agga ota, minno käest Peab sulle tullesma Rahho, rõmo Waimoga, Zätta nüüd keik murret mahha, Wihihada sind ma ei tahha.

4. Emma kombel tahhan minna Zal sind ei unnusta, Minno mele pead sinna Zäma ilmalõp mätta; Ja kui peaks emma ka Emma last unnus-

tama, Siiski pead sa mo meles Ollema ning minno süles.

5. Ürra lasse nüüd sind petta Vahharetti riggedust, Kes ei moista muud kui tehha Hirno sulle, karmalust. Minno meles olled sa, Sinno nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest kanda, Sulle õnnistusje anda.

6. Sinno peäle ikka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Omma rõmoga ma pean ülles sind, so abbimees. Hädda egga willetsus, Sadan egga fiusatust Ei sa minnust lahjutada Sind, oh! wotta kannatada.

184.

Erhalt uns, Herr, bey deinem Wort ic.

SD sanna meile finnita, Oh Jummal! meid neist armwita, Kes tahtwad lüft' da üllewelt So Poia omma iärje peält.

2. Oh Jesus Kristus! näita sa Meil' omma wägge lõpmatta, Easf sinno rahwast ellada, Et temma siad woiks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmusta, üht meelt so rahwal' anna ka, Meid surma tunnil armwita, Ja ello sisse juhhata.

4. Keit luresjad nouud tühjaks te, Mis meie wasto peraks, Kõl nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattustpöõrmatta.

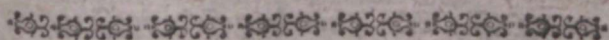
5. Siis peab moistima nende meel, Et sinna Jummal, ellad weel, Ja omma rahwast armwita, Kes sinno peäle lodawad.

185.

Verleih uns Frieden gnädiglich ꝛc.

Seil' anna rahho armoga, Oh Zummal!
 meie aial, Ses meie eest woib söddida,
 Ep olle ükski matal, Kui üksnes sinna Zummal.

2. Lass' meie ma Wallitsejal' Head wallitsust
 ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toi-
 dust sada, Sind, armas Zummal! Larta. Amen.

Tanno ning Ritusse Laulud.

186.

Was Lobes soll'n wir dir, o Vater, ꝛc.

Sis kitust woime, Issand! sulle anda?
 So tööd ei ükski woi käl imme's panna.

2. Sa olled meie õiget tähte teinud, Sest
 mele olleme so armo näinud.

3. Sa olled War'o merres upputanud, Ning
 ommal' rahwal' kõrbes leiba annud.

4. Sest meie woime sinna armo nähha, Et sin-
 na toidad hinge ning ka kehha.

5. Et piddid näitma meil' so imme kã-e, Sils
 olled rikkunud Hetiitri wã-e.

6. Ning olled armo-seadust meie annud, Oh
 õnnis! kes se hästi mele pannud.

7. Oh Issa! kindlaks saavad sinno sannad,
 Sa õigust, kobbut melle ilka annad.

8. Neil' wangel' sinna, Issand, appi tóttad
Ning sure auga sinna woimust wóttad.

9. So nimmi, se on kallis, pühha, hirmus,
Kes sedda fardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Au/ litus, tânno, Issa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seäl taewas tulgo.

187.

Du, meine Seele, singe ic.

Wifil: Ma püan teigest hingest ic.

Sing, head kaunid laulud Müüd laula
rõõmsaste Sell', kes keik asjad lonud, Kel
woimus järgeste: Ma tahhan, Issand, kita So
rohke armo teäl, Ning sulle tânno anda, Kunni
ma ellan weel.

2. Oh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb/
Ning ärge armastage, Mis wimaks hukka lääb;
Oh! ärge ennam lootke Siin sure wä-e peäl',
Neist abbi ärge ootke, Kui suits on nemmad täel.

3. Keik innimesed läh'wad Siit ilmast nöp-
peste, Sing lahkeb, ihhud sawad Siis mullaks,
põrmuks; Surm wottab tühiaks tehha, Mis
seati targaste, Siis iggamees woib nähha, Kui
sant on innime.

4. Oh! õnnis, kes siin watab Müüd üksnes
Jesu peäl', Kelk temma holeks annab, Saab kasso
siin ning seäl: Kes Jesust armastawad, Kes
surem warrandus, Need rõmo ello sawad, Ei jä-
neit karmastust.

5. Kes polle sõgge, rummal, Woib pea arma-
ta,

ta, Kui wäggero meie Jummal, Se näitroad lo-
mad ka: Ma, taewas, linnud, tähhed, Mis meie
silma ees, Keik weiksed, kallad, wähhed, Mis jões
ning merre sees.

6. Ei ühhelegi liga Se armas Jssand te, Kes
usklik on ning wagga, Head annab temmale, Ja
tõeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell li-
ga sünnib, sellel Kõl abbi walmistab.

7. Ja mitto kumbed teab Meid peasta surma
seest, Ja toidab, kaitseb, peastab Meid sure nälja
läest; Kes waesed on ning sandid, Meid sõdab il-
lusast, Kes ollid kaua wangid, Meid peastab sag-
gedast.

8. Kes rummalad siin ommad, Meid Jum-
mal walgustab, Kes nõdrad, rammotumad
Meid temma toetab; On selle sõbber ikka, Kes
tedda armastab, Ei sattu selle wigga, Kes tedda
himmustab.

9. Ja aitab waesed lapsed, Teeb head neil
woõrastel Ja kuleb lesse palwet, On mehhe asse-
mel; Kes agga wihtab tedda, Siis nuthleb fur-
jaste, Keik temma maad ning kedda Ja pillab
laiale.

10. Ma ollen wägga rummal Sind kita õiete;
Sa Kunningas ning Jummal, Ma õiesarnane;
Et siiski ma peal ollen Nüüd sinno lapsokse, Seft
minna kitust julgen Siin anda sinnule.

188.

Nun lob, mein' Seel, den HErrn zc.

Sünd hing, oh! rõõmsast kida Nüüd omma hel-
de Jummal, Mis head sull' wotnud näi-
ta,

ta, Mo südda ärra unnusta: So pattud andeks annab, So wigga parrandab, Sind ommas süles kannab, So hädda wähhendab, Sind heaga rohkest täidab, Ning ueks lomaks teeb, Kõl omma õigust näitab, Et hädda mahhajaab.

2. Et temma kōhhus pühha On, sedda meile tulutab, Et lõppeb temma wiikka, Se temma heldus tunnistab, Ning temma arm on rohke Ja halle temma meel, Meid äffitset ei nuhtle, Meid arraid aitab teäl; Kes tedda hästi kartwad, Neil' temma head teeb, Kui kaugel maast on taewad, Ni pat neist ärralaab.

3. Kui ommad lapsokessed üks õige isä armastab, Ka nenda innimesed Se helde Jummal kosutab; Meid temma tunneb ammo, Et põrm ning tühhine On meile ello rammo, Ning rohho sarnane; Kui tulest mahhakukkub üks leht ning õieke, Ni pea ärralahkub Siit ilmast innime.

4. So arm, oh Isä! taewast, Se festab üksnes kindlaste, Meid peastad sinna waewast, Kes sanna koolwad kowwaste, Kes hoidwad sinno seadust, Sa, Jummal! wallitsed, Sest, Inglid! andke kitust Sell', kes suurt immet teeb, Ja auustage tedda, Ja auuks tenige, Mo hing ka peab sedda Keik kiltma järgeste.

5. Au, kitus Isä! õigo, Sull' Poial', pühhal' Waimul' ka, Keik meile kassuks tulgo, Mis sinna wotnud tõota; Et meile sinnust abbi Siin julgust lodame, Ei meile tulle häbbi, Kui armo otame; Meil' südda, meel ning mõtte Sind noudko kindlaste, Amen! kõi same kätte, Mis ial pallume.

189.

Nun dancket all' und bringet Ehr ic.

Wifil: Nüüd Jummalale auustust ic.

Nüüd kiitko teigest süddamest Keif innimeste
heäl Sind, kedda taewas iggawest Ka kiit-
wad Inglid seäl, Ka kiitwad Inglid seäl.

2. Oh! laulgem selle, kes keif naab, Sell' su-
rel' Jummalal', Kes suri asjo ikka teeb Ja immed
taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihhust järgeste Meid üllespidda-
nud, Ja, kui ei woinud ülsige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma kül on wihhastud, Woib siiski
armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb head, ei
nuhtle ka, Teeb head ei nuhtle ka.

5. Ta rõmustago heldeste Meelt, mõtted, süd-
dant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meid woib
kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ta andko rahho ellada, Siin ma peäl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmatta Keif meie kätte tõ,
Keif meie kätte tõ.

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil' ossaks ig-
gawest, Keif waero ja murre, rist ja piin, Se tag-
ganego meist, Se tagganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame, Ta meie ainus õn,
Kui ellust ärralahkume, Meil temmast ossa on,
Meil temmast ossa on.

9. Kui meie südda lõhki läab, Meid panne
hingama, Et meie film seäl Jesust naab, Kui
lähme maggama, Kui lähme maggama.

Jehova! dein Regieren macht zc.

S Jummal! suur on sinno tõ, Et meie un-
nustame, Mis muido sureks petakse, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
paljo üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad,
Kes ma peäl wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna, wäggero
Jummal! Kes ial on so farnane, Ehk paljo maad
on temmal; Keif surrelikkud ilma sees, Need lum-
mardawad sinno ees, Keif suremad on orjad, Ni
kaua kui sa tahhad.

3. Kui laugel so wald ullatab, Ep olle ükski
moõtnud, Mis so film ial selletab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem hārra ilma peäl On su-
rem wõllalinne teäl, Keif nored ning keif wannad
Gult omma toidust sawad.

4. Sa moistad kōhhut õiete, Kui tahhad õi-
gust nātra, Sa Jssand nuhtled kangeste, Ka tah-
had armio heita, Keif peab lorda minnema, Kui
tahhad kätte tassuda, Ehk sinna kangest nuhtled
Ehk armolinne olled.

5. Keif sinno tõ lāāb eddasi, Ei ühtegi sa nurja,
So nou ei lāhhā tagaasi, Sa ei moi rehha kurja.
Sa hoiad, kaitseid heldeste, Keif toidad, sead tar-
gaste, Keif, mis sa teed, on õige, Se olgo suur
ehk weike.

6. Sind, Jummal! Eidan jārgeste, Et moistad,
mis on õigus, Onnis, kes tunneb tõeste, Mis on
so lapsē kōhhus. So alwem orri ollen ma, Mo
peäle,

peäle, Jesand hallasta, Mind wotta oppetada,
Et woin sind kummardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wotta,
armolenne! So armo holeks hädda sees; Ehk ol-
len maolenne Käl sinno wasto armata, So sara-
nane ma polle ka, Sa siiski armo heidad, Mull'
waesel' heldust näitad.

8. Ma olen waene pattune, Mull' tulles karta
hirmo, Ma siiski kidan rõõmsaste So õigust ning
so armo; Sa pakkud armo minnule, Ma julgen
tulla sinnule! Mind wotta waggaks tehha, Siis
lõppeb sinno wihha.

9. Mo armas õnn. steggia Käl pallub mo eest
ikka, Se peäle julge olen ma, Et parrandab mo
wigga. So Poia parrast kinkid sa So armo
mull', so riki ka, Mis sinna, Jesand, sead Neil',
kedda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, mis on mul / Ei sinna
sedda põlga, Mo südda olgo anniks full', Ehk en-
nesest ei kõlba; Käl so Poeg sedda ehhitab, Ning
usso läbbi parrandab. On temma hoon' mo süd-
da, Siis sa ei põlga sedda.

11. Weel hoia, faitse, murretse, Weel ikka ar-
mo heida, So ikke al mull' järgeste So rahho, rõ-
mo näita, So allam olen rõmoga, Mo wend on
Jesuss lõpmatta, Sest saan ma auulisets So rigi
õsallisets.

191.

Nun dancket, alle, Gott ic.

Wifil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

§ H! wõikem Jummalat Suust, süddamest
nüüd

nüüd fita, Kes suri asjo teeb, Ja temmale au näi-
ta, Kes emma ihhust ja Meil' teinud paljo hääd/
Ja praego hoidwad weel Meid temma arms käd.

2. Se armas Jummal nüüd ka wotko mur-
ret kanda, Meil' rõõmsa süddame Ja kallist rahho-
anda, Ja piddago meid ka Siin üles armsaste,
Ja wotko hädast teäl Meid peasta heldeste.

3. Au olgo Issale, Sell' sure Jummalale, Ja
temma Poiale Sell' auu funningale, Sell' püh-
hal' Waimul' ka, Kolm ainul' algmisest, Kes ol-
li, uüüdkä on, Ja jääb ka iggawest.

192.

Her Gott, dich loben wir ic.

Sind, Jummal! kidade,
Sind, Issand! tanname.

Sind, Jummal Issa iggawest,
Keif ma-ilm kidad süddamest:

Sind taewa wäagi auustab,
Et sinno nimmi kitust saab.

Sind kirtwad, Issand, Kerubim,
Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Jummal!

Pühha on meie Jummal!

Pühha on meie Jummal!

Se Issand Sebaot.

So wäagi sure auuga

Käib üle taewa, üle Ma.

Kaksteistkümmend Apostolit

Ja keif need pühhad Prohwetid,

Need

Need kallid Martrid lõpmatta
Sind kiitvad sure heäleaga.

Keik sinno risti-rahwa keel,

Se fidab sind siin ilma peäl.

Sind, Jummal Jessa, surest wäest,

Ra Doega meie abbimeest,

Sind, pühha Waim, kes rõmustad,

Keik auustades fidawad.

Oh! Jesus Kristus taewa seest,

Sa Jesast sündind iggawest,

Ei põlnud neitsi ihho sa,

Kui tahtsid ilma lunnasta.

Sa olled surma riiklunud,

Keik uskjad taewa foggonud;

Sa istud Jessa kõrgel kael,

Keik au on sinnul üllewel.

Sa moistad õiget kolhut seäl

Ni ellawa kui surno peäl.

So sullasid meid armwita,

Et lunnas and meid wõrrega,

Eas taewas sada rõmo mead

Keik, kes so sisse ussuwad.

So rahwast, Jesus! armwita,

So parrandusi ka õnnista,

Oh! hoia sedda armoga,

Ning taewa sisse üllendä.

Sind, Jummal, meie fidame,

Sind iggapäwa tänname.

Oh! hoia, Jessand abbimees,

Meid kurja ning ka patto eest,

Oh! wotta, Jcsand, hallasta,
 Ja feiges häddas armwita,
 Oh Jcsand! aita heldeste,
 Et sinno peäle lodame,
 Keif meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jätta abbita,
 AMEN.

193.

Lobe den Herren, den mächtigen ic.

SS Otta nüüd Jcsandat, wäggewat funningast
 fita, Oh! minno hingefe, ärra nüüd aega
 teys wita. Oh! minno meel, Alia fül laulusid
 peäl! Au Zummalale ka näita! Au Zummalale
 ka näita!

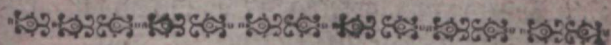
2. Kida nüüd Jcsandat, kes on keif targaste
 seädnud, Kes sure hõlega wäggewast ikka sind
 saatnud, Sind hoiab ka, Nenda kui himmustad
 sa; Eks olle sedda sa tunnud? Eks olle sedda sa
 tunnud?

3. Kida nüüd Jcsandat, kes sind on kauniste
 lonud, Kes sulle terwist on annud, sind armoga
 jootnud: Kui hädda fül Olli, siis Zummal on
 sull' Abbi ka rohkeste lonud, Abbi ka rohkeste to-
 nud.

4. Kida nüüd Jcsandat, kes sulle siggidust an-
 nud, Kes selgest armust sind Zummala lapses on
 pannud: Mõtle se peäl, Kes feige wäggewam
 teäl, Kes kui üks isä sind kannud, Kes kui üks
 isä sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd Issandat, Kida hing Jummal
nimme! Mis ial ligub, se kiitko, sest temma teeb
imme! So walgus ta; Se ärra unnusta sa,
Sest ütle kites nüüd Amen, Sest ütle kites nüüd
Amen.

Surmast ning Üllestous- misfest.

194.

Weil nichts gemeiners ist, als sterben ic.

Wifil: Bes Jummalat ni lassib tehhar.

Si winne tund siin keltil' tulleb, Siis
tulleb kord ka minnule; Mis mund se
peäle tarwis lähhab, Kui walmistama
aegfaste, Kui enne surma sureakse, Siis
surmas ma ei surrege.

2. Üht õnsa surma tunni sada, Ei se ep olle
meie tõ, Et woiksin ennast walmistada, Siis
tahhan tehha targaste: Ma nouan talka sedda
meest, Kes annab õnnist tunnifest.

3. Se on mo armas Jesus issi, Kes omma el-
lo minno eest On ärra-annud, innimesi Keik lun-
nastanud surma käest, Kes omma werre, surmaga
Mull' annab õnsast lahkuda.

4. Oh helde Jesus! wotta ikka Mind kehwa
meles

meleſe piddada, Ja minno jure, patto wigga Oh!
wotta hopiſe lõppeta, Ei hãddas ma muud mõt-
lege Kui ſinno peãle ükſine.

5. Mull' anna aegſaſt pattuſt põõrda, Ja ſur-
retada pattud ka, Ja uſkuſ ſinno pãrralt jãda;
Oh! õppeta mind ſurrema, Et igga ſilma pilkmiſ-
ſel Ma ſurma peãle mõtlen teal.

6. So kãtte, armas Jeſand! minna Mõud
annan omma hingekẽſt, Se ommaſe holeſe wot-
ta ſinna, Ja pãrri ſedda iggawẽſt; Oh Jeſus!
wotta armſaſte Mo waimo ülleſ taewãſſe.

7. So arm mind hãſti walmiſtago, Mi kui
ſo mele pãrraſt on, Mo uſko rohkeſt kaſwatago,
Mo walguſ, Kiſp ja minno kroon: Keiſ pattud,
kurjad waimud ka Mõud ka-uta ſo wãega.

8. So hawad olgo minno warri; Mind koſ-
ſuta ſo ſannaga, Mind wiimſelt ſago ſinno werri
Ja Jeſa helduſ aitama, Et wiikſin õnſaſt lahku-
da, So kũljeſ rahhul hingada.

9. Ehk ſiſ mind Jummal õrrawõttaſ, Kui
temma tahhab igganeſ, Mil tunnil moga õrraõt-
taſ, Ei larda ſurma eeladeſ; Ea arm ja Jeſu
werri ka Mind ſatab hãſti ſurrema.

195.

Alſenthalbẽn, wo ich gehe ic.

Wiſſil: Südda, miſ ſa murreteſed? ic.

T Eitſiſ pailuſ, kuſ ma ſeiſan, Kõnnin, iſtun
ellik maggan, Jhaldan ma Jeſuſ, ſind,
Keſ ſa olled, Keſ ſa olled peãſnud mind.

2. Pal.

2. Paljo waewa ollen näinud, Ilm on tülli mulle teinud, Kui nüüd, Jummal! käsib sa, Tahhan ilmast, Tahhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Jggawest seäl rõmus ollen: Siis wast õnnis ollen ma Beige Ingli, Beige Ingli seltsiga.

4. Süddamest pean rõõmsaks sama, Kui mind Kristus uendada Wottab ning wiib taewasse Ellama, Ellama seäl sureste.

5. Jesust kidad su ning südda, Taewas auustades tedda, Seäl ma laulan lõpmatta Pühha Ingli, Pühha Ingli seltsiga.

6. Üllem ello on mul taewas, Seäl ma volle patto waewas, Oh! kui õnnis ollen ma Beige Ingli, Beige Ingli seltsiga!

196.

Mitten wir im Leben finden.

Eskel selle ello sees üks surm on meil ilka, Oh! kes siis on abimees, Kui on hirmus wigga? Sa issand otse üks. Meie hirmus ekstus, Sest on meile kurwastus. Pühha Issand Jummal! Pühha wäggero Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Ärra anna sada Surma hädas hukka meid. Kõrieleison!

2. Kesket surma hirmaste Põrgo haud meid kiusab: Kes meid sest teeb wallale? Kes sest hirmust peastab? Sa issand aino üks. Sinna armust hallastad, Kui on raske meie pat. Pühha Issand Jummal! Pühha wäggero Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!

Ärra põrgo wallo Lialt hirmutago meid. Kõrie-
leison !

3. Keſket põrgo hauda ka Meie pat meid wae-
wab ; Kus ſiispeab minnema ? (Keſ ſeſt waewast
aitab ?) So jure, Jſſand, üſſi. So werd rohkeſt
wallati, Meie ſüüd ka makſeti. Pühha Jſſand
Jummal ! Pühha wäggero Jummal ! Pühha hel-
de õnniſteggia ! Jggawenne Jummal ! Ärra an-
na ial Uſko ärralõppeda ! Kõrieleison !

197.

Wenn mein Stündlein vorhanden iſt ꝛ.

Wiſil: Oh Jeſus ! ülleſt abbimees ꝛ.

Tui ſurma tund on uſſe ees, Mind lāſſib il-
maſt jouda, Siis olle, Jeſus ! abbimees,
Mo hinge wotta nouda: Kui minno hing on ke-
le peäl, Siis lootko ſinno peäle meel, Ja andko lei-
ſo holeks.

2. Mo pattud omma loormaga Muſſ' terwad
lange hādda, Ei neid woi ülleſarwata, Ei kar-
da ſiis ſedda, Seſt ſinno ſurma māllestus On,
Jeſus, minno finnitus, Se minno hinge peās-
tab.

3. Ma ollen, kui ma uſkus tean, So ihho, lu-
ning lihha, So lūlge minna jārgest jāān, Ei kar-
da ſurma wihha. Kui ſurren, ſulle ſurren ma, Sa
olled rõmo ello ka Muſſ' ſurma lābbi ſaatnud.

4. Et ſurnuſt ülleſtousnud ſa, Ning ſurma
tühjaſ teinud, Ei hauaſſe woi jāda ma, Seſt
taewa olled lāinud: Kus olled ſa, ſeäl pean ka
So

So jures ikka ellama, Sest ma siit lahkun rõõmsast.

5. Müüd tahhan julgest rõmoga So jure, Jesus! minna; Ei ükski mind woi ärrata Kui, armas Jesus, sinna. Sest maggan haudas rahhoga, Sa ükski woid mind ärrata Ning taewa sisse sata.

198.

Hertzlich lieb hab' ich dich, o Herr.

SA armastan, oh Jummal! sind, Et ärra jät. ta mahha mind, Mo peäle armo heida. Mind keik ma-ilm, ei rõmusta, Ei holi taewast minna ka, Kui agga sind woin leida. Ehk minno südda lõhkeb tül, Sa olled süiski abbiks mull, Mo õn ja hinge kinnitus, So werri on mo lunastus. Oh Jesuke! Mo abbimees! Mo abbimees! Mind peasta ärra hääbi seest.

2. So ande, Jssand! on se ka, Mis ial ma woin nimmeta, Keik ollen sinnust saud. Oh! anna armo tenida Sind, liggimest ja ennast ka Sega, mis olled annud; Ja kela walle õppetust, Ning kurratide kawwalust, Mo hädäda sees mind rõmusta, Et woin heal meel kannata. Oh Jesuke! Mo Jummal sa! Mo Jummal sa! Mind surma hädädas rõmusta.

3. Ma pallun, Jssand! süddamest, Oh! lasse omma Inglise! Mo hinge taewa kanda, Ja wõtta minno ihhule, Kui ma-etalse hauasse, Head hingamist ka anda. Mind wiimisel päwal ärrata, Siis tullen ma sind näggema, Oh Jummal!

ſure auu ſees, Sind kiitma ſinno järje ees. Oh
Jesule! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tah-
han ikka kita ſind.

199.

Herzlich thut mich verlangen 2c.

Wiſil: Aus pean waſtowõtma 2c.

SA püan ſeigeſt hingeſt üht õnniſt oſa nüüd,
Et tulleb hädä kangeſt, Geſt nouan ärra
ſiit: Mo luſt on ärramiinna/ Oh Jeſus! wõtta
mind Geſt kurejaſt ilmaſt ſiinna, Kuſ Inglid kiit-
wad ſind.

2. Sa olled lahti oſtnud Mind pattuſt, põr-
go wäeſt, So werri on mind peäſtnud Keik min-
no waenlaſeſt: Se peäle minna lodan, Ei karda
minna teps, Ma ſinnult armo otan, Geſt ollen
õnnis laps.

3. Ehk magguſ kũl on ello, Surm wägga
wiſha muu', Et temmaſt tulleb wallo, Ning
teeb muu' haiget kũl: Mo hing ſiit ſiiski tõttab/
Geſt ſurma muu' kaſſuſs jääb, Et Jeſus hinge
wõttab, Kuſ temma rõmo näab.

4. Ehk mädäneb ſe ihho Siin muſſa põrmo
ſees, Kũl Jeſus ſelgeſs tehha Woib ſedä ärrates;
Siis temma peab paſtma Kui päilik ſelgeſte,
Ning Jummalä ees ſeiſma Seäl taewas rõom-
faſte.

5. Ehk ilm mind kaſſiſs jäda Weel ſeie ellama,
Mis ial temmal teäda, Muu' paſſuſs anda ka/
Suurt au ja riikluſt, rahha, Ei holi minna ſeſt,
Geſt ſe jääb minnuſt mahha, Ei keſta iggaweſt.

6. Ehk

6. Ehk lahkuma küls pean Ma ommaist sõbrust
siit, Et kurwaks sarwad tean, Mul rõõm on siis-
ki nüüd, Et teine teist ka same Seäl rõmus näg-
gema, Ning lahkumatta jame Siis taewas ellas-
ma.

7. Ehk waesed minnust jäwad Mo lapsõksed
kül, Ja nende willetsused Siin tewad waewa-
mull: Ma surren siiski meel, Reid annan Jum-
malal, Se hoidko issa kombel Reid omma war-
jo al.

8. Mis murretsete teie, Mo lapsõksed, siis?
Eks Jummal ja weel seie? Kel on se issa wiis,
Et temma toidust annab Neil waeste lastele,
Ja tele eest hoolt kannab, Kui tedda kardate.

9. Reid õnnistago Jummal, Mo armõksed,
nüüd, Ma annan teid teie temmal, Kes kannud
teie süüd: Kül same koflotulla Seäl taewas ülle-
wel, Kus meil woib ikka olla üks hea ning rõmus
meel.

10. Nüüd pallun minna: anna Mull õnnist-
tunnist, Mo Jesus! taewa kanna Mo waese
hingest, Ja anna sedda ello, Mis olled saatnud
sa So raske surma wallo Ning werre higgiga.

11. Oh! wotta finnitada Mind, armas Jesu-
se! Oh wotta kaswatada Mo usko heldeste,
Et minna woitlen kindlast, Siis sinnust õppetud
Woin minna laulda rõõmsast: Nüüd teie on
lõppetud.

Christus der ist mein Leben ic.

Waillo Kristus isse, Mo kasso surrema,
D. q. 5. Cell.

Seel' annan hingekesse, Siis õnsast lahkun ma.

2. Suur himmo on mul minna Siit ilmast
rõmoga So jure, Kristus! siina So riki pärrima.

3. Ma ollen woimust sanud Mo hädäda, wae
wa sees, Et mind on leppitanud Mo Jesus, abbi-
mees.

4. Kui tahtwad finni minna Mo silmad, kõr-
wad, keel; Siis, Jesus, kule sinna, Kui minna õh-
tan weel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kustu-
wad, Siis wotta mind so kätte, Kui sinna töö-
tad.

6. Kui, Jssand! tahhad sedda, Et pean lah-
kuma, Siis lõppeta keik hädäda, Kui lähhan sur-
rema.

7. Lass' mind so kolge jädä Kui usklik lapsoke,
Mo ello nenda seäda, Et saan siit taewasse.

8. Kus allati woin kita Sind Kristust Jssa-
ga, Ja pühhal' Waimul' näita Suurt au seäl
lõpmatta.

201.

Her Jesu Christ, wahr'r Mensch ic.

S Jesus, Jummal lihha sees, Mo iggawen-
ne abbimees, Sa surrid mo eest risti päel,
Sest olli Jssal helde meel.

2. So surma ja so werre wäest Mull' tulgo
armo sinno kääst, Siis kui ma hakkan nõrguma,
Ja woitlen kange surmaga.

3. Kui ennam film ei selleta, Kui kõrwad teys
ei

ei kule ka, Kui hakkab fangeks minnema Mo keel,
ja südda lõhkema.

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita jään
ilma peal, Siis tulle appi, Jeesus! Mull' wiim-
sel otsal heldeste.

5. Mo ello waewa wähhenda, Mo surma
wallo lühhenda; Keif kurdad waimud hirmuta,
Mo jure ja so waimoga.

6. So holeks annan hingekest, Kui temma
lahkub ihho seest, Se ihho olgo mulla sees Siin,
kunni wiimne pääw on käes.

7. Siis ärrata mind haura seest, Ja wasta
kohtus minno eest, Mo pattud ärra mälleta,
Mull', rõmo armust anna ka,

8. Kui ommas sannas kulutad, Ja wandes
mulle rõotad: Ma ütlen tõ-est sulle se, Kes sanna
kuleb kowwaste,

9. Se peaseb minno kohto seest, Ei nä ka sur-
ma iggawest; Ehk surreb innimeste ees, Se siiski
ellab taewa sees.

10. Seest minna tahhan kangest wäest Siis
tedda kista surma käest, Ja wõtta taewa ellama,
Siis peab temma minnoga

11. Seäl järgest rõmus ollema; Meid Jeesus
siina awwita, Keif pattud rikku armoga, Ja aita
rõmo odata.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis Jeesand, us-
ko finnita So sanna kuulda kindlaste, Et woime
surra õnsaste.

Nun laßt uns den Leib begraben.

Nüüd ſurno fehha mattame, Ja uſſume keiſ
findlaſte, Et wiimſel päwal rômoga Ta
jälle touſeb ellama.

2. Muld temma on, ja mullaſs ſaab, Seſt
Zummal jälle ärratab, Kui ſurnud ning ka ella
wad Keiſ ſohto ette tullewad.

3. Hing ellab ilka Zummalas, Kes temma peä
le hallaſtas, Ja wottis Poia werrega Siin ted
Da pattuſt pubhaſta.

4. Keiſ temma murre, waero ning piin On
õnſa oſa ſanud ſiin; Ta kändis risti ilma peäl,
On ſurnud, ellab ſiiſki weel.

5. Hing ellab ilma waerwata, Se fehha mag
gab rahhoga, Ei karda ennam wiſſetſuſt, Saab
wiimſel päwal rômustuſt.

6. Siin oli temma risti al, Seäl ellab ta
nüüd Zummalal, Nüüd lõpnud ärra temma
waero, Ja temma paistaſt kui ſe pääro.

7. Nüüd jätkem tedda maggama, Ja lākki
ſoio rahhoga, Meid, armas Jeſus! walmiſta,
Seſt ſurm meil' tulleb nenda ka.

8. Meid, helde Jeſus, armwita Seſt kurratiſt
ning pattuſt ka, Meid peäſtid omma werrega:
Nu olgo ſulle lõpmatta!

Herr Jeſu Chriſt, ich weiß gar wohl ic.

Wiſſ: Oh Jeſus! illem abbimees ic.

S Jeſus! minna tean kü, Et ſurm mind är
ranou

tanouab, Mil wiisit agga tulleb mul' Ning mil-
lal temma jouab, Ei tea Ma peäl üksige, Sa mois-
tad sedda üksine, Sa tead mo wimist otša.

2. Et sinnust mul, kui tead sa, So pühha
Waimo läbbi Suur rõõm on, sest nüüd pallun
ma, Et põra minnust hääbi; Ma ussun tõest, et
pesnud sa Mind pattust sinno werrega, Ning
mul' so riki saatnud.

3. Ma pallun sind, oh Jesuke! Te targa's
minno mele, Ei sedda ussun kindlaste, Kui hädä
tulleb peäle; Et sinnult abbi otan ma, Kui hing
siit wottab lahkuda Sest ihhust taewa pole.

4. Kui on so mele pärrast ka, Mind lasse hää-
li minna Hea mele ning hea mõttega Siit ilmast
taewa siina, Et minna uskus rõõmsaste Ja min-
no wõdis õnsaste Woin filmad finniyanna.

5. Waid kui sa kusti wälja peäl, Ehk maia, kus
on södda Ning katko többi, nälja heäl Ja wee
ning tulle hädä, Mind armust tahhad wotta siit,
Siis ärra arma wannad süüd, Mis ellus enne
tehtud.

6. Ja kui ma wottan nõdrussesi Siis ennast
kurjast näita, Ehk rägln tühja nõdrast peäst, Siis
wotta armo heita; Sest sedda teen ma teadmatta,
Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraks läi-
nud.

7. Oh! anna surma wallo sees Mul kaunid
kõrbed, olla, Et minno hing ka rõõmo täis Woiks
sinno jure tulla, Ja et woiks südda wasseta So
armo läbbi lõhkeda, Kui künalt kustutakse.

8. Ma ommeti ei tahha sind, Mo Jsand! õp-
peta-

petada, Mis surma sinna panned mind, Mil tah,
had lõppetada; Waid ussun, et sa tõeste, Oh
Jesús! mind müid taewasse, Kus poles ial surren.

9. Sest minna hea melega Müüd annan en-
nast sulle, Et surm mull' tulleb kassoga, Ning sa
tood ello mulle: Kõl minno ihho häddata Sel
wiimsel päwal auuga Sest surma unnest tõuseb.

204.

Auf meinen lieben Gott 2c.

Summal! sinno peäl Ma ollen julge teäl,
Sa woid mind arowitada, Mo waewa wä-
hendada, Kõl lõppeb minno hädda, Kui tahhad
keelda sedda.

2. Ehk waewawad mind müüd Mo rasked pat-
to müüd, Ma tahhan Jesús! lota, Ning sinnult
armo ota; So holeks ennast annan, Ehk surren
ma, ehk ellan.

3. Ehk surm mind surretab, Surm mulle kas-
saks saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge
kallim illo, Se ifka murret kannab, Ning surmas
ello annab.

4. Oh Isand Jesule! Meid peässid heldeste,
Sind risti fulge podi, Se läbbi õnne todi; Sa
lõppetad keif waewa, Keif waggad satad taewa.

5. Müüd Amen otse tõest Ma ütlen süddamest,
Meid lasse armust süna So jure taewa miina,
Et meie woime järgest So nimme kita kõrgest.

205.

Ach! wie elend ist unser Zeit ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

SH! mitto waewa ilma sees Käib meie ello peä-
le, Se peab katsma iggamees, Ja tulleta-
ma mele, Et feigeparram ello teäl On willetsus ja
waewa heäl, üks häddalinne assi.

2. Adama pat ja rasked süüd, Need tewad mei-
le hädda, Oh Jummal! anna meile nüüd, Et
woime moista sedda, Et olleme feik jölledad, Ja
hädda sees ka söggedad, Se on üks waene lug-
gu.

3. Mo Jummal, sinnult üllewelt Mo süü-
da abbi otad, Oh! kule omma rahwa heält, Mis
sinno peäle lodad; Meid aita sinno Waimoga,
Meil' onsa otša walmista So Poia parrast, A-
men.

206.

Komm, sterblicher, betrachte mich ic.

Wisil: Oh! risti rahwas, kannata ic.

SH surreli! mind mälleta, Mis olled, ollin
minna. Mis olled sa, ma ollin ka, Mis
ollen, käl saad sinna: Ma lāksin eel, sa tulled
ka, Siis ärra olle uskmatta, Surm tulleb tö-est
sulle.

2. Oh! walmista ja surre teäl Sell' ilma him-
mul' ärra, Ja mötle ikka surma peäl, Gest tem-
ma tulleb pea; Nüüd tanna sai ford minnule, Ehk
home tulleb sinnule, Kes teab ehk tanna õhto.

3. Siis

3. Siis ärra wõtta mõttelda: Ma ollen noor, kúl aega! Surm tahhab keiki korrista, Ei karda noort, ei wanna, Kúl pea jouab wiinne aeg, Kes korristab sind ning ka keik. Se peäle ilka mõtte!

4. Kúl kurri on, et monni mees Keik sedda alwaks panneb, Ja omma õnnistusse eest Mi pissut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda, Mis iggapäaw naab silmaga, Et woib ka norell surra.

5. Sa naerad surma, olled tuht, Ta eesti end arrapeidad, Et mõtle, et sa iggapuhk, Kui hingad hinge heidad; Sa arwad haua kaugele, Kui on üks sammo hauale, Ja surma pones kaännad.

6. Mul on hea terwis, ütled sa, Woin hästi süa, jua, Kes teab ehk firsto-teggia On te peäl firsto tua. Surm annab kätte peefrefest, Surm leikab leiba pallotest; Et walmista siis surra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lummi, leht, mee-wahha, Kui warri, hein ja kuinud roht, Mis nidetakse mahha. Kúl foggematta tulleb aeg, Et Jummalagga jättad keik. Jo lüks! siis rahwas ütleb.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnsaste woib surra, Kúl surm sind sinno teadmatta Woib äkki arramurda. Oh mõtle! mõtle! peage, üks ainus silma pilkminne Wiib iggawest sind ärra.

9. Ehk sinna olled walmistand Ehk wahhest ollematta, Mi kui surm teisi lammatand, Mi on sul peasematta; Mi kulda sinna surred teäl, Mi sinna roused jälle seäl, Se olgo järgest meies.

10. Oh! ärra wõtta mõttelda, Ei pollege meel häd

hädada! Kui haigeks saan, siis pöran ma, Kui Jummal tuleb sedda. Ehk pead ilma többeta Siit ilmast ärraminne; Kes siis sind waest woib aita?

11. Kes patto teed kaib rõmoga Ja lodab armu peäle, Seäl nuhheldakse armota, Ei peäse nõr-

gust alla: Siis enne surma kurre süü, Et süü ei tulle pöragi sin, Kui Jummal kohut mõistab.

12. Oh jumma wastu walmista! Ja mõtle: kui nüüd peaks Et armas Jummal sullema Sel tun- nit sulle mõraks; Kas saaksid õnsast surema? Ja wotta Jeesus palluda, Siis surm sull' elluks tulleb.

13. Kui Jummal sure anuga Sel wõimel pä- wal tulleb, Siis sead ja tawas ellada, Gest surm siis ärralõppeb. Oh inimene walmis- ta! Et surm wõiks häda ka-uta, Ja wõimse peä- le mõtle.

207

Ach! lieben Christen, seyd geröstet.

Oh! Kristi rahwas, kanna, Mis kardab sinu häda? Ehk Jummal wottab hirmuta, Oh tunnistagem sedda! Et nuhtlus on meil bige nüüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes woib tül sedda teelda?

Go holest ennast annime, Oh! armas Jeesus, Et jurestabi istime. Muud app ei ole meil; Gest meie waene ells teäl Ei ole muud, kui mure heäl. Seäl edetakse rõm.

3. Siis imma satab mitu kesi, Kui langes mul- lo sisse, Kui mulo satab lattuud innimest, Siis satab

satab Jeesus isse Gese pormust tedda auusse Ja ig-
garwesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma pärrast ehmatad, Ehk olgo noor
ehk wanna? Se surm leif rahwast surretab, Se
on üks tõe sanna. Oh! wägga õnnis on se mees,
Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, surreb õn-
fast.

5. So hinge ning so ihho eest Kõl Jummal
hole kannab, Kõl temma peastab hädä seest,
Ning Inglid hoidjaks annab, Kõl temma armo-
tiwaga Sind wottab kofkforjada Kui kannä
ommad poiad.

6. Ehk walwame ehk maggame, Siis Joesand
murret kannab, Kristusse pärrast olleme, Kes
meile woimust annab. Surm meile sai Adama
käest, Meid Kristus peastab hädä seest, Gese
Joesandat nüüd kiitkem.

208.

Ich hab' mein Sach GOTT heimgestellt &c.

SD holeks annan ennast ma, Oh Jummal!
ihho hingega, Kui pean weel siin ellama,
Heaks arwan ka, Et sünnib must, mis tahhad sa.

2. Mo ello aeg Jummalä wäes, Mo surma
tund ka temma käes, Mo juukses, Jummal, loed
sa, So tahtmatta Ei ainust neist woi kadduda.

3. Siin ilmas on rist, hädä, waew, Mo ello
on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame On
ürrike, Kes tart on, wõitleb kowwaste.

4. üks muld ning põrm on innime, Ea tulleb
em.

emmast allaste; Ei warrandust to ilmale, Ei ühte-
ge Wi ennesega hauasse.

5. Ei aita rikkus middagi, Ei tarkus, kõrkus
ühtegi; Ei peasta ükski surma wäest, Ei naest,
ei meest, Ei pease surem temma kääst.

6. Kui tänna terwed olleme / Kõl home firstus
maggame; Kes tänna on ni punnane Kui kauni-
ke, Kõl home haige, sureb se.

7. Meid järrestikko wiaakse Kõl silmist, melest
ärage; Ma ilm! sa pea unnustad Nored, wan-
nad, Keik ausad ning keik wäggewad.

8. Oh armas Isand! õppeta, Et peame kelf
surrema, Et rikkas, tark, noor, wanna ka Peab
lahkuma Siit ilmast omma illoga.

9. Se on, oh Jummal! patto tõ, Se läbbi
surm on kermeste Meil' sanud, tappab innimest,
Ei holi sest, Kes rikkas on, ei surusfest.

10. Mo ello on täis willetsust, Täis hädä,
nutto, abhastust, Kui Jummal tahhab, tahhan ka
Siit lahkuda, Surm on mull' kassuks kahjota.

11. Et kõi se pat mind hirmutab, Se õige uff
mind kinnitab; Gest Jesus seisab minno eest,
On surest wäest Mind peastnud hiemsa surma
kääst.

12. Gesamma minno Jesus tõest On surnud
minno waese eest, Mo heaks on üllestousenud,
Woimust sanud; Surm surma läbbi surmatud.

13. Sell' ellan, selle surren ka, Ei temmast surm
mind lahuta; Ta üksnes on mo abbimees Mo
ello sees, Kui surren, hing on temma kääs.

14. Ehk siin on waewa, furwastust, Siis on
K r 2 se

ſe minno rõmuſtus, Et pean tousma waewata,
Ning rõmoga Mo Jēſa riſi minnema.

15. Sa, armas Jummal, hoiad mind, Mo
fontid, luid, ſeſt tännan ſind, Ei ainus pea pudu-
ma, Waid ſarwad ka Keiſ liifmed kōkōtullema.

16. Mo armsa helde Jummal Saan minna
nähha lõpmatta Se kaſli taewa õnne ſees, Ning
rõmuſtes Seäl tedda kita iggaweſt.

17. Oh Jēſuke! Jummal tal, Mo eeſt ſa ol-
lid koorma al; Oh! wōtta mo peäl' hallaſta,
So werrega Mo patto hād̄da parranda.

18. Amen! ſe peäle ütlen ma, Meiſ' õnſa oſa
walmiſta; Oh! aita meid ſiit ühtlaſe So riſiſſe
Sada ning jāda jārgeste.

209.

Jch bin ein Würmlein arm und klein ꝛc.

Wiſil: Oh Jēſus! üllem abbimees ꝛc.

Sõs maõkenne oſen ma, Ning ellan ſurma hād-
das, Lufontis polle rõmo ka Wuł ellus ega
ga ſurmas; Waudkul et olled, Jēſuke, Mo kaſ-
ſuſs olnud maõke, Oh! kule, miſ ma pallun.

2. Oh! armas Jēſus, laſſe mind So wōſſo-
ſeſſeſs jāda, Et Waimo lābbi tunnen ſind Mo
ſees kũl ſa woid ſeāda, Et ſinno pole kindlaſte
Woin hoida, kunnī õnſaſte Mind ilmaſt āra-
wōttad.

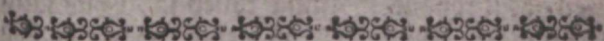
3. Mind ſurma hād̄das kinnita, Et kaſſi ei
mōtle, Muſſ' tulle appi armoga, Mo Jummal,
mo

mo eest woltle, Mo wallo heldest wähhenda Ning
omma mele tulleta, Et sinno pärralt ollen.

4. Se peäle mötle järgeste, Et sa mind armas,
tanud, Ning ommas wandes töeste Mull' olled
tootanud: Et ma ei pea surrema, Ehk iggaweste
kadduma, Waid ello sisse sama.

5. So kallis sanna paistko mull', Mind taewa
pole sata, So holeks annan ennast sull', Mull'
õnna otsa anna. Ma lodan, Jssand sinno peäl',
Sest häddas aitad ikka weel, Kes sinnust abbi
otwad.

6. Nüüd annan ennast sinnule, Mo Jummal!
sinno kätte, Oh! tulle appi minnule, Mull' anna
Waimo mötte; Kui ennam ei woi rägida, Siis
õhkamissi kule sa Jესusse läbbi, Amen.

Wiimsest Rohto-Päwast.

210.

Es ist gewislich an der Zeit ic.

SE aeg on töest ukse ees, Et Kristus tul-
la jouab Seält taewast sure auu seest,
Ja rahwalt arro nouab, Siis naer
kül peab lõppema, Kui tulles peab
minnema Keif ma ning taewas hukka.

2. Siis Ingli heäl ja passunad On keikis pai-
tus kuulda, Keif surnud ülestousewad, Mis en-
ne pandud mulda; Kes agga alles ellawad, Ja
siin

sin ma-ilmas seisawad, Neid mudab Jummal
uells.

3. üks ramat loetasse seäl, Gesti kuleb noor ja
wanne, Mis temma teinud ilma peäl Keik rah-
wa tõ ja sanna: Siis iggamees saab iggawest
Keik palga omma teo eest, Kes head ehk kurja tei-
nud.

4. Kes taewa Issa sanna heält Ei olle kuulda
joudnud, Waid ööd ja päwad siit ning seält On
tühja rikkust noudnud, Se peab warsti minnema
Siis kurja waimo seltsiga Kritusse jurest põrgo.

5. Oh Jesus! olle abimees, Lass surest armo-
holest Mind olla ello kirja sees, Ja seisa minno po-
lest, Ma ussun sedda süddamest, Gesti sinna sur-
rid minno eest Ning maksid minno wõllad.

6. Kui kōhhut moistma tulled sa, Siis jätta
arwamatta Mo süüd, oh Jesus! wotta ka So
armoga mind katta, Et pühha seltsi jure jaan,
Ning taewa rõmo järgest naan, Mis sinna mei-
le saatnud.

7. Oh Jesus! kauaks wiibid sa Nüüd tullematta
taewast? So rahwas saab kül kannata Ni mit-
me waewa pärrast; Sa õige kōhtomoistia, Weli
tulle peastma armoga Siit keigest kurjast, Amen

Iggawessfest Ellust.

211.

O wie selig seyd ihr doch ic.

S Hui õnsad on need pühhad taewas! Kes
on surmas lahti keigest waewast, Neid
peab

peäsnud ärra, Kui meid wangis peab ilma käära.

2. Ilm ep olle muud kui wangi kooda, Kus on kartust, hirmo, waeno, sõdda, Mis siin on ifka, Se on murre, kurwastus ja wigga.

3. Ugga taewas polle sedda karta, Seäl woid julgest rõmus rahbul seista, Kui saad sa sinna, Ei so rõõm seäl wähhemaks woi minna.

4. Kristus pühhib nende silmad ärra, Kes siin nuttes tunnud ilma käära, Seäl sinno kõrwad Järgest Ingli rõmo laulo kuulwad.

5. Kõl siis meel tahhan ärrajouda, Kui mind Jummal wõttaks taewa nouda, Kes tahhaks jada Siis ma-ilmast, Kus on hädä teäda?

6. Oh! siis, armas Jeesus, meile tõtta, Sa meid kurjast ilmast õnsast wõtta, Kes teäl woib jada, Kui on parram asse taewas teäda?

212.

Die Zeit ist nunmehr nah ic.

Wifil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

SE aeg on jubba kää, Sa tulle, Jeesus, Ei woi sa kauaks jada, Se andwad immed teäda, Mis sinna tõeks teinud, Ning meie silmad näinud.

2. Müüd on mo kōhhus teäl, Et lodan sinno peäl, Sa wottad tõotada, Et tahhad ka-utada Keil minno hädä, wallo, Ning surmas anda ello.

3. Oh helde Jeesus! Siis rõõm on järgeste, Kui mind sust rõmustakse, Mo süddant jah-
Ar 4 hutak-

hutaſſe, Kui ſaan ſiit ilmaſt ſinna So jure taewa minna.

4. Kui helde on ſo meel, Kõl ſe ſaab nãhha ſeãl, Siis tunnen minna ſedda, Mis halle on ſo ſudda, Keiſ minno riſti, wennad Siis rõmo rohkeſt tundwad.

5. Ma tean tõeſte, Et ſinna heldeſte Mind tahhad rõmuſtada, So Jõſa riſi ſata, Et temma jures ellan, Ning iſſa õnniſ ollen.

6. So au, ſo walguſtuſt, So kallist rõmuſtuſt, Keiſ nãitab ſiis ſo ello, Se on mo ainuſ illo, Keiſ ſiis waſt immeſ pannen, Kui ſeãl ſo helduſt tunnen.

7. So palge ning ſo ſuud, So iħho hawatud Saan minna nãhha tõeſt, Kui pãſen ſurma kãeſt, So lãtte, jalge hawat Keiſ meie nãhha ſawad.

8. Sa tead üſſine, Et ſo rõõm tõſſine, Miſſi ga ſa waggad ſõdad, Ning taewa riſiſ jodad. Ei moista ſe mo ſudda, Ma ſiisſi uſſun ſedda.

9. Miſſi agga uſſun ma, Jããb kindlaſt oſſata. Sa olled ülleſ, Jeſuſ! Kui keiſ ma ilma riſkuſ; Ehk riſkuſ ka ubãrra, Jããb ſiisſi hinge warra.

10. Oh Jeſuſ! ülleſ hã, Muſſ' taewasſt lahſte, Kui jouan ſinna tulla, Siis rooin ma rõmuſ olla, Seſt annan ſinno lãtte Mo ſuddant, meel ning mõtte.

11. Siis ütled, Jeſuſe: Oh armas lapſoke! Oh tulle! maitſe ſedda, Kui magguſ Jõſa ſudda; Oh tulle! ütled ſinna: Sull' rõmo annan minna.

12. Oh! waene innime, Ei maſſa ühtege So rõõm, au, rahha, riſkuſ Se waſto, miſ mo Jeſuſ

sus Sell' rahwal' rohkest annab, Kes temma risti kannab.

13. Seäl on se Inglise ma, Keik õnsad hinged ka, Kes ühte järke laulwad Ning rõmo-mänge kuulwad, Seäl polle risti ello, Ei surma egga wallo.

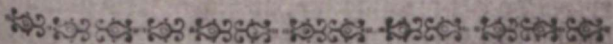
14. Ei ma woi armata, Mis rõõm on otsata Neil, kes siin woimust sawad, Ning patto surretawad, Se õn on armamatta Ning ülesrâgimatta.

15. Sind ma ei jättage, Mo kallis Jesuke! So peäle mõiten minna, Et tahhad anda sinna Muu' ennam, kui woin jouda Sult palluda ning nouda.

16. Aeg iggaw otades, Oh! tulle ruttades Meid patto waewast peästma, Ning sinno riki tõstma, Se pallub minno südda, Et teeksid pea sedda.

17. Se õige aeg on sul Kõl teada, anna muu', Et woiksin walmis olla, So jure nenda tulla, Et jârgest murret kannan, So hõleks ennast annan.

18. Mind, Jõsand / juhata So pühha Waimoga, Kui saan sult rohkest armo, Ei kõhto-pääw te hirmo, Siis lõpped keik mo wallo, kui annad rõmo ello.

Põrgo Wallust.

213.

Kommt her, ihr Menschen-Kinder &c.

Wisl: Münd hingwad innimesed &c.

Oh! tulge, innimesed, Oh! tulge, waewalised, Ja pange tähhele, Kui wägga pinatakse Ja hirm-

K r s

hirm-

hirmsast waewatakse, Kes patto teinud julgeste.

2. Oh tulge! wõtkem siina Se wallo paika
miina Süddame mõttega, Ja waatkem hästi
sedda, Kui hirmus nende hädda Ja ilma-ärre-
rääkmatta.

3. So südda kutsus roga, Nalg wottab siiski
ärre, Ei anta raskest, Kõl janno tulles peäle,
Ei anta tülka sulle Kui tuld ja tõrwa lggawest.

4. Siin kallid rided katwad, Seäl mudda,
porri matwad, Muud ehtet pollegi: Kõl tuhhat
tulles kiret Pea peäle kolkolõwad, Jääd siiski ilka
allasti.

5. Kus on so ello-maia? Kus woid isa asset
sada? Kes annab sulle nou? Ei olle muud seäl
teada, Egga muud asset leida Kui pimme orf ja
põrgohaud.

6. Siin ilmas aiad agga Sa tühja au nüüd
tagga, Sega sa surustad. Seäl kurratid sind naer-
wad, Ja ärrateotawad, Ja häbbi, naero tegge-
wad.

7. Kes saab sind auustama? Kuus woid sa su-
rust püda Ni hirmsas wallus seäl? Et kurja wal-
lisesid, Ja kurrati meelt teggid, Kõl ellasid weel
ilma peäl.

8. Siin wottad sedda kita, Ja omma aega wi-
ta Hea seltsimeestega, Seäl polle muud sul lota,
Egga muud, seltsi ota Kõl keige põrgolistega.

9. Need, mis sa hukka saatnud, Ja ilmas
pahhandanud So kurja elloga, Need sind seäl är-
rawandwad, Ja hirmsast ärraneedwad, Ja hüüd-
wad kurja lõpmatta.

10. Kes õõd ja päwad laff'wad Ning taplewad
ja prass'wad, Ja naerwad Zummalat, Need tei-
ne teist säel pekswad, Ja hainmastega fiffwad,
Ja teist kui koerad närrivad.

11. Kes ilma lusti ots'wad, Ja rõmo ello taht-
wad Siin tans'tes, kargades, Need istwad fures
waewas, Jo pallawas jo külmas, Ja polle lusti
ellades.

12. Kül wahhest monni wallo Ja waewalinne
ello Siin pinab innimest: Kül tõbbi ärrafurnab/
Lud-kondid ärramurrab, Teeb rammotumaks
waewalist.

13. Mis saab siis põrgus sama, Kus peab
kõggutama Keifsuggust äppardust, Kui ühhel ho-
bil sulle, Ja hulgal tulleb peäle Hirm, hädda,
wallo, jällestus.

14. So silmad kermest nutwad, Ja järrestil-
ko jookswad Neid silma-pissaraid, Sa näaksid
keigel meel, Et ep ei olleks ial Siin silmad peas
sul ollewad.

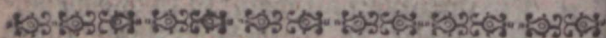
15. Kui furjad tühja laulwad, Siin kõrwad
meel kuulwad, Ja tähhel pannewad; Seäl
muud ei olle kuulda Kui hüüdmist, röökmist ikka
Ja furratide karrinat.

16. Keif sinno luud ja lihha On must ja õäl
ja mädada, Ning haiseb furjaste, üks furri mag-
go järgest, üks sap, üks fibbe kermest, Se lam-
matab sind hirmsaste.

17. Kül furratid sind fiffwad, Ja valgast tei-
se wiifwad, Kül tulli kõrmetab, So soned, luid
ja lihha, Se pahharetti wiibha Keif ühhest ärra-
wännitab.

18. Mind

13. Mind, mä-ed, finnikatke, Ja, mättad,
allamatke! So su seäl lissendab. Önnis, kes
sedda teab, Ja ommas meles peab, Ja aegsast
ello parrandab.

Homiko Laulud.

214.

Daß du mich diese finstre Nacht ic.

Wisl: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.

SE möda lainud pimme ö, On, Jum-
mal, sinno armo tö, Pääw paistab
meile selgeste, Ning annab meile wal-
guse.

2. Gest tahhan minna tännada Mo Jumma-
lat nüüd rõmoga, Kes kaitseb mind, kui hingasin/
Ning tanna öse maggasin.

3. Ma rahhollist sain maggada, Et surin ei
woind mind sureta. Et kurrat kahjo null ei teind/
Ning walt ehk pitkne mind ei löönd.

4. Gest tannan minna, Jesand, sind, Ning
pallun, hoia tanna mind, Mo hing ning ihho
kaiuse sa, Ning peasta haddast armoga.

5. Et ma woin ausast ellada So mele pärrast
rahhoga, Mo rõle anna figgidust, Ning sinno
taewa önnistust.

6. Mo süddant, Jesand, parranda, Et sind
woin meles pidada, Keik mis sa annud minnule,
Se hoia sinna heldeste.

7. Mo

7. Mo maia ning mo wilja fa, Sa, Isand,
 isfi önnista, Mo meled, mötted walgusta, Et
 minna ellan pattota.

8. Keif sündko sinno litussets, So auuks ning
 mo hinge heafs, Mo nödra usko finnita, Ja min-
 no peäle hallasta.

215.

GOTT des Himmels und der Erden ic.

EUmmal ma ning taewa Loja, Jäsa, Poeg,
 ning pühha Waim, Sinna ö ning päwa
 toja, Ku ning päilif on so loom, Sinna wäggem
 kaitsta hoiad ommad lomad fa.

2. Minna astun sinno ette, Tännan sind nüüd
 süddamest, Et sa mind so arms kätte öfel root-
 nud kahjo eest, Et ei kurri waenlane Saand mo
 peäle woimustfe.

3. Lasse öga mödaminna Minno kurja patto-
 tö, Jätta, Jesus! lahti sinna Muul so harwad
 pärrane, Ei ma maialt abbi sa Dümme ello par-
 rata.

4. Alita, et ma sinno pole Pöran nüüd ning
 järgeste, Hinge pärrast kannan hõle, Et ei min-
 na wärrise, Kui seäl sure awuga Kohhut moist-
 ma tullel fa.

5. Sinno sanna järrel kána Jäsi minno ello
 teed, Jesus! walmista mind tanna Sinno auuks
 tehha tööd; Kui sa mind ei awowita, Siis mo tö
 on asjata.

6. Sinno kätte annan minna Dümme ihho hin-
 tega, Meled, mötted, ja mis sinna Mülle annud,
 hoiat

hoia sa, Issand! minno pärria, Wotta ommad
faihseda.

7. Käsfi omma Ingli tulla Kurratit siit aia-
ma, Et woin kahjust rahhul olla, Wotta murret
pidada, Ja mind wigo armoga Taewa rifi el-
lama.

216.

Des Morgens, wenn ich früh aufstehe &c.

Wifil: Et möda läinud pimme õ &c.

TUli warra üllestoufen ma, Ja õhto tahhan
maggada, Siis olle Jesus minnoga: Mo
pattud ärra mälleta.

2. Kest sinno holeks annan ma, Mo ommad,
ihho, hinge ka, So wie hawa mällestus On min-
no hiige õnnistus.

3. So werri mo eest wallatud On mind mo
pattust pessenud, Ehk walwan siis, ehk maggan
ka, Siis olled sa mo faitsia.

4. Mind sinno Ingliid hoiawad, Ja omma
kæ peäl kannawad, Ei karda minna kurratit, Ei
muudke kurja ühtegit.

5. Ma ellan ehk ma surren teäl, Siis ollen
ma so omma weel, Ma annan hinge sinnule, Wi-
sedda taewa õnsaste.

217.

Ich dancke dir, & Ert Gott, in deinem &c.

SA kidan, Issand Jummal, sinno abbi Jē-
susse sinno armsa Poia lābbi, Et sinna ol-
led mind sel õfel holdnud Keig' kahjo eest ja hādada
wæb.

asto laitsnud. Ma pallun, et mo pattud an-
lefs annad, Ning ka sel pãwal mo eest murret
annad.

2. Gese, Jesand! keif ma sinno kãtte pannen
Mo ihho, hinger, keif so holefs annan; So pũh-
da Ingel olgo iggal aial Mo jures keifis paifus
sin ning maial, Et kurri waim, kes kawwal on
ning pahha, Et mitte woimust woi mo peãle sada.

3. Meil' armsa rahho iggal aial hoiã, Meid
ihho tarwidussefs ifka toida Keif tõbbi meie maast
la lĩĩnast aia; So sanna argo olgo meille waia,
Meil' jãtka wilja, Jummal! nãlja kela, Et tũhhi
meid ei waewa egga nela.

4. Ma pallun keige innimeste pãrrast, Keif
ennamist, kes risti-rahwa arrust, Ja keige eest,
kes fuggulased ommad, Ehk olgo sin ehk woõral
maal needsammad, Keig' kahjo eest neid wotta ar-
must hoida, Ja lasse neid so abbi ifka leida.

5. Kes murrese, haigusse so pole hũudwad,
Ning wangis sinnust, Jesand, abbi pũudwad,
Meid joua sinna rõmustada armust, Ning wi-
maks ka neid peãsta keigest waewast. Keif pattu-
sed, oh Jesand! põra sulle, Ja meie surmas mei-
le appi tulle.

218.

O Gott! Ich thu dir danken ic.

Wisl: Ei lahku minna sinnust ic.

SSA tãnnan, armas Jesa, Sind keigest sũd-
damest, Et sa mind wotnud hoida Se kur-
ja waimo eest, Et ta sel õfel ka Ei woinud kahjo
tehha,

tehha, Waid ollen sanud nähha Se päwa rahhoga.

2. Mo Zummal, kaitse tänna Mind feige häda eest, Keik furja fela ärra, Mis furja rahwad kääst Woiks tulla ussinast, Ning hoia patto häbi, Ning äkki surma többe, Wee, tulle-fahjo eest.

3. Oh! wotta flinnitada Mo hinge ihho ka, Et omma tööd woin tehha Heal meel römoga, Ning mis mo kohhus weel, Keik asjad nenda aian, Et patto tö eest hoian, Senni kui ellan teäl.

4. Null' anna ka mo näggo Mo ello otsani, Ning õnnista mo teggo, Mo tö ning ammeti, Et olleks ennesel', Ning et täiks mulle anda Keik waestel', kennel waia Siin öäla ilma peäl.

5. So pühha Waim mind saatko, Et mõtlen taewa peäl, Mo meele tulletago, Mis on seäl ül' lewel; Ja aitko armust ka, Et rikkust ma ei noua, Waid et ma woiksin jouda Sind, Zummal! ot fida.

6. Mind häddast peästa ärra, Kui tahhad, ello sees, Ning anna sedda warra, Mis maksab sinno ees, Ja hinge rikkaks teeb, Siis woin ma rahhul olla, Ehk ihho paljo waewa Ning waesust ilmas näab.

7. Oh! wotta otfa tehha Mo ello peäle siin, Sest mulle tulles nähha Nüüd hädda, rist ning piin. Kui lähhan hingama, Siis te, et õnsast surret, Ning jälle illestoufen So risti, rahwaga.

In dieser Morgenstund will ich dich zc.

Wifil: Mis olled sinna, armas Jesus zc.

MA tännan, armas Jummal, Issa taewas,
Sind warra hoomsel ommas sures waewas
Keig' armo eest, mis sa must' wõjnud näita,
Sind tahhan fita.

2. Mind olled emma ihhust ettetonud,
Ning ristmisses so lapses ues lonud,
Ja wõttad minnust omma Poia lãbbi
Keif patto tõbbi.

3. Weel peälegi so Waimo annad mulle,
Kes ello aial juhatab mind sulle,
Et õypin sinnult, Jummal! abbi ootma,
So peäle lootma.

4. Mind olled ifka issa kombel toitinud,
Ning omma armo mulle heldest näitinud,
Kui willetsus mul' waewa joudis fata,
Sa wõtsid aita.

5. Sa kãssid ommad pühhad Inglid tulla,
Selsammal õsel minno kaitsjad olla,
Et hãdda mind ei olle hirmutanud,
Ei ärratanud.

6. Oh Issand! minno südda, su ning mõtte
So armo lidab keige ilma ette,
Mis keikis paikus ma saand sinno wã-est,
Ning rohkesti kã-est.

7. Ma pallun: eddespidi weel mind fata,
Ning tãnnapãaw mind armoliikult wata,

Et kurrat ei woi omma wôrko wôtta,
Mind waest ei petta.

8. Ze, et ma ollen, kui mo fohhus, wagga,
Et ma ei noua patto himmo tagga,
Et, mis mo kurri südda püab tehha,
Ma jättan mahha.

9. So hõleks, Jesand! wotta warra, hilja,
Hing, ihho, sõbrad, sugguwõssa, wilja,
Ning mis sa mulle armust olled annud,
Ja ossaks pannud.

10. Hea põlw' neil' wannemile ifka olgo,
On, terwis, rahho meie male tulgo;
Meist kela ärra, Jesand! Jesu läbbi
Rahjo ning hääbi.

11. Mull' anna tänna sinno wägge nähha,
Et omma tööd ma jouan hästi tehha,
Et ma so mele pärrast ifka ollen,
Ja pühhas ellan.

12. Ja wiimselt anna heldust mulle taewast,
Kui tulleb aeg, et lahkun ilma waewast,
Et Jesu surma peäle rõõmsast surren,
Ning taewa pärrin.

13. Siis on mo hingel' õige kasso tulnud,
Ning ollen hästi siin ma, ilmas olnud,
Geält ollen minna õige õnne leidnud,
Siin furja woitnud.

14. Oh Jesa, Poeg ning Waim! mull' annu
fedda,
Et õnsast lõppeb keik mo rist ja hädda,
Ze, et se keik, mis pallutakse minnult,
Ma saaksin sinnult.

Dancf sey dir, grosser Gott ic.

Wifil : So nimmel lähhan nüüd ic.

SA tannan, Jummal, sind So sure armo eest,
Mis minna uest saand So heldest südda-
mest, Et olled kahjo eest Mind tanna öse hoidnud
So tima warjo al, Et pääw muss' jälle koitnud.

2. Ma waene pattune, Kui uinsin maggama,
Siis olleks kurrat mind Käl woinud hukkada,
Waid sinno Ingli hool Da temma wasto pan-
nud, Et ma so kitusleks Ni waprats jälle sanud.

3. Gest on mo kohhus nüüd, Et minna tan-
nan sind, So armo fidan fa, Et hästi hoidnud
mind. Oh Issand! kule sa Mo hinge ohkamis-
si, Ning ärra põlga ka Mo laulo pallumissi.

4. Lass' sinno Ingliid mind Mo maiaf kaitse-
da, Et minna omma tööd Teen ilma pattota:
Neid kässi hoida mind, Kut minna lähhan wäl-
ja, Et furja ma ei nä, Ei hädda egga näga.

5. Et sünniks minno nou Ning tö so kitusleks,
Ning minno kassuks sin, Seäl iggawessels heaks,
Siis wotko sinno Waim Mind öige tele lata,
Et ello otsani Woin sulle truiks jada.

6. Ja kui ma peaksin So wasto eküma Ning
sinno armo tööd Sull' maksma kurjaga: Siis te,
et kahhetsen, Ning sinno peäte lodan, Keik patto
wihkan ka, So käest keik abbi otan.

7. Kui tanna wiimne tund Muss' peaks ollema,
Et hinge heidaksin, Siis lass' mind rõmoga Ning

rahkul minna siit; Oh! kañna isfi hole, Et Jesu
lābbi ma Eaān julgest taewa pole.

221.

Ich danck' dir schon durch deinen 1c.

MA tannan sind, Et olled mind, Oh Jummal!
armust hoidnud Se o sees feige furja eest/
Et pāaw mind tertwelt leidnud.

2. Kui pimmedus Ning abhastus Mind o sel
kinnikatsid, Kui waewasid mind patto sūūd, Siis
mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest Sind süddamest, Oh! anna
andeks mulle Mo sured sūūd, mis minna nüūd
Ning enne telnud sulle.

4. Sel pāwal ka Mind wōtta sa So armo
fāe alla, Et waenlase keif kawwal tō Ei tulle
minno kallal.

5. Mind juhata So Waimoga, Keig' patto
eest mind hoia, Et jārgeste mo ello tō So me-
le pārrast olgo.

6. Mo hing ning meel Ja, mis mull'weel, Keif
sinno holeks wōtta, Oh! hoia mind, ma pallun
sind, Mull' appi, Jesus! tōtta.

7. Et minno peal' Se kurrat teāl Ei sal woimust
leia, Sa furja kōl woib tehha mull', Kui sinna
mind ei hoia.

8. Nūūd olgo au, Kel on keif nou, Sell' Jesal'
ning sell' Poial', Ning pūhhal' Waimul' Jum-
malal, Sell' ma ning taewa Lojal'.

Wach auf, mein Hertz, und singe ic.

Südda! ärfa üles, Ning fida Eoja lauldes,
Kes keik head meile annab, Ning murret if-
ka kannab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis furrat wöttis
wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Jum-
mal wöttis feelda.

3. Edest, Jäsa! kui ta püdis Mind neelda
ommas kuis, So holes olla minna, Mind hoid-
sid, Jäsand, sinna.

4. Sa ütli: wotta mata, Mo laps, ma tah-
han sata, Et päwa jälle nähha Ning omma töö-
doid teha.

5. So sanna sain nüüd kätte, Eest päaw on
tulnud ette; Waew minnust ärralainud, Mind
olled ueks teinud.

6. See eest ma sind nüüd tannan, Suurt au ka
sulle annan, Sull' ohwzin õhkamissi Ning pühhi
pallumissi.

7. Reid ärra wotta laita, So Waimoga mind
aita, Sa tead, et muu' ei olle Muud annet anda
sulle.

8. Mind wotta ifka wata, So Ingliga mind
sata, Kes selle päwa ülle Mind wottab omma
sulle.

9. Mo tööda lass' korda minna, Ning õnnista
keik sinna, Ma annan sinno kätte Keik, mis ma
wottan ette.

10. So õn, se jägo mulle, Mo südda hõnelt
sulle,

sulle, So sannaga mind toida, So jure taewa aita.

223.

Aus meines Hergens Grunde ic.

So süddamest ning melest Ma nüüd sel ho
mikul Sind tannan feigest wäest, Ja kun
ni ello mul. Oh Jummal taewa sees! Sull'
tanno, litus olgo, Keik sinno auuks tulgo So
Poegas Jesusses.

2. So armo ollen maitsnud Ma tanna õs
töest, Sest sinna olled kaitsnud Mind monda kah
jo eest. Sind pallun minna weel: Mull' wotta
andeks anda Ning mitte tähhel' panna, Mis ma
teind ilma peäl.

3. Oh! armust tanna hoia Mind kurja wai
mo eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast egga
tööst; Mind peasta patto wäest, Ning hoiat
sõdda, Bee, wangi-põlwe, hädä, Ning äff
surma eest.

4. So hõleks warra, hilia Ma annan üllema
Mo ihho, hinge, wilja, Naest, lapsed, wanne
mad, Keik annan, Jõsand, sull' So kätte suggu
wõssa, Ning keik mis on mo ossa, Mis olled an
nud mull'.

5. So Ingli lasse olla Mo jures allati, Ning
hädäas appi tulla, Et kurrat ühtegi Woi kah
tehha mull', Ei ihho, hinge wõtta, Ei ka min
kurjast petta, Ehk temma tiusab kül.

6. So hõleks ja so kätte Jäab, armas Jum
mal, nüüd Keik, mis ma wõttan ette, Sa annan
andeks

andeks süüd; Sust tulles ilma peäl Keif rõmus-
tus siin waewas, Ja wõimselt ello taewas, Te, kui
sa tunned teäl.

7. Nüüd Amen minna laulan, Et karda üh-
tegit, So hakeks, Jummal, annan Mo nou ning
teggusid; Te, et keif teggo teen Kui risti-innimenne,
Ning anna taewast õnne, Et ma seft kasso naan.

224.

Erhebe dich, o meine Seel ic.

Wifil: Nüüd, risti-rahwas, laulagerc.

Südda! olle walmistud, Et pääw nüüd
jälle paistab, Se Jssand olgo auustud,
Res Jeraeli kaitseb; Sind Jummal unneft ärra-
tab, Kui temma Waim sind walgustab, Ja
sind hea tõle satab.

2. Keif lomad walgel ligurwad, Ning ehita-
wad tõle, Keif linnud laulo aiawad, Ning tõst-
wad rõõmsast heäle: Sa innimenne, mõtle ka, Et
pead Jesust tannama, Ja taewa pole waatma.

3. Siis läkki tööd nüüd teggema, Ja touskem
Jssandale, Res meld on jätanud ellama Siin au-
uks Jummalale, Et temma arm ja hallastus,
Kui lõppeb patto pimmedus, Ei olle tühja meile.

4. Pääw lähhab pääwa järrele, Ning meie aeg
lääb otsa; Siis aita, Jummal, tru-iste, Et lih-
ha meid ei petta, Oh! anna meile rõmoga So
mele pärrast ellada, Oh! õnnista ning aita.

5. Mis kohhus on, sa õppetad, Usk watab sin-
no peäle, Kui läh'me, kus sa juhhatad, Siis an-

na joudo meile. Oh! armwita, et keikistke, Saaks
tehtud sinno tahtminne. Mi kui so sanna näitab.

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et
woik sin feigest wäest So sanna möda ellada, Se
tulleb sinno läest; So lapsed sedda palluwad, Kes
waimust uest sundiwad, Ning süddamest sind
kariwad.

7. Uff olgo minno walgustus, Sest mulle
wäggi tulgo, Mo ehteks sago allandus, Armul
lem tõ mull' olgo; Siis saab mull' tarkus diete,
Kui sinno armo julgeste Mo su ja südda kida.

8. Ja minno jure lõpmatta, Sa selge taewa
paistus! Ja mind hea tõle walmista, Siis on
mo südda rõmus, Et saaksin sure auuga Mo sil
maga sind näggema, Sa iggawenne walgus!

225.

O Jesu! süßes Licht, nun ist die Nacht etc.

Wisi! Oh! wagga Jummal, kes etc.

S läinud möda nüüd, Pääm paistab meile jäl
le, Oh Jeesus, minno rõõm! Mo walgus!
paista mulle; Ma ärkanunest jo, Mo südda
walmis ka, Oh! tulle Jeesuke, Mind heldest jah
huta.

2. Sa tahhad andid mult, Mis on mul wae
sel anda? Oh! ärra põlga mind, Ma tahhan
murret kanda, Et ihho, hing ja walm Woiks ja
da sinnule Sel päwal anniks ka Ning ohwriks
üksine.

3. Ei, Jummal! et mo hing Woiks sinno em
mats

mafs jada; So arm, so kallis arm, Se rõmus-
tago tedda; Mo waim, se olgo ka So parralt
iggawest, Ning sago walgustud So waimo sel-
gusfest.

4. Mo ihho olled sa Jo illufaste lonud, Ja
sedda ilmale So ommafs honefs tonud: Siis el-
la sinna seäl Ka temmas lõpmatta, Et ihho, hing
ja waim Jääb ühhefs sinnoga.

5. Müüd ollen minna jo Mo rided selga pan-
nud, Ja ollen ihhule Ta katted walmistanud: Oh!
parreminne weel Mo hinge ehhlta, Ulf, õigus,
pühhitus On temma ehte ka.

6. Arm, tarkus, allandus On sinno Waimo
anded, Ka puhtus, kannatus, Reid minno üm-
ber panned; On need ma süddames, On need
mull' annetud, Siis ollen illufam Kui fullast eh-
hitud.

7. Sel päwal lasse mind Sind ommas me-
les kanda, Ja feigest süddamest Sull' ranno, fl-
tust anda: Siis minno werre waero Kõl hāsti
õisa saab, Kui südda, keel ja meel Sind, Sum-
mal, auustab.

8. Mo mõtted, sannad, tõõd Müüd mõtta õn-
nistada, So Waimo mäega Mind jargest juh-
hatada, Et keikist, mis ma teen, So nimmi su-
rels saab, Kui laulan rõõmsaste: Mind Jeesus
amwitab.

226.

Der Tag vertreibt die finstre Nacht 2c.

Pääw aiab ärra sedda õõd, Oh risti rahwas
tehke tõõd, Ning lütkke omma Lõja.

Es 5

2. Keik

2. Keik Inglid laulwad lõpmatta Ning liitwad hulgai Jummalale, Kes wallitseb keik asjad.
3. Se kük, keik linnud Jummalale Nüüd liitwad sure healega, Kes sõdab neid ning kattab.
4. Se taewas, merri ning se ma, Keik liitwad omma Jummalale, Ning tewad temma tahtmist.
5. Waat omma wiisi järrele Keik lomad liitwad järgeste, Ning auustawad Poja.
6. Oh inimesenne! mõtle sa, Et sul on meel ning moistus ka, Sepärrast olle ussin.
7. Sesi lodi sind ka Jummalast Ja sarnatseks ni illusast, Et piddid tedda tundma,
8. Ning armastama süddamest, Ja suga kätma iggawest, Et ellad temma armust.
9. Keik head sa olled sanud kük, Mis temma ikka teinud sull, Sepärrast kida tedda.
10. Siis walwa, pallu ussinast, So ello pea kassinast, Ning olle ikka walmis.
11. Sest aeg on sinnul teadmatta, Mil Kristus peab tulles, Sepärrast oia tedda,
12. Ningella temma seaduskes, Ja kardada tedda süddames, Keik hea eest tedda kida.
13. Ning ütle: Jõsand iggawest! Sind tännan minna keige eest, Mis olled mulle teinud.
14. So Poja Jesu nimme sees, Kes sinnoga saab iggawest Au, tänno Ingli hulga.
15. Oh! aita, et ma nenda ka Nüüd süddamest woin tännada Sind iggal ajal, Amen.

Ich danck dir, lieber Herr etc.

Sind, Jõsand, tännan minna Nüüd keigelt
süd

süddamest, Et tanna öse sinna Mind hoidsid kah-
jo eest; Suur pimmedus mind kattis, Ma olin
hädä sees, So arm mind peästa wottis, Oh
Jummal! minno abbimees!

2. Se eest ma tahhan taewas Ning siln sind
tännada. Oh Jesand! wotta maewas Mind tã-
na aidata, Sel päwal mind ka wata So armo
silnaga, So Waimoga mind sata, Et ellan us-
tus pattota.

3. Et ma ei effi ärra So tõe tede peält, Ning
furrat mulle kãrra Ei tõsta siit ehk seält. Ma pal-
lun Jesu lãbbi, Mo südda walmista, Ning sin-
no pühha abbi Se wasto mulle lãffita.

4. Se õige usso anna, Oh Jesus! minnule,
Siis tahhan mele panna Sind kita järgeste;
Oh! wotta andeks anda Mo süüd ning patto tõ,
Mis sinna wotjid kanda Mo eest ni üpris hel-
deste.

5. Mull õiget lotust sata, Mis hãbbiks mind
ei te, Ning tõslist armo anna, Et wihameste
Head minna woiksin tehha, Ei otsi kasso sest,
Siis sinno silm woib nãhha, Et teen, mis tahhad
süddamest.

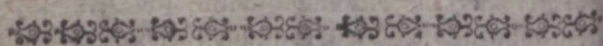
6. Kass mind so kallist sanna Ma-ilmas tun-
nista, So orjaks ennaft anda; Ei wotta kartada
Ei rahha egga wãgge, Mis pörab sinnust mind,
Siis ma ei olle sõgge, Waid õppin hãsti tund-
ma sind.

7. Te, et se pääw mull lõppeb So nimmie li-
tusseks, Et minno südda õppeb, Mis sinna fidad
heaks. Mo hinge, ihho hoia, Ning wilja wãlja
peäl;

peäl; So õnnega mind täida, Te, mis sind pal-
lub minno heäl.

8. Siis tahhan, Jesus! kita Sind keige armo-
eest, Mis sa muul' wotnud näita Keif' minno
ello sees. So ihhoga mind sõtad, Keif' head teed
sinna muul', So werrega mind jotad, Gest annan
minna tanno sull'.

9. Au olgo sinnu! kõrgest Ning kitus otsata,
Sind tannan minna järgest, Oh! aita armoga,
Et õnsast ärralah' me Siit kurja ilma seest, Ning
wimaks lahti same Se tiggedusse waimo kääst.

Oheto Laulud.

228.

Werde munter, mein Gemühte ic.

Mäsa üstes minno südda, Meled ette as-
tuge, Kitiße Jummalat, ning sedda, Mis
ta head teind minnule, Et ta keige paa-
wa sees Mitme sure hädä eest Mind
on hoidnud, ja on keelnud, Et mind kurrat polle
neelnud.

2. Kitust, tanno laulan sulle, Armas Jēsa,
süddamest, Et ma tõ on siggind sulle, Et sa kei-
ge lahjo kääst Sa mind monda patto eest Ülle
hoidnud ommast wäest, Waentased keif pelletat-
nud, Et ma polle lahjo sanud.

3. Ei woi tarfus ärrateada Sinno sured im-
me-tööd, Ei woi ükski ärramoista, Mis so kästi
teinud head; Sinno arm on rääkmatta, Moota
matta ja otsata, Menda sa mind juhhatanud, Et
ma polse lahjo sanud.

4. Täna pääw on mödalainud, Pimme õ
nüüd jouab ta, Tubba pääw on Loja lainud,
Mis meid keik woib rõmusta. Jäsa! aita armo-
ga, Ja mind hästi walgusta; Sinno surest ar-
must praego Minno südda sojaks sago.

5. Jäsand! anna andeks armsast Keik mo ras-
ked patto süüd, Need küll koormawad mind hirm-
last, Need mind wägga rikkund nüüd, Et mind
kurrat hirmoga Põrgo tahhab lükkada, Sest woid
sa mind üksi peasta, Minno sü eest armust kosta.

6. Ehk ma ollen sinnust lainud, Tullen siiski
taggasi, Sest so Pöeg on rahho teinud, Kui seät
tedda waewati, Ei ma salga omma süüd; Ag-
ga sinno heldus nüüd On weel surem kui keik
pattud, Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa wagga hinge walgus! Oh sa auu-
paistus ka! Sulle annan ennast uskus Müüd
sel õöl ning lõpmatta. Armas Jummal, mulle ja,
Et nüüd pimmedus on ka, Ja ni wägga kurb mo
südda, Rõmusta so armust sedda.

8. Peasta furja waino wõrgust Mind ja
pimmedusse käest, Kes mind mitmel õsel põrgust
hirmutawad kangeist wäest: Eas, oh! tõ-e wal-
gus sa, Mind sind mitte ka-uta, Kui mo fees sa
õlled ikka, Siis mo hingei farda wigga.

9. Kui mo silmad läh'wad sinni, Ning is

uinwad maggama, Peab minno südda senni
Sinno pole roalmama, Sind mo hing hea meles-
ga Unnes nähko lõpmatta, Et se ial sust ei lahku,
Unnes se so pärralt jägo.

10. Lasse mind nüüd maggusaste Tanna õle
maggada, Kurja eest mind wäggewaste Kaitse,
katta õnnega; Jhho, hinge, keik mo heäd, Wan-
nemad ja mis sa nääd, Sobrad, waenlast, perre-
rahwast Hoia sinna, Jssand, wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda,
kähjo kela weel, Hirno eest mind õsel hoia. Kaw-
gel olgo waeno heäl; Kela tuld ja wessi woodi
Katto, äkki surma tood, Et ma patto sees ei sur-
re, Siis mo hingest lahku murre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so
laps nüüd pallund sind; Jeesus! õppeta mind sel-
gest, Mis on hea ning aita mind; Pühha
Walm mo abimees! Olle wäggero süddames,
Kute nüüd mo palwe sanna, Mis ma pallun, se-
da anna.

219.

Ach mein Jesu! sieh ich trete ic.

Ammas Jeesus! sind ma pallun, Pääw on ol-
sa minnemas, S on peäle tullemas, Siis so
palle ette tullen; Wotta pühhas tehha keelt, Süd-
dant, kassi, mõttet, meelt.

2. Minno aeg läab ussinaste, Mi kui wessi
mõnab teäl, Ja kui ka-ub tule heäl, Mi need wä-
wad nobbedaste Warjo kombel kadduwad, Jis-
kist ärralennawad.

3. Ar

3. Armas Jeesus! minna agga Ollen, Jum-
mal parrago! Nenda wägga holetu; Sind ma
nouan pissut tagga, Monni pääw lääb õiete, Ei
sa mele tullege.

4. Minna pean hābbenema Sedda ülesrāgi-
des, Mind sa hoiad murretses, Ja mind kaitse
õõd ja pāwa, Ei ma märka tännada, Et ma ol-
len moistmatta.

5. Nüüd on pääw jo lāinnud möda, Pimme õ
on nāhha jo, Mulle omma walgust to, Sull' on
minno wigga teāda; Armas sõbber, olle sa Pim-
medas mo walgus fa.

6. Anna mulle tarkust ikka Omma päiwi ar-
wata, Wõtta mo sees ellada, Siis ei sünni mul-
le wigga Teed sa walgust meitele, Siis ei õ meil'
kurja te.

7. Oh! siis walwa, Jeesukenne, Anna armo
minnule, Ja mind hoia warjule, Kaitse mind, mo
armokenne, Sata süddant walwama, Et kül ul-
nun maggama.

230.

Tun ruhen alle Wälder ic.

Nüüd hing' wad innimesesed, Mets, weiksed, lin-
nokesed, Keik ilm on maggamas. Oh!
rouse, meel ning mõtte, Nüüd üles, wotta ette,
Mis Loja mele pärrast on.

2. Kus on nüüd päitlik jänud? Se on jo Loja
lāinnud, Õ assemete saab; Et mingo, sest mo sisse
Mo päitlik Jeesus isse Mull' rouseb, kes mind
walgustab.

3. Wāaw

3. Pääw möda miina joudnud, Nüüd on need tähhed noudnud Meil' taewast paistada : Ka nenda woin ma olla, Kui Jesus katsub tulla Mind waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ning rided ärra heidab, Se surma tähhendab ; Kõl pärrast saab mo lehma õigusse kibe nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Se pea, jallab, lā-ed On rõõmsad, et nüüd näwad, Ei tõ en lõppenud : Sa rõõmsaks, südda! taewas, Seäl saad sa leigest waewast Ning patto koormast peastetud.

6. Mo ärrawässind lehma ! Tõõd polle en nam tehha, Nüüd wotta maggada ; Se aeg kõi iouab tulla, Mis sul woib walmis olla Seäl muldas asset hingada.

7. Mo silmad raskeks lāh'wad, Maggama warfi jāwad. Kus jāab hing ihhoga? Need sin no holeks wotta, Mul' waesel' abbiks tõtta, Sa Iisraeli hoidia.

8. Mind sirwa alla wotta, Oh Jesus! hästi katta So lanna poloke, Kui kurrat tahhab neelda Mind, lasse Ingliid feelda : Se lapse jätta rahhule.

9. Ka teil', mo armad, olgo Hea õ, ning ärgo tulgo Teil' hādada waemajaks ; Head und teil' Jummal andko Ning wodi ümber pango Teil' Ingli wägge kaitfiaks.

Nun sich der Tag geendet hat ic.

Nüüd on se pääw jo lõppenud, Ei päilik paist
taged

tage, Keif maggab, mis on wássinud Ning tei-
nud raske tõ.

2. Gul, Jummal! polle hingamist, Ei magga,
uinu ka, Waid wihtad ikka pimmedust, Et wal-
gus oled sa.

3. Mo peäle mõtle, Jssand! nüüd, Et pimme-
d on ka, Muul' anna andeks minno süüd, Mind
kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnust kurratid So Ingli
wä-ega, Ei karda ma siis ühtegit, Waid ollen
pahjota.

5. Ma tunnen küi mo patto süüd, Mo peäle
kaebab se, So Poia arm on siiski nüüd Mind
peastnud tõ-este.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui fohto
ette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes
kummardan.

7. Se peäle lähhan wodisse, Ning uinun mag-
gama, Sest Jummal walwab järgeste, Sest ma
ei kurraks sa.

8. Keif tühhi mõtte taggane, Ning minne
omma te! Sest Jammalale annan ma Nüüd
honey's süddame.

9. Kui wiimne on sesamma õ Se waewa el-
lo seeg, Siis sata sa mind taewasse, Et ollen sin-
no eeg.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal!
sinnule; Mind ellus, surmas alta sa Keif hädast
waewastle.

232.

Ach! bleib bey uns, Herr Jesu Christ, ic.

Wisil: Oh Kristus! walgus olled sa ic.

S H Jesus! meie jure jä, Gest pimme jouab,
ning on õ, So sanna selge künala Meil
arra lasse lustuda.

2. Sel wiimsel kural aiale Meid hoia uskus
kindlaste, So Saakrament ning sanna heäl Siin
olgo ikka puhhas meil'.

233.

Christe! der du bist Tag und Licht ic.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.

S H Kristus! walgus olled sa, Sul pimmes
du on teadmatta, Sa mele süddant walgus
sa, Ning tõ-e tele juhata.

2. Sind, Jummal! meie pallume: Meid hoia
õsel kindlaste, Ning kaitse kelge hädda sees, Oh
Jessa! helde abbimees.

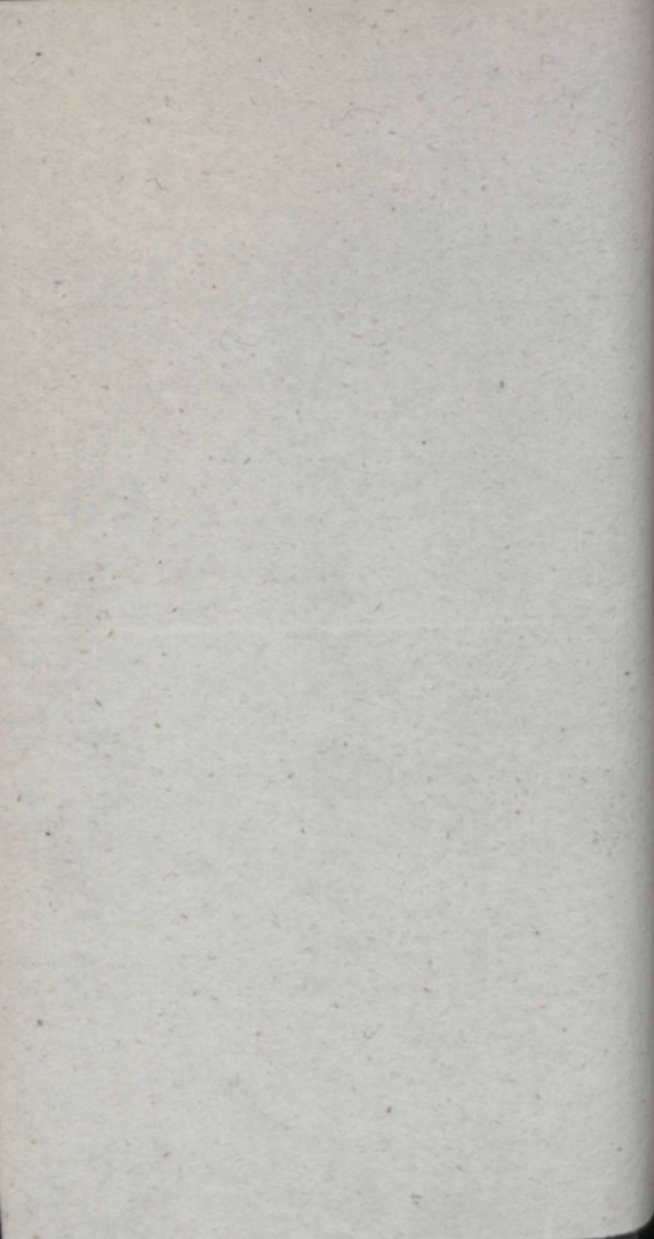
3. Keik rasked unned ka-uta, Et jame ilma kaba-
jota, Selihha olgo himmota, Et ellame siis mur-
reta.

4. Kui filmad jäwad maggama, Siis sago süd-
da walwama, Oh! kaitse meid so kärega Ning
patto föiest peasta ka.

5. Oh! risti-rahwa kaitsta! So abbi meile
lakkita, Meid peasta kelge hädda seest So puhha
wie hawa mäest.

6. Se raske aega mälleta, Mil minna wolt-
let

hästi maitsta; Ommad Inglid läkkita, Kes mind
wotwad faitsta.

10. Mil pääw ning õ Ja meie tõ Siin wah-
hest ärralõppeb? Kui se wiimne auu pääw Mei-
le kätte tulleb.

11. Kui ka-ub ilm, Mis meie siin Siin wae-
was nuttes näinud: Ku ning! tähhad paistwad
seäl Ennam kui siin paistnud.

12. Siis lõpmatta Peab nähtama Jerusa-
lemma walgus, Sest se tal on isgi seäl Selle
liina selgus.

13. Halleluja! Oh! saaksin ma Se õnsa rah-
wa hulka, Kussa järgest laulatakse; Pühha! püh-
ha! pühha!

14. Ma pallun sind, Oh! wotta mind, Mo Je-
sus! waggaks tehha, Et ma seäl so walgusses
Sind saan ikka nähha.

236.

Der Tag hat sich geneiget etc.

Pääw tahhab Loja minna, S tulleb jälle peäl
Must wotta kitust sinna, Oh Jummal! et
sa weel Nüüd olled piddand ülles Meid ihho
hingega; Meid weelgi kaäna süles, Et jame
kahjota.

2. Ey olle ial nähtud, Mis ma peäl kindlasti
jääb, Mis wägga hästi tehtud, Se siiski hulka
lääb: So peäle woiwad lota Keif rahwas ilma
peäl, Ma tahhan, Issand, ota Ka abbi sinnult
weel.

3. Sull minna ennast annan Siin kurtja ilma
sees,

sees, So holeks keik ma pannen, Mis ial on mo
 fäes; Sest kui üks öiefenne, Mis pea kuitwaks
 läab, Ka nenda innimenne, Kõl pea surma
 näab.

4. Oh Issand! andeks anna Mo rasked pat-
 to süüd, Wind issalikkult kaäna, Ja anna armo
 nüüd, Sest kui sa tahhad wata, Kui suur mo
 patto wõlg, Ei woi ma armo sada, Se surm on
 minno palk.

5. Mo peäle armo heida Kritisuse parrast
 nüüd, So heldust mulle näita, Kustuta patto
 süüd; Meid sata, armas Jummal! So pühha
 Waimoga, Kui ollen tuim ning rummal, Siis
 issi õppeta.

6. Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, au ning
 hüüd, Mo weiksed ning mo põllo So holeks an-
 nan nüüd. So wäggem Issa käsfi Wind hoid-
 ko armsaste, Head otsa anna issi, Et surren õn-
 faste.

7. Mo hing se tännab lör gest, Oh! Jummal
 Issa sind, Et olled hoidnud järgest Ning ka sel
 päwal mind, Reig' armo eest, oh Eoja! So nim-
 me Eldame, Reig' patto eest meid hoia, Et pühhas-
 ellame.

237.

Christ! der du bist der helle Tag &c.

SE pääm, oh Kristus! olled sa, Ei pimmedust
 woi sallida, Sest Issast meile paistad ka
 Ning olled tõ-e õppia.

2. Sel õsel, Jesus, arowita, Et furrat mind

ei hirmuta, Ja lass mind hästi hingada, Ning
jāda ilma kahjota.

3. Et kül need silmad maggawad, Siis olgo
hinged walwajad, Meidkaitse sinno käega, Et jā-
me ilma häbbita.

4. Ma pallun, Jeesus abbimees! Mind hoia
kurja waimo eest, Kes piab hinge minno käest, Et
temma ei sa ossa fests.

5. Ma ollen sinno perrandus, Mis saatnud
on so kannatus, Se tuli sinno Jēsa käest, Kes
mind sull' finlis iggawet.

6. Lass' sinno Inglid tulla ka Meid sinno lap-
si kaitsema, Meil' anna rühhad hoidiad, Kes kur-
rati eest kaitsewad.

7. Siis maggame nüüd murreta, Et Inglid
ommad melega Ning wottame keik tännada Se
kolme aino Jummal.

28.

Mein Augen schließ ich izt in Gottes ic.

So nimmel lähhan nüüd, Oh Jummal! mag-
gama, Et ihho wässinud, Ja tahhad hin-
gada; Ei sedda tea ma, Kas homilut saan näh-
ha, Ehk surm wolks tanna weel Mo peale ossa
tehha.

2. Sepärrast fidan sind, Oh Jummal! sidda-
mest, Et osled hoidnud mind Sel päwal kahjo
eest. Lass' mind nüüd mälleta, Mis sa null ol-
led teinud, Kui kurrat neelma mind On ümber-
kaudo käinud.

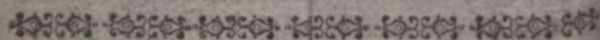
3. Oh Jeesand! kela weel Keik pörgo kiwsatust,
Et 4 Kui

Kui püüdnud kurratid Siin tehha karmwalust.
Kui heidan maggama Sel õsel assemele, Siis
olgo ihho, hing So armo rüppes jälle.

4. Mo suddant wallise Sind meles piddada,
Et minna maggades Ei kurja himmusta; So
Inglid wotta ka Mo wodi ümber panna, Et
Fahjo ma ei sa, Meid miino hoidjaks anna.

5. Kui lassed homikul Mind üllesärkada,
Siis aita, et ma sind ka moistan tännada.
Nüüd jägo kõrwale Kei tühjad murred pan-
dud, Gest hingamissaks in Se unni meile antud.

6. Ja kui ma peaksin Sel õsel surrema, Siis
lasse siiski mind, Mo Jeesus! ellada, Et ma
woin iggawest So jure õnsast sada, Ja hästi
surmas ka Mo ello lõppeada.

Sõma Laulud.

239.

Dancket dem Herren, denn er ist sehr re.

S Kütke Jummalat, kes on ni helde, Ning
felle arm on kallis, suur ning selge.

2. Kes kui üks armolonne rikkas Jum-
mal On roga annud omma waesel lo-
mal.

3. Gest laulge suddamest ning melest temmal!
Mu, fitue olgo sulle, armas Jummal!

4. Kes sameid kui üks helde Jessa watad, Ja
roga, rided omma lastel satad.

5. So

5. So õlgust hästi moista meile anna, Ning, Issa! sinno peäle lotust panna.

6. Jesusse sinno armsa Poia läbbi, Kes on se wahhemees ning ainus abbi.

7. Oh Issa! aita meid, et woime tulla Soriki ning so pärris-lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimmi fidetakse, Ja nenda rõõmsast Amen laulatakse.

240.

Lobet den Herren, lobet ic.

Zummalat kiitke, Zummalat kiitke, Ja sureks tõstke, Oh! se on kaunis Zummalale laulda, Zummalale laulda, Hea on se kitus ning ka armas kuulda, Zummalat kiitke, Zummalat kiitke.

2. Et laulge wastast, Et laulge wastast Issandal rõõmsast, Ja kiitke julgest Zummala kalliuu, Zummala kalliuu, Sest ta on wäggening teab ikka nouu. Zummalat kiitke, Zummalat kiitke.

3. Taewa al temma, Taewa al temma Woib pilwed sata, Ning annab wihma, millal tahhab, male, Millal tahhab, male, Et rohhi kaswab kõrges mä-e peäle. Zummalat kiitke, Zummalat kiitke.

4. Kes teigel' lihhal, Kes teigel' lihhal Keik rohkest annab, Et weiksed temma armust sõmist sawad, Armust sõmist sawad, Ka nored kaarnad, Kui need küssendawad. Zummalat kiitke, Zummalat kiitke.

Et s

s. Ei

5. Ei kolba temmal', Ei kolba temmal', Mis suur ning rummal, Ja põlgab luid, et need kül kanged ommad, Need kül kanged ommad, Ning armastab, kes temma peäle lootwad. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Kes meie Loja, Sest ello hallikas keeb temmast ülles, Keeb kül temmast ülles, Keif armo-annid same temma sülest. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

7. Oh Jesus Kristus! Oh Jesus Kristus! Sa õn ning tarkus, Nüüd anna armo omma waesel' rahwal', Omma waesel' rahwal' Et igga west sind kiitwad iggal aial. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

241.

Auf! meine Seel, danc' deinem HErrn ic.

Wifil: Nüüd põlgan minna rõõmsaste ic.

Südda, tanna Jummalat, Kes so peäl' armo heidab, Kelt keif head annid tullemad, Kui omma wägge näitab. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

2. Sind temma mullast walmistas, Ja õige, pühaks teggi, Kui sinno peäle hallastab, Ja sinno hädda näggi. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

3. Et temma Poega patto eest Ka surma ära anti, Kes furja waimo woimussest Sind peäs-

tis

tis armust lahti; Sest, südda! tedda auusta Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

4. Sind wottis temma armasta Ja omma's lapse's tehha, Et taewast woiksid pärrida Ja temma suurt au nähha; Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

5. Ma ilm on kaunist walmistud, Ja sinno õnne's lodud, Ja targast üleseehitud Ning walge ette todud. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

6. Keik lojused sin orjavad Ja kuulwad sinno sanna, Mis tahhad, nemmad teggewad, Sest kitust Eojal' anna. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

7. Ma kannab wilja, wina ka, Ja rohto tõbe wasta, Ja ellajaid kül otsata, Ning hõbbedat ja kulda. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

8. Wee-oiad, urked, järwed, jõed, Need toidust sulle pakt'wad, Meist Perliid, kallid kirowid saad, Need kalso wälja andwad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

9. Tuul sinno ümber lõõtsutab, Et ellad, kos sud, hingad; Seäl lindudele pessa saab, Kus me leheak's sull' lendwad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

10. Pääw paistab warra homikul, Ja rõmus tab so mele, Ku, tähhed näitwad ennast sull', Ja paistwad õsel jälle. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust fida, Ja temma heldust fida.

11. Sind pühhad Inglid teniwad, Need kannad
ged sõamehhed, Sind hoidmas on need nobbe-
dad, Kus ial ligud, lähhad. Oh südda! tedda
auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma hel-
dust kida.

12. Se taevas omma warraga Keif temma
au ja illo, Se on so parralt lõpmatta, Ja temma
rõõm ja illo. Oh südda! tedda auusta, Ja
temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

13. Eks se ep olle armo tõ? Oh mõtle, inni-
menne! Mis Jummal teinud sinnule, Se on keif
immeliinne. Oh südda! tedda auusta, Ja temma
heldust kida, Ja temma heldust kida.

14. Weel teeb ta sulle suremat: Ta tahhab
andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Kui
wottad armo nouda; Siis põra pattust, inni-
me, Ning kida tedda ifka, Ning kida tedda
ifka.

15. Mi armas olled temmale, Sind ommas
sülles kannab, Ning armust ennast sinnule. Ka
armsaks Jõsaks annab; Kuis tedda woin kül-
tännada, Ja temma heldust kida, Ja temma hel-
dust kida?

242.

3. Herr Gott, nun sey gepreiset ic.

Müüd kitus olgo sulle, Mo Jummal, järgeste,
Et olled annud meile Peatoidust rohkesti,
Et sest so armo naine, Se peale kindlaks jame,
Et olled Jummal sa.

2. Ehk meie roga wõtnud Müüd liahimmoga,
Mis

luts pandud, On risti peäle podud, Sest meile
õnne todud.

5. Se saakrament ning sanna Woib hädäda
waasto panna, Kui õige uft on tõest Meil' pühha
Waimo wäest.

6. Meid Jeesus pattust päästab, Ning ues
elluks tõstab, Sest meile nüüd on teada, Mis õn
on taewast leida.

7. Sind pallume weel ikka, Keif kurja mei
test lüüka, Keif rist last' heaks meil' miina, Ei
kurja mõtle sinna.

8. Meid sata tõe tele, Meil' anna rõõmsa me
le Sind, Jeesand! kita kõrgest So Poia läbbi
lärgeft.

246.

Vater im höchsten Throne etc.

Wifil: Oh Jummal! sinno peäl etc.

J J Jeesa taewa sees! So Poia Jeesuses Sa
omma heldust näitad, Et ihho hinge
lidad. Sa Jeesa murret kaännad, Ning toidust
meile annad.

2. Mis ellab sures roes, Kel kuimal hing on
ees, Keif siggitad ning toidad Ja ello nelle huiad.
Sa Jeesa murret kaännad, Ning toidust meile
annad.

3. Sa rahwast õnnistad, Ning pattust puh
astad, Te läbbi omma Poia, Et rahhul söme
loga. Sa Jeesa murret kaännad, Ning toidust
meile annad.

4. Keif usklikele Nüüd sedda armo te,
Et

Et nemmad roga wotwad, Ja sind sepärrast
filtwad. Sa Jēsa murret kañnad Ning toidust
meile annad.

5. Meil' anna tännoga So andi wöttada
Et ihho ei sa waewa, Mis kelaks nouda taewa.
Sa Jēsa murret kañnad Ning toidust meile
annad.

6. Weel, Jēsa! sedda te, Mis sünnib issale,
Et meie hinged södad So armoga ning jodad.
Sa Jēsa murret kañnad Ning hinge toidust
annad.

247.

O Gott! wir dancken deiner Güt ꝛc.

Wisil: Müüd, risti-rahwas, laulage ꝛc.

S Jummal! meie tänname So sure helde
armo, Et sa meid toitud järgeste Ning
södenud meie ihho; Sa pead murret meie eest
Ning jaggad keikil' rohkest kääst, Mis meile tar-
wis lähhab.

2. Sel' hingel' anna toidust ka, Kui olled ih-
hul' annud, Ning söda omma sannaga, Et se
saaks jahhutatud, Ning rammo wottaks ussi-
nast, Ja kaswaks so sees wäggewast Kui like
sinno küljes.

3. Sull' Jēsal' taewas olgo au, Meid olled ar-
mastanud, Se on sul olnud kallis nou, Et sa
meid lunnastanud So Poia falli werrega, Sell'
olgo tanno lõpinatta, Ning ka sell' pühhal' Bai-
mul'.

248.

248.

Den Vater dort oben ꝛc.

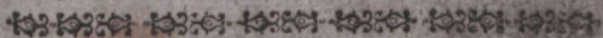
SEDDA Issa fôrges Wôtlem fîta jârgest, Kes
tui Jummal sôotnud meid, Et nüüd saime
fôhho tât, Kes fa omma Poia Meile lâffitanud
on, Kes on ônné toja.

2. üttelgem nüüd tô-est: Olgo feigest wâ-est
Nu ning tânno sinnule Jggawesse Issale, Kes sa
ennast nâitnud Meile ning hea wilhaga Nüüd
meid rohfeft tât nud.

3. Wôtta wasto Loja! Omma aino Poia
Lâbbi tânno, anna nüüd Andeks meje patto
süüd, Wôtta litust sulle, Armas ônnisteggia,
Ze, mis pudub meile.

4. üßfige ep olle, Kes siin tassuks sulle Keif
head, mis sa armsaste Zeinud meile waestele,
Kes jouab so ette (Gest et feif so omma on)
Maksta sinno fâtte.

5. Issand meile tôtta, Paulo wastowôtta,
Anna meile sedda teâl, mis meil ial pudub
weel; Ze meid pattust puhstaks, Et so meile pâr-
rast siin Ellame ning taewas.

Hadda Nial.

249.

Wenn wir in höchsten Nöthen ꝛc.

SUß meil on püsti hadda fâes, Ei olle
rammo meje wâes, Ei nou, ei abbt
fussagiz. Ehf murreiseme allati.

Uu

2. Stis

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et meie kofko-
tullemme, Ja pallume sult Jummalalt: Meid peäs-
ta risti koorma alt.

3. So pole silmad tõstame Ja patto pärrast
nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh! ärra
nuhtle wihas nüüd.

4. Kui neile armust tõotad, Kes süddamest
sind palluvad So Poia Jesu nimme sees, Kes
meie õn ja wahhemees.

5. Sepärrast, Jsfand, tullemme, Keif hädda
sulle laebame, Et meil ei olle abbimeest, Kes
peästaks abhastusse seest.

6. Oh! ärra arma meie süüd, Meid pattust
peästa armust nüüd, Ning usko häddas finnita,
Meid teiges waemas armwita.

7. Et meie woime rõmoga Sind pärrast se-
eest tännada, Ja sinno sanna kuulda teal, Sind
lita siin ning üllemel.

250.

Wend'ab deinen Zorn, lieber Gott ic.

MEilt, armas Jummal, põra omma wiha,
Ning ärra wotta hirmsaste meid peksta,
Meid ärra nuhtle waljust, Jsfand, sinna!

Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda,
Kes jouaks sinno wiha hirmo kanda?
Keif, mis sa lonud, wottaks hukka miinna,

Kui nuhtled sinna.

3. Need rasked süüd meil' anna andeks armust,
Ning

Ning kōhto peäle woimust sago heldus,
 Sest se on sinno wiis, et armo heidad,
 Meid armsast hoiad.

4. Kūl olleme muld, pōrm ja patto mādā,
 Meid waeši waewab fa surm, nōdrus, hādā,
 Kas peame nūūd meie hukka sama,
 Armota jāma?

5. So Poia rasket risti, hādā wata,
 Kes werrega meid wottis lunnastada,
 Ma ilma heafs fa temma fulge lahti,
 Oddaga tehtti.

6. Meid, Jēsa! ārra laese hukka minna,
 Jēsusse pārrast armo meile anna,
 Et woime sinno auu riki tulla,
 So jures olla.

251.

Nimm von uns Herr, du treuer GOTT etc.

S armas Jummal! armwita, Ja kela rasket
 nuhtlust fa, Mis armwamatta pattoga Meil'
 feikil' peafs tullemā, Meid hoia sōa, tulle eest, Ja
 tōbbe, falli aia sees.

2. Suallused kūl olleme, So hallastust nūūd
 pallume, Kui olget palka tahhad fa Meil' meie
 tō eest tasfuda, Siis lähhāks hukka ilma, ma Mi
 mitme su ning pattoga.

3. Meid, Jēsand, armust armwita, Ning tōmo
 meile lāfkita, So armo nāita wāggewast, Ning
 ārra nuhtle nobbedast. Meid waeši heldest ar-
 masta, So raske wiha fa uta.

4. Mils olled fa ni fangeste Nūūd meie peäle
 Uu 2 wiib.

wihhane, Sul, Issand! polle teadmatta, Meid mulla, põrmo ollema, Kõl sinna tunned selgeste, Et meie nõdrad olleme.

5. Dat on meid rikkund kurjaste, Ning kurrat waewab korrwaste, Jlm, meie lihha werrega Meid iikka wottwad kiusada, Se hädda nääd sa ütsine. So holeks ennast anname.

6. So Poia peäle mõtle ka Ja temma harwad mälleta, Kes saatnud omma surmaga Meil' kei. Kil' woi must lõpmatta, So armo peäle lodame, Ning sinno heldust otame.

7. So kääga meid juhata, Keif maad ning liinad õnnista, So sanna anna selgeste, Ja kurrat seisko kaugele, Oh! anna õnnist tunnifest So jure sada iggawest.

252.

Du Friede-Fürst, Herr Jesu Christ n.

H Jesus! rahho andia, Kes olled abbimees, Sa olled armo satia, Kui meil on hädda kääs, Sest hüame Nüüd kindlaste So taewast Issa appi.

2. Suur sõa hirm meid hirmutab, Et häddas ellame, Woi meie ma muult abbi saab Kui sinnult ütsine, So Issaga Meid leppita, Et wihhas meid ei nuhtle.

3. Oh! mõtle, Issand Jesus, nüüd! Et olled abbimees, Ning kustuta keif patto süüd, Ja aita hädda sees; Oh! anna sa So sanna ka Weel ennam rahhul kuulda.

4. Sul on küll lohhus ilma peäl Meid nenda nuhhel.

nuhhelda, Waid, Jessa! motta siiski weel Meid
jälle armasta, Ja aita nüüd Ning anna süüd
Keik andeks heldest armust.

5. Suur willetsus ning waero on seäl, Kus
fatk keik ärrasööb, Waid seäl on hirmsam häd-
da weel, Kus mook keik mahhalööb. Ei möt-
telda, Ei holita, Mis heaks ehk õigeks tulleb.

6. Ei ausast ellust holita, Keik õigust põltakse
So sanna ei sa fuuldud ka, Waid sedda lairakse,
Oh! peasta nüüd Ning aia siit Keik furja södda
ärra.

7. Nüüd meie süddand walgusta So armo
Walmoga, Et se ei naljaks arvata, Ja hing ei
fahjo sa, Oh Jesuke! Sa üksine Woid se keik
lorda sata.

253.

Litania.

ehk

Palwe ning Eest-palluminne
Keigesugguse hädda sees.

Kürle,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kürle,	eleison!
Kriste,	oh kule meid!

Jesand Jummal, Jessa taewas,
Heida armo meie peäle!

Jesand Jummal Poeg, ma ilma õnnisteggia,
Heida armo meie peäle!

U u 3

Jesand

Isand Jummal pühha Waim,
Heida armo meie peäle!

Olle meie armolinne,

Anna armo, armas Isand Jummal!

Olle meie armolinne,

Aita meid, armas Isand Jummal!

Reige patto eest

Hoia meid, armas Isand Jummal!

Reige ehsitusse eest,

Reige kurja eest,

Kurrati karwalusse ning pettusse eest,

Kurja äkkilisse surma eest,

Katko ning kalli aia eest,

Sõa ning werre-arrawallamisse eest,

Rio, mässamisse ning waeno eest,

Tulle ning wee-kahjo eest,

Kahhe ning kurja ilma eest,

Jagawesse surma eest.

Sinno pühha sundimisse läbbi

Sinno surma wõitlemisse ning werri-

higgi läbbi,

Sinno risti ning surma läbbi,

Sinno pühha ülestõusmisse ning

taewaminnemisse läbbi,

Meie wilmises hädas,

Wilmisel kohjo päwal,

Meie waesed pattused pallume:

Kule meid, armas Isand Jummal!

Wälistse ning hoia omma pühha

risti-foggodust,

Pa kels Piiskopid, õppetajad ning

Hoia

meid,

armas

Isand

Jummal!

Aita

meid,

armas

Isand

Jummal!

Kule

meid,

armas

feif muud, fes rahwast tõe tele juh- hatamad sinno õnsaksteggia san- na ja pühha ello sees, Hoia feige walle - usso ning pahhan- dusse eest, Sata feif efsiad ja ärraeksitud õige tele, Talla kurrati meie jalge alla, Lakkita tru-id tõteggiaid omma lei- kussele, Anna omma waimo ning wäggi san- nale, Alita ning rõmusta feif kurrwad ning arrad, Sata feifile kunningattele ning wal- litsejattele rahho ning ühte meelt, Anna meie üllema Wallitsejale ning temma sõa-wä-ele ikka woi- must omma waenlaste wasto, Ning hoia meid sinno waenlaste eest Kurki-rahwa ning Paarosti Jum- mala teotamisse, hirmsa tapmisse ning härwitamisse eest, Juhhata ning kaitse meie ma- ning linna kōhto - wannemad, Danista ning hoia meie fihhelfond ning foggodus, Sata abbi feifile, fes häddas ning waewas on, Anna selge raske-jallatsile ning imē- tajile rõmolikko suggu ning siggidust, Hoia ning kaitse feif lapsed ning tōb- bised,	Jssand Jummal! Kule meid, armas Jssand Jummal! Kule meid, armas Jssand Jummal! Peäs.
--	---

Peästa lahti keik ilmašuta wangid, } Kule
 Kaitse keik lessed ning waesed lapsed,
 ning murretse nende ette, } meid,
 Heida armo keikide innimeste peäle,
 Anna andeks meie waenlastele, kes } armas
 meid liusawad ning teotawad, }
 ning pöra neid pattust, } Jssand
 Wilja wälja peäl anna ning hoia,
 Ning kule meid armoliikult, } Jummal!
 Oh Jesus Kristus! Jummal! Poeg,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal! tal! kes ma ilma pattud
 kannab,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal! tal! kes ma ilma pattud
 kannab,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal! Tal! kes ma ilma pattud
 kannab,
 Anna meie iggawest rahho!
 Kriste, oh kule meid!
 Kúrie, eleison!
 Kriste, eleison!
 Kúrie, eleison!
 Amen!
 Jssand, ärra nuhtle meid mitte meie pattude
 pärrast,
 Ning ärra maks! mitte meie kátte meie kurja tö
 pärrast,
 Jummal, anna rahho omma male,
 Armo ning õnne keikile seisustele,
 Amen!

254.

Ach Herre! du gerechter Gott ic.

Wifil: Oh! risti = rahwas, kannata ic.

Oh Jummal, õige tassuja! Kui raske on so
 wihha, Mis üpris sure witsaga Kaib ülle
 keif se lihha, Kui taewas {meile finni jääb}
 {wihma liaste}

{Ja meile sure poua teeb,
 {Meil' waestel' annab järgeste,} Keif lomad sa
 wad furwaks.

2. Ei meie kela ommad süüd, Oh Jäsa! an-
 deks anna, Ja anna kindlat lotust nüüd, Meid
 armolikult kañna; Eas {wihma}
 {kuiwa} tulla rõmo-
 ga, Kui pallub murrese meie ma So pühha
 nimme pärrast.

3. Oh! mõtle, Jäsand, meie peäl So kalli nim-
 me auuks, Meid waesti aita ikka weel, Meil'
 olle häddas nouuks, Mis tootad, ei walleks jä,
 Sa aitat ikka rohkeste, So seädus seisab kind-
 last.

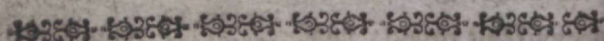
4. Ei suda woõrad jummalad Meil' waestel'
 {wihma}
 {kuiwa} anda, Sa õnnistad keif meie maad
 Sa aitat murret kanda, Sul on keif woimus
 üllewel, Ja meie jures ilma peäl; Meid aita ar-
 mas Jummal!

Önnistaminne.

255.

Mein Gott und Vater, seegne mich ic.

Sünd, Jummal Jēsa! önnista.
 Oh Voeg! muss' hoia armoga,
 Mis sinna mulle annud;
 So pallet mo peäl walgusta.
 Oh pühha Waim! so wäega
 Mo ello sago kaitstud.
 Nüüd pallun sedda allati:
 Muss' olgo rahho otsani!

Wiimne Laul.

256.

Amen! Gott Vater und Sohne ic.

Amen! au Jēsal' olgo, Ning Poial' litus
 tulgo: Amen! au Jēsal' olgo, Ning Poial'
 litus tulgo! Waim finnitago uskus, Meid us-
 kus: Waim finnitago uskus, Meid uskus, Meid
 tehko önsaks, Amen! Meid tehko önsaks, Amen!

2. Amen! kũl sa woid tehha, Et same Kris-
 tust nãhha: Amen! kũl sa woid tehha, Et same
 Kristust nãhha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
 tulleb: Kui temma pilwes tulleb Kui tulleb
 Meid taewa wotma, Amen; Meid taewa wot-
 ma, Amen.

3. Amen!

3. Amen! rõõm olgo meile, Ning situs Jummalale: Amen rõõm olgo meile, Ning situs Jummalale: Keik tulge ühte fokko, Keik fokko, Keik tulge ühte fokko, Keik fokko, Müüd õiges uskus, Amen: Müüd õiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirmo, Sest Kristus annab ello: Amen surm ei te hirmo, Sest Kristus annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On pandud; Kes esmalt hauda pandud, On pandud: Müüd ellab ikka, Amen: Müüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Issa kidad, Waim Kristust tundma satab: Amen, hing Issa kidad, Waim Kristust tundma satab: Se aitko meid keik ühte, Keik ühte: Se aitko meid keik ühte, Keik ühte, Seäl teises ellus, Amen: Seäl teises ellus, Amen.

Esimeenne Register ehk

Juhhatata, mis näitab,

Missugguse lehe küljest need
Laulud leitaakse.

A.

A lta üles, minno südda,	284
Alta, Jesus, korda minna	26
Amen, au Issal' olgo	314
Armas Jesus! armwita	108
Armas Jesus, rõmustaja,	132
Armas Jesus! sind ma pallun,	286
Au, kitus olgo iggawest	101

E.

Ehk furjad kül mind kiusawad	207
Ei ilmast holi ma,	162
Ei lahku minna sinnerust	163
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Eks se olle arm ja heldus	119
Et kiitke Jummalat,	296
Et mõda lālnud pimne õ	268
Et wiimne tund siin keikil' tulleb	241

H.

Helde Jesuse! Sinu suggustke	33
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Hinge peioke, Helde Jesuse!	33

J. Jesuse!

J.

Jesus, hūa mind ilmast, et ma	50
Jesus, keige ūllem hā,	35
Jesus Kristus, Lunnastaja,	124
Jesus Kristus, ōne andja,	72
Jesus, minno rōmustus, maggus	36
Jesus, oh aita! et woi must woin	164
Jesus on mo ainus ello,	37
Jesus rōmustaja, Hinge	38
Jesus, surma ārrawoltja,	53
Jesus, tulle minnule,	39
Jesand, heida armo meie peāle!	309
Jesand! kūrja ollen teinud,	133
Jesand, onima wihha sees	134
Jubba fā on wiimsed ajad,	10
Jummala mele pārrast siit	50
Jummalat kiirke, Jummalat	297
Jummal Jēsa, meile jā,	101
Jummal ma ning taewa Lōja	269
Jummal olgo tānnatud,	108
Jummal wāggew wallitseja	220

K.

Kellis paifus, kus ma seisan,	244
Keif Inglid fulutawad	14
Keif kallis hinge ōnnistus,	156
Keif on nüüd hāsti sündinud	70
Keif sündko nenda ikka mull'	167
Keif teeb hāsti Jummal,	207
Keif	

Esimeenne Register ehk Juhhataja.

Keik tulge minno jure nüüd	209
Kes Jummalat ni lasseb tehha,	168
Keskel selle ello sees	249
Kes omma ihhoga meid tanna	125
Kidetud olgo Issand, Israelli	103
Kristus! kes meid õnsaks teed,	56
Kristus on meie patto eest	73
Kristus se laks taewa,	85
Kül sa helde Jesus tulleb	169
Kürje eleison,	309
Kürje, oh! Jummal Issa kõrges	102
Kui Jesus ristis naelati,	55
Kui Jesus sure armoga	123
Kui Jummalaga puud sa,	112
Kui Jummal meil ei olle's nüüd	221
Kui Jummal siln ei kaäna	222
Kui meil on püsti hädda	305
Kui neitsit omma lapse tõi,	15
Kuis pean wastomõtma	3
Kui surma tund on ülese ees,	246
Kui warra ülestoufen ma,	270

M.

Ma armastan, oh Jummal! sind,	247
Ma hüan, Jesus, appi sind,	170
Ma ilm ei holi sest	51
Ma Eidan, Issand Jummal,	270
Ma puian feigest hingest	248
Ma tahhan jätta mahha	171
Ma tannan, armas Issa, sind	271
Ma tannan, armas Jummal, Issa	273
Ma	Ma

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Ma tännan Jummal sind	275
Ma tännan feigest süddamest	16
Ma tännan sind, Et olled mind	276
Ma tullen, armas Jummal,	126
Ma tullen taewast üllewelt	17
Ma waene muld, kes patto	135
Meie ussume keik aino	114
Meil' anna rahho armoga	233
Meilt. armas Jummal, põra	306
Meil tulles abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast waewab	211
Millal saan ma nähha sind?	40
Mind Jummal Jēsa õnnista	314
Minna tahhan Jēsandat	128
Minno hing auustab wägga	104
Minno südda, rõmustelle,	129
Mis hädäda woib meil'	224
Mis kitust woime, Jēsand!	233
Mis olled sinna armas	57
Mis waewab sinno süddant,	171
Mo armas Jēsus, minno	41
Mo ello Kristus isse,	249
Mo hing, head kounid laulud	234
Mo hing, oh! rõõmsast lida	235
Mo Jēsus, Jummal lihha sees,	250
Mo Jummal, hallasta mo peäl'	137
Mo Jummal! waat, kui kawwalad	173
Mo feigefallim Jēsuske,	175
Mo omma sinna olled,	176
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Mo südda ärka üles,	277
Mo	

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Mo süddamest ning melest	278
Mo südda, miks sa murretsed,	177
Mo süddant annan teigest	179
Mo südda olgo rõmus nüüd,	181
Mo südda, olle üllewel,	74
Mo südda ! olle walmistud,	279
Mo südda, tänna Jummalat	298

N.

Need Inglise taewast tulleswad,	19
Need Inglise taewa walgusfes,	105
Need wallatumad kiitleswad	225
Neid kumme kasko moistlem	113
Ni kui ma ellan tõeste,	140
Ni sündko minno asfi,	183
Nüüd hing'wad innimesesed	287
Nüüd Jummalale auustust	19
Nüüd, Jummal, minna fidan	27
Nüüd kiitkem Kristust usinast	20
Nüüd kiitko teigest süddamest	237
Nüüd kitus olgo Jummalal,	5
Nüüd kitus olgo sulle,	300
Nüüd Kristus surmast tousnub on	75
Nüüd Kristus ülestousnud	77
Nüüd laulgem suust ning	301
Nüüd olle, Jeesus, fidetud,	21
Nüüd on se päärw jo lõppenud,	288
Nüüd paistab meile kauniste	226
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Nüüd, risti, loggodus, Sull' olgo	6

Nüüd

Esimenne Register ehl Juhhataja.

Niud, risti-rahwas, laulage	158
Niud furno fehha mattame,	252
Niud te mind pühha's armoga,	102
Niud touskem patto waewast,	11
Niud tulgo õnnisteggia,	7
Niud, waggad, römustellege,	85
Niud wotkem Jummalale	302
Niud wotke wäliapühkida	78
Nutta, innimenne, rasket	59

D.

D läinud möda nüüd,	280
Õnnis, kes ei wõtta tehha	187
Õn sul, fui kardad Jummalat	187
Oh Adam! sinno eksitus	160
Oh! armas Jummal, armwita, Ja kela	307
Oh! armas Jummal, armwita Sind häddas	188
Oh armo juur! Mo pat on	141
Oh! helde armo Issa, find	141
Oh! helde Jummal! sinnule	189
Oh Jesuke! Null' armoke	87
Oh Jesuke! So järrele	87
Oh Jesus! armo walgu's	192
Oh Jesus! hallasta, Ning	193
Oh Jesus! kange söddamees,	88
Oh Jesus Kristus! tulle sa,	109
Oh Jesus! meie jure jä	290
Oh Jesus! minna tean käl,	252
Oh Jesus! minno ello	195
Oh Jesus! rahho andia	308
Oh Jesus! römosaatja	130

Esfinenne Register ehk Juhhataja.

Dh Jesus! sinno mällestus,	43
Dh Jesus! sinno wallo,	60
Dh Jesus! üllem abbimees	143
Dh Jösand! suur on sinno	228
Dh Jösa taewa rigi sees!	121
Dh Jösa taewa sees!	303
Dh Jummal Jösa! ilma Lõja	115
Dh Jummal! kes sa heldusfest	106
Dh Jummal Lõja, pühha Waim!	91
Dh Jummal! meie tänname	304
Dh Jummal! mitto õnnetust	212
Dh Jummal õige tasujä	313
Dh Jummal! sinno peäl	254
Dh Jummal! suur on sinno tõ	238
Dh Jummal! tulle armoga	229
Dh Jummal! tulle sinna Nüüd	62
Dh Jummal! wata heldeste	230
Dh Kristus! Lunnastaja,	52
Dh Kristus! walgus olled sa,	290
Dh! fuhho lähhan ma	146
Dh! fui õnsad on need pühhad	262
Dh! fui waesed, waewalisfed	144
Dh! laulgem süddamest,	22
Dh leinagem! Ning faebagem!	71
Dh! mind wotta targaks tehha,	196
Dh minna waene pattune!	147
Dh! minno armas Jäse	45
Dh! mitto waewa ilma sees	255
Dh! mõtle, mis ma teinud	63
Dh! pallugem ja laulgem	28
Dh	

Esimenne Register ehk Juhhataja.

Oh pühha Waim! meil' tulle sa	92
Oh pühha Waim! nüüd tulle sa,	94
Oh! risti-rahwas, kannata	257
Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Oh surrelik! mind mälleta,	255
Oh süta tal! oh Jeesus!	65
Oh! taewa tuiskenne Sa	95
Oh! tagganeege, minno himmud,	197
Oh targa mele jaggaja!	218
Oh! tõstlem omma heäle	79
Oh! tru Jummal, sulle ka:ban,	149
Oh! tulge, innimesed	265
Oh! wagga Jummal, kes	198
Oh! wata innimenne,	65
Oh! wõrke katsuda Ja süddant	117
Oh! wõrtem Jummalat	239
Oh! wõtta, armas Jeesus, wasto	200

P.

Pääw aiab ärra sedda ood,	281
Pääw lõppeb nüüd, Ja armas	291
Pääw lõppeb teäl, Mo waim	292
Pääw tahhab Eoja miina,	293
Pühha Waim, sa ainus abbi,	97

R.

Rõõmsaks sage, risti-rahwas,	23
------------------------------	----

S.

Sa innimenne! ussinast	109
Sa olled wilmseksi	48
Se aeg on jubba kâ	263
Se aeg on tõest ukse ees,	261
Sedda Jsa kõrges wotkem	305
Se joulo pääw on rõmust suut	23
Se Jummal Poeg Jesus	80
Se kallis armo-õppetust,	12
Sel päwal meie mõtleme,	89
Se pääw, oh Kristus! olled sa	294
Se wanna aast on mõda laind,	29
Sind, Jsand, tannan minna	282
Sind, Jummal! kildame,	240
Sind pühha Waimo pallume	98
Sion kaebab sures häddas	231
So hing, oh Jesus! tehko mind	67
So hõleks annan ennast ma	258
So nimmel lähhan nüüd,	295
So nimmi pühha olgo!	301
So peäle, Jsand! lodan ma	214
So peäle üksnes, Jesuke!	151
So pole, Jesus, klesendan	215
So pole, Jsand, süddamest	152
So sanna meile finnita	232
So sanna, se On seggane	111
So süddant, innimenne!	8
So taewaminnemisse peäl,	90
So Waimo, Jsa, läkkita!	99
Südda, mis sa murretsed?	217
Surm! kus nüüd sinno odda sai?	81

Teine Register ehk Juhhataja.

I.

Teie kurjad innimesed,	193
Tulge, risti, innimesed,	201
Tulle nüüd taewast, armas Jeesus, jälle	9

II.

Uks laps on neitsist sündinud,	24
Uks laps on sündind Petlemmas,	25
Uks maokenne ollen ma,	260
Uks on tarwis, armas Jummal!	203
Uks tallekenne leppitas	68
Uut aastat meie haflame,	39

III.

Walmista, mo waim, end ful,	205
Woi! mis minna ollen teinud,	154
Wotta Jeesandat nüüd lita,	82
Wotta nüüd Jeesandat, wäggewat	242

Teine Register ehk Juhhataja õpperab,

Missuggused Laulud igga
Pühhapäwal ning Pühhide
Aial tullemad laulda.

Esimesel Kristusse Tullemisse Pühhal.

Laulud Kristusse Tullemisest	1
Laulud Jeesusest	31
Mo omma sinna olled,	176
Nüüd paistab melle kauniste	226

II. Tullemisse Pühhal.

Jubba få on wiimsed aiad	10
Nüüd tuskem patto maewast	11
Se kallis armo-õppetus	12
Se aeg on tõest ukse ees	261
Nüüd kitus olgo Jummalal,	5

III. Tullemisse Pühhal.

Oh Kristus! Lunnastaja	52
Mo omma sinna olled	176
Oh Adam! sinno efitus	160
So sanna, se On seggane	111
Kui Jummal sin ei kašina hoolt	222
Jesus, tulle minmale,	39
Kui sa helde Jesus tulle	169

IV. Tullemisse Pühhal.

So süddant, innimenne, nüüd	8
Need	

Teine Register ehk Juhhataja.

Need wallatumad kiltsewad	225
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Kui Jesus sure armoga	123
Oh Jesus minno ello,	195

Joulo

Esimesel Pühhal.

Joulo Laulud	14
Jesus, rõmustaja,	38
Jesus, húa mind Ilmast, et	50

Teisel Pühhal.

So sanna, se On seggane	III
Oh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kašina hoolt	222
Se Joulo pääro on rõmust suur	23
Ma tullen taewast üllewelt	17

Kolmandamal Pühhal.

Nüüd olle, Jesus, kidetud,	21
Nüüd Jummalale auustust	19
Oh Kristus! Lunnastaja	52
Ma tännan teigest süddamest	16

Pühhapäwal pärrast Joulo.

Joulo Laulud.	14
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Oh Jesus! armo walgus,	192
Jesus, minno rõmustus, Maggus	36
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Ex 4	11

Teine Register ehk Juhhataja.

Ue Aastal ehk Meäri Pühhal.

Ue Aasta Laulud	26
Laulud Jeesusfest	31
Oh Jummal! milto õnnetus	212

Pühhapäwal pärrast Meäri Pühha.

Kui Jeesus sure armoga	123
Keik kallis hinge õnnistus	156
Oh Adam! sinno ehksitus	160
Mi sündko minno asfi	183

Kolme Kuninga Pühhal.

Laulud Kristusse Tulemisest	1
Jeesus, hua mind Ilmast	50
Müüd olle, Jeesus, lidentud	21
Müüd paistab melle kauniste	226
Go sanna meile linnita	232
Need wallatumad kitlewad	225
Herodes, miks sa ehmatad?	49
Jeesus, rõmustaja	38
Helde Jeesuse! sinnosuggustle	32

I. Pühhapäwal pärrast kolme Kuninga Pühha.

Neid kumme lasko moistlem	113
Kui Jummalaga puad sa	112
Oh Kristus! Lunnastaja	52
Oh! minno armas Jeesuse,	45
Sion kaebab sures häddas	231
Uks on tarwis, armas Jummal	203
Oh targa mele jaggaja!	218

Teine Register ehk Juhhataja.

II. Pühhapäwal pärrast kolme Aun- ninga Pühha.

Mis waebab sinno süddant	171
On sul, kui kardad Jummalat	187
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168
Ma huan, Jeesus! appi sind	170
Muud paistab meile kauniste	226
Ei ilmast holi ma,	162
Ei ma muud siin ilmas tahha	31

III. Pühhapäwal pärrast kolme Aun- ninga Pühha.

Laulud Pattustpöörmisest	132
Oh! armas Jummal, armwita sind häddas	188
Oh! Jummal! tulles armoga	229
Oh Adam! sinno efsitus	160
Oh! tru Jummal, sulle kaeban,	142
Jeesus, keigeüllem hä,	35

IV. Pühhapäwal pärrast kolme Aun- ninga Pühha.

Oh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Kui meist on püsti hädda kaes	305
So peäle, Jeesand! lodan ma	214
Sion kaebab sures häddas	231

V. Pühhapäwal pärrast kolme Aun- ninga Pühha.

Mis hädda woib meist sündida	224
Need wallatumad kiitlewad	225
Jummal Jessa, meile jä	101

Teine Register ehk Juhhataja.

Jesús, oh aita! et wõlmust woin	164
Dh! tulge, inimesesed,	265

VI. Pühhapäwal pärrast kolme Kuninga Pühha.

Se aeg on tõest ukse ees	261
Keik tulge minno jure nüüd	209
Nüüd paistab meile launiste	226
Hinge peioke, helde Jesuse	33
Jesús, tulge minnule	39
Se aeg on jubba lã	263

Maria Pühkastamise Pühhal ehk Küünla Päwal.

Laulud Küünla Päwal	50
Laulud Kristusse Surmast	53
Laulud Kristusse ülestoumisest	72
Dh Kristus! Lumastaja	52
Jesús, rõmustaja,	38
Dh! risti-rahwas, kannata	257
Keik sündko nenda ikka mul'	167
Ma tahhan jätta mahha	171

Septuagesima.

ühheksenal Pühhapäwal enne Kristusse ülestoumisese Pühha.

Keik kallis hinge õnnistus	156
Dh Adam! sinno eksitus	160
Dh Jummal! wata heldeste	230
Ma hüan, Jesús! appi sind	170
Dh! wõrke kaisuda	117

Teine Register ehl Juhhataja.

Sexagesima.

Kahheksenal Pühhapäwal enne Kristusse
ülestoumisse Pühha.

Go sanna, se On seggane	111
Oh Jummal! tulle armoga	229
Önnis, kes ei wotta tehha	187
Go sanna melle finnita	232
Oh Jeesand! suur on sinno arm	228
Ga innimenne! usfnast.	109

Quinquagesima.

Paasto pühhapäwal.

Laulud Kristusse Kannatamisest	53
Go pole, Jeesand, süddanrest	152
Meilt, armas Jummal, põra	306
Keik tulge minno jure nüüd	209
Oh! kui waesed, waewalissed	144
Jesus, surma ärrawoitja,	53
Mo teigetallim Jeesuke,	175

Invocavit.

Esimesel pühhapäwal Paastus.

Meil' tulieb abbi Jummalast	223
Go peäle Jeesand! lodan ma	214
Jummal Jeesa, meile jä	101
Jesus, oh aita! et woimust woin	164
Jesus, rõmustaja,	38
Walmista, mo waim, end ful,	205
Oh! armas Jummal, awwita Sind häddas	188

Reminiscere.

Teisel pühhapäwal Paastus.

Laulud Kristist ning Riisatusest	207
Oh!	

Teine Register ehk Juhhataja.

Oh! wotke kaisuda	117
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168
Oh Issa taewa rigi sees!	121
Mis waewab sinno süddant	171
Sion kaebab sures häddas	231
Mo feigekallim Jesuke,	175

Oculi.

Kolmandamal pühhapäwal Paastus.

So peäle, Issand! lodan ma	214
Meil' tulleb abbi Jummalast	223
Oh Jummal! mitto õnnetus	212
Jummal Issa, meile jä	101
Mahuan, Jesus! appi sind	170
So sanna, se On seggane	111
Oh Jesus! hallasta, Ning	193

Lætare.

Neljandamal pühhapäwal Paastus.

Sõma Laulud	296
Oh! mõtle, mis ma teinud	63
Mo hing, head kaunid laulud	234
Nüüd kiitko feigest süddamest	237
Mo südda, miks sa murretsed	179
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168
Mis hädda woib mell' sundida	224
Mis waewab sinno süddant,	171

Maria Kulutamisse Pühhal.

Oh Kristus! Lunnastaja,	52
Nüüd kitus olgo Jummalal'	5
Nüüd kiitkem Kristust ussinast,	20
Nüüd tulgo õnnisteggla,	7
Jesus, rõmustaja,	38
Nüüd	

Teine Register ehk Juhhataja.

Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Nüüd paistab meile kauniste	226
Helde Jeesuse! sinnosuggustke	32

Judica.

Wiendamal pühhapäwal Paastus.

Meil' tulles abbi Jummalast	223
Miks mo südda ennast	210
El lahku minna sinnust	163
Oh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kaäna	222
Oh Jeesand! suur on sinno arm	228
So sanna, se On seggane	111
Mo Jeesus, Jummal lihha sees	250
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	221
Jeesus, oh aita! et woi must woin	164

Palmarum.

Kuendamal Pühhapäwal Paastus.

Wata Laulud Kristusse Tullemisses	3
Laulud Jeesuses	31
Laulud pühhasi õhto-sõma-alast	124

Surel Neljas=Päwal.

Oh Jummal! tulle sinna	62
Mo peäle heida armo nüüd	139
Mo keigekallim Jeesuse	175
Mo süddant annan keigest wäest	179
Kristus! kes meid õnsaks teed	56
Ma-ilm ei holi sest, et	51

Surel Redel.

Oh leinagem! Ning kaebagem!	71
Oh! wata innimenne	65
	116

Teine Register ehk Juhhataja.

üks tallefenne lepytas, 68

Oh süta tal! oh Jeesus! 69

Gohing, oh Jeesus! tehkomind 67

Reik on nüüd hästi sündinud 70

Kristusse ülestousmisest

Esimesel Pühhal.

Laulud Kristusse ülestousmisest 72

Laulud Jeesusest. 31

Teisel Pühhal.

Oh Jeesus! sinno mälestus, 43

Oh! minno armas Jeesus, 45

Mo omma siina olled 176

Mo süddant annan teigest wäest, 179

Kolmandamal Pühhal.

Laulud Kristusse ülestousmisest 72

Singe peioke, Helde Jeesus! 33

Wotta Jeesandat nüüd lita 81

Nüüd, risti-rahwas, laulage 158

Quasimodogeniti.

I. Pühhapäwal pärrast Kristusse
ülestousmist.

Laulud Kristusse ülestousmisest 7

So peäle üksnes, Jeesus! 151

Reik tulge minno jure nüüd 209

Se Jummal Poeg Jeesus tõest 80

Misericordias Domini.

II. Pühhapämal pärrast Kristusse
ülestousmist.

Ei lahku minna sinust, 163

Mis hädada roib mell' sündida 224

Mo 220

Teine Register ehk Juhhataja.

Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Mis olled sinna, armas Jesus teinud?	57
Mo omma sinna olled,	176
Jubilate.	

III. Pühhapäwal pärrast Kristusse ülestoumiste.

Reik tulge minno jure nüüd	209
Sion kaebab sures häddas	231
Ei lahku minna sinnust	163
Reik sündko nenda iikka must	187
Ma hüan, Jesus! appi sind	170
Jesus on mo ainus ello,	37
Cantate.	

IV. Pühhapäwal pärrast Kristusse ülestoumiste.

Nüüd, risti-rahwas, laulage	158
Reik kallis hinge õnnistus	156
So waimo, Issa, lakkita	99
Oh pühha Waim! meil' tulle ka	92
Oh Jummal Loja pühha Waim!	91
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	185
Rogate.	

V. Pühhapäwal pärrast Kristusse ülestoumiste.

Issand, heida armo meie peäle!	309
Mo feigekallim Jesuke,	175
Oh Issa taewa rigi sees!	121
So peäle, Issand! lodan ma	214
Nüüd, risti-rahwas laulage	158
Ma hüan, Jesus! appi sind	170
Eks se olle arm ja heldus	119
Bris.	

Kristusse Taewaminnemisse Pühhal.

Laulud Kristusse Taewaminnemisest	85
Mo hing, oh! rõõmsast lida	235
Müüd, risti-rahwas, laulage	158
Oh Jesuke! so järrele	87
Mo teigefallim Jesuke	175

Exaudi.

**VI. Pühhapäwal pärrast Kristusse
ülestoustmist.**

Oh! sa ello Waim, meil' tulle	93
Meil' tulled abbi Jummalast	223
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
So sanna meile finnita	232
So sanna, se On seggane	111

**Uellipühhi
Kasimesel Pühhal.**

Laulud pühhas Waimust	91
Laulud Jesussest	31
Sa olled wiimsest	48
Oh! minno armas Jesuke,	45
Ma-ilm ei holi sest, et	51

Teisel Pühhal.

Pühha Waim, sa ainus abbi,	97
Müüd fitus olgo Jummalai'	5
Oh Adam! sinno efsitus	160
Oh! kui waesed, waewalised	144
Jummal wäggers wallitseja	220
Laulud Jesussest	31
Müüd, risti-rahwas, laulage	158

Kolmandamal Pühhal.

Mis hädada woib meil' sündida	224
Mo armas Jesus, minno rõõm	41
Need wallatumad kiitlewad	225
Üks on tarwis, armas Jummal	203
Oh Jummal! tulle armoga	229
Laulud Jesusfest.	31

Kolmains Jummal Pühhal.

Laulud Kolmains Jummalast	101
Mo peäle heida arms nüüd	139
Tulge risti innimesed,	201
Teie kurjad innimesed	153
Ma ilm ei holi fest, et	102

I. Pühhapäwal pärrast Kolmains Jummal Pühha.

Laulud Kristusse surmast	53
Mo südda, mis sa murreised	179
Keik tulge minno jure nüüd	209
Ma armastan, oh Jummal! sind	247
Keikis paifus, kus ma seisän,	244
Oh! tulge, innimesed,	265
Ei ilmast holi ma	162
Ma tahhan jätta mahha	171

II. Pühhapäwal pärrast Kolmains Jummal Pühha.

Oh Jummal! wata heldeste	210
Need wallatumad kiitlewad	225
Keik tulge minno jure nüüd	209
Mis hädada woib meil' sündida	224
Uu	115

Teine Reglster ehk Juhhataja

üks on tarwis, armas Jummal!	203
Ei ilmast holi ma,	162

III Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal mala Pühha.

Laulud pattustpöörmisses	132
Oh! armas Jummal, armwita sind hädas	188
Oh Jeesus! hallasta, Ning	193
Helde Jeesule!	32

Kristia Joannesse ehk Jani Päwal.

Laulud Jeesuses	31
Kidetud olgo Issand, Israeli Jummal	103
Mo hing, oh! rõõmsast fida	235
Müüd paistab meile kauniste	226
Oh Jeesus! armo walgus	192

IV Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal mala Pühha.

Neid kümme täsko moistkem	113
Kui Jummalaga puad sa,	112
Eulge, risti-innimesed,	201
Ma huan, Jeesus! appi sind,	170
Oh! wagga Jummal, kes	198

Maria Katsmaminnemisse ehk Zeina- Maria Päwal.

Minno hing auustab wagga Issandat	104
Müüd kirkem Kristust ussinast	20
Mo hing head kaunid laulud	234
Müüd, risti-rahwas, laulage	158

Teine Register ehk Juhhataja.

V Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jum- mala Pühha.

Oh Jummal ! tulle armoga	229
Mo Südda, miks sa murretsed	177
Mo südda olgo rõmus nüüd,	181
Ni sündko minno assi,	183
Ei lahku minna sinnust	163
Kes Jummalat ni lasseb tehha,	168
Mis waerwab sinno süddant	171

VI Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummala Pühha.

Neid kumme kasko moistkem	113
Tulge, risti - innimesed,	201
Oh Jäsa taewa rigi sees!	121
Oh armas Jummal ! awwita sind	188
Keif kallis hinge õnnistus	156
Ma - ilm ei holi fesi, et	51

VII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummala Pühha.

Mis waerwab sinno süddant,	171
Mo hing, head kaunid laulud	234
Mo südda olgo rõmus nüüd	181
Se aeg on jubba ká	263
Nüüd paistab meile kauniste	226
Oh Kristus ! Lunnastaja,	52
Mo hing, oh ! rõõmsast tida	235
Mo südda, miks sa murretsed	177
Mis titust woime, Jäsand,	233

VIII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummala Pühha.

So sanna, se On seggane	III
Py 2	Need

Need wallatumad fiitlewad	225
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Oh Jesus! armo walgus	192
Jummal wäggem wallitseja	220
Se kallis armo-öppetus,	12

IX Pühhapäwal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Se aeg on tõest ukse ees,	261
Fulge, risti innimesed,	201
Oh! wagga Jummal, kes	198
Se kallis armo-öppetus	12
Miks mo südda ennast waenab	211

X Pühhapäwal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Laulud hädda aial	305
Jubba kä on wiimsed aiad	10
Oh Jummal! wata heldeste	230
Oh armas Jummal! armwita, ja fela	307
Oh Jesus! rahho andia	308
Oh Jssand! suur on sinno arm	228
Meilt, armas Jummal, põra	306
Meil' anna rahho armoga	233
Jssand, omma wiikka sees	134

XI Pühhapäwal pärrast Kolm-aino
Jummala Pühha.

Laulud Watrustpöörmisses	132
Laulud Sigessamist	152
Ma-ilm ei holi sest, et	51
Need wallatumad fiitlewad	225
Reil	

Teine Register ehk Juhhataja.

Keik kallis hinge õnnistus	156
Oh! tru Jummal, sulle laeban	149

XII Pühhapäwal pärrast Kolm.aino Jummala Pühha.

Oh Adam! sinno eksitus	160
Oh! kui waesed, waewalissed	144
Keik sündko nenda ikka	167
Oh Jeesus! hallasta, Ning	193
Kui meil on püsti hädada käes	305
Mo hing, oh! rõõmsast lida	235
Keik teeb hästi Jummal	207

XIII Pühhapäwal pärrast Kolm.aino Jummala Pühha.

Eulge, risti, innimesed,	201
Mo Jummal! waat kui	173
Nutta, innimenne, rasket	59
Mo peäle heida armo nüüd,	139
Oh Kristus! Lunnastaja	52
Ei ma muud siin ilmas tahha	31
Helde Jeesuke! Sinnosuggustke	32
Kül sa helde Jeesus tulle	169

XIV Pühhapäwal pärrast Kolm.aino Jummala Pühha.

Laulud Pattusipõõrmisest	132
Keik teeb hästi Jummal	207
Ma ilm ei holi sest, et	51
Mo feigekallim Jeesuke,	175
Oh Adam! sinno eksitus	160
Mo Jummal, hallasta mo peäl	137

Teine Register ehk Juhhataja.

Meist, armas Jummal, pöra	306
So pole, Jssand, süddamest	152
Oh! wotkem Jummalat	239
Jesus, selgeüllem hä	38

XV Pühhapäwal pärrast Kolm=aino Jummal Pühha.

Oh! mötle, mis ma teinud	63
Mo südda, mis sa murretsed	177
Südda, mis sa murretsed?	217
Mis waewab sinno süddant,	171
Kes Jummalat ni lasseb tehha	168
Mis mo südda ennast waewab	211
Ei ilmast holi ma	163

XVI Pühhapäwal pärrast Kolm=aino Jummal Pühha.

Laulud Surmast ning üllestousmisest	243
Laulud Ristist ning Riufatussest	207
Oh Adam! sinno eksitus	160
Oh Jummal mitto õnnetust	213
Mis waewab sinno süddant,	171

XVII Pühhapäwal pärrast Kolm=aino Jummal Pühha.

Meid kumme kasko moiskem	113
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Need wassatumad kiitlewad	221
Jesus, selgeüllem hä,	38

Mihkli päwal.

Laulud Mihkli Päwal	101
Oh! mind wotta targaks	198

Teine Register ehk Juhhataja.

Rui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Keik, tulge minno jure nüüd	209

XVIII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Laulud Jeesusest	31
Rui Jummalaga püad sa	112
Oh Kristus! Lunnastaja	52
Neid kumme kästo moistkem nüüd	113
Keik kallis hinge õnnistus	156
So peäle üksnes, Jeesuke!	151

XIX Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Keik tulgo minno jure nüüd	209
Oh Adam! sinno efsitus	160
Oh! kui waesed, waewalised	144
Oh Jeesus! armo walgus	192
Mo keigekallim Jeesuke	175
Oh Jeesus! hallasta, Ning	193

XX Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Nüüd paistab melle kauniste	226
Oh Jummal! wata heldeste	250
So sanna, se On seggane	111
Mo süddant annan keigest wäest	179
Se kallis armo-õppetus,	12
Need wallatumad fitlewad	225
Ma-ilm ei holi sest, et	51

Teine Register ehk Juhhataja.

XXI Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Oh Jummal! sinno peäl'	254
Keis ündko nenda ikka must'	167
Mo hing, head kaunid laulud	234
Ma hüan, Jeesus! appi sind,	170
Ea inimesne! usinast	109

XXII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Mo peäle heha armo nüüd,	139
So pole, Jeesand, süddamest	152
Oh! armas Jummal, armwita ja fela	188
Mo Jummal, hallasta mo peäl'	137

XXIII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Mo Jummal! maat, kui karmwalad	173
Oh Jummal! wata heldeste	230
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	222
Mo süddant annan feigest wäest,	179
Ma hüan, Jeesus! appi sind,	170
Meil' tulleb abbi Jummalast	223

XXIV Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Kui surmatund on ukse ees	246
Kui meil on püsti hädda fäes	301
So peäle üisnes, Jeesus!	151
Oh mitto waewa ilma sees,	255
Kül sa helde Jeesus tulled	169
Oh	Oh

Teine Register ehk Juhhataja.

Dh! risti-rahmas, kannata	257
Ehk kurjad kül mind kiusawad	207

XXV Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Dh! tulge, innimesed	265
Jubba kâ on wiimsed aiad,	10
Se kallis armo-õppetud,	12
Dh Jummal! wata heldeste	230
Dh Jesus! rahho andia	308
Se aeg on jubba kâ	263
Dh! armas Jummal, awoita ja fela	188

XXVI Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Se aeg on tõest ufse ees	261
Niud touskem patto waewast,	11
Tulle niud taewast, armas Jesus,	9
Keik-tulge, minno jure niud	209

XXVII Pühhapäwal pärrast Kolm-aino Jummal Pühha.

Wata Laulud luendamal Pühhapäwal pärrast
Kolme funninga pühha.

III. Register

Der Ehstnischen Lieder

nach dem teutschen Alphabeth.

A ch! bleib bey uns, HErr Jesu	290
Ach Gott und Herr!	141
Ach Gott! vom Himmel sieh'	230
Ach Gott! wie manches Herzeleid	212
Ach HErr! du gerechter Gott	313
Ach! lieben Christen, seyd getrost	257
Ach! mein Jesu! sieh', ich trete	286
Ach treuer Gott! barmherzig's Herz	189
Ach! was hab ich ausgerichtet	154
Ach! was sind wir ohne Jesu?	144
Ach! wenn werd ich schauen dich?	40
Ach! wie elend ist unser Zeit	255
Advents-Lieder von der dreyfachen Zukunft	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	101
Allein zu dir, HErr Jesu Christ,	151
Allenthalben, wo ich gehe	244
Als Christus geboren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	314
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	79
Auf Christi Himmelfahrt allein	90
Auf diesen Tag bedencken wir	89
Auf meinen lieben Gott	254
Auf! meine Seel, danck	298
Aus meines Herzens Grunde	278
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	152
B efiehl du deine Wege	171
C hrist! der du bist der helle Tag	294
Christe! der du bist Tag und	290
Christ fuhr gen Himmel	85
Christ ist erstanden	77
Christ lag in Todes-Banden,	73
Chri-	

III. Register.

Christum wir sollen loben schon	20
Christ unser HErr zum Jordan	123
Christus der ist mein Leben	249
Christus, der uns selig macht	56
D u JEsus an dem Creuze stund,	55
Dancket dem HErrn denn er	296
Danck sey dir, grosser GOTT,	275
Das alte Jahr vergangen ist,	29
Daß du mich diese finstre Nacht	268
Den Vater dort oben	305
Der Tag, der ist so freudenreich	23
Der Tag hat sich geneiget	293
Der Tag ist hin, mein Geist und	292
Der Tag ist hin, mein JEsu,	291
Der Tag vertreibt die finstre	281
Des Morgens, wenn ich früh	270
Die Engel die im Himmels-Licht	105
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Die Zeit ist nunmehr nah	263
Diß sind die heil'gen zeh'n Gebot	113
Du bist ja ganz mein eigen	176
Du Friedens-Fürst, HErr JEsu	308
Du meine Seele, singe	234
Durch Adams Fall ist ganz	160
Du unbegreiflich höchstes Gut	175
I n feste Burg ist unser GOTT	223
Ein Kindelein so löblich	24
Ein Kind gebohr'n zu Bethlehem,	25
Ein Lämmlein geht und trägt	68
Eins ist noth, ach HErr! diß	203
Entfernet euch ihr matten Kräfte	197
Erbarm dich mein, o HErrre GOTT	139
Erhalt uns, HErr, bey deinem	232
Erhebe dich, o meine Zael	279
Erstanden ist der heil'ge Christ	75
Es ist das Heyl uns kommen her	156
Es ist gewißlich an der Zeit	261
Es sind schon die letzten Zeiten	10
	E3

III. Register.

Es spricht der Unweisen Mund	225
Es woll uns Gott genädig seyn	229
Reue dich, du Christenheit	6
Freuet euch, ihr Christen alle	23
Ihr Lustig jubiliren	14
Geh' aus, mein Herz, und suche	181
Gelobet sey der Herr, der Gott	105
Gelobet seyst du, Jesu Christ,	21
Gott der Vater wohn uns bey	101
Gott der wirds wohl machen,	207
Gott des Himmels und der	269
Gott hat das Evangelium	11
Gott sey gelobet und gebenedeyet	125
Gott Vater, der du alle Dinge	115
Gott Vater, sende deinen Geist	99
Hab herzlich lob, hab ewig	16
Helft mir Gott's Güte preisen	27
Herr! aller Weisheit Quell	218
Herr Christ, der ein'ge Gottes Sohn	53
Herr, deine Treue ist so groß	278
Herr Gott, dich loben wir,	240
Herr Gott, nun sey gepreiset	300
Herr, ich habe mißgehandelt	133
Herr Jesu Christ, dich zu uns	109
Herr Jesu Christ, du höchstes Gut	141
Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir	215
Herr Jesu Christ, ich weiß gar wohl	252
Herr Jesu Christ, mein Leben	195
Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch und	250
Herr Jesu! Gnaden Sonne	192
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	247
Herzlich thut mich verlangen	248
Herzliebster Jesu, was hast du	57
Hilf Gott, daß mirs gelinge	62
Hilf, Herr Jesu, laß gelingen,	16
Hilf mir, mein Gott,	188
Ich armer Mensch, ich armer Sünder	135
Ich armer Mensch, ich bin allhier	147
Ich	

